

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันอินเทอร์เน็ตได้กลายมาเป็นเทคโนโลยีการสื่อสารที่สำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ด้วยความรวดเร็ว ง่าย ใว้ของบริการที่มีอยู่มากมายบนอินเทอร์เน็ต ทำให้มนุษย์สามารถติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับผู้อื่นได้อย่างสะดวก รวดเร็ว การพัฒนาอย่างต่อเนื่องของเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ส่งผลให้ผู้ใช้ได้รับประโยชน์จากบริการต่างๆ เช่น บริการข่าวสารผ่านทางหน้าเอกสารอินเทอร์เน็ต (Web page) บริการไฟล์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต (FTP) บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (Email) การส่งข้อความพูดคุยกับเพื่อน (Chat) เป็นต้น บริการต่างๆเหล่านี้ล้วนเอื้อประโยชน์ให้มนุษย์ได้รับความสะดวกสบายในการสื่อสาร ไม่เพียงแต่เฉพาะด้านการทำงานเท่านั้น แต่ในรูปของความบันเทิง อินเทอร์เน็ตก็ได้เอื้อประโยชน์ให้มนุษย์ได้ผ่อนคลายความตึงเครียดจากการทำงานต่างๆ เช่น โปรแกรมพูดคุยทางอินเทอร์เน็ต, เกมออนไลน์ เป็นต้น ปัจจุบันได้มีบริการทางอินเทอร์เน็ตชนิดหนึ่งที่เปิดโอกาสให้ผู้สนใจได้เข้าไปบันทึกเรื่องราวของตนเอง คล้ายกับการจดบันทึกประจำวัน ซึ่งบริการดังกล่าวรู้จักกันในชื่อว่า ไดอารี่ออนไลน์ (online Diary)

ไดอารี่ออนไลน์ เป็นเวทีหรือสนามในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารตลอดจนความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน ไดอารี่ ซึ่งมีคนจำนวนหนึ่งเรียกว่า ชุมชนออนไลน์นั้น เป็นสถานที่ที่เปิดโอกาสให้ผู้สนใจเข้าไปเขียนเรื่องราวของตนเองคล้ายสมุดบันทึกธรรมดา แต่มีความแตกต่างจากสมุดบันทึกทั่วไป ตรงที่สามารถบันทึกผ่านทางคอมพิวเตอร์ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว โดยไม่ต้องใช้สมุดบันทึก ปากกาหรือดินสอ และยังเปิดโอกาสให้ผู้อื่นเข้ามาอ่านได้ ดังที่ ทินเอง (2548: 28) ได้กล่าวถึง ไดอารี่ออนไลน์ สรุปได้ว่า ไดอารี่ออนไลน์ไม่ได้เป็นแค่สมุดบันทึกธรรมดา แต่เป็นบันทึกมหัศจรรย์ที่ไม่ต้องพกสมุด-ปากกาไว้เขียน ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดก็เข้าอินเทอร์เน็ตเขียนไดอารี่ได้ นอกจากนั้นยังย้อนกลับไปเขียนหรืออ่านบันทึกของวันเก่าๆ ได้สะดวกรวดเร็ว อีกทั้งยังตกแต่งออกแบบรูปแบบของไดอารี่ได้ตามต้องการ ลงภาพที่ถ่ายมาได้ในแต่ละวัน ใส่เสียงเพลงประกอบเรื่องราวได้ และที่สำคัญที่สุด คือ ไดอารี่ออนไลน์ ยังแบ่งปันให้ผู้อื่นได้เข้ามาอ่านและแสดงความคิดเห็นในไดอารี่ของตนเองได้อีกด้วย จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า ไดอารี่ออนไลน์ต่างจากการเขียนไดอารี่แบบดั้งเดิม มีพัฒนาการก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องตามเทคโนโลยีที่ก้าวไกล เป็นเสมือน

ชุมชนออนไลน์ที่มีผู้เข้ามาพูดคุยกันผ่านการแสดงความคิดเห็น(เม้น) และยังคงกลายเป็นสถานที่แสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน ไดอารีอีกด้วย

ผู้ใช้บริการไดอารีออนไลน์ในปัจจุบัน ส่วนใหญ่จะเป็นวัยรุ่นตอนต้นจนถึงวัยรุ่นตอนปลาย เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการการแสดงผลออก ต้องการเพื่อนมากอย่เข้าไป หัวงโยและใส่ใจความรู้สึก ดังที่ พิษณุรักษ์ ปิตาทะสังข์ (ม.ป.ป.) ได้กล่าวว่า “ไดอารีออนไลน์ คือสื่อทางความคิดอีกรูปแบบหนึ่งที่กำลังได้รับความนิยมเหลือเกินในหมู่วัยรุ่นและวัยทำงานตอนต้น” ด้วยเหตุที่ผู้ใช้บริการไดอารีออนไลน์ในปัจจุบันเป็นกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งมีลักษณะการใช้ภาษาเฉพาะตัว ดังที่ กานติกา วรพงษ์ (2540: 2) ได้สรุปไว้ว่า

วัยรุ่นมักจะเขียนคำโดยเปลี่ยนเสียงของคำตามเสียงพูด เช่น ไปม๊ย รีเปล่า ม่าย(ไม่) ซ่าย(ใช่) มีการเติมพยัญชนะท้ายคำหลายๆตัว เพื่อแทนการลากเสียงยาวหรือเพื่อบอกปริมาณ เช่น มากกกกกก มีการคิดคำศัพท์ใหม่มาใช้กับลักษณะการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต ใช้คำย่อ ใช้ทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ หรือเปลี่ยนเสียงของคำให้แตกต่างจากภาษาพูดโดยทั่วไป เช่น โบ้ว โบว (บ้าย บาย)หรือ เจง (จริง) ตลอดจนมีการใช้ตัวเลขหรือตัวอักษรภาษาอังกฤษแทนเสียงของคำ เช่น 5555 แทนเสียงหัวเราะ song (สอง) หรือ Gบาล (กบาล)

ประกอบกับการเขียนบันทึก เป็นงานเขียนที่ไม่เป็นทางการ และไม่มีข้อจำกัดในเรื่องการใช้ภาษา ดังนั้นรูปแบบการใช้ภาษาในไดอารีออนไลน์จึงน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะมิใช่เป็นเพียงแค่ภาษาระดับสนทนา แต่เป็นภาษาระดับสนทนาที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีการใช้ภาษาที่แปลกแหวกแนว สะท้อนจุดเด่นของภาษาในไดอารีออนไลน์และสะท้อนความเป็นตัวตนของวัยรุ่นได้อย่างแจ่มชัด เช่น การใช้ภาษาสแลง, การใช้คำตามเสียงพูด

นอกจากไดอารีออนไลน์จะสะท้อนให้เห็นภาพรวมของการใช้ภาษาในอีกลักษณะหนึ่งซึ่งแตกต่างจากการใช้ภาษาทั่วไปแล้ว ยังสะท้อนให้เห็นตัวตน ความคิด ความเชื่อ และค่านิยมในสังคมได้อย่างเด่นชัด เพราะภาษาและวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด

บุปผา บุญทิพย์ (2532: 156-157) ได้ให้ความหมายของวัฒนธรรมไว้ว่า

วัฒนธรรม คือ ผลรวมแห่งการสร้างสรรค์ของมนุษย์ ซึ่งได้มาจากประสบการณ์ของกลุ่มชนในอดีตจนถึงปัจจุบัน วัฒนธรรมย่อมหมายถึงสิ่งทั้งปวงที่มนุษย์ได้ทำขึ้นในรูปของ

เครื่องมือ อาวุธ ที่อยู่อาศัยสินค้าและความเป็นไปทางวัตถุอื่นๆ หมายถึงสิ่งทั้งปวง
ที่มนุษย์ทำให้ประณีตขึ้น พัฒนาขึ้น (Develop) ไม่ว่าจะเป็นกิริยาท่าทาง ความเชื่อ
กฎหมาย ศิลปะ ความรู้ต่างๆ ปรัชญาและองค์การจากสังคมต่างๆ

จากความหมายของวัฒนธรรมข้างต้น ทำให้ทราบว่าสิ่งต่างๆที่มนุษย์สร้างขึ้นเป็น
วัฒนธรรม ดังนั้นการเขียนไดอารี่ก็จัดเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ เป็นวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง
กับการใช้ภาษา ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นความเป็นไปของสังคมและความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน
ไดอารี่

เกรียงไกร วัฒนาสวัสดิ์ (2545: 8) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษาับวัฒนธรรมว่า
“ภาษาเป็นองค์ประกอบหนึ่งของวัฒนธรรม ซึ่งเราเรียกว่า วัฒนธรรมสัญลักษณ์ ซึ่งคนในสังคมจะใช้
เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร และถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดต่างๆ”

เมื่อภาษาเป็นตัวถ่ายทอดวัฒนธรรม ดังนั้นภาษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการสะท้อนภาพ
ชีวิต ความคิด ความเชื่อของมนุษย์ เหมือนกับภาษาในวรรณกรรมประเภทต่างๆ เช่น นวนิยาย
เรื่องสั้น ภาษาในงานเขียนเหล่านี้ก็ย่อมสะท้อนภาพสังคมในช่วงเวลาที่เขียนงานชิ้นนั้นๆออกมา
ดังที่ ลำไย สมอ่อน (2541: 1) ได้กล่าวถึงวรรณกรรมที่สะท้อนภาพสังคมไว้ว่า

วรรณกรรมเป็นสมบัติของสังคมทุกยุคทุกสมัย ซึ่งบันทึกเรื่องราวชีวิตความเป็นอยู่ของคน
ในสังคม ขณะเดียวกันนักเขียนสามารถสกัดเอาแก่นแท้ของสังคมออกมาให้เห็นได้เด่นชัด
ขึ้น เปรียบเสมือนกระจกเงาที่สะท้อนภาพชีวิตในแง่มุมต่างๆของสังคมในสมัยนั้นๆ ออก
มาสู่ผู้อ่านเพราะนักเขียนเป็นบุคคลหนึ่งที่อาศัยอยู่ในสังคมและมีประสบการณ์ร่วมกับ
สังคม จึงสามารถถ่ายทอดสิ่งที่ได้รับรู้จากสังคมออกมาปรากฏในวรรณกรรมของตนได้
อย่างเป็นจริงมากยิ่งขึ้น

จะเห็นได้ว่างานเขียนทุกประเภทย่อมสะท้อนให้เห็นความเป็นไปทุกแง่มุมของผู้สร้างสรรค์
ผลงานชิ้นนั้นๆ ไดอารี่ออนไลน์ก็เช่นเดียวกัน ย่อมสะท้อนให้เห็นเรื่องราวต่างๆได้อย่างชัดเจน
ประกอบกับเรื่องราวที่ใช้บันทึกในไดอารี่ออนไลน์นี้ เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงในสังคมปัจจุบัน
ดังนั้นย่อมสะท้อนความเป็นไปของสังคมออกมาให้เห็นได้อย่างชัดเจน และเป็นจริงเพราะไม่มี
ข้อจำกัดใดๆ โดยเฉพาะผู้ที่เข้าใช้บริการไดอารี่ออนไลน์เป็นกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งเป็นเยาวชนของชาติ ย่อม

นำศึกษาว่าวัยรุ่นในยุคนี้คิดอะไร มีความเชื่อและค่านิยมอย่างไร โดยศึกษาผ่านผลงานที่พวกเขาสร้างสรรค์ขึ้นมา

ผู้วิจัยจึงเห็นว่า ใคอาร์ออนไลน์ เป็นแหล่งรวมสิ่งใหม่ๆซึ่งน่าสนใจและน่าศึกษาค้นคว้า ทั้งในเรื่องของภาษาซึ่งมีลักษณะภาษาแปลกใหม่ แตกต่างจากภาษาเขียนในปัจจุบัน มีการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่ม การใช้ถ้อยคำ และสำนวนที่แปลกใหม่ นอกจากนี้ใคอาร์ออนไลน์ยังสะท้อนให้เห็นสังคมและวัฒนธรรมไทยในอีกแง่มุมหนึ่งที่คนในสังคมควรรู้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาหัวข้อนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้ภาษาในใคอาร์ออนไลน์
2. เพื่อศึกษาภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรมที่ปรากฏในใคอาร์ออนไลน์

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยจะศึกษาการใช้ภาษาตามหัวข้อ ดังนี้ คำ, ประโยค, สำนวน, โวหาร, ภาพพจน์ และภาพสะท้อนทางสังคมและวัฒนธรรมจากใคอาร์ออนไลน์ที่เปิดบริการทางอินเทอร์เน็ต 5 เว็บไซต์ ดังนี้ www.storythai.com, www.yenta4.com, www.bloggang.com, www.googig.com, www.diaryhub.com ซึ่งทั้ง 5 เว็บไซต์เป็นเว็บไซต์ที่ได้รับความนิยมสูงสุด 5 อันดับ จากการสุ่มตัวอย่างสัมภาษณ์ผู้ใช้บริการใคอาร์ออนไลน์ อายุระหว่าง 14-20 ปี จำนวน 50 คน รวมระยะเวลาเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 6 เดือน ตั้งแต่เดือน มีนาคม พ.ศ. 2549 จนถึง เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2549

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ผู้วิจัยจะศึกษาการใช้ภาษาและภาพสะท้อนทางสังคมวัฒนธรรมเฉพาะตัวใคอาร์ที่เจ้าของใคอาร์นั้นเป็นผู้เขียน ไม่ศึกษาข้อความของบุคคลอื่นที่เข้ามาแสดงความคิดเห็นไว้
2. ผู้วิจัยจะศึกษาเฉพาะการใช้ภาษาและภาพสะท้อนทางสังคมวัฒนธรรม จะไม่ศึกษาภาพหรือเสียงเพลงประกอบใคอาร์

3. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลไดอารี่ออนไลน์เพื่อใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 6 เดือน ตั้งแต่เดือนมีนาคม พ.ศ. 2549 จนถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2549 เท่านั้น

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ไดอารี่ออนไลน์ หมายถึง บันทึกประจำวันของผู้เขียนจดบันทึกเรื่องราวของตนเองด้วยระบบคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สามารถตกแต่งข้อความด้วยรูปแบบหรือเสียงเพลงได้ตามต้องการ และเปิดโอกาสให้ผู้อื่นเข้าไปแสดงความคิดเห็นได้ไม่จำกัด

การใช้ภาษา หมายถึง กลวิธีของภาษาไทยที่ใช้สื่อความหมาย ความคิด อารมณ์ และความรู้สึก จากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน

ภาพสะท้อน หมายถึง ความเป็นไปต่างๆที่ปรากฏขึ้นจากการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นตัวชี้ให้เห็นสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้น

สังคม หมายถึง สิ่งที่เป็นนามธรรม เป็นสถานที่ที่วัยรุ่นจนถึงวัยทำงานตอนต้นเข้ามาใช้บริการไดอารี่ออนไลน์ และเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นลักษณะของสังคมนั้นๆได้อย่างชัดเจน

วัฒนธรรม หมายถึง ค่านิยม ความเชื่อ ขนบประเพณีต่างๆของผู้ใช้บริการไดอารี่ออนไลน์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเท่านั้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบการใช้ภาษาในไดอารี่ออนไลน์
2. ได้ทราบภาพสะท้อนทางสังคมและวัฒนธรรมที่ปรากฏในไดอารี่ออนไลน์
3. เป็นแนวทางในการศึกษาการใช้ภาษาในสื่ออื่นๆต่อไป

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ในบทนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากหนังสือ ตำรา เอกสาร งานวิจัยและแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัย โดยผู้วิจัยแบ่งหัวข้อ ออกเป็น 4 หัวข้อ คือ

1. เอกสารเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตและไดอารี่ออนไลน์

- 1.1 ความหมายของอินเทอร์เน็ต
- 1.2 ความเป็นมาของอินเทอร์เน็ต
- 1.3 โครงสร้างของอินเทอร์เน็ต
- 1.4 ประโยชน์ของอินเทอร์เน็ต
- 1.5 ความหมายของไดอารี่ออนไลน์

2. เอกสารเกี่ยวกับการใช้ภาษา

- 2.1 เอกสารเกี่ยวกับคำ
- 2.2 เอกสารเกี่ยวกับประโยคตามเจตนา
- 2.3 เอกสารเกี่ยวกับสำนวน
- 2.4 เอกสารเกี่ยวกับโวหาร
- 2.5 เอกสารเกี่ยวกับภาพพจน์

3. เอกสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมและภาพสะท้อนสังคม

- 3.1 ความหมายของวัฒนธรรม
- 3.2 ประเภทของวัฒนธรรม
- 3.3 ความหมายของสังคม
- 3.4 ความหมายของค่านิยม
- 3.5 ความหมายของความเชื่อ
- 3.6 เอกสารเกี่ยวกับภาพสะท้อนสังคม

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา
- 4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ต
- 4.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรม

เอกสารเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตและไออาร์ออนไลน์

1. ความหมายของอินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ต คือ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่ครอบคลุมไปทั่วโลก โดยมีมาตรฐานที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารและรับส่งข้อมูลระหว่างเครือข่ายหรือระหว่างคอมพิวเตอร์ที่มาตรฐานเดียวกัน (พัชรินทร์ ศรีสวัสดิ์ และ สรสนันท์ ตั้งไพศาลสัมพันธ์, 2543: 5) จากความหมายของอินเทอร์เน็ตข้างต้นได้สอดคล้องกับนิยามความหมายอินเทอร์เน็ตของ มยุรินทร์ รอดเยี่ยม (2546: 19) ที่กล่าวไว้ว่า อินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่มีการเชื่อมต่อกันในระดับโลก และภายในเครือข่าย ประกอบด้วยเครือข่ายย่อยๆ ต่อเชื่อมโยงกันโดยใช้มาตรฐานในการติดต่อเดียวกันที่เรียกว่า (Transmission Control Protocol/ Internet Protocol) ทำให้สามารถเชื่อมต่อระหว่างคอมพิวเตอร์ทุกระบบหรือทุกประเภทได้เพื่อประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนข่าวสาร สืบค้นข้อมูลต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มลินี สมภพเจริญ (2547: 17) ได้กล่าวถึง อินเทอร์เน็ตเพิ่มเติม สรุปได้ว่า เครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้เชื่อมโยงเครือข่ายย่อยของคอมพิวเตอร์จากทุกมุมโลกเข้าด้วยกัน จนทำให้อินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายที่ใหญ่ที่สุด ประกอบด้วยข้อมูลข่าวสารจำนวนมาก ทั้งด้านวิชาการ ด้านธุรกิจ และนันทนาการต่างๆ รวมทั้งเป็นการเปิดโลกกว้างให้สื่อสารกันแบบไร้พรมแดน

อินเทอร์เน็ตเปิดบริการให้ทุกคนหรือทุกๆ เครือข่ายคอมพิวเตอร์เข้าไปเชื่อมต่อได้อย่างอิสระ ดังที่ ฝ่ายวิชาการคอมพิวเตอร์ (2538: 14) ได้ให้เหตุผลว่า เพราะอินเทอร์เน็ตไม่มีเจ้าของ มีแต่เพียงองค์กรกลางที่คอยควบคุมอยู่คือ Internic เราจึงสามารถสรุปได้ว่า อินเทอร์เน็ต คือ เครือข่ายคอมพิวเตอร์มาตรฐานที่รวมเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นเครือข่ายชนิดใดให้ติดต่อสื่อสารกันได้ภายใต้มาตรฐานเดียวกันหรืออาจกล่าวได้ว่า อินเทอร์เน็ต คือ ถนนสายใหญ่ของ Network ทุกระบบที่จะเชื่อมโยงให้ Network ทุกระบบติดต่อสื่อสารกันได้ และในปัจจุบันมี

คอมพิวเตอร์นับล้านเครื่อง นับแสนเครือข่ายที่ต่อกับระบบอินเทอร์เน็ต และสามารถถือได้ว่าอินเทอร์เน็ต คือ ระบบ Network ของโลก

จากความหมายของอินเทอร์เน็ตดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า อินเทอร์เน็ต หมายถึง ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีขนาดใหญ่ที่สุด ครอบคลุมไปทั่วโลก เป็นสื่อกลางที่ทำให้คนทุกมุมโลกสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ รวมถึงเปิดรับข่าวสารต่างๆภายในเวลาอันรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

2. ความเป็นมาของอินเทอร์เน็ต

วิทยา เรื่องพรพิสุทธิ (2538: 4) กล่าวถึงความเป็นมาของอินเทอร์เน็ตสรุปได้ว่า อินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายที่ได้รับการพัฒนาและเติบโตมาจากเครือข่ายทางการทหารของประเทศสหรัฐอเมริกา ที่มีชื่อว่าเครือข่าย “อาร์ปาเน็ต” (ARPANET : Advanced Reserch Projects Agency NETwork) ซึ่งเป็นโครงการร่วมมือระหว่างกระทรวงกลาโหมของประเทศสหรัฐอเมริกา กับมหาวิทยาลัยในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย เริ่มใช้งานเมื่อปี พ.ศ. 2512 ต่อมาได้มีมหาวิทยาลัยต่างๆในสหรัฐอเมริกาขอเข้าร่วมโครงการโดยเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์เข้ากับเครือข่ายอาร์ปาเน็ตเพื่อประโยชน์ในการศึกษาและวิจัย ต่อมาเมื่อเครือข่ายอาร์ปาเน็ตมีขนาดใหญ่มากขึ้น ทำให้เกิดปัญหาในการบริหารเครือข่าย ดังนั้นทางการทหารสหรัฐอเมริกาก็ขอแยกตัวออกเป็นเครือข่ายย่อย ซึ่งมีชื่อว่า “มิลเน็ต” (MILNET : MILitary NETwork) โดยเชื่อมต่อเข้ากับเครือข่ายอาร์ปาเน็ตเดิมด้วยเทคนิคการโต้ตอบ หรือ “โพรโตคอล” (protocol) แบบพิเศษที่เรียกว่า “ทีซีพี/ไอพี” (TCP/IP: Transmission Control Protocol/ Internet Protocol) โดยที่ “ไอพี” (IP: Internet Protocol) หรือ อินเทอร์เน็ต โพรโตคอลเป็นส่วนสำคัญในการเชื่อมโยงเครือข่ายอาร์ปาเน็ต นับตั้งแต่นั้นได้มีเครือข่ายย่อยของสถาบันและองค์กรต่างๆ ทั้งในประเทศสหรัฐอเมริกาเองและประเทศต่างๆที่มีความสัมพันธ์ทางการทูตกับสหรัฐอเมริกาในการขอเชื่อมต่อเข้ากับเครือข่ายอาร์ปาเน็ต ทำให้เครือข่ายอาร์ปาเน็ตมีสมาชิกเพิ่มมากขึ้น และเนื่องจากการเชื่อมโยงของเครือข่ายย่อยต่างๆ เหล่านี้เป็นการเชื่อมต่อด้วยเทคนิคแบบ “อินเทอร์เน็ตโพรโตคอล” ดังนั้นต่อมาจึงเรียกเครือข่ายขนาดยักษ์นี้ว่า “อินเทอร์เน็ต”

การเติบโตของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วทั่วโลก โดยเฉพาะในประเทศไทย เริ่มมีพัฒนาการใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 ดังที่ คารินทร์ สวัสดิ์เสวี (2545: 1-2) ได้กล่าวถึงการเติบโตของอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย สรุปได้ว่าในประเทศไทยเริ่มมีการพัฒนาการใช้อินเทอร์เน็ตในปี พ.ศ. 2530 โดยศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ ได้ริเริ่ม

โครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์ระหว่างมหาวิทยาลัยขึ้น เพื่อเชื่อมโยงศูนย์คอมพิวเตอร์ของหลายมหาวิทยาลัยเข้าด้วยกัน นับว่าเป็นการสร้างเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อเชื่อมโยงภายในประเทศ

ต่อมาในปี พ.ศ. 2535 ได้มีการจัดตั้งเครือข่ายไทยสารขึ้นเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ โดยศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (National Electronics and Computer Technology Center : NECTEC) หรือเนคเทค ร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ เช่น มหาวิทยาลัยและบริษัทเอกชน โดยมีวัตถุประสงค์แรก คือ การทำให้นักวิชาการไทยทั้งจากภาครัฐและเอกชนสามารถแลกเปลี่ยนจดหมายอิเล็กทรอนิกส์กันได้ทั่วโลก ในปี พ.ศ. 2538 เป็นปีแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสารแห่งประเทศไทยได้อนุญาตให้เปิดบริการอินเทอร์เน็ตเชิงพาณิชย์ โดยคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติให้ก่อตั้งอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย จำกัด เป็นผู้ให้บริการรายแรก การใช้อินเทอร์เน็ตหลังจากปี พ.ศ. 2538 เป็นต้นมา เริ่มเป็นที่แพร่หลาย

วิทยา เรื่องพรพิสุทธิ (2538: 6) ได้กล่าวถึงอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยเพิ่มเติมว่า ปี พ.ศ. 2535 นับว่าเป็นปีที่อินเทอร์เน็ตเข้ามาในประเทศไทยอย่างเต็มตัว กล่าวคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จัดตั้งเครือข่ายและได้เช่าสายลีสไลน์ (leased line) ซึ่งเป็นสายความเร็วสูงเพื่อเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต โดยเชื่อมต่อเข้ากับเครือข่ายยูเน็ต (UUNET) ของบริษัทยูเน็ตเทคโนโลยี จำกัด (UUNET Technologies Co.,Ltd) ซึ่งตั้งอยู่ที่มลรัฐเวอร์จิเนียประเทศสหรัฐอเมริกา การเชื่อมต่อในระยะแรกโดยลีสไลน์ความเร็ว 9600 bps (bps : bit per second) ปัจจุบันจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ขยายเครือข่ายโดยตั้งชื่อว่า “จุฬาเน็ต” (ChulaNet) ในปีเดียวกันได้มีสถาบันการศึกษาหลายแห่งได้ขอเชื่อมต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยผ่านจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันเหล่านี้คือ สถาบันเอไอที มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ บริหารธุรกิจ โดยเรียกเครือข่ายนี้ว่าเครือข่าย “ไทยเน็ต” (THAI-net) ซึ่งนับได้ว่าเป็นเครือข่ายที่มีเกตเวย์ (gateway) หรือประตูสู่เครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นแห่งแรกของประเทศไทย

ปี พ.ศ. 2535 เป็นปีเริ่มต้นของการจัดตั้งกลุ่มจดหมายอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการศึกษาและวิจัย โดยมีชื่อว่า เอ็นดับเบิลยูจี (NWG : NECTEC E-mail Working Group) โดยหน่วยงานของรัฐที่มีชื่อว่า ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ หรือเนคเทค (NECTEC : National Electronic and Computer Technology Center) สังกัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยนั้น กลุ่มดับเบิลยูจีได้จัดตั้งเครือข่ายชื่อว่า “ไทยสาร” (ThaiSarn : Thai Social/ scientific Academic and Research Network) สำหรับเครือข่ายไทยสารได้รับการพัฒนามาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531 โดยสถาบัน

เทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยเกี่ยวกับระบบเครือข่ายของเนคเทค โดยมีจุดประสงค์ในการเชื่อมโยงคอมพิวเตอร์ระหว่างมหาวิทยาลัยและองค์กรสำคัญๆ ในประเทศไทยเข้าด้วยกัน โดยจะมีเนคเทคเป็นศูนย์กลางการดำเนินงาน การเชื่อมโยงคอมพิวเตอร์ระหว่างกันเช่นนี้ เพื่อการติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน ซึ่งเนคเทคได้สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่ม NEW group (NECTEC E-mail Working Group) ในปี พ.ศ. 2534 โดยมีวัตถุประสงค์ในการสื่อสารบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์โดยวิธี จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic mail หรือ E-mail) ในตอนแรกกลุ่ม NEW group ประกอบด้วย สมาชิกจากสถาบันการศึกษาจำนวน 8 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันเอไอที มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นต้น ต่อมากลุ่ม NEW group ได้เปลี่ยนชื่อย่อเป็น “เอ็นดับเบิลยูจี” ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ในตอนแรกเริ่มของการพัฒนาระบบเครือข่ายของไทยเป็นการติดต่อเชื่อมโยงโดยอุปกรณ์เชื่อมต่อชนิดที่เรียกว่า โมเด็ม(modem) โดยเชื่อมต่อด้วยระบบยูยูซีพี (UUCP: Unix to Unix Copy) ซึ่งต่อมาได้เชื่อมต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตผ่านเกตเวย์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเมื่อปี พ.ศ. 2536 และในปัจจุบันเครือข่ายไทยสารได้เชื่อมต่อเข้ากับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตโดยเชื่อมโยงกับเครือข่ายยูยูเน็ตของบริษัทยูยูเน็ตเทคโนโลยีจำกัด ซึ่งตั้งอยู่ที่มลรัฐเวอร์จิเนียประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งนับได้ว่าเครือข่ายไทยสารเป็นเกตเวย์สู่เครือข่ายอินเทอร์เน็ตแห่งที่สองของประเทศไทย

3. โครงสร้างของอินเทอร์เน็ต

วิกา เพิ่มทรัพย์ และ วศิน เพิ่มทรัพย์ (2546: 13) ได้กล่าวถึง โครงสร้างของอินเทอร์เน็ตว่า ใช้แนวคิดที่จะกระจายการเชื่อมต่อออกไปเหมือนร่างแห ซึ่งช่วยให้เกิดความเชื่อถือได้สูง คือระบบไม่ล่มทั้งหมดได้ง่ายๆ เพราะการสื่อสารโดยรวมของเครือข่ายจะยังคงดำเนินต่อไปได้ ถึงแม้จะมีการเชื่อมต่อในบางเส้นทางหรือบางส่วนเกิดชำรุดหรือขัดข้องขึ้นมา เพราะข้อมูลจะสามารถอ้อมไปในเส้นทางอื่นได้ตลอดเวลา ทำให้สามารถไปถึงปลายทางที่ต้องการได้ในที่สุด ถึงแม้จะล่าช้าไปบ้างก็ตาม ตัวอย่างเช่น ประเทศไทยมีทางเข้าออกของข้อมูลที่เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตนับสิบเส้นทางเมื่อปี พ.ศ. 2545 เส้นทางใหญ่สายหนึ่งที่ใช้สายเคเบิลใต้น้ำบริเวณประเทศเกาหลีเกิดชำรุด ทำให้ข้อมูลผ่านไม่ได้ ผลกระทบคือข้อมูลทั้งหมดที่เข้าและออกจากประเทศ ต้องอ้อมไปทางอื่นๆ ที่เหลืออยู่ ทำให้เกิดการคับคั่งของข้อมูล ผลคือผู้ใช้ทั้งหมดยังคงใช้งานได้ เพียงแต่จะรู้สึกว่าการตอบรับจากต่างประเทศช้าลงไปกว่าปกติเท่านั้น

4. ประโยชน์ของอินเทอร์เน็ต

ปัจจุบันบริการต่างๆ ในอินเทอร์เน็ตมีเป็นจำนวนมาก เพื่อเอื้อประโยชน์และความสะดวกสบายให้แก่ผู้ใช้บริการ ดังที่ พัทธินันท์ ศรีสวัสดิ์ และ สรวิสนันท์ ตั้งไพศาลสัมพันธ์ (2543: 8-9) ได้แบ่งประเภทบริการในอินเทอร์เน็ตที่ได้รับความนิยมจากผู้ใช้ในปัจจุบัน ดังต่อไปนี้

1. จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic mail, E-mail)

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์เป็นการรับส่งข้อความผ่านทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยผู้ใช้สามารถรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์กับผู้อื่นในอินเทอร์เน็ตหรือข้ามไปยังเครือข่ายอื่นที่เชื่อมกับอินเทอร์เน็ตได้ทั่วโลก โปรแกรมที่ใช้ในการรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เช่น ในเครื่องประเภทสถานีงานยูนิกซ์มักใช้โปรแกรม mail , pine หรือ elm ส่วนในเครื่องพีซีมักใช้โปรแกรม pine, pmail หรือ eduora เป็นต้น

2. บริการเวิลด์ไวด์เว็บ (www, world wide web)

บริการเวิลด์ไวด์เว็บเป็นบริการข้อมูลแบบมัลติมีเดียบนอินเทอร์เน็ตที่ได้รับความนิยมสูงในปัจจุบัน จุดเด่นของเวิลด์ไวด์เว็บได้แก่ ความง่ายต่อการใช้งาน และมีรูปแบบการแสดงผลแบบไฮเปอร์เท็กซ์ที่เชื่อมโยงจากข้อมูลชุดหนึ่งไปสู่ข้อมูลชุดหนึ่งซึ่งอาจอยู่ในศูนย์บริการข้อมูลเดียวกันหรือต่างศูนย์กัน บริการเวิลด์ไวด์เว็บจึงเป็นเสมือนเครือข่ายที่โยงใยข้อมูลทั่วโลกเข้าหากัน เมื่อใช้งานศูนย์บริการแห่งหนึ่งแล้วผู้ใช้สามารถต่อเชื่อมเพื่อค้นข้อมูลที่ศูนย์อื่นๆ ได้ ข้อมูลในเวิลด์ไวด์เว็บมีทั้งข้อความปกติหรือแบบมัลติมีเดียที่ประกอบด้วยเสียง ภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหว ในปัจจุบันมีโปรแกรมสำหรับใช้บริการเวิลด์ไวด์เว็บ ซึ่งเรียกว่า โปรแกรมบราวเซอร์ โดยโปรแกรมที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน เช่น โปรแกรม Netscape โปรแกรม Internet Explorer เป็นต้น

3. การถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล (File Transfer Protocol, FTP)

เป็นบริการสำหรับถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลระหว่างคอมพิวเตอร์ โดยปกติแล้วผู้ใช้จะทำการถ่ายโอนข้อมูลได้ก็ต่อเมื่อมีบัญชีชื่ออยู่บนเครื่องคอมพิวเตอร์นั้น และต้องมีการติดต่อ (connect) ไปยังเครื่องปลายทาง และทำการ login เข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ปลายทาง ในปัจจุบันมีเครือข่ายหลาย

แห่งได้เปิดให้บริการถ่ายโอนข้อมูลโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายให้กับผู้ใช้ทั่วไป โดยไม่ต้องมีบัญชีชื่ออยู่บนคอมพิวเตอร์เครื่องนั้น

4. การใช้โปรแกรมบนเครื่องคอมพิวเตอร์อื่น (Remote Login)

เป็นการขอเข้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ระยะไกล ผู้ใช้สามารถเข้าไปขอใช้บริการจากเครื่องคอมพิวเตอร์ใดในระบบเครือข่ายที่ได้รับอนุญาตโดยไม่ต้องนั่งอยู่หน้าเครื่องนั้นโดยตรง การขอบริการแบบนี้ผู้ใช้จะป้อนคำสั่งผ่านคอมพิวเตอร์ของตัวเองไปยังคอมพิวเตอร์ปลายทาง แล้วจึงรอผลลัพธ์กลับมาแสดงบนหน้าจอ โดยผู้ใช้งานจำเป็นต้องมีชื่อบัญชีอยู่บนเครื่องคอมพิวเตอร์ปลายทางนั้นด้วย อย่างไรก็ตามมีศูนย์บริการหลายแห่งมีบริการสาธารณะให้เข้าใช้เครื่องได้โดยไม่จำเป็นต้องมีชื่อบัญชีผู้ใช้อย่างเป็นทางการ

5. กลุ่มข่าว (USENET)

ผู้ใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตจำนวนมากทั่วโลก ได้รวมตัวกันเป็นกลุ่มเพื่อการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในหัวข้อต่างๆ ผ่านทางเครือข่ายซึ่งรู้จักกันในชื่อของยูสเน็ต(USENET) ระบบข่าวของยูสเน็ตมีลักษณะคล้ายกับกระดานข่าวบีบีเอส ข่าวจะกระจายออกจากเครือข่ายหนึ่งไปยังเครือข่ายที่เชื่อมโยงถึงกันทั่วโลก ผู้อ่านข่าวจึงสามารถรับข่าวเดียวกันในเวลาใกล้เคียงกัน ผู้อ่านยูสเน็ตนอกจากจะเป็นผู้ฟังรายงานข่าวทางเครือข่ายแล้ว ยังสามารถร่วมส่งข่าวหรือเสนอข้อคิดเห็นของตนเองได้อีกด้วย

6. การสนทนาออนไลน์

บริการอินเทอร์เน็ตที่เรียกว่า สนทนาออนไลน์ (Online Conversation) นั้นหมายถึง ผู้ใช้ที่กำลังใช้เครื่องคอมพิวเตอร์อยู่ในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สามารถพูดคุยโต้ตอบกันโดยผ่านสายสื่อสารได้ ลักษณะการสนทนาคล้ายกับการพูดโทรศัพท์ เพียงแต่ใช้การพิมพ์เป็นพิมพ์ของเครื่องคอมพิวเตอร์แทนการพูดคุยกันเท่านั้น และต่างจากการส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ คือ กลุ่มสนทนาต้อง login อยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ทั้งสองฝ่าย จึงจะพูดคุยโต้ตอบกันได้ ในปัจจุบันโปรแกรมที่ได้รับความนิยมในการสนทนาออนไลน์ เช่น โปรแกรม IRC และโปรแกรม ICQ เป็นต้น

วิชาการคอมพิวเตอร์ (2538: 15) ได้เพิ่มเติมเกี่ยวกับประโยชน์ของอินเทอร์เน็ต สรุปได้ดังนี้

1. News แหล่งรวมข้อมูลในลักษณะที่เป็นเวทีกิปรายที่เราสามารถที่จะอ่านข่าวสารหรือบทความ รวมทั้งออกความเห็นในหัวข้อที่เราสนใจร่วมกับผู้อื่นหรือถามคำถามที่ยังไม่ทราบคำตอบในส่วนนี้ได้
2. Gopher ส่วนนี้คือบริการที่จะช่วยเราในการค้นหาข่าวสาร หรือข้อมูลที่มีอยู่มากมายในส่วนของ News ในอินเทอร์เน็ต โดยที่ลักษณะของการสืบค้นข้อมูลจะช่วยจัดหัวข้อต่างๆ ในลักษณะของเมนูให้เราสามารถหาข้อมูลได้ง่ายขึ้น
3. Archie ส่วนนี้เป็นบริการในการค้นหาไฟล์ที่เราต้องการว่าอยู่ที่ใดในอินเทอร์เน็ต แทนที่เราจะต้องนั่งหาเองในส่วน of FTP

5. ความหมายของไดอารีออนไลน์

ไดอารีออนไลน์ เวทีกหรือสนามในการเสนอข้อมูลข่าวสาร ความรู้สึกนึกคิดของผู้ใช้บริการ หรือที่มีคนจำนวนหนึ่ง เรียกว่า ชุมชนออนไลน์นั้น เว็บไซต์ www.wikipedia.com (2001) กล่าวว่า “เริ่มเกิดขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 โดยผู้ริเริ่มเขียนไดอารีลงบนเว็บ ชื่อว่า Carolyn Burke”

เว็บไซต์ www.storythai.com (2544) ได้อธิบายถึงไดอารีออนไลน์ยุคแรก สรุปได้ว่า ไดอารีออนไลน์เริ่มเกิดขึ้นในประเทศไทย ประมาณปี พ.ศ. 2541 โดยผู้ริเริ่มเขียนคนแรก คือ ผู้ที่ใช้นามปากกาว่า เก่ง จากเว็บไซต์ www.Keng.com หรือที่วงการไดอารีสมัยก่อนเรียกกันว่า “พระบิดา” โดยในยุคนั้นการเขียนไดอารีมีความยากลำบากมาก เนื่องจากต้องเขียนด้วย NotePad กว่าจะสำเร็จเป็นไดอารีหนึ่งหน้า ต้องใช้เวลานานหลายชั่วโมง ดังนั้นผู้เข้าใช้บริการไดอารีจึงต้องเป็นผู้ที่มีใจรักจริงๆ ผู้เข้าใช้บริการแต่ละคนจะเข้าไปใช้บริการในเว็บไซต์ที่เป็นศูนย์กลางสำหรับคนที่เขียนไดอารี ที่รู้จักกันในชื่อว่า www.ThaiDiarist.com ซึ่งเจ้าของก็คือ ผู้ที่ใช้นามปากกาว่า “เก่ง” นั่นเอง

ไดอารีออนไลน์เริ่มได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ โดยผู้เข้าใช้ส่วนใหญ่จะเป็นวัยรุ่น ปี พ.ศ. 2544 นับได้ว่าเป็นช่วงที่ไดอารีออนไลน์ได้ก้าวไปสู่วงการไดอารียุคใหม่ เนื่องจาก เป็นยุคที่เริ่มเกิดมีเว็บไซต์ที่ให้บริการไดอารี โดยสามารถเข้าไปใช้งานได้ง่าย ไม่ต้องมีความรู้ด้านการทำ HTML ก็สามารถสร้างไดอารีของตนเองได้ คล้ายกับการพิมพ์งานบนไมโครซอฟท์ เวิร์ด เว็บไซต์ที่

เปิดบริการไดอารีในยุคแรก ได้แก่ www.Thaidiary.com, www.Yailek.com, www.Diaryhub.com, www.Dogpositive.com, www.Diary2.com และ www.Diaryclub.com

ช่วงแรกๆ ผู้ที่นิยมเขียนไดอารี คือ นักเรียนไทยที่ไปเรียนต่างประเทศ เนื่องจากเกิดอาการคิดถึงบ้าน จึงเขียนไดอารีเพื่อแก้อาการดังกล่าว และได้นำไปแจกจ่ายให้ผู้อื่นได้อ่าน ไดอารีออนไลน์จึงได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ช่วงที่ถือได้ว่าได้รับความนิยมสูงสุดของทุกปี คือช่วงปิดเทอม ประมาณเดือน ตุลาคม จะมีนักเรียนและนักศึกษาเข้ามาใช้บริการไดอารีตามเว็บไซต์ต่างๆ เป็นจำนวนมาก

ปัจจุบันไดอารีออนไลน์ เป็นบริการอย่างหนึ่งบนอินเทอร์เน็ตที่ได้รับความนิยมอย่างมากในกลุ่มวัยรุ่น ทินเอก (2548: 28) ได้กล่าวถึงเว็บไซต์ที่เปิดบริการไดอารีออนไลน์ ที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน ดังนี้ www.diaryhub.com, www.yenta4.com, www.xteen.com, www.bloggang.com, www.googig.com, www.storythai.com, www.jorjae.com

เอกสารเกี่ยวกับการใช้ภาษา

1. เอกสารเกี่ยวกับคำ

เรื่องของคำเป็นสิ่งสำคัญขั้นพื้นฐานสำหรับการใช้ภาษา เพราะไม่ว่าจะเป็นการพูดหรือการเขียนก็ตาม จะต้องใช้คำหลายคำมาเรียงกันเข้าตามระเบียบของภาษา เพื่อให้เกิดความหมายตามต้องการ ผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องนี้เป็นอย่างดี ย่อมจะสามารถเลือกใช้คำได้ถูกต้องตามความหมายตรงตามความประสงค์ของตน เมื่อเป็นดังนี้แล้ว ก็จะทำให้การใช้ภาษาเป็นไปตามต้องการ สามารถสื่อความหมายได้สมดังเจตนารมณ์ (พนมพร นิรัฐเทวี และ เทพี จรัสจรวงเกียรติ, 2538: 36)

ชานาญ รอดเหตุภัย (2522: 68) กล่าวถึง “คำ” สรุปได้ว่า คำเป็นสิ่งที่มียุทธพลมากในการใช้ภาษา คำอาจก่อให้เกิดความรู้สึกกระทบกระเทือนอารมณ์ผู้ฟังหรือผู้อ่านได้อย่างรุนแรง บางครั้งคำอาจปลุกเร้ามโนคติให้บังเกิดความฮึกเหิม กระตือรือร้น หรือให้ความรู้สึกที่สดชื่น กระชุ่มกระชวย บางครั้งคำอาจทำให้เกิดความเศร้าสะเทือนใจ ให้ความรู้สึกที่เป็นสุข และปวดร้าวทุกข์ระทม นักเขียนที่ประสบความสำเร็จในการสร้างสรรค์ผลงานล้วนแต่เป็นผู้ที่มีความสามารถในการเลือกสรรคำมาใช้ได้อย่างเหมาะสมทำให้เป็นที่ประทับใจแก่ผู้อ่าน การเลือกใช้คำก็

เหมือนกับการเลือกคนเข้าทำงานคนบางคนเหมาะกับงานชนิดหนึ่งแต่อาจจะไม่เหมาะกับงานชนิดอื่น การเลือกใช้คำก็เช่นเดียวกันกับคำกล่าวที่ว่า “คำที่เหมาะสมอยู่ในที่เหมาะสม”

เปลื้อง ณ นคร (2542: 50-58) ได้แบ่งชนิดของคำออกเป็นลักษณะต่างๆ สรุปได้ดังนี้

1. คำต่ำหรือคำหยาบ (Vulgarism) เป็นคำที่ขาดคุณธรรม ฟังระคายหู สุภาพชนไม่ใช้พูดจាកัน คำจำพวกนี้ไม่ใช้ในหนังสือธุรกิจ หนังสือราชการหรือตำรา
2. คำตลาด (Colloquial) เป็นคำห้วนๆ เช่น กิโลกรัม เป็น โล เป็นคำที่มักพูดกันบริเวณตลาดไม่ค่อยสนใจเรื่องคำพูดมากนัก เช่น หยวน เน่งปี โม่ ชิว ลุ้น ชูเอี้ยว เซ็กเต็ง ฯลฯ
3. คำพื้นเมือง (Provincialism) คำหรือภาษาพื้นเมืองเป็นประเภทย่อยของภาษาถิ่นพื้นเมืองหรือกลุ่มชน มักจะมีคำพูดที่เข้าใจกันเฉพาะคนในตำบลหรือเมืองเดียวกัน
4. คำพื้นสมัย (Obsolete) เป็นคำที่ใช้กันอยู่สมัยหนึ่ง ต่อมาเลิกใช้โดยมีคำอื่นแทน หรือไม่มีภาวะที่จะต้องใช้คำนั้นอีก เช่น ฝ้าม่วง
5. คำโบราณ (Archaic) ถือเป็นคำเก่า ใช้อยู่ในครั้งโบราณ มันเป็นคำอยู่ในเรื่องที่แต่งเป็นร้อยกรองมาถึงปัจจุบัน คนสมัยใหม่ไม่ค่อยเข้าใจกัน
6. คำตั้งใหม่ (Syllogism) คือคำหรือคำพูดที่ตั้งขึ้นใหม่เพื่อใช้ในความหมายใหม่ๆ โดยเฉพาะคำบัญญัติหรือศัพท์บัญญัติ เช่น วิดีโอ
7. คำต่างประเทศ (Foreign word) ได้แก่ คำบาลี คำสันสกฤต คำเขมร คำชวา คำมาเลย์
8. ภาษาหนังสือพิมพ์ (Journalese) คือภาษาที่ใช้ในหนังสือพิมพ์รายวัน เช่น เซ็ง ปิ้ง นึ่ง กระต๊ก กระชอก เป็นต้น
9. ศักดิ์ของคำ (Dignity) หรือคำสูง เช่น หมู ใ่วา สุกร
10. เสียงของคำ คือ คำเลียนเสียง (Onomatopocia) เช่น เสียง กา กา โอย โสย โอย อ้อ เออ

11. คำสแลง (Slang) หรือที่พระยาศรีสุนทรโวหาร เรียกว่า คำคะนอง นั้น เป็นคำที่เกิดขึ้นมีประจำทุกสมัย เริ่มตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 เริ่มพูดกัน มากในราชสำนักก่อน เรียกว่า ศัพท์แฝง เช่น เก๋ ครี คีน ฟั้น คำสแลงจะเกิดมากในช่วงที่มีการเปลี่ยนหรือมีความสับสนเกิดขึ้นในสังคม เช่น จ๊กโก๋จ๊กกี้ เฮงชวย ชังเต ฯลฯ เป็นคำที่ไม่สมควรนำมาใช้ในข้อเขียนที่เป็นสาระเป็นหลักเป็นฐาน กล่าวกันว่า คำสแลงมักทำให้เสียความเรียบร้อยหรือความบริสุทธิ์ของภาษา(Purity of language)

12. คำเฉพาะหมู่ (Jargon) เป็นอนุภาษา (Sub language) คำประเภทนี้คล้ายคำสแลง ต่างกัน โดยเป็นคำใช้เฉพาะหมู่และอาชีพ จะเรียกว่าเป็นคำสแลงเฉพาะหมู่ก็ได้ เช่น คำที่ใช้เฉพาะในหมู่ สงฆ์ ซึ่งเราเรียกว่า อารามิกศัพท์ เช่น จำวัด ฉันทังหัน อยู่กรรม รุดงค์ ฐาน ปลงอาบัติ จงกรม ประสภ โยม อาตมา ฯลฯ คำประเภทนี้เป็นคำที่ไม่ใช้กันในที่อื่น แต่คนที่คุ้นเคยกับหมู่นั้นๆย่อมจะเข้าใจ จะนำไปใช้ในที่อื่นก็ไม่หวงห้าม แต่เรียกว่าใช้ผิดที่ไม่สมควร นอกจากใช้เพื่อให้เกิดบรรยากาศ

พนมพร นิรัญเทวี และ เทพี จรัสจรุงเกียรติ (2538: 48-51) ได้แบ่งชนิดของคำตามลักษณะของคำหรือภาษาที่ควรระมัดระวังในการใช้ สรุปได้ดังนี้

1. คำย่อ คำตัดสั้น และคำกร่อน ได้แก่ การย่อคำให้เหลือเพียงตัวอักษร การเขียนย่อคำให้สั้นลงเรียกว่าคำตัดสั้น และการกร่อนคำให้เสียงหายไปบางส่วน

2. คำและสำนวนต่างประเทศในปัจจุบันใช้คำหรือสำนวนแบบภาษาต่างประเทศแพร่หลายเข้ามาในภาษาไทยมากขึ้น จึงควรระลึกลักษณะของการเขียนภาษาไทยจะต้องหลีกเลี่ยงการใช้คำต่างประเทศ และรักษารูปแบบการเขียนของไทยไว้

3. คำต่ำและคำหยาบ ได้แก่ คำคำทอ คำสบถสาบาน คำพวน คำเสียดสีที่สื่อไปในทางหยาบคาย คำหยาบโลน คำประเภทนี้ไม่เหมาะจะนำมาใช้ไม่ว่าจะเป็นการพูดหรือการเขียน ตัวอย่างเช่น กู มึง ดัน เสือก ทะลึ่ง ชวย แฟนกระบาล นิบหาย ไก่หลง ทำประตุ แม่่ง แจกคอย ฯลฯ

4. คำสแลง คือคำที่เกิดขึ้นชั่วระยะเวลาหนึ่ง ไม่นานก็เสื่อมความนิยมไป ใช้เป็นภาษาพูดกันบางกลุ่มคณะโดยเฉพาะในหมู่วัยรุ่น บางครั้งต้องการให้ออกรสและได้อารมณ์ร่วมจึงใช้ภาษาที่แปลกออกไป ไม่ควรจะนำมาใช้ในการเขียน ตัวอย่างเช่น เบี้ยว แชว หย่อย ฯลฯ

5. คำศัพท์เฉพาะทางวิชาการ คือ ศัพท์ที่ใช้เฉพาะวงการ หรือเฉพาะผู้ที่ศึกษาวิชาการแขนงนั้นๆ เช่น ศัพท์ทางจิตวิทยา ศัพท์ทางการแพทย์ ศัพท์ทางการศึกษา ศัพท์ทางวิทยาศาสตร์ ฯลฯ คนทั่วไปอาจไม่เข้าใจความหมายได้ เช่น นิพจน์(คณิตศาสตร์) อรงค์(วิทยาศาสตร์) ฯลฯ
6. คำพ้องสมัย ได้แก่ คำโบราณที่ไม่ใช่พูดหรือเขียน ในปัจจุบันหากนำมาใช้อาจจะสื่อความหมายไม่ได้ เพราะคนปัจจุบันอาจไม่ทราบความหมายของคำพ้องสมัยเหล่านั้น เช่น โพน กล เถก ไป เพื่อ เชื้อ ฯลฯ
7. คำที่ใช้ในการประพันธ์ ได้แก่ คำที่เหมาะสมสำหรับการประพันธ์โดยเฉพาะ ไม่ควรนำมาใช้ในภาษาความเรียง เช่น บุหลัน รำบายู ธิปู อรุโณทัย นารี ดารากร จันทร ฯลฯ
8. ภาษาหนังสือพิมพ์ เป็นภาษาที่นักหนังสือพิมพ์สร้างขึ้นเพื่อประหยัดถ้อยคำหรือเร้าความสนใจผู้อ่าน มักใช้ในการพาดหัวข่าว เช่น แฟนลูกหนังเหยียบกันและ
9. ภาษาโฆษณา มักใช้คำที่มีลักษณะแปลกๆ บางครั้งก็ผิดลักษณะการใช้ภาษาที่ดี คำประเภทนี้มีวัตถุประสงค์ในการโฆษณาโดยเฉพาะ คือมุ่งให้สะดุดตา สะดุดหูผู้อ่าน เช่น การหาเวลาว่างให้ตัวเองเป็นความสุขที่คุณจะดื่มได้ในชีวิตที่รีบเร่งอย่างนี้
10. ภาษาพูด (ภาษาตลาด) เป็นคำพูดพื้นฐานที่เข้าใจโดยทั่วไปหากจะนำมาใช้ในภาษาเขียนจะต้องเปลี่ยนแปลงคำให้ถูกต้องเหมาะสมกับบุคคล กาลและเทศะ เช่น เยอะแยะ เบื่อเริ่ม ออกลูก ฯลฯ
11. ภาษาถิ่น เป็นถ้อยคำที่เข้าใจเฉพาะท้องถิ่น ไม่เป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไป ถ้านำไปใช้ในการพูดและการเขียนอาจจะสื่อความหมายผิดได้ เช่น ภาษาถิ่นเหนือ ถ้า แปลว่า อร่อย , ภาษาถิ่นอีสาน ห้องส้วม แปลว่า ห้องนอน ฯลฯ
12. การใช้เครื่องหมายแทนถ้อยคำ เช่น เครื่องหมายในวิชาคณิตศาสตร์ = & ฯลฯ
13. การเขียนตัวสะกดการันต์ เช่น บริษัทอนุมัติให้ใช้เงินทตรงจ่ายไปก่อน ควรใช้คำว่า ทตรง เพราะหมายความว่า ออกเงินหรือทรัพย์สินไปก่อน

สิริวรรณ นันทจันทุล (2540 : 30-45) ได้กล่าวถึงลักษณะของภาษาพูดในด้านการใช้คำ ดังนี้

1. ใช้คำธรรมดาเข้าใจง่าย เช่น พ่อ แม่ ลูกสาว ลูกชาย เจ้านาย คนใช้ หมอพื้น วั้ว ควาย หมู หม่า ผักตบ สากกะเบือ ยกทรง กางเกงใน จักลาก จี๊เรื้อน กิน ใส่เสื่อ นอน ซื่อ ขาย หัวเราะ ฉั่น เธอ มัน ลื้อ อ้าว นาย กัน เป็นต้น

2. ใช้คำขยายให้ความชัดเจน ซึ่งอาจจะเป็นคำวิเศษณ์ขยายคำนาม ขยายคำกริยาหรือขยายคำวิเศษณ์ เป็นต้น เช่น ตึกมหัศจรรย์อยู่หน้าซอยบ้านฉัน , เธอผอมลงแต่สวยขึ้น เป็นต้น

3. ใช้คำเสริม คำเสริม คือ คำที่เสริมเข้าไปในประโยคเพื่อเน้นเจตนาของผู้ส่งสาร ว่าต้องการบอกเล่า ตั้ง ขอร้อง ถาม หรือบอกสถานภาพของผู้พูดกับผู้ฟังว่าเหมือนกัน หรือต่างกัน บอกความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังว่าสนิทสนมกันหรือไม่ (สิริวรรณ นันทจันทุล อ้างถึงใน นววรรณ พันธุเมธา, 2527: 73) เช่น ไปเดี๋ยวนี้นะ (คำตั้ง) , เธอคงชอบคุณมั่ง (คาดคะเน) ฯลฯ

4. ใช้คำเรียกคำร้อง คำเรียก คือ คำที่ผู้พูดใช้เรียกผู้อื่น เป็นคำที่มีลักษณะพิเศษ คือ ไม่ต้องประกอบคำอื่นให้เป็นประโยค ใช้คำพังกก็ได้ ผู้เรียกอาจใช้คำแสดงสถานภาพ ชื่อเล่น สมญา คำสรรพนาม คำแสดงเครือญาติ เป็นต้น เช่น คุณหมอคะ นิดยาเจ็บหรือเปล่าคะ คำร้อง คือ การเปล่งเสียงแสดงอารมณ์ ความรู้สึก คำลักษณะนี้ใช้ตามคำพังกได้ เช่น เอ๊ะ! กลับมาจากเมืองนอกแล้วหรือ (แสดงความประหลาดใจ)

5. มักตัดส่วนของคำ เช่น เดียวนี้สุพรรณเจริญมาก (จังหวัดสุพรรณบุรี) , เดินจากบ้านไปตลาดแค่ 2 กิโลเมตร (กิโลเมตร) เป็นต้น

6. มักย่อชื่อ ใช้สมญานาม และใช้คำย่อ เช่น กรมพระยาดำรงฯ ทรงอธิบายเรื่องนี้ไว้ดีมาก (สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ) , สุรเกียรติ เสถียรไทย ขุนคลัง เด็ดในคาถาของบิกเต็ง , ในสมองของอดีต ผบ.ทบ. คนนี้คิดอยู่ตลอดเวลาว่าจะทำยังไง เป็นต้น

7. ใช้คำไม่สุภาพ คำภาษาตลาด คำสแลง คำเฉพาะกลุ่ม

คำไม่สุภาพ เช่น คุณอย่ามาทำทุเรศๆ แบบนี้ ฉั่นไม่ชอบ

คำภาษาดลาด หมายถึง คำที่ใช้พูดจาของคนทั่วไป ไม่คำนึงถึงความถูกต้องแต่สามารถสื่อสารได้ดี เช่น แบบนี้ก็ซี้ซั๊ว , ซาซ่าเล่นหนังได้ดีมาก เป็นต้น

คำสแลงหรือคำคะนอง หมายถึง คำที่ใช้คลาดเคลื่อนไปจากปกติ ใช้กันเฉพาะกลุ่มชั่วระยะหนึ่ง ไม่ใช่ภาษาที่ยอมรับกันว่าถูกต้องตามหลักภาษา เช่น วันนี้เซ็งระเบิดเลย แว็บไปจับกัน ดีกว่า เป็นต้น

คำเฉพาะกลุ่ม หมายถึง คำที่บุคคลแต่ละกลุ่มคิดขึ้นใช้ภายในกลุ่มของตน สื่อความหมายเข้าใจได้ดีเฉพาะคนในวงการเดียวกัน คนอื่นนอกวงการไม่ค่อยเข้าใจนอกจากจะศึกษาเป็นพิเศษ เช่น ในวันหนึ่งต้องรับแขกมากไหม ฯลฯ

8. ใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ เช่น คุณโทร ไปคอนเฟิร์มตัวหรือยัง ฯลฯ

9. คำที่มีความหมายแฝงหรือโดยนัย เช่น เศรษฐกิจปีนี้แย่ ต้องรัดเข็มขัดกันหน่อย ฯลฯ

10. ใช้คำทักทาย เช่น สวัสดีคะ อากาศดีนะคะ , เป็นไง สอบทำได้ไหม ฯลฯ

11. ใช้ชื่อ ชื่อเล่น แทนบุรุษสรรพนาม เช่น ดีนาเสียใจที่เกิดเรื่องเช่นนี้ขึ้น ฯลฯ

12. ใช้คำในบริบทใหม่ หมายถึง คำในสภาพแวดล้อมของคำที่แตกต่างไปจากเดิม อาทิ ค่ะ(ครับ) ใช้แทนการตอบรับหรือใช้ลงท้ายประโยคเพื่อแสดงความรู้สึก ในปัจจุบัน ใช้ค่ะ(ครับ) เริ่มต้นประโยค หรือเริ่มต้นการพูด

13. ใช้คำประสม คำซ้อน คำซ้ำ และพูดเพิ่มสร้อยคำมาก

คำประสม คือ คำที่เกิดจากคำมูลตั้งแต่สองคำขึ้นไปมาประสมกันเป็นคำใหม่ มีความหมายใหม่ หรือมีความหมายคงเค้าคำเดิมเหลืออยู่บ้าง เช่น ปีนี้ฝนตกหนัก ชาวไร่ชาวสวนคงจะแย่นะฯ ฯลฯ

คำซ้อน เป็นคำประสมชนิดหนึ่ง ซึ่งเอาคำที่มีความหมายเหมือนกัน หรือ คล้ายกัน มาซ้อนกัน เพื่อให้ความหมายของคำนั้นชัดเจนยิ่งขึ้น หรือนำคำที่เสียงใกล้เคียงกันมาซ้อนกัน เพื่อให้ออกเสียงได้สะดวก มีความไพเราะ เช่น อากาศ ทำให้อึดอัดมาก ฯลฯ

คำซ้ำ คือ การเอาคำๆ เดียวกันมาซ้ำกันเพื่อเปลี่ยนแปลงความหมายของคำนั้นให้ เพิ่มมากขึ้นหรือลดน้อยลงตามต้องการ คำซ้ำมีหลายลักษณะ อาทิ คำซ้ำที่เลียนเสียงธรรมชาติ เสียง สัตว์และการกระทำของมนุษย์ คำซ้ำที่บอกพหูพจน์ คำซ้ำที่เน้นความให้มีความหมายหนักแน่นยิ่งขึ้น คำซ้ำที่แยกจำนวน คำซ้ำในคู่ คือ ซ้ำ 2 คู่ซ้ำกัน เช่น ปิดเทอมนี้จะไปเที่ยวให้ไกลๆ ฯลฯ

เพิ่มสร้อยคำ นอกจากจะทำให้มีเสียงไพเราะแล้ว ยังแสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูด ด้วย เช่น ไม่กินไม่แถมมันแล้วอาหงอาหาร ฯลฯ

14. ใช้คำภาษาถิ่น ผู้พูดจะใช้ภาษาถิ่นกับคนท้องถิ่นเดียวกัน เช่น เจ้าลิไปไส เฮ็ดจะได๋ ฯลฯ

15. เขียนคำตามเสียงพูด เช่น คิดอยู่ตลอดเวลาว่าจะทำยังไงจึงลืมมั่งกรเด็งได้ ฯลฯ

16. ใช้คำบอกจำนวนนับหน้าคำนาม เช่น 5 รสชาติที่รอกการพิสูจน์ ฯลฯ

กานติกา วรพงษ์ (2548: 45) ได้วิเคราะห์การใช้ภาษาระดับคำที่นักเรียนไทยระดับ มัธยมศึกษาใช้ในการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต ดังนี้

1. การเปลี่ยนเสียงของคำ คือ การเปลี่ยนแปลงเสียงของคำให้แตกต่างไปจากภาษา มาตรฐานทั้งเสียงสระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์ เช่น ป้ม(ผม) , บ๊ะเจ้า (พระเจ้า) ฯลฯ

2. การสะกดคำผิดไปจากคำเดิม เป็นการเปลี่ยนวิธีสะกดคำให้แตกต่างจากภาษา มาตรฐานที่ใช้อยู่ โดยไม่คำนึงว่าจะผิดไวยากรณ์หรือไม่ เช่น อิดฉา (อิฉา) , พาสา (ภาษา) ฯลฯ

3. การใช้คำภาษาต่างประเทศ มีทั้งคำที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษและคำภาษาต่างประเทศ ที่เขียนเป็นภาษาไทย ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเกาหลี ภาษาเยอรมัน ภาษาอินเดีย เช่น dancer , DVD , Bonjour , ซีรีส์ , ไอ้หยา ฯลฯ

4. การใช้คำเลียนเสียงต่างๆ คือ การเลียนแบบเสียงต่างๆในชีวิตประจำวัน เช่น เสียงหัวเราะ ซึ่งมีทั้งเสียงหัวเราะแบบปกติ และเสียงหัวเราะที่ผู้ใช้ภาษาคิดขึ้นมาเอง นอกจากนั้นยังมีเสียงอื่นๆ เช่น เสียงพลิกกระดาศ เสียงต่องไฟ เสียงขูด เสียงสัตว์ต่างๆ เสียงร้องไห้ เสียงถอนหายใจ เสียงขู่ หรือเสียงกรีด เป็นต้น เช่น 555 , จิกๆๆ , ซิชะ , กรีด ฯลฯ

5. การตัดคำ เป็นการตัดพยางค์ในคำที่มีหน่วยคำเดียวแต่มีหลายพยางค์ เช่น ขนมน เป็น นม หรือมีลักษณะเป็นการตัดหน่วยคำใดหน่วยคำหนึ่งในคำประสม (Compound) หรือคำประสาน (Complex) เช่น อย่างนั้น เป็น ัน หรือเป็นการตัดพยางค์ของหน่วยคำใดหน่วยคำหนึ่งในคำประสม เช่น ขนมปัง เป็น นมปัง หรือ ทนสมัย เป็น ทนหมัย เป็นต้น

6. การซ้ำคำ คือ การใช้คำซ้ำโดยใส่ไม้ยมกซ้ำๆกันไว้ท้ายคำ หรือพิมพ์คำซ้ำกัน ทั้งเพื่อแทนการออกเสียงซ้ำกัน บางครั้งยังทำเพื่อเน้นความหมายให้เด่นชัดขึ้น เช่น แหวะๆๆๆ, Love Love, คิดถึง คิดถึง, เดือน 2 (เดือนๆ) ฯลฯ

7. การใช้คำที่ให้ความหมายไม่ตรงตามตัวอักษร จุดประสงค์ในการใช้ คือ เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพหรือจินตนาการได้อย่างชัดเจน เช่น ขุดกระทู้ ขุด หมายถึง ทำให้เป็นหลุม แอ้ง บ่อในผิว แฉวระนาบ เมื่อใช้ในบริบทว่า ขุดกระทู้ หมายถึง ช่วยกันตอบกระทู้หรือแสดงความคิดเห็นมากๆ ซึ่งยังมีผู้ตอบมาก กระทู้จะยังมีลักษณะลึกลงไป คือมีจำนวนหน้าเพิ่มขึ้น จึงนำคำว่า ขุด มาใช้

8. การใช้คำหรือสำนวนติดปากของวัยรุ่น เช่น ขอบอก, แบบว่า, จริงดิ, จัดให้, สุดยอด, อย่างแรง, แอบ ฯลฯ

9. การย่อคำ เป็นวิธีการใช้ภาษาอีกวิธีหนึ่งที่นิยมใช้ในการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ตเพื่อให้สะดวกรวดเร็ว และประหยัดเวลาในการพิมพ์ รวมทั้งแทนข้อความที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเข้าใจร่วมกัน มีทั้งคำย่อที่นิยมใช้อยู่แล้ว และคำย่อที่ผู้ใช้ภาษาคิดขึ้นมาใหม่ เช่น กม.(กิโลเมตร), ร.ร.(โรงเรียน), กท.(กระทู้), คคห.(ความคิดเห็น), P (พี) ฯลฯ

10. การเล่นคำ เป็นลักษณะของการใช้คำพวน ใช้คำพ้องเสียง การเล่นคำให้ตลกขบขัน หรือสร้างคำใหม่เพื่อล้อเลียนคำที่คนอื่นใช้ เพื่อให้เกิดความตลกขบขัน และสนุกสนาน (กานติภา วรพงษ์, 2548: 151 อ้างถึง Clarke, 2000: 8) เช่น วิเมะดัด (สวีตตี้), คาวลาวขาว(มาจาก คาราขาว) ฯลฯ

11. การใช้คำภาษาไทยถิ่น ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นกลาง ภาษาไทยถิ่นเหนือ ภาษาไทยถิ่นอีสาน และภาษาไทยถิ่นใต้ เช่น ไต่ก่ , ว่าจาไต่เจ้ , หลายๆ, เต๋อ, หรอยจ้ง, ไทร(อะไร) ฯลฯ

2. เอกสารเกี่ยวกับประโยคตามเจตนา

ผู้พูดเปล่งวาจาออกมาเป็นประโยคด้วยเจตนาต่างกัน อาจจะต้องการให้ผู้ฟังได้ทราบ ความคิดความรู้สึกของตน หรือต้องการให้ผู้ฟังบอกเล่าถึงที่ผู้ฟังทราบแก่ผู้พูด หรือต้องการให้ผู้ฟัง กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง (นววรรณ พันธุมเมธา, 2527: 193)

จากการศึกษาเรื่องประโยคตามเจตนาการสื่อสาร นววรรณ พันธุมเมธา (2527: 193-206) ได้กล่าวถึงการแบ่งประโยคตามเจตนาของผู้ใช้เป็น 3 ประเภท คือ

ประโยคแจ้งให้ทราบ ประโยคแจ้งให้ทราบมีหลายชนิด เช่น ประโยคบอกเล่า ประโยคอธิบาย ประโยคเตือน และประโยคชี้แนะ

ประโยคถามให้ตอบ ประโยคถามให้ตอบ มีหลายชนิดเช่น ประโยคถามเพื่อความ ประโยคถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ ประโยคถามให้เลือกเอา ฯลฯ

ประโยคบอกให้ทำ ประโยคบอกให้ทำมีหลายชนิด เช่น ประโยคคำสั่ง ประโยคขอร้อง ประโยคชักชวน และประโยคอนุญาต

วัฒนา บุรกลสิกร (2530: 257) ได้แบ่งลักษณะประโยคเป็น 5 แบบ คือ

1. ประโยคบอกเล่า เป็นประโยคบอกรับ ใช้คำ ใช่ ไป ฯลฯ

2. ประโยคปฏิเสธ เป็นประโยคตอบไม่รับ ใช้คำว่า เปล่า ไม่ไป ไม่ได้ทำ ภาษาเขียนใช้ว่า หาไม่ หาใช่ไม่ หาได้ไปไม่ คำสุภาพหรือภาษาทางการ ใช้ว่า มิติ มิได้มิใครเห็นใจ มิบังควร มิได้ หามิได้ มิใช่ มิเป็นการ

3. ประโยคคำถาม ใช้กับคำวิเศษณ์แสดงคำถาม ใคร อะไร ทำไม ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร หรือไม่(ไหม) หรือ

4. ประโยคคำสั่งไม่จำเป็นต้องมีคำประธานนำหน้าประโยค ส่วนมากจะขึ้นต้นด้วยคำกริยา เช่น มานี ระวังสุนัขดุ

5. ประโยคชักชวน ในภาษาพูดจะมีคำว่า สิ(ซิ) หรือ นะ เช่น เธอไปพร้อมกันกับเรานะ เชิญชิมอาหารไทยสิ(ซิ) (คำ สิ ซิ อยู่ในประเภทคำเสริม)

ในประโยคทั้ง 5 แบบนี้ ถ้าใช้ในภาษาพูด เดิมคำลงท้ายประโยค(หางเสียง) ตามเพศของผู้พูด เช่น ไซ่คะ ไม่ไปครับ เป็นต้น

จากการศึกษาทฤษฎีของนักวิชาการทั้ง 2 คน พบว่าทั้งสองคนแบ่งลักษณะประโยคตามเจตนาไว้ต่างกัน กล่าวคือ นววรรณ แบ่งประโยคไว้ 3 ชนิด คือ ประโยคแจ้งให้ทราบ ถามให้ตอบ และบอกให้ทำ แต่วัฒนา แบ่งประโยคออกเป็น 5 ชนิด คือ ประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำถาม ประโยคคำสั่ง ประโยคชักชวน ซึ่งทั้ง 5 ชนิดนี้ คือ ชนิดของประโยคที่นววรรณได้แบ่งไว้ทั้งสิ้น เช่น ประโยคบอกเล่า คือ ประโยคแจ้งให้ทราบชนิดหนึ่ง ประโยคคำสั่ง และประโยคชักชวน คือ ประโยคบอกให้ทำ ชนิดหนึ่งนั่นเอง

3. เอกสารเกี่ยวกับสำนวน

มีผู้ให้ความหมายของสำนวนไว้แตกต่างกัน ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 187) ได้ให้ความหมายของสำนวนไว้ว่า หมายถึง ถ้อยคำที่เรียบเรียง โวหาร บางทีก็ใช้ว่า สำนวนโวหาร ถ้อยคำหรือข้อความที่กล่าวสืบต่อกันมาอย่างช้านานแล้ว มีความหมายไม่ตรงตามตัวหรือมีความหมายอื่นแฝงอยู่ ถ้อยคำที่แสดงออกมาเป็นข้อความพิเศษเฉพาะภาษาหนึ่งๆ

สง่า กาญจนาคพันธ์ (2538: 1) กล่าวว่า สำนวนเป็นคำพูดอย่างหนึ่ง พูดเป็นชั้นเชิงไม่ตรงไปตรงมา แต่ให้ความหมายในคำพูดนั้นๆ ต้องคิดจึงจะเข้าใจหรือบางทีคิดแล้วเข้าใจไปอย่างอื่นได้ หรือไม่เข้าใจเอาเลยก็ได้ คำพูดเป็นชั้นเชิงนี้เรียกว่า “สำนวน”

ประเทือง คล้ายสุบรรณ (2530: 1) ได้ให้นิยามสำนวนไว้ว่า หมายถึง ถ้อยคำในภาษาไทยที่ใช้พูดจาสื่อสารกัน โดยมีความหมายเป็นนัยกินความกว้างหรือลึกซึ้งมิใช่แปลความหมายของคำ

ตรงตัว เป็นความหมายในเชิงอุปมาเปรียบเทียบ หมายถึงไปถึง คำคม สุภาษิต คำพังเพย คำกล่าว และโวหารต่างๆด้วย

ไซลิริ ปราโมช ฌ อรุชยา (2534: 12) กล่าวว่า สำนวน หมายถึง ถ้อยคำที่มีได้มีความหมายตรงไปตรงมาตามตัวอักษรหรือแปลตามรากศัพท์ แต่เป็นถ้อยคำที่มีความหมายเป็นอย่างอื่น คือ เป็นชั้นเชิงชวนให้คิด ซึ่งอาจจะเป็นในเชิงเปรียบเทียบหรืออุปมาอุปไมย

จากการศึกษาความหมายของสำนวน สามารถสรุปได้ว่า สำนวน หมายถึง ถ้อยคำที่มีความหมายเฉพาะพิเศษ ใช้สืบทอดกันมาเป็นเวลานาน เป็นความหมายในเชิงอุปมาเปรียบเทียบ ไม่สามารถแปลตามรูปศัพท์ตรงตัวได้ หมายถึงไปถึง สุภาษิต คำพังเพยและโวหารต่างๆ ด้วย

มีผู้แบ่งชนิดของสำนวนไว้หลายลักษณะ ดังนี้

วรารัตน์ วัศานนท์ (2544: 28-29) ได้ศึกษารูปภาษาที่ใช้เป็นสำนวนไทยในปัจจุบัน พบว่ารูปภาษาที่ใช้เป็นสำนวนไทยในปัจจุบัน แบ่งตามลักษณะรูปที่ปรากฏ ได้เป็น สำนวนที่ไม่เป็นรูปแปร และสำนวนที่เป็นรูปแปร

สำนวนที่ไม่เป็นรูปแปร แบ่งได้ 2 ชนิด คือ

1. สำนวนเก่า เป็นสำนวนที่ใช้กันมานาน อาจมีลักษณะเป็นสุภาษิต คำพังเพยที่สละสลวยคมคาย หรือเป็นคำสแลง เช่น ลิ่นกับฟัน จิงก็ราข่าก็แรง ปากหวานก้นเปรี้ยว
2. สำนวนใหม่ เป็นรูปภาษาที่เพิ่งเกิดขึ้นใหม่ เช่น คู่กัด เลี้ยงไม่เชื่องเนาใน ลิ่นอย่างกับกระดาศทราย พวกลอบกัด

สำนวนที่เป็นรูปแปร หมายถึง สำนวนที่มีการใช้ถ้อยคำบางส่วนที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดรูปของสำนวนหลายรูปที่ใช้ในความหมายเดียวกัน แบ่งได้ 2 ชนิด คือ รูปแปรที่เป็นสำนวนเก่า และรูปแปรที่มีทั้งสำนวนเก่าและสำนวนใหม่

ศิดานันท์ มีดี (2548: 77-86) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องของสำนวนในวิทยานิพนธ์เรื่องการใช้ภาษาและกลวิธีการเขียนคอลัมน์ซุบซิบการเมืองในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ปีพุทธศักราช 2542-2546 ว่า สำนวนจำแนกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

1. การใช้สำนวนไทย
2. การใช้สำนวนต่างประเทศ

ดังจะกล่าวรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การใช้สำนวนไทย การใช้สำนวน หมายถึง การใช้กลุ่มคำที่มีความหมายเป็นพิเศษ มีชั้นเชิงให้คิดหรือเป็นเชิงเปรียบเทียบ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ สำนวนเดิม และสำนวนใหม่

การเขียนคอลัมน์ซุบซิบการเมืองมีการใช้สำนวนไทยลักษณะต่างๆ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมาย และเกิดความเพลิดเพลินในการอ่านคอลัมน์ซุบซิบการเมือง ลักษณะสำนวนที่ปรากฏมีดังต่อไปนี้

1.1 การใช้สำนวนเดิม หมายถึง สำนวนที่คนไทยทั่วไปรู้จักและเคยใช้กันอยู่แล้ว เช่น หัวกระไดไม่แห้ง , ปิดทองหลังพระ , สาดโคลน เป็นต้น

1.2 การใช้สำนวนใหม่ หมายถึง สำนวนที่สร้างใหม่ อาจเกิดจากการนำคำหรือกลุ่มคำซึ่งปกติใช้ในความหมายหนึ่ง และได้นำมาใช้อีกความหมายหนึ่ง เช่น หมูวิ่งชนบึงตอ(หมายถึง ผู้ที่รู้ตัวว่าเสียเปรียบอีกฝ่ายหนึ่ง แต่ก็ยังยินดีที่จะเข้าไปหาฝ่ายที่ได้เปรียบกว่าตน)

2. การใช้สำนวนต่างประเทศ การใช้สำนวนต่างประเทศในสำนวนไทยมีลักษณะมาจากโครงสร้างของประโยคภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

สำหรับ มาจากสำนวนในการขึ้นต้นประโยคภาษาอังกฤษว่า For...(me)...

ภายใต้การนำของ มาจากสำนวนภาษาอังกฤษที่ว่า Under leaded และ Under control of

จับงาน มาจากสำนวนภาษาอังกฤษที่ว่า To catch และ To hold on to

วรรณ บัวเกิด (2529: 266) ได้แบ่งประเภทของสำนวนไว้ 2 ประเภท คือ

1. สำนวนที่มีความหมายไม่ซับซ้อน สำนวนประเภทนี้จะมีความหมายที่เข้าใจได้ทันที โดยสังเกตจากคำบางคำในสำนวนนั้นๆ เช่น เกี่ยวดองหนองยุ่ง หมายถึง เป็นญาติกันทางเขย หรือ สะใภ้ สังเกตความหมายจากคำว่า เกี่ยวดอง เกลียดเข้ากระดูกดำ หมายถึง เกลียดที่สุด สังเกตความหมายจากคำว่า เกลียด การใช้สำนวนที่มีความหมายไม่ซับซ้อนนี้ ผู้เขียนและผู้อ่านมักเข้าใจความหมายได้ตรงกัน และสามารถตีความได้ทันที

2. สำนวนที่มีความหมายเปรียบเทียบ สำนวนประเภทนี้มีความหมายเปรียบเทียบอยู่ในถ้อยคำ โดยนำความจริงหรือสิ่งอื่นๆ มาอ้างเปรียบเทียบให้เกิดจินตภาพ เพื่อให้เข้าใจความหมายของสำนวนได้แจ่มแจ้งยิ่งขึ้น เช่น ผุสดีวิ่งเร็วกว่าลมพัด , ฉันทนาเข้าไปอยู่ในเตาอบ

น้ำเพชร สายบุญเรือน (2543: 4) ได้ศึกษาเรื่องของสำนวนใหม่ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย พบลักษณะของสำนวนใหม่ ดังนี้

1. ถ้อยคำสำนวนที่สร้างขึ้นใหม่ หมายถึง ถ้อยคำสำนวนที่เกิดจากการประสมเสียงคำขึ้นใหม่ เป็นคำที่กำหนดให้สื่อความหมายด้านเสียง (sound symbolism) หรือใช้คำที่มีอยู่เดิมประสมกันเพื่อสร้างถ้อยคำสำนวนใหม่ ตัวอย่างเช่น

ขบเหลี่ยม หมายถึง ไม่ลงรอยกัน ขัดกัน หักง้างกันและกัน คำว่า ขบ และคำว่า เหลี่ยม เป็นคำที่มีใช้อยู่เดิมในภาษา นำมาประสมกันเป็นคำใหม่ ตัวอย่าง ถ้านายชวน หลีกภัย กับนายอุทัย พิมพ์ใจชน ไม่เอาแต่ขบเหลี่ยมทางการเมืองกันอยู่ ก็คงจะมีการปรึกษาหารือร่วมมือกันแก้ไขปัญหาก็ได้อย่างทันเวลา

2. ถ้อยคำสำนวนที่ดัดแปลงจากถ้อยคำสำนวนเดิม หมายถึง การเปลี่ยนแปลงส่วนใดส่วนหนึ่งของถ้อยคำสำนวนเดิมมาเป็นถ้อยคำสำนวนใหม่ ตัวอย่างเช่น

เบื่องลิก หมายถึง สิ่งที่แอบแฝงหรือไม่เปิดเผยซึ่งลึกลับหรือลึกลับซึ่งกว่าปกติ ดัดแปลงมาจากคำเดิม เบื่องหลัง ตัวอย่าง เวลาออกข่าวหาเสียงก็อ้างแต่ประชาชน แต่เบื่องลิกแล้วนับรายหัวดูได้ พวกนี้มีทั้งเป็นนายทุนเองก็มี บางคนไม่ใช่ นายทุนแต่ก็ได้รับการสนับสนุนจากนายทุน จึงยากเต็มทีที่จะฝากความหวังไว้

3. ถ้อยคำสำนวนที่นำถ้อยคำสำนวนเดิมมาใช้ในบริบทใหม่ หมายถึง การนำเอาถ้อยคำสำนวนที่มีใช้อยู่เดิมในภาษามาใช้ในบริบทที่แตกต่างจากเดิม ทำให้เกิดความหมายใหม่ โดยยังคงมีเค้าความหมายเดิม ตัวอย่างเช่น

กระโดดโลดเต้น หมายถึง เคลื่อนไหว ปกติใช้เป็นคำกริยาแสดงอาการของสิ่งมีชีวิต ในที่นี้นำมาใช้ในบริบทใหม่ โดยนำมาใช้เป็นกริยาของสิ่งที่เป็นนามธรรม คือคำว่า เศรษฐกิจ ตัวอย่าง มีเหตุบ่งชี้ว่าเศรษฐกิจไทยจะถดถอยกระโดดโลดเต้นไปอยู่ในระดับ 7.8 % หรือสูงกว่า 8 % เสียแล้ว

จากการศึกษาชนิดของสำนวนจากนักวิชาการหลายคน พบว่าแต่ละคนได้แบ่งชนิดของสำนวนไว้แตกต่างกัน สรุปได้ดังนี้ วิชาสา แบ่งชนิดของสำนวนเป็นสำนวนเก่ากับสำนวนใหม่ ซึ่งแตกต่างจาก ศิดานันท์ ซึ่งแบ่งออกเป็นสำนวนไทยกับสำนวนต่างประเทศ จะสังเกตได้ว่า ศิดานันท์ แบ่งชนิดของสำนวนได้กว้างกว่าที่วิชาสาได้แบ่งไว้ และชนิดของสำนวนของวิชาสา ก็สามารถจัดอยู่ในหัวข้อ สำนวนไทย ของศิดานันท์ ได้ วรรณ ได้แบ่งชนิดของสำนวน เป็นสำนวนไม่ซับซ้อนกับสำนวนเปรียบเทียบ ซึ่งก็ถือว่าเป็นสำนวนไทยเช่นเดียวกัน ส่วนท่านสุดท้าย คือ น้ำเพชร ได้กล่าวถึงสำนวนเพียงชนิดเดียว คือ สำนวนใหม่ และได้แบ่งลักษณะของสำนวนใหม่เป็น 3 ประเภท ข้างต้น

4. เอกสารเกี่ยวกับโวหาร

โวหาร หมายถึง กลวิธีในการใช้ภาษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ในการใช้ภาษา ไม่ว่าจะ เป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียน ผู้ใช้ภาษาย่อมจะต้องใช้ “กลวิธี” หรือ “โวหาร” ทั้งสิ้น หากผู้ใช้ภาษามีกลวิธีที่แยบคาย ฉลาดในการเลือกสรรคำ เนื้อความ และประโยคมาใช้อย่างเหมาะสมก็ย่อมก่อให้เกิดความประทับใจ และทำให้บรรลุความมุ่งหมายของการใช้ภาษาในครั้งนั้น

กลวิธีในการใช้ภาษาหรือที่เรียกว่าโวหารนี้ ชำนาญ รอดเหตุภัย (2522: 82) ได้จำแนกประเภทตามความมุ่งหมายของการใช้ภาษาและลักษณะของเนื้อความออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. บรรยายโวหาร หมายถึง กลวิธีในการเขียนหรือพูดเล่าเรื่องตามที่ได้รู้ได้เห็นมาเพื่อให้ผู้อื่นได้รับรู้และเข้าใจเสมือนกับได้ไปพบเห็นมาด้วยตนเอง
2. พรรณนาโวหาร หมายถึง กลวิธีในการใช้ภาษาเพื่อทำให้ผู้อื่นเกิดความเคลิบเคลิ้มดื่มด่ำ เกิดจินตภาพ (image) เสมือนหนึ่งตนเองได้ไปอยู่ท่ามกลางบรรยากาศเช่นนั้นด้วย

3. เทศนาโวหาร หมายถึง กลวิธีในการใช้ภาษาเพื่อโน้มน้าวจิตใจของผู้อื่นให้กระทำการในสิ่งอันพึงปรารถนาและละเว้นในสิ่งที่ตรงกันข้าม

4. สาธกโวหาร หมายถึง กลวิธีในการใช้ภาษาเพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งหรือเลื่อมใสอย่างแท้จริงด้วยการยกตัวอย่างประกอบเพื่อให้เห็น โดยปราศจากความเคลือบแคลงสงสัย

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ (2540: 39) กล่าวว่า โวหารคือถ้อยคำที่ใช้ในการสื่อสารด้วยการเรียบเรียงอย่างมีวิธีการ มีชั้นเชิงและมีศิลปะ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราว เกิดจินตภาพและความรู้สึกตรงตามที่คุณต้องการ โวหารมี 5 ประเภท ได้แก่ บรรยายโวหาร อธิบายโวหาร เทศนาโวหาร สาธกโวหาร และพรรณนาโวหาร

สังวาล กงจันทร์ (2538: 3) กล่าวว่า โวหาร คือ การใช้ถ้อยคำอย่างมีชั้นเชิงในการเขียน เพื่อมุ่งให้ผู้อ่านเข้าใจและรับรู้สารที่เป็นความรู้ ความคิด ประสบการณ์ หรือเรื่องที่เกิดจากจินตนาการ ได้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ผู้เขียนต้องการ โวหารแบ่งตามจุดมุ่งหมายในการเขียนได้ 5 ประเภท คือ

1. บรรยายโวหาร หมายถึง การใช้ถ้อยคำอย่างมีชั้นเชิงในการเล่าเรื่อง หรืออธิบายเรื่องราวต่างๆที่ผู้เขียนได้รู้หรือได้ประสบมาด้วยตนเอง ตามลำดับเหตุการณ์ เป็นโวหารที่มุ่งให้ผู้อ่านได้รับรู้สาระสิ่งที่ต้องการถ่ายทอดอย่างถูกต้อง ตรงไปตรงมาและชัดเจน

2. พรรณนาโวหาร หมายถึง การใช้ถ้อยคำอย่างมีชั้นเชิงในการถ่ายทอดเรื่องราว เหตุการณ์ จากความรู้สึก อารมณ์ หรือจินตนาการของผู้เขียน โดยเน้นการให้ภาพและรายละเอียดของสิ่งที่ต้องการถ่ายทอดจากความรู้สึก อารมณ์ หรือจินตนาการนั้นๆ

3. เทศนาโวหาร หมายถึง การใช้ถ้อยคำอย่างมีชั้นเชิงในการสั่งสอน ชักชวน โน้มน้าว หรือแนะนำโดยการชี้แจงเหตุผล มุ่งชักจูง โน้มน้าวให้ผู้อ่านเกิดความเชื่อถือและปฏิบัติตาม เพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง หรือการพัฒนาไปในทางที่ดี

4. สาธกโวหาร หมายถึง การใช้ถ้อยคำอย่างมีชั้นเชิงในการยกตัวอย่าง หรือเรื่องราวต่างๆมาสนับสนุนเนื้อหาที่เขียน เพื่อให้เนื้อหามีความสมบูรณ์มากขึ้น

5. อุปมาโวหาร หมายถึง การใช้ถ้อยคำอย่างมีชั้นเชิงในการแสดงการเปรียบเทียบ โดยการนำสิ่งที่คล้ายคลึงมาเปรียบเทียบ ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพ เกิดอารมณ์ หรือความรู้สึกมากยิ่งขึ้น

ประทีป วาทิกทินกร (2523: 69) กล่าวถึง โวหารในการเขียน ว่าหมายถึง กลวิธีอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งเขียนกำหนดขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายว่าในการเขียนครั้งนั้น เรื่องนั้น จะให้อะไรแก่ผู้อ่าน เช่น ต้องการให้ผู้อ่านได้รับความรู้ความเข้าใจ ก็ใช้กลวิธีหรือโวหารในการเขียนอย่างหนึ่ง ต้องการให้ผู้อ่านเกิดความซาบซึ้งก็ใช้โวหารการเขียนอีกอย่างหนึ่ง เป็น โวหารในการเขียนที่มักใช้กันโดยทั่วไป พอจะแบ่งออกได้ ดังนี้ โวหารเชิงบรรยาย เป็นโวหารที่ใช้ในการเล่าเรื่องตามที่ผู้เขียนได้รู้ได้เห็นมา เพื่อให้ผู้อ่านรับรู้และประทับใจราวกับได้พบด้วยตนเอง , โวหารเชิงอธิบาย เป็นโวหารที่ใช้ในการชี้แจงแสดงเหตุผลให้ผู้อ่านเกิดความรู้ความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งชัดเจน , โวหารเชิงพรรณนา เป็นโวหารที่ใช้ในการบรรยายเรื่องราวอย่างละเอียดและประณีต นอกจากจะให้ผู้่านได้รู้แล้ว ยังเพิ่มเติมอารมณ์ความรู้สึกให้ผู้อ่านเคลิบเคลิ้ม เกิดมโนภาพหรือจินตนาการอีกด้วย และ โวหารเชิงอุปมาอุปไมย เป็นโวหารที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็นซึ่งอาจจะถูกหรือผิดก็ได้เพื่อโน้มน้าวจิตใจผู้อ่านให้คล้อยตามความคิดเห็นนั้นๆ

สิริวรรณ นันทจันทุล (2543: 23) ได้แบ่งประเภทของโวหารเพื่อเลือกใช้ในงานเขียนได้อย่างเหมาะสมไว้ 5 ประเภท คือ บรรยายโวหาร คือ การเล่าเรื่อง อธิบายเรื่องราวเหตุการณ์ หรือข้อความรู้ต่างๆ เสนอข้อเท็จจริงด้วยถ้อยคำภาษาที่กะทัดรัด ตรงไปตรงมา เน้นที่สาระสำคัญ ความชัดเจนแจ่มแจ้ง, พรรณนาโวหาร คือ การพรรณนาเรื่องราวหรือความรู้สึกอย่างละเอียดลออ มุ่งให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกซาบซึ้ง เกิดอารมณ์คล้อยตามไปกับเรื่องราวหรือข้อความนั้น ตลอดจนเห็นภาพเหตุการณ์เรื่องราวนั้นอย่างชัดเจน, เทศนาโวหาร เป็นการใช้อธิบายภาษาเพื่อแสดงความแจ่มแจ้งชี้ให้เห็นคุณและโทษของสิ่งต่างๆ รวมทั้งข้อแนะนำสั่งสอนอย่างมีเหตุผล เพื่อให้ผู้อ่านคิดเห็นคล้อยตาม ตลอดจนปฏิบัติตามที่ผู้เขียนเสนอแนะ, อุปมาโวหาร เป็นการใช้อธิบายภาษาแสดงการเปรียบเทียบข้อความเรื่องราวให้ชัดเจนขึ้น แสดงความรู้สึกได้ลึกซึ้ง แสดงจินตนาการได้แจ่มแจ้ง ซึ่งอาจจะเปรียบเทียบความเหมือนกันหรือความขัดแย้งกันของสิ่งสองสิ่ง, สาธกโวหาร เป็นการใช้อธิบายภาษาเพื่อให้เกิดความชัดเจน ด้วยการยกตัวอย่าง ยกนิทาน สุภาษิต การเปรียบเทียบ ดำเนินหรือเหตุการณ์มาประกอบเพื่ออธิบายให้แจ่มแจ้ง หรือสนับสนุนความคิดเห็นที่เสนอให้หนักแน่นน่าเชื่อถือ

จากการศึกษาทฤษฎีเรื่องโวหาร พบว่า นักวิชาการทั้งห้าคนแบ่งประเภทของโวหารเหมือนและแตกต่างกัน ดังนี้ ชำนาญ และประทีป แบ่งโวหารเป็น 4 ประเภท ซึ่งมีรายละเอียดแตกต่างกัน

2. คำอุปมา (Metaphor) คือ คำอุปมาที่กลั่นกรอง แล้วใช้เปรียบเทียบโดยตรง คือ เปรียบเทียบเป็นเน้นความแรงกว่าอุปมา ไม่ต้องมีคำเชื่อมโยง บอกได้เลยว่า คืออะไร หรือเป็นอะไร ตามลักษณะเด่นที่ต้องการเปรียบเทียบ

3. การใช้คำตรงกันข้าม (Antithesis) ใช้ถ้อยคำซึ่งมีความกลับกัน เพื่อให้เกิดความสนใจ

4. บุคลาธิษฐาน (Personification) คือ การสมมติให้เป็นบุคคลสมมติสิ่งที่ไม่ใช่คนให้มีกิริยาอาการอย่างคน

5. อาลปนะ (Apostrophe) คือ ส่วนที่มีบุพบทนำเป็นการเชื่อมข้อความให้ติดต่อกันและเป็นคำเรียกร่องชื่อของผู้ที่จะพูดด้วย

6. การเล่นคำ (Pun) ได้แก่การเขียนให้เกิดสำนวนเล่นคำ ดังนี้

6.1 วิทยาณ (Oxymoron) คือ การนำคำที่มีความหมายตรงกันข้ามมาไว้ด้วยกันทำให้มีความหมายเป็นสำนวนใหม่ที่ให้ความหมายของคำแตกต่างกันดูประสมกลมกลืนเป็นคำเดียวกันได้

6.2 อติพจน์ (Hyperbole) คือ การเขียนเน้นความให้หนักแน่นสมจริงยิ่งขึ้น

6.3 ปฏิอรรถ (Paradox) คือ คำที่ขัดแย้งในตัวเองทำให้เกิดความรู้สึกตรงกันข้ามกับแนวคิดของคนอื่นโดยทั่วไป จนดูเป็นถ้อยคำที่มีสาระโต้แย้ง

6.4 การประชดแดกดัน (Irony) เป็นสำนวนที่กล่าวอย่างหนึ่งแต่มีความหมายตรงกันข้ามในข้อความตอนที่ขมาตอนใดตอนหนึ่ง การเขียนมักสรรเสริญหรือเหน็บแนมหรือเขียนถึงสิ่งที่เห็นในแง่ร้ายด้วยคำไพเราะ

7. อนุนามนัย (Synecdoche) คือ ภาพพจน์ที่เกิดจากการใช้คุณสมบัติเด่นๆ ส่วนหนึ่งเพียงส่วนเดียวมาใช้แทนความหมายที่รวมกันทั้งหมด

8. อธินามนัย (Metonymy) คือ ภาพพจน์ที่เกิดจากการใช้ชื่อเรียกรวมๆ แทนสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง มักใช้กับกลุ่มชนในสังคมหรือประเทศชาติ

9. สัทพจน์ (Onomatopoeia) คือ ภาพพจน์เปรียบเทียบโดยใช้คำเลียนเสียงบ่งให้เห็นสี แสง ท่าทาง จากเสียงของคำ

рінฤทัย สัจพันธ์ (2524: 52-61) ได้กล่าวถึง การใช้โวหาร ประเภทต่างๆ พอสรุปได้ดังนี้

1. อุปมาอุปไมย (Simile) คือ การกล่าวเปรียบเทียบของสองสิ่งหรือการกระทำสองอย่าง ซึ่งเป็นสิ่งต่างชนิดกัน แต่มีลักษณะอย่างเดียวกันหรือคล้ายกัน การเปรียบเทียบแบบนี้จึงมักมีคำว่า คุณ ประดุจ เพียง เพียง ดัง ดัง เหมือน ปาน เปรียบ กล เงื่อน ฯลฯ

2. อุปลักษณ์ (Metaphor) คือ การกล่าวถึงสิ่งหนึ่งว่าเป็นอีกสิ่งหนึ่ง เป็นการกล่าวเปรียบเทียบตามนัยยะ คือถึงแม้ไม่ได้เปรียบในเชิงอุปมาอุปไมยไว้ ก็เป็นที่เข้าใจได้เองว่าเป็นเช่นนั้น การเปรียบเทียบชนิดนี้มักจะใช้คำว่า คือ หรือ เป็น

3. การใช้สัญลักษณ์ (Symbol) คือการที่ไม่กล่าวเปรียบเทียบตรงๆ อย่างอุปมาอุปไมย ไม่กล่าวว่าสิ่งหนึ่งคืออีกสิ่งอย่างอุปลักษณ์ แต่ใช้ “สิ่งแทน” การกระทำหรือสิ่งที่ต้องการจะกล่าวถึงเลยทีเดียว การใช้สัญลักษณ์จึงทำให้ผู้อ่านต้องตีความหมายถึงสามชั้น คือ ประการแรก สัญลักษณ์นั้นแทนอะไร ประการที่สองสิ่งแทนและสิ่งที่ต้องการจะกล่าวถึงมีลักษณะเหมือนกันอย่างไร ประการที่สาม ผู้แต่งประสงค์จะกล่าวถึงเรื่องอะไร สิ่งแทนมักจะเป็นรูปธรรมอย่างใดอย่างหนึ่งมาแทนสิ่งที่เป็นนามธรรม ทำให้เกิดความหมายที่ลึกซึ้งกว้างขวาง บางครั้งเข้าใจได้ทันทีโดยไม่ต้องอธิบาย บางครั้งเป็นการกล่าวถึงอากัปภิกิริยาหรือปรากฏการณ์อย่างหนึ่งแทนอากัปภิกิริยาการอีกอย่างหนึ่ง ทำให้มีความประณีต สละสลวย ได้รสชาตในการอ่าน ซึ่งผู้อ่านไม่ควรแปลหรือเข้าใจความหมายตามตัวอักษร ต้องตีความลึกลงไป

4. การใช้บุคลาธิษฐาน (Personification) คือ การที่กวีใส่ความรู้สึกนึกคิดให้กับสิ่งที่ไม่ใช่บุคคลหรือสิ่งมีชีวิต ให้มีความนึกคิด อารมณ์ หรือกระทำกริยาอาการประหนึ่งมีจิตใจ มีตัวตน

5. การเปรียบเทียบเกินจริง (Hyperbole) เป็นการเปรียบเทียบที่เกินความเป็นจริงหรือผิดความจริง เพื่อให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์คล้อยตามกวี

6. การทำความหรืออ้างอิง (Allusion) คือ การอ้างอิงคำพังเพย สุภาษิต คำนวน หรือ ทำความถึงนิทานหรือวรรณคดีเรื่องสำคัญที่รู้จักกันดี เป็นการกล่าวเปรียบเทียบชนิดใช้คำน้อยกิน ความมาก เพราะเมื่อผู้อ่านรู้ความหมายของคำพังเพย สุภาษิต คำนวน และรู้เรื่องนิทานหรือวรรณคดี นั้นอยู่แล้ว ก็จะเข้าใจความหมายที่ลึกซึ้งโดยผู้เขียนไม่ต้องอธิบาย

7. ความเปรียบเทียบเข้าคู่ที่ขัดแย้ง (Paradox) คือการเปรียบของสองสิ่งซึ่งขัดแย้งกัน แต่ก็ เป็นของที่คู่กันอยู่

วารุณี พลบูรณ์ (2538: 11-15) ได้กล่าวถึงวิธีที่จะทำให้ภาษาเกิดภาพพจน์ สรุปได้ดังนี้

1. อุปมา (simile) เป็นการให้ความเปรียบเทียบอธิบายลักษณะของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยสิ่งที่ นำมาใช้เป็นความเปรียบเทียบนั้นเป็นสิ่งที่รู้จักกันดีอยู่แล้ว นำมาเปรียบเทียบเพื่อให้เห็นลักษณะใด ลักษณะหนึ่งเพียงด้านเดียว เช่น ให้เห็นความงาม ความรัก ความนุ่ม ความขาว เป็นต้น และจะใช้ คำเชื่อมแสดงการเปรียบเทียบไว้อย่างชัดเจน เช่น คล้าย เหมือน ดัง ดังหนึ่ง ราว ราวกับ คู่ ประดุจ เปรียบปาน เป็นต้น

ตัวอย่าง เมฆดำก้อนใหญ่พัดผ่านมาอย่างรวดเร็วและปกคลุมท้องฟ้าเหมือนม่านดำผืน ใหญ่คลุ้มโลกกว้าง

2. อุปลักษณ์ (metaphor) เป็นการนำของที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายกันกับสิ่งที่ ต้องการสื่อความหมายเทียบเพื่อให้เกิดจินตภาพที่กว้างไกล โดยไม่ใช่คำแสดงการเปรียบเทียบ แต่ สามารถรับรู้ได้โดยนัยว่าหมายถึงสิ่งใด

ตัวอย่าง การนิินทาเป็นการนำความจริงมาลำดับเสียใหม่แล้วเติมผงชูรสกับพริกขี้หนูลง ไป หรืออาจจะใช้คำเชื่อม “คือ” “เป็น” แสดงว่าเป็นสิ่งเดียวกัน เช่น

คือน้ำผึ้งคือน้ำตาคือยาพิษ

คือหยาดน้ำอมฤตอันชื่นชุ่ม

คือเกสรดอกไม้คือไฟรม

คือความกุ่มคือฝัน...นั่นแหละรัก

3. บุคลาธิษฐาน (personification) เป็นความเปรียบเทียบที่นำเอาความรู้สึกนึกคิด จิตใจ ลักษณะ กิริยาอาการของมนุษย์ไปใส่ในสรรพสิ่งทั้งมีชีวิตและไม่มีชีวิต ทำให้ดูเหมือนว่าสรรพสิ่งเหล่านั้นแสดงความรู้สึกนึกคิดและอากัปกิริยาต่างๆ ได้เหมือนมนุษย์

ตัวอย่าง ด้วยมือสองของฉันนี่ ปรุพีจะอร่ามด้วยความฝัน
รวงข้าวจะเกี่ยวก็อ้อยอ้อยสร้อยกัน รอคืนวันเก็บเกี่ยวด้วยเกี่ยวคม

4. อติพจน์ (hyperbole) เป็นการนำสิ่งที่เกินความจริงมาเปรียบกับสิ่งที่ต้องการกล่าวถึง เพื่อให้ได้ความรู้สึก ได้อารมณ์และมุ่งผลทางด้านจิตใจมากกว่าข้อเท็จจริง

ตัวอย่าง หยาดน้ำตาประชาไทยในวันนี้ ไหลเกือบท่วมปรุพีแล้วพี่เอ๋ย

5. นามนัย (metonymy) เป็นการใช้คำหรือวลีอื่นเป็นลักษณะเด่น หรือมีสัมพันธ์ภาพ ใกล้ชิดกับสิ่งที่ต้องการกล่าวถึง แทนสิ่งที่ต้องการกล่าวถึงนั้น ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพ

ตัวอย่าง เขาทำงานอยู่ที่กระทรวงริมคลองหลอด
แม้จะมีข่าวลือต่าง ๆ นานา แต่ก็ยังไม่มีข่าวจากทำเนียบ

6. สมัญานาม (antonomasia) เป็นการใช้ชื่อที่ตั้งขึ้นใหม่แทนชื่อที่ต้องการจะกล่าวถึง อาจจะเป็นการสื่อความหมายที่รับรู้กันเฉพาะคนในกลุ่มที่มีประสบการณ์ หรือมีความสนใจร่วมกัน

ตัวอย่าง หงส์แดงเริ่มติดเครื่อง
ตำรวจจับกุมสิงห์อมควันในย่านบันเทิงกลางกรุง

7. ปฏิทรรศน์ (paradox) บางตำราเรียกว่า ปฏิภาคพจน์ เป็นการนำคำที่มีความหมายขัดแย้งกันมาวางไว้ใกล้กัน ดูอย่างผิวเผินแล้วจะขัดกันเองหรือไม่น่าเป็นไปได้ แต่ถ้าพิจารณาอย่างลึกซึ้งแล้วจะเห็นว่าเป็นไปได้

ตัวอย่าง ไม่มีวิธีใดที่จะทำให้ตัวเองต่ำลงได้เท่ากับวิธียกตัวเองขึ้นมา
เพราะถื่นนี้มีฟ้ากว้างกว่ากว้าง มีความมืดที่เว้งสว่างไสว

8. การอ้างถึง (allusion) เป็นการนำบุคคลหรือเหตุการณ์หรือข้อความตอนใดตอนหนึ่งในนิทาน หรือวรรณกรรม วรรณคดีอื่นๆ มากล่าวอ้างถึงในงานเขียนของตน

ตัวอย่าง เมื่อใดหนอใครจะมาคุกเข่า สยบแทบเท้าหลงนางละเวง

9. การซ้ำคำ (reduplication) เป็นการนำคำที่มีเสียงเหมือนกัน อาจมีความหมายเหมือนกันหรือต่างกันมาไว้ใกล้ๆ กัน เพื่อเน้นย้ำให้ได้ความหมายที่ชัดเจนหนักแน่นขึ้น

ตัวอย่าง เหลืองแดงแหล่งประชาธิปไตย คีอมหาวิทยาลัยของคนกล้า
กล้าคิดกล้าพิสูจน์กล้าพูดจา กล้าประจันฟันฝ่าทำอธรรม

10. ปฏิพจน์ (rhetorical question) เป็นการใช้คำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ แต่ถามเพื่อเรียกร้องความสนใจหรือกระตุ้นให้คิด

ตัวอย่าง น้ำตาไทยไหลปรี่แล้วกี่ครั้ง เลือดไทยหลังปลูทีแล้วกี่หน
ประเทศไทยตายฟรีแล้วกี่คน จะเวียนวนอย่างนี้อีกกี่วัน

11. การเล่นเสียง (alliteration) เป็นการเลือกใช้คำที่มีเสียงพยัญชนะหรือสระเหมือนกัน เพื่อให้เกิดภาพ เกิดความรู้สึกตลอดจนความไพเราะของเสียงสัมผัส

ตัวอย่าง ตะลึงเหลียวเปลี่ยวเปล่าให้เหงาหึงม สุขลปริมเปี่ยมเหยาะเมาะเมาะผอย
ไอ้เข็นฉ่ำน้ำค้างลงพร่างพร้อย น้องจะลอมลอบนไปหนใด

12. สัทพจน์ (onomatopoeia) เป็นการใช้คำเลียนเสียงจากธรรมชาติ เพื่อให้เกิดภาพในใจได้บรรยากาศเหมือนจริง

ตัวอย่าง ดังแก๊สกระทบกันดังโคงค์พร้อมทั้งเสียงยางรถดกกับถนนดังเอี้ยด

13. สัญลักษณ์ (symbol) เป็นการนำคำที่มีความหมายหนึ่งสมมติขึ้นแทนสภาพ หรือสิ่งต่างๆ เพื่อแนะให้คิดตามความหมายสากลอันเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป

ตัวอย่าง	โคม แคนโคม	แทน	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
	สีขาว	แทน	ความดีงาม ความบริสุทธิ์
	นกพิราบ	แทน	เสรีภาพ สันติภาพ
	ดอกไม้	แทน	ผู้หญิง

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่ามีผู้แบ่งประเภทของภาพพจน์ไว้มากมาย ทั้งเหมือนและแตกต่างกัน สรุปได้ดังนี้

1. อุปมาอุปไมย (Simile) คือ การเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งเหมือนกับอีกสิ่งหนึ่ง โดยใช้คำเชื่อมว่าเหมือน คล้าย เท่า ดุจ ประดุจ ดัง คึง เพียง เพียง เฉก เช่น ราวกับ เป็นต้น
2. อุปลักษณะ (Metaphor) คือ การเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่ง โดยใช้คำเชื่อมเป็น คือ ในการเปรียบเทียบ
3. การใช้สัญลักษณ์ (Symbol) การใช้สิ่งหนึ่งแทนอีกสิ่งหนึ่งทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม
4. การใช้บุคคลิยฐาน (Personification) การให้สิ่งที่ไม่มีชีวิตทำกริยาอาการต่างๆเหมือนมนุษย์
5. อาลปนะ (Apostrophe) คือสำนวนที่มีการเชื่อมข้อความโดยใช้บุพบทหน้าหน้า นอกจากนี้ยังเป็นคำเรียกร้องชื่อของผู้ที่จะพูดด้วย
6. การเปรียบเทียบเกินจริง (Hyperbole) คือ การเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งให้เกินไปจากความจริงที่สิ่งนั้นเป็นอยู่
7. การทำความหรืออ้างถึง (Allusion) คือ การอ้างถึง บุคคล สถานที่ สำนวน สุภาษิต หรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในวรรณคดี
8. ความเปรียบเทียบเข้าคู่ที่ขัดแย้ง (Paradox) คือ การกล่าวถึงข้อความที่มีความขัดกัน เพื่อเรียกความสนใจจากผู้อ่าน

เอกสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมและภาพสะท้อนสังคม

1. ความหมายของวัฒนธรรม

มีผู้ให้ความหมายของวัฒนธรรมไว้แตกต่างกัน ดังนี้

ประกาศรี สีหอำไพ (2532: 1) ได้กล่าวว่า “วัฒนธรรม” (Culture) เป็นศัพท์บัญญัติที่พระเจ้าวรวงศ์เธอกรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ ทรงบัญญัติมาจากภาษาอังกฤษสำหรับใช้ในภาษาไทยเป็นที่นิยมใช้อย่างแพร่หลาย วัฒนธรรม เป็นคำสมาส คือการรวม 2 คำ เข้าไว้ด้วยกัน ได้แก่ คำว่า วัฒนธรรม ซึ่งมีความหมายโดยทั่วไปว่า เจริญ งอกงาม รุ่งเรือง ส่วนคำว่า ธรรม ในที่นี้หมายถึง กฎ ระเบียบหรือข้อบังคับ เพราะฉะนั้นเมื่อพูดถึงคำว่า “วัฒนธรรม” ในความหมายทั่วไป จึงหมายถึง ความเป็นระเบียบ ความมีวินัย

พระยาอนุมานราชชน (2515: 99) ได้ให้ความหมายของคำว่า “วัฒนธรรม” ในฐานะนักมานุษยวิทยาไว้ว่า วัฒนธรรม หมายถึง สิ่งที่มนุษย์ส่วนรวมสร้างขึ้นโดยการเรียนรู้จากกันและสืบต่อเป็นความเจริญก้าวหน้า หรืออาจจะกล่าวได้ว่า วัฒนธรรม เป็นส่วนทั้งหมดที่ซับซ้อน ประกอบด้วย ความเชื่อ ศิลปะ ศิลปกรรม กฎหมาย ประเพณี และความสามารถที่มนุษย์ได้มาในฐานะเป็นสมาชิกของสังคม

อานนท์ อาภาภิรม (2515: 99) ได้ให้ความหมายของคำว่า “วัฒนธรรม” ในฐานะนักมานุษยวิทยาไว้ว่า วัฒนธรรมในความหมายทางสังคมวิทยา มีความหมายกว้างกว่าที่ใช้อยู่ในการพูดหรือการเขียนทั่วไป สังคมวิทยาถือว่า วัฒนธรรม เป็นศัพท์ทางวิชาการ (Technical Vocabulary) หมายถึง วิธีการดำเนินชีวิตกระสวนแห่งพฤติกรรมและบรรดาผลงานทั้งหมด ที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นตลอดจนความคิด ความเชื่อ ความรู้

ประสิทธิ์ กาย์กลอน (2518: 3-4) ได้ให้ความหมายของวัฒนธรรมไว้ 2 ประเด็น คือ วัฒนธรรมในความหมายกว้าง และวัฒนธรรมในความหมายแคบ

วัฒนธรรมในความหมายกว้าง หมายถึง วิธีทางและแบบฉบับในการดำเนินชีวิตที่ได้ปฏิบัติสั่งสมกันมา รวมทั้งความคิดต่างๆที่คนได้กระทำสร้างขึ้น มีการสะสมถ่ายทอดและรักษาไว้จากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง ดังนั้นอะไรที่เป็นผลงานและเรื่องราวของมนุษย์ต่างก็เป็นวัฒนธรรมทั้งสิ้น ส่วนวัฒนธรรมในความหมายแคบ หมายถึง ความเจริญงอกงามความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ความกลมเกลียวก้าวหน้าของชาติ และศีลธรรมอันดีของประชาชน ในความหมายนี้จำกัดเฉพาะส่วนที่เป็นขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม

สรุปได้ว่า “วัฒนธรรม” หมายถึง สิ่งที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้น เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความเจริญงอกงาม ความก้าวหน้าและความสัมพันธ์อันดีของประชาชน

2. ประเภทของวัฒนธรรม

มีผู้แบ่งประเภทของวัฒนธรรมไว้แตกต่างกัน ดังนี้

พระยาอนุমানราชชน (2515: 111) ได้แบ่งวัฒนธรรมออกเป็น 2 ประเภท สรุปได้ดังนี้

1. วัฒนธรรมทางวัตถุ เป็นเรื่องเกี่ยวกับความสุขกาย เพื่อให้ได้ยู่ดีกินดีความสะดวกสบายในการครองชีพ วัฒนธรรมประเภทนี้ได้แก่ สิ่งที่มีความจำเป็นเบื้องต้นในชีวิต คือ ปัจจัย 4 และสิ่งอื่นๆ เช่น เครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะตลอดจนเครื่องอาวุธยุทโธปกรณ์ที่เป็นเครื่องป้องกันตัว

2. วัฒนธรรมทางจิตใจ หมายถึง สิ่งที่ทำให้เกิดปัญญา และจิตใจอันงอกงาม ได้แก่ การศึกษาวิชาความรู้เป็นการบำรุงความคิดทางปัญญา ศาสนา จรรยา ศิลปะ วรรณคดี กฎหมายและระเบียบประเพณี

ประสิทธิ์ กาย์กลอน (2518: 9) ได้แบ่งวัฒนธรรมออกเป็น 4 ประเภท สรุปได้ดังนี้

1. คติธรรม ได้แก่ วัฒนธรรมทางด้านศาสนาและด้านจิตใจซึ่ง เป็นเรื่องของคติ แนวทางหรือหลักการดำเนินชีวิต

2. เนติธรรม ได้แก่ วัฒนธรรมทางกฎหมายหรือขนบธรรมเนียมประเพณี

3. วัตถุธรรม ได้แก่ วัฒนธรรมทางวัตถุ

4. สหธรรม ได้แก่ วัฒนธรรมทางสังคม เช่น การติดต่อสัมพันธ์กับกลุ่มชนและมารยาททางสังคม

ประกาศรี สี่ห้าไพ (2538: 31) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ของภาษากับวัฒนธรรมไว้ว่า

1. ภาษาไทยเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทย
2. ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสำคัญในการบันทึกและถ่ายทอดวัฒนธรรมไทย
3. ภาษาไทยเป็นเครื่องสะท้อนวัฒนธรรมไทยทั้งในอดีต ปัจจุบันทุกแห่งทุกมุม
4. ลักษณะการใช้ภาษาไทยขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมของสังคม

สรุปได้ว่า วัฒนธรรม แบ่งออกได้ 2 ลักษณะ คือ ความหมายอย่างกว้างและความหมายอย่างแคบ ความหมายอย่างกว้าง แบ่งออกเป็นวัฒนธรรมทางวัตถุและวัฒนธรรมทางจิตใจ ส่วนความหมายอย่างแคบ แบ่งออกเป็น คติธรรม เนติธรรม วัตถุประสงค์ธรรมและสหธรรม

3. ความหมายของสังคม

มีผู้ให้ความหมายของสังคมไว้แตกต่างกัน ดังนี้

สมศักดิ์ ศรีสันติสุข (2536: 2) ได้ให้ความหมายของสังคมไว้ว่า สังคม หมายถึง กลุ่มคนหรือผู้คนที่มาอาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่เดียวกัน มีความสัมพันธ์ซึ่งเกิดจากการติดต่อระหว่างกัน มีความรู้สึกเป็นกลุ่มหรือพวกเดียวกัน และยอมรับแบบแผนการดำเนินชีวิตของกลุ่มมาประพฤติปฏิบัติจนกลายมาเป็นสถาบันทางสังคม

อำนาจ พิรุณสาร (ม.ป.ป.: 3) กล่าวว่า สังคม หมายถึง กลุ่มบุคคลที่อยู่ร่วมกัน มีความสัมพันธ์ติดต่อซึ่งกันและกัน มีการพึ่งพาอาศัยกันในการตอบสนองความต้องการด้านต่างๆ การดำรงชีวิตของมนุษย์เราต้องอยู่ในสังคม ไม่มีบุคคลใดเลยที่สามารถอยู่ภายนอกสังคมได้ นอกจากนั้นยังกล่าวถึงสังคมในลักษณะที่เป็นนามธรรมว่า เป็นสิ่งที่นักคิดได้สมมติขึ้น เพื่อช่วยในการทำความเข้าใจธรรมชาติของสังคม วัฒนธรรม และการจัดระเบียบทางสังคม สังคมไม่สามารถคิดและทำได้ด้วยตนเอง มนุษย์(ในฐานะที่เป็นสมาชิกของสังคม) เป็นผู้กระทำ และผลจากการที่มนุษย์มีการติดต่อสัมพันธ์กัน มีการกระทำโต้ตอบกัน สังคมจึงไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่ มีการเปลี่ยนแปลงเสมอและปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งยังเป็นการเปลี่ยนแปลงในธรรมชาติด้วย

ประดิษฐ์ มัชฌิมา (2519: 18) กล่าวว่า “สังคม หมายถึง สมาคม” หรือการที่บุคคลหลายๆคนมารวมกันเป็นกลุ่มสังคมเพื่อดำรงชีวิต หรือมีวัตถุประสงค์ร่วมกันและต่างตระหนักดีว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคมนั้น”

สรุปได้ว่า “สังคม” หมายถึง กลุ่มคนที่มาอยู่ร่วมกันในสถานที่เดียวกัน มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน มีระเบียบแบบแผนปฏิบัติอันเป็นกฎเกณฑ์ที่คนในสังคมต้องปฏิบัติตาม เพื่อให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

4. ความหมายของค่านิยม

ค่านิยม หมายถึง สิ่งสำคัญขั้นมูลฐานที่ทำให้บุคคลตัดสินใจว่าควรจะทำหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างไร ค่านิยมเป็นความคิดเห็นพ้องต้องกันของคนในสังคม มีทั้งค่านิยมที่พึงประสงค์และค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์ ค่านิยมสามารถประเมินค่าพฤติกรรมให้เป็นที่ยอมรับจนเป็นเอกลักษณ์ที่บอกลักษณะของคนในชาติ (ประภาศรี สีหอำไพ, 2532: 11)

รัชนีกร เศรษฐโฐ (2528: 47) กล่าวถึงค่านิยมว่าอาจเรียกได้ชื่อหนึ่ง คือ ระบบความชอบพิเศษ (preference system) ซึ่งหมายถึง แนวคิดที่ว่าอะไรน่าประพฤติ น่าปฏิบัติมากกว่าอย่างอื่น ดังนั้นค่านิยมจึงมักจะสอดคล้องกับพฤติกรรมของบุคคล เพราะตามปกติแล้วบุคคลย่อมกระทำการต่างๆ ไปตามสิ่งที่ตนเห็นว่าควรและน่ากระทำนั้น

พนัส หันนาคินทร์ (2520: 18) กล่าวว่า ค่านิยม หมายถึง การยอมรับนับถือและพร้อมที่จะปฏิบัติตามคุณค่าที่คนหรือกลุ่มคนที่มีอยู่ต่อสิ่งต่างๆ ซึ่งอาจเป็นวัตถุ มนุษย์ สิ่งมีชีวิตอื่นๆ รวมทั้งการกระทำในด้านเศรษฐกิจ สังคม จริยธรรม และสุนทรียภาพ ทั้งนี้โดยได้ทำการประเมินค่าจากทัศนคติต่างๆ โดยถี่ถ้วนและรอบคอบแล้ว

สรุปได้ว่า “ค่านิยม” หมายถึง สิ่งที่คนในสังคมร่วมกันพิจารณาว่าเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติหรือไม่ควรปฏิบัติ ค่านิยมมีทั้งด้านบวกและด้านลบ อาจเกี่ยวข้องกับวัตถุ มนุษย์ เศรษฐกิจ สังคม จริยธรรมและสุนทรียภาพ เป็นต้น

5. ความหมายของความเชื่อ

มีผู้ให้ความหมายของความเชื่อไว้แตกต่างกัน ดังนี้

ทิพย์สุดา นัยทรัพย์ (2535: 85) กล่าวถึง ความเชื่อ ว่า หมายถึง การยอมรับนับถือหรือยึดมั่นในสิ่งหนึ่งสิ่งใด ทั้งที่มีตัวตนหรือไม่มีตัวตนก็ตามว่าเป็นจริง มีความแน่วแน่ว่ามีอยู่เป็นอยู่

การยอมรับนับถือนี้อาจเกิดจากสติปัญญาโดยมีเหตุผลหรือไม่มีเหตุผลก็ตาม แต่เกิดความศรัทธาที่แสดงออกมาเป็นพฤติกรรมต่างๆ

พุนพิศมัย ดิศกุล, ม.จ. (2522: 1) กล่าวว่า ความเชื่อ เกิดจากสิ่งที่มีอำนาจเหนือมนุษย์ เช่น อำนาจของดินฟ้าอากาศ และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยไม่เห็นเหตุต่างๆ มนุษย์ยอมเกลียดทุกข์ และรักสุข เป็นธรรมดา ฉะนั้นเมื่อมีภัยพิบัติเกิดขึ้น ก็วิงวอนขอความช่วยเหลือต่อสิ่งที่ตนเชื่อว่าจะช่วยได้ เมื่อพ้นภัย เมื่อสมประสงค์ก็แสดงความรื่นเริง รู้คุณค่าต่อสิ่งนั้นๆ ด้วยการบูชาคุณให้เป็นสิริมงคลแก่ตนเองตามคติความรู้ ความเชื่อในกาลสมัยนั้นๆ เป็นยุคๆ มา

จิราภรณ์ ภัทรภาณุภัทร (2528: 6) กล่าวว่า ความเชื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของมนุษย์อย่างใกล้ชิด และปรากฏออกมาในรูปของพฤติกรรมในชีวิตประจำวัน ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรม ในรูปแบบต่างๆ ของสังคม โดยอาจกล่าวได้ว่า ความเชื่อเป็นตัวกำหนดวิถีชีวิตและพัฒนาการของคนในสังคม

กล่าวได้ว่า “ความเชื่อ” คือ สิ่งที่มนุษย์ยอมรับนับถือ โดยมีเหตุผลและไร้เหตุผล เกิดจากวิจรรณญาณ ไตร่ตรองหรือเกิดจากจิตสำนึกของบุคคลอันมีต่ออำนาจเหนือมนุษย์ บางครั้งอาจเกิดจากความศรัทธาของตัวบุคคล ความเชื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของมนุษย์ ปรากฏในรูปของพฤติกรรมต่างๆ ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรม

6. เอกสารเกี่ยวกับภาพสะท้อนสังคม

มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับภาพสะท้อนสังคมไทยไว้ ดังนี้

สมพร มั่นตะสูตร (2525: 16) ได้กล่าวถึง ภาพสะท้อนทางสังคมไว้ว่า ชีวิตกับสังคมเป็นบ่อเกิดของวรรณกรรมและเป็นกระจกส่องภาพของสังคมในแต่ละยุค โดยบันทึกไว้เป็นหลักฐานเพื่อให้คนรุ่นหลังได้มองเห็นชีวิตในแง่มุมที่ประวัติศาสตร์ไม่ได้บันทึกไว้ บทบาทของวรรณคดีหรือวรรณกรรมนี้มีอิทธิพลทั้งในแง่บวกและลบ โดยผู้ที่สร้างวรรณกรรมได้มีเป้าหมายในการสร้างวรรณกรรมเพื่อสนับสนุนส่งเสริมระบบสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจและการเมือง เช่น ไตรภูมิพระร่วง สุภาษิตพระร่วง เป็นต้น แต่ขณะเดียวกัน อาจมีวรรณกรรมบางเรื่องที่ทำลายสังคม แม้ว่าผู้สร้างวรรณกรรมจะไม่ได้ตั้งใจก็ตาม จะเห็นได้ว่าสังคมนั้นมีอิทธิพลต่อวรรณกรรมหรือนักเขียน ในฐานะที่เป็นแหล่งรวมชีวิต วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และระเบียบปฏิบัติต่างๆ ซึ่งนักเขียนนิยม

นำมาเป็นวัตถุดิบในการเขียนเสนอ และงานเขียนจะมีลักษณะ เนื้อหา รูปแบบ อย่างไร ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางสังคม อิทธิพลของสังคมที่มีต่อวรรณกรรม มีทั้งภายนอกและภายใน

แจ่มจิต สุรเดโช (2531) ได้ศึกษาภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมเพลงเพื่อชีวิต ในช่วง พ.ศ. 2516 ถึง พ.ศ. 2528 และได้กล่าวถึงภาพสะท้อนทางสังคมจากวรรณกรรมเพลงประเภทร้อยกรองไว้ว่า บทกวีเป็นงานเขียนที่สามารถถ่ายทอดลักษณะการต่อสู้ทางการเมืองได้อย่างมีพลังรวดเร็วทันเหตุการณ์...หลัง 14 ตุลาคม 2516 เป็นยุคที่เรียกว่าประชาธิปไตยเบ่งบาน ทำให้นักเขียนกล้าแสดงออกอย่างเปิดเผย และค้นพบแนวทางการเขียนทั้งรูปแบบและเนื้อหาสำหรับตนเองมากขึ้น เนื้อหาของวรรณกรรมเพื่อชีวิตในช่วงนี้ จะเจาะลึกไปถึงปัญหาของสังคม ในประการต่างๆ ทั้งการสะท้อนภาพและชี้ให้เห็นต้นตอของปัญหา ทั้งปัญหาในชนบทและในเมือง เช่น ปัญหาการขาดแคลนแพทย์ในชนบท ปัญหาที่ชาวบ้านต้องต่อสู้กับนายทุน และอำนาจอันไม่เป็นธรรม ปัญหาชนชั้นกรรมาชีพและปัญหาโสเภณี ซึ่งได้แก่ วิทยุฉานหนังสือพิมพ์ ของจิตร ภูมิศักดิ์ และแต่ความอายุของจินตนา ปิ่นเฉลียว

นิสาชล สาตรา (2542: 19) ได้ศึกษาแนวคิดและภาพสะท้อนทางสังคมจากร้อยกรองร่วมสมัย ในหนังสือพิมพ์มติชนสุดสัปดาห์ ช่วง พ.ศ. 2531-2540 โดยกำหนดกรอบการศึกษา ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง
2. แนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาทางศาสนา และปรัชญาชีวิต
3. แนวคิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
4. แนวคิดเกี่ยวกับการแสดงอารมณ์ ความรู้สึก ความหวังและความฝัน
5. แนวคิดเกี่ยวกับความรัก
6. แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษา

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ (2529) ได้ศึกษาภาพสะท้อนของสังคมไทยจากเรื่องสั้นร่วมสมัย และได้ให้แนวคิดในเรื่อง ทฤษฎีสัญลักษณ์ ไว้ว่า ในงานเขียนบางเรื่อง นักเขียนจะไม่แสดงเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริงต่างๆอย่างตรงไปตรงมา แต่จะนำเสนอในรูปสัญลักษณ์ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้อ่านจะต้องวิเคราะห์ตีความให้ได้ว่า สิ่งแทน หรือสัญลักษณ์ที่ผู้เขียนเสนอหมายถึงอะไร หรือสิ่งใด

เชษฐา จักรไชย (2535) ได้ศึกษาอิทธิพลของวรรณกรรมต่อสังคม ในวรรณกรรมเพลงของสุรพล สมบัติเจริญ ว่าอาจเป็นไปได้ทั้งในด้านอิทธิพลภายนอก เช่น การแต่งกาย หรือการกระทำตาม

อย่างในวรรณกรรม และอิทธิพลภายใน คือ อิทธิพลด้านความคิด การสร้างค่านิยม รวมทั้งความรู้สึกนึกคิด นักเขียนจึงมีบทบาทในฐานะผู้นำแนวความคิดของสังคม และผู้นำทางวรรณกรรมที่สำคัญยิ่ง

ปรารธนา บัวเชย (2537) ได้วิเคราะห์แนวคิด และศิลปะการใช้ภาษาในวรรณกรรมของ ประภัสสร เสวิกุล ไว้ว่า วรรณกรรมต้องทำหน้าที่เป็นเข็มทิศชี้แนะแนวทางในอันที่จะยังผลให้เกิด การปรับปรุงชีวิต และสังคมให้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น นักประพันธ์จึงต้องเป็นผู้รับผิดชอบใน การที่จะสร้างวรรณกรรมให้มีคุณค่าต่อสังคม โดยเฉพาะมุ่งเสนอความคิดที่ผู้อ่านจะนำไปเป็น ประโยชน์ในการดำรงชีพในชีวิตประจำวันและสอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน ที่กำลังก้าวหน้า และเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

ธัญญา สังขพันธานนท์ (2537: 156) ได้กล่าวถึง แนวคิด (Theme) ในบทร้อยกรองไว้ว่า เป็น เช่นเดียวกับแนวคิดในนวนิยายและเรื่องสั้น คือ หมายถึงความคิดอันเป็นศูนย์กลาง ในงานเขียนที่ แสดงให้เห็นความเป็นจริงเกี่ยวกับประสบการณ์ของมนุษย์ การค้นหาแนวคิดในเรื่องสั้น คือ จะต้อง พิจารณาทั้งในส่วนที่เป็นรายละเอียด อันเป็นองค์ประกอบแต่ละส่วน ไปจนถึงเนื้อหาทั้งหมด

ศุพัตรา สุภาพ (2534: 7-21) ได้กล่าวถึงค่านิยมที่ควรยกย่องและค่านิยมที่ควรแก้ไข ไว้ดังนี้ ค่านิยมที่ควรยกย่อง 24 ประการ ได้แก่ รักพระมหากษัตริย์ นับถือศาสนา ความเป็นไทย ความ ประหยัด ความมีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันขันแข็งมานะอดทน การยกย่องผู้ทำความดี การรักพวกรักพ้อง มีเหตุผล ความยึดมั่นในอุดมการณ์มากกว่าบุคคล การ นิยมของไทย รักของส่วนรวม ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เคารพผู้อาวุโส กตัญญูรู้บุญคุณ ความไม่ผูก พยาบาท ความรู้จักเสียสละในทางที่ถูกที่ควร ความสะอาด สุภาพเรียบร้อย การตรงต่อเวลา การทำ มากกว่าพูด นิยมเจ้านายและยศถาบรรดาศักดิ์ ยกย่องผู้มีความรู้

ค่านิยมที่ควรแก้ไข 25 ประการ ได้แก่ ความเห็นแก่เงิน การใช้อำนาจในทางที่ผิด การรัก พวกพ้องในทางที่ผิด ไม่กล้าเสี่ยง ขาดความอดทน ขาดความกระตือรือร้น ขาดระเบียบวินัย ตัวใคร ตัวมัน นิยมบุคคลมากกว่าอุดมการณ์ นิยมวัตถุสิ่งของ นิยมของใช้จากต่างประเทศ รักความ สนุกสนาน ชอบความสบาย ชอบงานพิธี เชื้อถือโชคกลาง ชอบการเสี่ยงโชค ชอบความฟุ่มเฟือย ชอบพักผ่อนเล่นเวลา ไม่ชอบขี้ใจใคร ไม่ตรงต่อเวลา สอดรู้สอดเห็น ชอบโฆษณา ชอบของ แจกหรือของแถม ง่ายง่าย กินพราหมณ์ พุดมากกว่าทำ เห็นใครดีกว่าไม่ได้

ทิตลิตา นากเกษม (2545: 166) ได้กล่าวถึงภาพสะท้อนวัฒนธรรมและความเชื่อจาก การศึกษาวิเคราะห์นวนิยายของประภัสสร เสวิกุล ไว้สรุปได้ดังนี้

นิยายของประภัสสร เสวิกุล ได้กล่าวถึงวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับภาษา ความเชื่อ ประเพณี และ แนวคิดเชิงศาสนา ภาษาต่างประเทศที่พบ ได้แก่ อังกฤษ ญี่ปุ่น เยอรมัน สเปน ฯลฯ ความเชื่อที่ ปรากฏได้แก่ ความเชื่อทางพุทธศาสนาเรื่องกฎแห่งกรรม ความเชื่อทางไสยศาสตร์หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ความเชื่อในเรื่องเคราะห์ โหราศาสตร์และโศลกต่าง ๆ ประเพณีต่างๆมักเกี่ยวข้องกับคนจีนและคน ชาติอื่นๆ ส่วนประเพณีไทยพบน้อยมาก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา

กานติกา วรพงษ์ (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้ภาษาในเว็บบอร์ดของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบลักษณะภาษาที่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาใช้ในเว็บบอร์ดในระดับคำ 11 ลักษณะ ดังต่อไปนี้ การเปลี่ยนเสียงของคำ การสะกดคำผิดไปจากคำเดิม การใช้คำภาษาต่างประเทศ การใช้คำเลียนเสียงต่างๆ การตัดคำ การซ้ำคำ การใช้คำที่ไม่ให้ความหมายไม่ตรงตามตัวอักษร การใช้ คำหรือสำนวนติดปากของวัยรุ่น การย่อคำ การเล่นคำ และ การใช้คำภาษาไทยถิ่น ซึ่งเมื่อพิจารณา ถึงรูปแบบภาษาที่นักเรียนมัธยมศึกษาใช้ในเว็บบอร์ดแล้ว พบว่า ลักษณะภาษาที่นักเรียนมัธยมศึกษา ใช้ในเว็บบอร์ดมีลักษณะของทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษาอินเทอร์เน็ต และภาษาวัยรุ่นผสมกัน

จันจิรา หาวิชา (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้ภาษาในคอลัมน์ข่าว กีฬาของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ปีพุทธศักราช 2545 ผลการวิจัย พบว่า ลักษณะการใช้ภาษาใน ข่าวกีฬา พบคำเรียกชื่อ การใช้คำสมญานาม การใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ การใช้คำหลากหลาย การใช้ อักษรย่อ การย่อ คำสแลง การใช้คำภาษาปาก การใช้คำศัพท์เฉพาะวงการ การใช้คำศัพท์สูง การใช้ คำซ้อน การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ส่วนการใช้สำนวน พบการใช้สำนวนไทย สำนวนสร้างใหม่ สำนวนจากวงการอื่น และการใช้โวหารภาพพจน์ พบการใช้อุปมา การใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติ และ การใช้บุคลลวัต

ปาริชาติ วินิจ (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษารูปแบบและลักษณะการใช้ภาษาในวรรณกรรม เพลงยอดนิยม ผลการวิจัยพบลักษณะการใช้ภาษาที่ปรากฏมากที่สุด คือ การใช้ภาษาวัยรุ่น ศัพท์

สแลง การใช้คำง่าย การใช้โวหารภาพพจน์ มีลักษณะเฉพาะของโวหาร คือ ความที่นำมาใช้เปรียบเทียบนั้นจะเป็นคำง่ายๆ ธรรมดาๆ ที่ใช้กันทั่วไป ไม่มีคำศัพท์ที่ต้องแปลความ เป็นภาษาวัยรุ่นที่สามารถสื่อความได้ง่าย

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ต

สายใจ ลีลาขจรจิต (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสื่อสารเพื่อสร้างสัมพันธภาพเชิงบวกในอินเทอร์เน็ตโดยใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลการสนทนาจากห้องสนทนาในเว็บไซต์

<http://www.thaimate.com> <http://www.sanook.com> และ <http://www.yamyai.com> ผลการวิจัยพบว่ากระบวนการสื่อสารเพื่อสร้างสัมพันธภาพเชิงบวกในอินเทอร์เน็ต มีขั้นตอน ดังนี้ การเลือกเว็บไซต์ การเข้าสู่เว็บไซต์ การกำหนดอัตลักษณ์ การเลือกคู่สนทนา การสนทนา การพัฒนาสัมพันธภาพ และการออกจากห้องสนทนา การสร้างและการยุติสัมพันธภาพเกิดขึ้นได้ในทุกขั้นตอน ด้วยอิทธิพลจากปัจจัยแวดล้อมต่างๆและคู่สนทนาเองด้วย

ผลการวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสารเพื่อสร้างสัมพันธภาพเชิงบวกในอินเทอร์เน็ต พบว่ามีรูปแบบการใช้ภาษาเขียน เช่น การใช้คำซ้ำ การเขียนเลียนแบบภาษาพูด ฯลฯ การใช้ปริญา เช่น การใช้ความเข้มของตัวอักษร การใช้สีของตัวอักษร และการใช้สัญลักษณ์อื่นๆที่ไม่ใช่ภาษาในการแสดงออกถึงมิตรภาพที่มีต่อคู่สนทนา

พัชรินทร์ ศรีสวัสดิ์ และ สรสนันท์ ตั้งไพศาลสัมพันธ์ (2543: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการวิจัย พบว่า

1. นักศึกษาส่วนมากใช้งานอินเทอร์เน็ตที่ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ของคณะฯ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศประจำคณะและหอพัก โดยความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่คือ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ และใช้ระยะเวลา 1-2 ชั่วโมงต่อการใช้นั่งครั้ง ช่วงเวลาที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบ่อยคือ 14.00-16.00 น. โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเป็นเวลาที่ตัวเองว่าง

2. ประเภทบริการที่นักศึกษาใช้บ่อยที่สุด คือ สืบค้นข้อมูลแบบเว็ลด์ไวด์เว็บ โดยส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์เพื่อการสืบค้นข้อมูล ส่วนบริการรองลงมาที่นักศึกษาใช้บ่อย คือ บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

3. ปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาที่พบมาก คือ อินเทอร์เน็ตมีความเร็วในการสื่อสารต่ำ จำนวนผู้ใช้งานมีมากเกินไป ใช้เวลานานในการสืบค้นข้อมูล

4. นักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการในการใช้งานอินเทอร์เน็ตมากที่สุดในเรื่องเพิ่มความเร็วในการสื่อสาร เพิ่มจำนวนคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการ

คลนภา โง่นใจรักษ์ (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิเคราะห์อุปลักษณะเรื่องเพศในห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต จากการศึกษาพบว่า การจำแนกประเภทของคำอุปลักษณะเรื่องเพศพบ 3 รูปแบบ คือ 1. จำแนกคำอุปลักษณะเรื่องเพศที่อ้างอิงสิ่งที่เป็นรูปธรรมและคำอุปลักษณะเรื่องเพศที่อ้างอิงสิ่งที่เป็นนามธรรม 2. จำแนกประเภทตามความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย คือ คำอุปลักษณะเรื่องเพศที่มีความเปรียบเทียบโดยไม่อาศัยบริบท และคำอุปลักษณะเรื่องเพศที่มีความหมายเปรียบเทียบโดยอาศัยบริบท สามารถจำแนกเป็น 2 ประเภทย่อย คือ คำอุปลักษณะเรื่องเพศระดับธรรมดา กับ คำอุปลักษณะเรื่องเพศระดับลึก 3. จำแนกตามประเภทของคำอุปลักษณะเรื่องเพศตามที่มาจากคำที่มาจากศาสตร์และวงการต่างๆ การสื่อความหมายของคำอุปลักษณะเรื่องเพศพบ 3 รูปแบบ 1. การแจกแจงคุณสมบัติของตนเอง 2. การแสดงอารมณ์และความรู้สึก 3. การกระทำต่างๆ มโนทัศน์เรื่องเพศ พบ 3 รูปแบบ ได้แก่ 1. มโนทัศน์เกี่ยวกับความเสมอภาคทางเพศ 2. มโนทัศน์เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ 3. มโนทัศน์เกี่ยวกับค่านิยมเรื่องเพศ

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรม

นิตาชล สาดตรา (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเนื้อหา แนวคิด และภาพสะท้อนทางสังคมจากบทร้อยกรองร่วมสมัย คอลัมน์ “กวี/กระวาด” ในหนังสือพิมพ์มติชนสุดสัปดาห์ ช่วง พ.ศ. 2531-2540 ผลการวิจัย พบว่า บทร้อยกรองมีเนื้อหาเกี่ยวกับสภาพสังคมในช่วง พ.ศ. 2531-2540 ในขณะเดียวกันก็เสนอรายละเอียดอื่น ๆ คือ วัฒนธรรม ค่านิยม ศาสนา ความเชื่อ ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ประชาณาการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ และการศึกษา เนื้อหาเหล่านี้ บางบทเป็นบทร้อยกรองเฉพาะกิจ ด้านแนวคิดที่เด่นชัดมาก คือ แนวคิดเกี่ยวกับสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง แนวคิดที่นำเสนอเป็นแนวคิดแบบชี้ปัญหา โดยจะระบุเหตุของปัญหาเสมอ แต่ไม่ได้เสนอวิธีแก้ปัญหามาไว้แต่ประการใด ด้านภาพสะท้อนทางสังคม พบว่า นำเสนอภาพปัญหาที่เป็นภาพวิกฤตการณ์ทางสังคมในด้านต่างๆ คือ ด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรม การเมือง การปกครอง โดยภาพที่นำเสนอทำให้มองเห็นความเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างอื่นด้วย เช่น โครงสร้างการเมืองส่งผลกระทบต่อ การปกครอง เศรษฐกิจและวัฒนธรรม การวิจัยครั้งนี้ทำให้มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคม ในแง่สังคมเป็นปัจจัยก่อให้เกิดวรรณกรรมอย่างชัดเจน

ระเบียบ แก้วดวงเล็ก (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาลักษณะบทละครและทัศนะทางสังคมในบทละครของหม่อมหลวงปิ่น มาลากุล จำนวน 61 เรื่อง ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะบทละครของหม่อมหลวงปิ่น มาลากุล มุ่งตีแผ่แง่มุมต่างๆของมนุษย์ที่แสดงให้เห็นแก่นแท้ของชีวิตในสังคม ที่ยังวนเวียนอยู่ในรัก โลภ โกรธ หลง ทัศนะทางสังคมที่ปรากฏในบทละคร มีทั้งทัศนะทางสังคมจากต้นฉบับเดิม อันเป็นบทละครพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวที่แสดงให้เห็นทัศนะหรือแนวความคิดสำคัญของผู้ทรงพระราชนิพนธ์ ซึ่งหม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ได้แปลจากต้นฉบับภาษาอังกฤษ แล้วดัดแปลงให้เข้ากับสภาพของวัฒนธรรมไทย ส่วนทัศนะทางสังคมของหม่อมหลวงปิ่น มาลากุล เอง ได้แสดงทัศนะให้เห็นหลายด้าน ในด้านการจัดการศึกษา เห็นว่ารัฐควรมีนโยบายที่ชัดเจน ในด้านศาสนาผู้คนส่วนใหญ่ขาดความใส่ใจในพุทธศาสนา และไม่คำนึงถึงการนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ในด้านการเมืองการปกครอง การจำกัดสิทธิเสรีภาพ ถือเป็นภารกิจขวางความเจริญของสังคม ในด้านระบบราชการ กระบวนการดำเนินงานที่ดีจะส่งผลต่อประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติที่พึงจะได้รับ ในด้านวัฒนธรรม ความก้าวหน้าของสังคมเป็นสิ่งบ่งบอกถึงความเจริญของวัฒนธรรม ในด้านสตรีและเด็ก สตรีและเด็กควรได้รับการเอาใจใส่ดูแลให้มากยิ่งขึ้น และในด้านวิถีชีวิตของคนในสังคม ได้ชี้ให้เห็นว่า วิถีชีวิตของคนจะสอดคล้องสัมพันธ์กับความเปลี่ยนแปลงของสังคม ทัศนะทางสังคมที่ปรากฏอยู่ในบทละครล้วนให้ประโยชน์และคุณค่าต่อผู้ชมและได้รับแง่คิดความเห็นเกี่ยวกับสิ่งต่างๆในชีวิต

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย คือ ข้อมูลไดอารีออนไลน์ที่ปรากฏในเว็บไซต์ต่างๆ จำนวน 5 เว็บไซต์ ดังนี้ www.storythai.com, www.yenta4.com, www.blonggang.com, www.googig.com, www.diaryhub.com ซึ่งทั้ง 5 เว็บไซต์เป็นเว็บไซต์ที่ได้รับความนิยมสูงสุด 5 อันดับ จากการสุ่มตัวอย่างสัมภาษณ์ผู้ใช้บริการไดอารีออนไลน์ อายุระหว่าง 14-20 ปี จำนวน 50 คน รวมระยะเวลาเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 6 เดือน ตั้งแต่เดือน มีนาคม พ.ศ. 2549 จนถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2549

ผู้วิจัยเลือกเก็บข้อมูลเว็บไซต์ละ 10 ไดอารี เป็นระยะเวลา 6 เดือน โดยใช้วิธีสุ่มแบบกระจายเลือกไดอารีที่มีผู้นิยมเข้ามาอ่านมากที่สุดของแต่ละเว็บไซต์ รวมจำนวนไดอารีที่ใช้เป็นข้อมูลการวิจัยทั้งสิ้น 50 ไดอารี โดยใช้วิธีจับฉลากเลือกวันคู่และวันคี่ และจากข้อมูลทั้งหมดผู้วิจัยเลือกร้อยละ 50 ของข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย ดังตาราง

ตารางที่ 1 รายชื่อเว็บไซต์และจำนวนข้อมูลไดอารีออนไลน์ที่ใช้เป็นข้อมูลในการวิจัย

ชื่อเว็บไซต์	วันคู่/วันคี่	จำนวนวันที่ปรากฏ	จำนวนวันที่เลือก 50%
1. www.storythai.com	วันคี่	135	68
2. www.yenta4.com	วันคู่	192	96
3. www.blonggang.com	วันคู่	55	28
4. www.googig.com	วันคี่	337	169
5. www.diaryhub.com	วันคู่	90	45

จากตารางแสดงจำนวนข้อมูลไดอารี่ออนไลน์ที่ใช้เป็นข้อมูลในการวิจัย ผู้วิจัยได้จำนวนวันที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 405 วัน จากไดอารี่จำนวน 50 ไดอารี่ ได้ข้อความที่ใช้ในการวิเคราะห์ทั้งสิ้น 7,419 ข้อความ

ผู้วิจัยเลือกเก็บข้อมูลเพียง 6 เดือนเนื่องจากข้อจำกัดเรื่องระยะเวลา ข้อมูลของผู้เขียนไดอารี่ที่ย้อนหลังนานเกินกว่า 6 เดือนขึ้นไปจะมีปรากฏน้อยมากจนไม่สามารถเก็บข้อมูลเพื่อทำวิจัยได้ ทั้งนี้เนื่องจากผู้เขียนไดอารี่มักจะลบไดอารี่ของวันเก่าทิ้งไปหรือป้องกันไม่ให้ผู้อื่นเข้ามาอ่าน

ตารางที่ 2 ตารางแสดงจำนวนไดอารี่ออนไลน์ 50 ไดอารี่จาก 5 เว็บไซต์

www.storythai.com	www.yenta 4.com	www.blonggang.com	www.googig.com	www.diaryhub.com
1. Boxzir	1. Bluebearlovely	1. Cioccolato	1. Nature of love	1. Bigna
2. Fozil	2. Browniezz	2. Deliver	2. FBI	2. Blessing from sun
3. I3foxy	3. Da 34	3. Fuekfon	3. Nazadiary	3. Cinssp
4. Krit-ch	4. ป่าตี้	4. Keigo	4. Nininana	4. Kloy
5. Milk-mydiary	5. Love_Strawberries	5. Keizo	5. Pooki	5. Melody mon
6. Monkiez-o	6. Meijiz	6. Little-lek	6. The moon	6. Sananda
7. P_waim	7. Zinezatatoto	7. Temping heart	7. Zignature	7. Tooktik
8. Paradisez	8. yasuna	8. ดาวดวงเดียว	8. กูชื้อปุยฝ้าย	8. ลิงจ้อ
9. Sap0iinz	9. iamthered	9. ทะเลกับความมืด	9. มรินดำ	9. วรณ hot hot
10. Zoffiz	10. PeD_0uAn	10. สาววายแปดพันเก้า	10. ยัยตัวร้าย	10. วันเวลาของคน กระจอก

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลจากหนังสือ ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่เกี่ยวกับการใช้คำประโยค สำนวน โวหาร ภาพพจน์และภาพสะท้อนทางสังคมวัฒนธรรม

2. สร้างเกณฑ์การวิเคราะห์การใช้ภาษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา ผู้วิจัยได้ใช้เป็นแนวทางการนำเสนอเกณฑ์การศึกษาการใช้ภาษา ดังนี้

2.1 คำ

2.1.1 คำซ้ำ คือ การเอาคำๆเดียวกันมาซ้ำกันเพื่อเปลี่ยนแปลงความหมายของคำนั้นให้เพิ่มมากขึ้นหรือลดน้อยลงตามต้องการ คำซ้ำมีหลายลักษณะ อาทิ คำซ้ำที่เลียนเสียงธรรมชาติ เสียงสัตว์และการกระทำของมนุษย์ คำซ้ำที่บอกพหูพจน์ คำซ้ำที่เน้นความเ้ามีความหมายหนักแน่นยิ่งขึ้น คำซ้ำที่แยกจำนวน คำซ้ำในคู่ คือ ซ้ำ 2 คู่ซ้ำกัน เช่น ปิดเทอมนี้จะไปเที่ยวให้ไกลๆ ฯลฯ (สิริวรรณ นันทจันทรู, 2540: 42)

การซ้ำคำ คือ การใช้คำซ้ำโดยใส่ไม้ยมกซ้ำๆกันไว้ท้ายคำ หรือพิมพ์คำซ้ำกัน ทั้งเพื่อแทนการออกเสียงซ้ำกัน บางครั้งยังทำเพื่อเน้นความหมายให้เด่นชัดขึ้น เช่น แหวะๆๆๆๆ, Love Love, คิดถึง คิดถึง, เดือน 2 (เดือนๆ) ฯลฯ (กานติกา วรพงษ์, 2548: 45)

2.1.2 คำซ้อน เป็นคำประสมชนิดหนึ่ง ซึ่งเอาคำที่มีความหมายเหมือนกัน หรือคล้ายกัน มาซ้อนกัน เพื่อให้ความหมายของคำนั้นชัดเจนยิ่งขึ้น หรือนำคำที่เสียงใกล้เคียงกันมาซ้อนกันเพื่อให้ ออกเสียงได้สะดวก มีความไพเราะ เช่น อากาศ ทำให้อึดอัดมาก ฯลฯ (สิริวรรณ นันทจันทรู, 2540: 41)

2.1.3 คำประสม คือ คำที่เกิดจากคำมูลตั้งแต่สองคำขึ้นไปมาประสมกันเป็นคำใหม่ มีความหมายใหม่ หรือมีความหมายคงเค้าคำเดิมเหลืออยู่บ้าง เช่น ปีนีฝนตกหนัก ชาวไร่ชาวสวนคงจะแย่นๆ ฯลฯ (สิริวรรณ นันทจันทรู, 2540: 41)

2.1.4 คำเสริม คือ คำที่เสริมเข้าไปในประโยคเพื่อเน้นเจตนาของผู้ส่งสาร ว่าต้องการบอกเล่า สั่ง ขอร้อง ถาม หรือบอกสถานภาพของผู้พูดกับผู้ฟังว่าเสมอกัน หรือต่างกัน บอกความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังว่าสนิทสนมกันหรือไม่ (สิริวรรณ นันทจันทรู, 2540 อ้างถึง นววรรณ, 2527: 73) เช่น ไปเดี๋ยวนี้นะ (คำสั่ง) , เธอคงชอบคุณมั่ง (คาดคะเน) ฯลฯ

2.1.5 คำขยาย ได้แก่ คำคำทอ คำสบบถสาบาน คำผวน คำเสียดสีที่สื่อไปในทางหยาบคาย คำขยายโลนคำประเภทนี้ไม่เหมาะจะนำมาใช้ไม่ว่าจะเป็นการพูดหรือการเขียน ตัวอย่างเช่น กูมึง ดัน เสือก ทะลึ่ง ซวย แพ้นกระบาล ฉิบหาย ไก่หลง ทำประตุ แม่ง แจกคอย ฯลฯ (พนมพร นิรัญ เทวี และ เทพี จรัสจรุงเกียรติ, 2538: 48-51)

2.1.6 คำสแลง คือ คำที่เกิดขึ้นชั่วคราวระยะเวลาหนึ่ง ไม่นานก็เสื่อมความนิยมไป ใช้เป็นภาษาพูดกันบางกลุ่มคณะโดยเฉพาะในหมู่วัยรุ่น บางครั้งต้องการให้ออกกรสและได้อารมณ์ร่วมจึงใช้ภาษาที่แปลกออกไป ไม่ควรจะนำมาใช้ในการเขียน ตัวอย่างเช่น เบี้ยว แซว หย่อย ฯลฯ (พนมพร นิรัฐเทวี และเทพี จรัสจรวงเกียรติ, 2538: 48-51)

คำสแลงหรือคำค่อนอง หมายถึง คำที่ใช้คลาดเคลื่อนไปจากปกติใช้กันเฉพาะกลุ่มชั่วคราวหนึ่ง ไม่ใช่ภาษาที่ยอมรับกันว่าถูกต้องตามหลักภาษา เช่น วันนี้เซ็งระเบิดเลย แว็บไปจับกันดีกว่า เป็นต้น (สิริวรรณ นันทจันทุล, 2540: 36)

2.1.7 คำภาษาต่างประเทศ คือ คำที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษและคำภาษาต่างประเทศที่เขียนเป็นภาษาไทย ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเกาหลี ภาษาเยอรมัน ภาษาอินเดีย เช่น dancer , DVD , Bonjour , ซีเรียส , ไอ้หย่า ฯลฯ (กานติภา วรพงษ์, 2548: 45)

2.1.8 คำภาษาถิ่น สรุปรูปจากเปลื้อง ณ นคร (2542) สิริวรรณ นันทจันทุล (2540) และพนมพร นิรัฐเทวี และเทพี จรัสจรวงเกียรติ (2538) เป็นถ้อยคำที่เข้าใจเฉพาะท้องถิ่น ไม่เป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไป ถ้านำไปใช้ในการพูดและการเขียนอาจจะสื่อความหมายผิดได้ เช่น ภาษาถิ่นเหนือ ถ้าแปลว่า อร่อย, ภาษาถิ่นอีสาน ห้องส้วม แปลว่า ห้องนอน ฯลฯ ผู้พูดจะใช้ภาษาถิ่นกับคนท้องถิ่นในตำบลหรือเมืองเดียวกัน เช่น เจ้าสิไปไส เอ็งจะได้ ฯลฯ

การใช้ภาษาไทยถิ่น ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นกลาง ภาษาไทยถิ่นเหนือ ภาษาไทยถิ่นอีสาน และภาษาไทยถิ่นใต้ เช่น ได้ก่อ, ว่าจาไคเจ้า, หลายฯ, เตื่อ, หรอยจ้ง, ไหร(อะไร) ฯลฯ (กานติภา วรพงษ์, 2548: 45)

2.1.9 คำเฉพาะกลุ่ม สรุปรูปจากเปลื้อง ณ นคร (2542) และพนมพร นิรัฐเทวี และเทพี จรัสจรวงเกียรติ (2538) คำประเภทนี้เป็นคำที่ไม่ใช้กันในที่อื่น แต่คนที่คุ้นเคยกับหมู่มชนนั้นๆย่อมจะเข้าใจ จะนำไปใช้ในที่อื่นก็ไม่หวงห้าม แต่เรียกว่าใช้ผิดที่ไม่สมควร เช่น คำที่ใช้เฉพาะในหมู่มสงฆ์ ซึ่งเราเรียกว่า อารามิกศัพท์ เช่น จำวัด ฉันทังหัน อยู่กรรม ชุคงค์ ฐานปลงอาบัติ จงกรม ประสก โยม อาตมา ฯลฯ นอกจากนั้นยังหมายรวมถึงศัพท์ที่ใช้เฉพาะวงการ หรือเฉพาะผู้ที่ศึกษาวิชาการแขนงนั้นๆ เช่น ศัพท์ทางจิตวิทยา ศัพท์ทางการแพทย์ ศัพท์ทางการศึกษา ศัพท์ทางวิทยาศาสตร์ ฯลฯ คนทั่วไปอาจไม่เข้าใจความหมายได้ เช่น นิพจน์(คณิตศาสตร์) อรงค์(วิทยาศาสตร์) ฯลฯ

นอกจากนี้ กานติกา วรพงษ์ (2548: 45) ยังกล่าวถึงคำเฉพาะกลุ่มของวัยรุ่น นั่นคือ การใช้คำหรือสำนวนติดปากของวัยรุ่น เช่น ขอบอก, แบบว่า, จริงดิ, จัดให้, สุดยอด, อย่างแรง, แอบ ฯลฯ

2.1.10 คำที่สะกดผิดไปจากคำเดิม เป็นการเปลี่ยนวิธีสะกดคำให้แตกต่างจากภาษามาตรฐานที่ใช้อยู่ โดยไม่คำนึงว่าจะผิดไวยากรณ์หรือไม่ เช่น อิดฉา (อิฉฉา), พาสา (ภาษา) ฯลฯ (กานติกา วรพงษ์, 2548: 45)

2.2 ประโยคตามเจตนา ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์ประโยคตามเจตนาจากหนังสือไวยากรณ์ไทยของนววรรณ พันธุเมธา (2527) สรุปเป็นเกณฑ์การวิเคราะห์ประโยคตามเจตนาได้ดังต่อไปนี้

2.2.1 ประโยคแข็งให้ทราบ ประโยคแข็งให้ทราบมีหลายชนิด เช่น ประโยคบอกเล่า ประโยคอธิบาย ประโยคเตือน และประโยคชี้แนะ

2.2.2 ประโยคถามให้ตอบ ประโยคถามให้ตอบ มีหลายชนิดเช่น ประโยคถามเพื่อความ ประโยคถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ ประโยคถามให้เลือกเอา ฯลฯ

2.2.3 ประโยคบอกให้ทำ ประโยคบอกให้ทำมีหลายชนิด เช่น ประโยคคำสั่ง ประโยคขอร้อง ประโยคชักชวน และประโยคอนุญาต

2.3 สำนวน ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์สำนวน โดยอาศัยเกณฑ์จากวิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษารูปภาษาที่ใช้เป็นสำนวนไทยในปัจจุบัน ของวราวัชร วัศสานนท์ (2544) ซึ่งสรุปเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์สำนวนได้ดังต่อไปนี้

2.3.1 สำนวนเก่า หมายถึง สำนวนที่คนไทยทั่วไปรู้จักและเคยใช้กันอยู่แล้ว เช่น หัวกระไดไม่แห้ง ปิดทองหลังพระ สาดโคลน เป็นต้น

2.3.2 สำนวนที่คิดขึ้นใช้ใหม่ หมายถึง สำนวนที่สร้างใหม่อาจเกิดจากการนำคำหรือกลุ่มคำซึ่งปกติใช้ในความหมายหนึ่ง และได้นำมาใช้ในความหมายหนึ่ง เช่น หมูวิ่งชนบึงตอ (หมายถึง ผู้ที่รู้ว่าเสียเปรียบอีกฝ่ายหนึ่ง แต่ก็ยังยินดีที่จะเข้าไปหาฝ่ายที่ได้เปรียบกว่าตน)

นอกจากนั้น จำนวนที่คิดขึ้นใช้ใหม่ยังหมายความถึงถ้อยคำจำนวนที่เกิดจากการประสมเสียงคำขึ้นใหม่ เป็นคำที่กำหนดให้สื่อความหมายด้านเสียง (sound symbolism) หรือใช้คำที่มีอยู่เดิม ประสมกันเพื่อสร้างถ้อยคำจำนวนใหม่ ตัวอย่างเช่น ขบเหลี่ยม หมายถึง ไม่ลงรอยกัน ขัดกัน หักง้างกันและกัน คำว่า ขบ และคำว่า เหลี่ยม เป็นคำที่มีใช้อยู่เดิมในภาษา นำมาประสมกันเป็นคำใหม่ ตัวอย่าง ถ้านายขวน หลีกภัย กับนายอุทัย พิมพ์ใจชน ไม่เอาแต่ขบเหลี่ยมทางการเมืองกันอยู่ ก็คงจะมีการปรึกษาหารือร่วมมือกันแก้ไขปัญหาได้อย่างทันเวลา (น้ำเพชร สายบุญเรือน, 2543: 1-4)

2.4 โวหาร ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์โวหาร โดยอาศัยเกณฑ์การจำแนกโวหารจากหนังสือการใช้ภาษาไทยของสังวาล คงจันทร์ (2538) และเอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาพูดกับภาษาเขียนของสิริวรรณ นันทจันทุล (2543) ซึ่งสรุปเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์โวหารได้ดังต่อไปนี้

2.4.1 บรรยายโวหาร หมายถึง การใช้ถ้อยคำอย่างมีชั้นเชิงในการเล่าเรื่อง หรืออธิบายเรื่องราวต่างๆ ที่ผู้เขียนได้รู้หรือได้ประสบมาด้วยตนเอง ตามลำดับเหตุการณ์ เป็นโวหารที่มุ่งให้ผู้อ่านได้รับรู้สาระสิ่งที่ต้องการถ่ายทอดอย่างถูกต้อง ตรงไปตรงมาและชัดเจน เสนอข้อเท็จจริงด้วยถ้อยคำภาษาที่กะทัดรัด เน้นที่สาระสำคัญ ความชัดเจนแจ่มแจ้ง

2.4.2 พรรณาโวหาร หมายถึง การใช้ถ้อยคำอย่างมีชั้นเชิงในการถ่ายทอดเรื่องราว เหตุการณ์จากความรู้สึก อารมณ์ หรือจินตนาการของผู้เขียน โดยเน้นการให้ภาพและรายละเอียดของสิ่งที่ต้องการถ่ายทอดจากความรู้สึก อารมณ์ หรือจินตนาการนั้นๆ มุ่งให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกซาบซึ้ง เกิดอารมณ์คล้อยตามไปกับเรื่องราวหรือข้อความนั้น ตลอดจนเห็นภาพเหตุการณ์เรื่องราวนั้นอย่างชัดเจน

2.4.3 เทศนาโวหาร หมายถึง การใช้ถ้อยคำอย่างมีชั้นเชิงในการสั่งสอน ชักชวน โน้มน้าว หรือแนะนำโดยการชี้แจงแสดงเหตุผล ชี้ให้เห็นคุณและโทษของสิ่งต่างๆ มุ่งชักจูง โน้มน้าวให้ผู้อ่านเกิดความเชื่อถือและปฏิบัติตาม เพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง หรือการพัฒนาไปในทางที่ดี

2.4.4 สาธกโวหาร หมายถึง การใช้ถ้อยคำอย่างมีชั้นเชิงในการยกตัวอย่าง ยกนิทาน สุภาษิต การเปรียบเทียบ ตำนาน หรือเหตุการณ์มาประกอบเพื่ออธิบายให้แจ่มแจ้ง หรือสนับสนุนความคิดเห็นที่เสนอให้หนักแน่น น่าเชื่อถือ

2.4.5 อุปมาโวหาร หมายถึง การใช้ถ้อยคำอย่างมีชั้นเชิงในการแสดงการเปรียบเทียบ ข้อความเรื่องราวให้ชัดเจนขึ้น แสดงจินตนาการ ได้แจ่มแจ้ง ซึ่งอาจจะเปรียบเทียบความเหมือนกัน หรือความขัดแย้งกันของสิ่งสองสิ่ง ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพ เกิดอารมณ์ หรือความรู้สึกมากยิ่งขึ้น

2.5 ภาพพจน์ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์ภาพพจน์ โดยอาศัยเกณฑ์การจำแนก ภาพพจน์จากเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ซึ่งสรุปเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ภาพพจน์ได้ดังต่อไปนี้

2.5.1 อุปมา คือ การกล่าวเปรียบเทียบของสองสิ่งหรือการกระทำสองอย่าง ซึ่งเป็นสิ่งต่างชนิดกัน แต่มีลักษณะอย่างเดียวกันหรือคล้ายกัน การเปรียบเทียบแบบนี้จึงมักมีคำว่า *ดุจ* *ประดุจ* *เพียง* *เพียง* *ดั่ง* *ดั่ง* *เหมือน* *ปาน* *เปรียบ* *กล* *เงื่อน* ฯลฯ (рінฤทัย สัจจพันธ์, 2524: 52-61)

2.5.2 อุปลักษณ์ (Metaphor) คือ การกล่าวถึงสิ่งหนึ่งว่าเป็นอีกสิ่งหนึ่ง เป็นการกล่าวเปรียบเทียบตามนัยยะ คือถึงแม้ไม่ได้เปรียบในเชิงอุปมาอุปไมยไว้ ก็เป็นที่เข้าใจได้เองว่าเป็นเช่นนั้น การเปรียบเทียบชนิดนี้มักจะใช้คำว่า *คือ* หรือ *เป็น* (рінฤทัย สัจจพันธ์, 2524: 52-61)

นอกจากนั้นอุปลักษณ์ยังเป็นการนำของที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายกันกับสิ่งที่ต้องการสื่อความหมายเทียบเพื่อให้เกิดจินตภาพที่กว้างไกลโดยไม่ใช้คำแสดงการเปรียบเทียบ แต่สามารถรับรู้ได้โดยนัยว่าหมายถึงสิ่งใด

ตัวอย่าง การนิพนธ์เป็นการนำความจริงมาลำดับเสียใหม่แล้วเติมพจนานุกรมกับพริกชี้หลวงไปหรืออาจจะใช้คำเชื่อม “คือ” “เป็น” แสดงว่าเป็นสิ่งเดียวกัน เช่น

คือน้ำผึ้งคือน้ำดาคือยาพิษ

คือหยาดน้ำอมฤตอันชื่นชุ่ม

คือเกสรดอกไม้คือไฟรุม

คือความกลุ้มคือฝัน...นั่นแหละรัก

(วารุณี พลบูรณ์, 2538: 11-15)

2.5.3 บุคลาธิษฐาน (personification) เป็นความเปรียบเทียบที่นำเอาความรู้สึกนึกคิดจิตใจ ลักษณะ กิริยาอาการของมนุษย์ไปใส่ในสรรพสิ่งทั้งมีชีวิตและไม่มีชีวิต ทำให้ดูเหมือนว่าสรรพสิ่งเหล่านั้นแสดงความรู้สึกนึกคิดและอากัปกิริยาต่างๆ ได้เหมือนมนุษย์

ตัวอย่าง ด้วยมือสองของฉันนี่ ปรฐพีจะอร่ามด้วยความฝัน
 รวงข้าวจะเกี่ยวอ้อยอ้อยสร้อยกัน รอคืนวันเก็บเกี่ยวด้วยเกี้ยวคม
 (วารุณี พลบูรณ์, 2538: 11-15)

2.5.4 อติพจน์ (hyperbole) เป็นการนำสิ่งที่เกินความจริงมาเปรียบกับสิ่งที่ต้องการกล่าวถึงเพื่อให้ได้ความรู้สึก ได้อารมณ์และมุ่งผลทางด้านจิตใจมากกว่าข้อเท็จจริง

ตัวอย่าง หยาดน้ำตาประชาไทยในวันนี้ ไหลเกือบท่วมปรฐพีแล้วพี่เอ๋ย
 (วารุณี พลบูรณ์, 2538: 11-15)

2.5.5 สัทพจน์ (onomatopoeia) เป็นการใช้คำเลียนเสียงจากธรรมชาติเพื่อให้เกิดภาพในใจ ได้บรรยากาศเหมือนจริง

ตัวอย่าง ถังแก๊สกระทบกันดังโคงเค็งพร้อมกับเสียงยางรถคกับถนนดังเอี้ยด
 (วารุณี พลบูรณ์, 2538: 11-15)

2.5.6 ปฏิพจน์ (rhetorical question) เป็นการใช้คำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ แต่ถามเพื่อเรียกร้องความสนใจหรือกระตุ้นให้คิด

ตัวอย่าง น้ำตาไทยไหลปรี่แล้วก็ครั้ง เลือดไทยหลังปรฐพีแล้วก็หน
 ประชาไทยตายฟรีแล้วก็คน จะเวียนนอนอย่างนี้อีกกี่วัน
 (วารุณี พลบูรณ์, 2538: 11-15)

2.5.7 นามนัย (metonymy) เป็นการใช้คำหรือวลีอื่นเป็นลักษณะเด่น หรือมีสัมพันธภาพใกล้ชิดกับสิ่งที่ต้องการกล่าวถึง แทนสิ่งที่ต้องการกล่าวถึงนั้น ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพ

ตัวอย่าง เขาทำงานอยู่ที่กระทรวงริมคลองหลอด
 แม้จะมีข่าวลือต่าง ๆ นานา แต่ก็ยังไม่มีความเสียหาย
 (วารุณี พลบูรณ์, 2538: 11-15)

2.5.8 สัญลักษณ์ (symbol) เป็นการนำคำที่มีความหมายหนึ่งสมมติขึ้นแทนสภาพ หรือสิ่งต่างๆเพื่อแนะนำให้คิดตามความหมายสากลอันเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป

ตัวอย่าง โคม แคนโคม	แทน	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
สีขาว	แทน	ความดีงาม ความบริสุทธิ์
นกพิราบ	แทน	เสรีภาพ สันติภาพ
ดอกไม้	แทน	ผู้หญิง

(วารุณี พลบูรณ์, 2538: 11-15)

2.5.9 การอ้างอิง (allusion) เป็นการนำบุคคลหรือเหตุการณ์หรือข้อความตอนใดตอนหนึ่งในนิทาน หรือวรรณกรรม วรรณคดีอื่นๆมากล่าวอ้างอิงในงานเขียนของตน

ตัวอย่าง เมื่อใดหนอใครจะมาคุกเข่า	สยบแทบเท้าหลงนางละเวง
-----------------------------------	-----------------------

(วารุณี พลบูรณ์, 2538: 11-15)

2.5.10 การเล่นเสียง (alliteration) เป็นการเลือกใช้คำที่มีเสียงพยัญชนะหรือสระเหมือนกัน เพื่อให้เกิดภาพ เกิดความรู้สึกตลอดจนความไพเราะของเสียงสัมผัส

ตัวอย่าง	
ตะลึงเหลียวเปลี่ยวเปล่าให้เหงาหึง	สุขลปรึมเปี่ยมเหยาะเฆาะเฆาะผอย
ไอ้เข็นน้ำน้ำค้างลงพร่างพร้อย	น้องจะลอยลมบนไปหนใด

(วารุณี พลบูรณ์, 2538: 11-15)

3. สร้างเกณฑ์การวิเคราะห์ภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรม

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์ภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรม โดยอาศัยการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ หนังสือการศึกษาวรรณคดีไทยในแง่วรรณศิลป์ ของพระยาอนุমানราชชน (2515) และหนังสือสังคมและวัฒนธรรมไทย คำนิยม: ครอบครั้ว: ศาสนา: ประเพณี ของสุพัตรา สุภาพ (2543) งานวิจัยเกี่ยวกับภาพสะท้อนวัฒนธรรมและความเชื่อจากการศึกษาวิเคราะห์นวนิยายของประภัสสร เสวิกุล ของชิตฐิตา นาคเกษม (2545) ซึ่งสรุปเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรมได้ดังต่อไปนี้

3.1 ภาพสะท้อนค่านิยม

3.1.1 ค่านิยมเรื่องวัตถุ คือ วัตถุหรือสิ่งของที่คนในสังคมเห็นพ้องต้องกันว่าเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวัน อาจเป็นเครื่องแสดงเกียรติยศหรือความมีหน้ามีตาในสังคม

3.1.2 ค่านิยมเรื่องความประพฤติ คือ พฤติกรรมต่างๆที่แสดงออกในการดำเนินชีวิตประจำวัน

3.1.3 ค่านิยมเรื่องบุคคล คือ ความนิยมของคนในสังคมเกี่ยวกับบุคคลที่เป็นที่เทิดทูน ขอมรับของคนในสังคมนั้นๆ บุคคลเหล่านั้นอาจมีการปฏิบัติที่น่าเลื่อมใส หรือเป็นเพียงการชื่นชอบในรูปลักษณะภายนอก

3.2 ภาพสะท้อนความเชื่อ

3.2.1 ศาสนา คือ สิ่งที่คนในสังคมเลื่อมใสศรัทธาและมีอิทธิพลต่อความเชื่อของมนุษย์ในสังคม

3.2.2 โหราศาสตร์ คือ ความเชื่อเกี่ยวกับคำทำนาย เป็นที่พึงทวงใจของมนุษย์และมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของคนไทย

3.2.3 ไสยศาสตร์ คือ ความเชื่อในเรื่องอำนาจเหนือธรรมชาติ

3.2.4 โชคลาง คือ ความเชื่อที่เกิดจากการเก็บรวบรวมประสบการณ์ของมนุษย์ เมื่อมีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดผลดีและร้าย ซึ่งอาจจะจริงหรือไม่ก็ได้

3.3 ภาพสะท้อนประเพณี

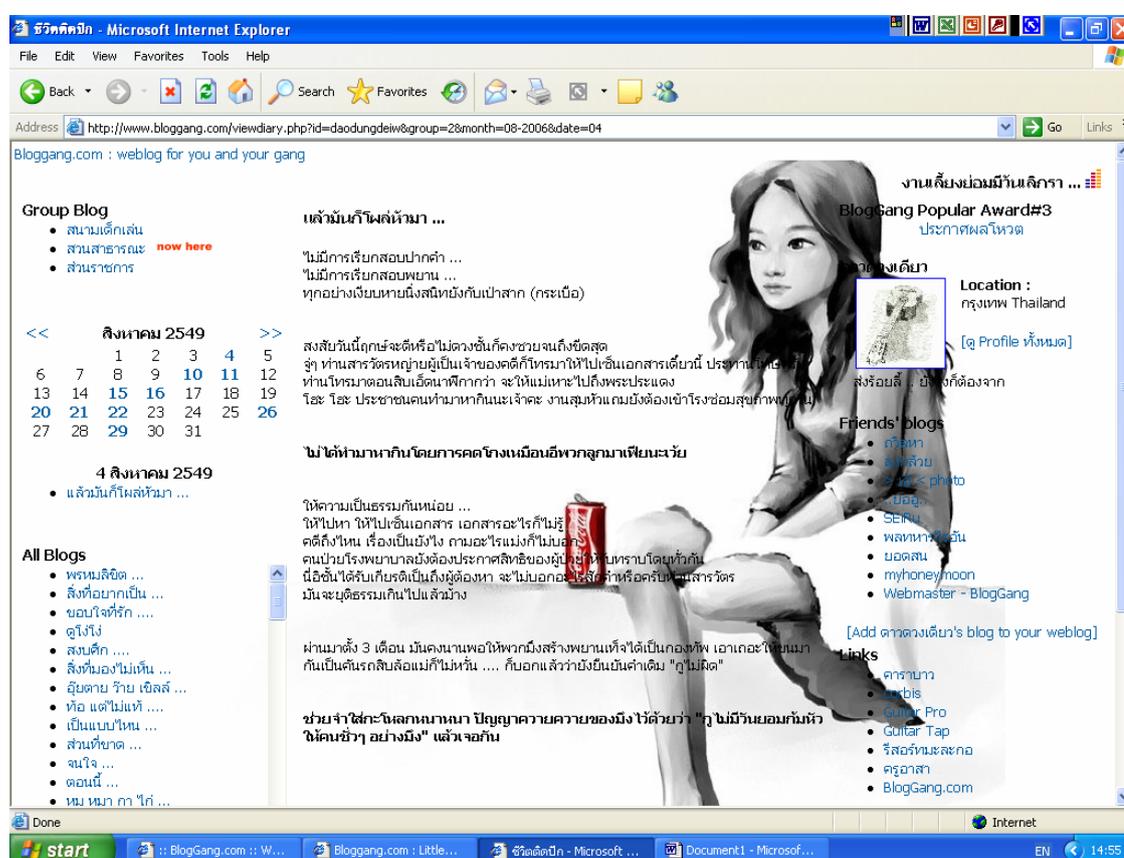
3.3.1 ประเพณีไทย คือ กิจกรรมทางสังคมที่คนในสังคมไทยถือปฏิบัติมาเป็นเวลายาวนาน เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความเจริญงอกงามของวัฒนธรรมไทย

3.3.2 ประเพณีต่างชาติ คือ กิจกรรมทางสังคมที่คนในสังคมชาติอื่นปฏิบัติสืบทอดกันมาเป็นเวลายาวนาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. เข้าไปยังเว็บไซต์ไดอารีออนไลน์ที่ต้องการเก็บข้อมูล

ภาพที่ 1 ตัวอย่างไดอารีออนไลน์

2. เก็บข้อมูลหน้าไดอารีออนไลน์ที่ต้องการ บันทึกไว้ในโปรแกรมไมโครซอฟเวิลด์ ระบุชื่อไดอารี ชื่อเว็บไซต์ และชื่อเดือนที่เก็บให้ชัดเจน
3. จัดเรียงข้อมูลเรียงตามลำดับตั้งแต่เดือนมีนาคม 2549 ถึงเดือนสิงหาคม 2549
4. ปริ้นท์ข้อมูลแต่ละเดือนออกมาเพื่อเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลไดอารี่ออนไลน์ทั้ง 50 ไดอารี่ได้ครบถ้วน ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาศึกษาและวิเคราะห์ ดังนี้

1. นำข้อมูลไดอารี่ออนไลน์ที่เก็บรวบรวมไว้ตลอด 6 เดือนมาวิเคราะห์ตามเกณฑ์การใช้คำ สำนวน โวหาร ภาพพจน์ และภาพสะท้อนทางสังคมวัฒนธรรม
2. แยกข้อมูลที่พบบันทึกลงในบัตรรายการตามหัวข้อที่กำหนดไว้
3. การบันทึกจะบันทึกทุกประเภทที่พบ พร้อมบริบทแวดล้อม
4. นับจำนวนครั้งของข้อมูลที่พบ คิดเป็นค่าร้อยละ และสร้างตารางข้อมูลที่พบโดยใช้โปรแกรมไมโครซอฟท์ เอ็กเซล
5. สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย
6. นำเสนอข้อมูลและเขียนรายงานแบบพรรณนาวิเคราะห์(Descriptive Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ตอนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 การใช้ภาษาในไดอารี่ออนไลน์

ตอนที่ 2 ภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรมจากไดอารี่ออนไลน์

ตอนที่ 1 การใช้ภาษาในไดอารี่ออนไลน์

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์การใช้ภาษาหัวข้อต่างๆ ดังนี้

1. คำ

1.1 คำซ้ำ

1.2 คำซ้อน

1.3 คำประสม

1.4 คำเสริม

1.5 คำขยาย

1.6 คำสแลง

1.7 คำภาษาต่างประเทศ

1.8 คำภาษาถิ่น

1.9 คำเฉพาะกลุ่ม

1.10 คำที่สะกดผิดไปจากคำเดิม

2. ประโยคตามเจตนา

2.1 แจ้งให้ทราบ

2.2 ถามให้ตอบ

2.3 บอกให้ทำ

3. สำนวน

3.1 สำนวนเก่า

3.2 สำนวนที่คิดขึ้นใช้ใหม่

4. โวหาร

4.1 บรรยายโวหาร

4.2 พรรณนาโวหาร

4.3 เทศนาโวหาร

4.4 สาธกโวหาร

4.5 อุปมาโวหาร

5. ภาพพจน์

5.1 อุปมา

5.2 อุปลักษณะ

5.3 บุคลาธิษฐาน

5.4 อติพจน์

5.5 สัทพจน์

5.6 ปฏิพจน์

5.7 นามนัย

5.8 สัตยลักษณะ

5.9 การอ้างอิง

5.10 การเล่นเสียง

1. คำ

คำเป็นสิ่งสำคัญพื้นฐานในการใช้ภาษา ผู้ใช้ภาษาได้ดีจำเป็นต้องมีทักษะการใช้คำให้เหมาะสมกับบริบท เพื่อให้สื่อความได้ตรงตามที่ต้องการ การใช้คำในไดอารีออนไลน์จำแนกออกเป็น 10 ลักษณะเรียงตามลำดับจากชนิดของคำที่พบบ่อยที่สุดไปยังชนิดของคำที่พบน้อยที่สุด ดังนี้

ตารางที่ 3 ลักษณะการใช้คำในไดอารีออนไลน์

ลักษณะการใช้คำ	จำนวนคำ	ร้อยละ	ความถี่ (ครั้ง)	ร้อยละ
คำซ้ำ	697	22.20	2,928	17.77
คำที่สะกดผิดไปจากคำเดิม	560	17.84	5,301	32.18
คำภาษาต่างประเทศ	512	16.31	1,700	10.32
คำซ้อน	465	14.81	1,154	7.00
คำประสม	437	13.92	2,182	13.24
คำเสริม	219	6.98	1,522	9.24
คำเฉพาะกลุ่ม	118	3.76	518	3.14
คำสแลง	75	2.39	137	0.84
คำหายาบ	46	1.47	1,011	6.14
คำภาษาถิ่น	10	0.32	22	0.13
รวม	3,139	100	16,475	100

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ลักษณะการใช้คำในไดอารีออนไลน์ทั้ง 50 ไดอารีจาก 5 เว็บไซต์ ผู้เขียนใช้ลักษณะการใช้คำซ้ำมากที่สุด คือ 697 คำ คิดเป็นร้อยละ 22.20 รองลงมา คือ คำที่สะกดผิดไปจากคำเดิม ปรากฏทั้งสิ้น 560 คำ คิดเป็นร้อยละ 17.84 คำภาษาต่างประเทศ ปรากฏทั้งสิ้น 512 คำ คิดเป็นร้อยละ 16.31 คำซ้อน ปรากฏทั้งสิ้น 465 คำ คิดเป็นร้อยละ 14.81 คำประสม ปรากฏทั้งสิ้น 437 คำ คิดเป็นร้อยละ 13.92 คำเสริม ปรากฏทั้งสิ้น 219 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.98 คำเฉพาะกลุ่ม ปรากฏทั้งสิ้น 118 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.76 คำสแลง ปรากฏทั้งสิ้น 75 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.39 คำหายาบ ปรากฏทั้งสิ้น 46 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.47 และคำที่พบน้อยที่สุด คือ คำภาษาถิ่น ปรากฏทั้งสิ้น 10 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.32

ความถี่ของลักษณะการใช้คำในไดอารีออนไลน์ทั้ง 50 ไดอารีจาก 5 เว็บไซต์ ปรากฏคำที่สะกดผิดไปจากคำเดิมมากที่สุด คือ 5,301 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.18 รองลงมา คือ คำซ้ำ ปรากฏทั้งสิ้น 2,928 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.77 คำประสม ปรากฏทั้งสิ้น 2,182 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.24 คำภาษาต่างประเทศ ปรากฏทั้งสิ้น 1,700 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.32 คำเสริม ปรากฏทั้งสิ้น 1,522 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.24 คำซ้อน ปรากฏทั้งสิ้น 1,154 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.00 คำขยาย ปรากฏทั้งสิ้น 1,011 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.14 คำเฉพาะกลุ่ม ปรากฏทั้งสิ้น 518 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.14 คำสแลง ปรากฏทั้งสิ้น 137 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.84 และที่ปรากฏน้อยที่สุด คือ คำภาษาถิ่น ปรากฏทั้งสิ้น 22 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.13

ตัวอย่างการใช้คำในไดอารีออนไลน์ทั้ง 10 ลักษณะ มีรายละเอียด ดังนี้

1.1 คำซ้ำ

คำซ้ำ คือ การนำคำสองคำที่มีความหมายเหมือนกัน รูปเขียนเหมือนกัน และหน้าที่ของคำเหมือนกันมาเข้าคู่กัน และคำหลังเปลี่ยนเป็นไม้ยมกแทนได้ ผู้วิจัยพบว่าคำซ้ำที่ปรากฏในไดอารีออนไลน์ มีทั้งสิ้น 5 ลักษณะ คือ คำซ้ำที่เลียนเสียงธรรมชาติ คำซ้ำที่บอกพหูพจน์ คำซ้ำที่ให้ความหมายหนักแน่นยิ่งขึ้น คำซ้ำที่แยกจำนวน และคำซ้ำในคู่ คำซ้ำในที่นี้ยังหมายรวมถึงการซ้ำคำไว้ด้วย คำซ้ำในไดอารีออนไลน์ปรากฏทั้งสิ้น 697 คำ คิดเป็นร้อยละ 22.20 ดังนี้

1.1.1 คำซ้ำเลียนเสียงธรรมชาติ

คำซ้ำเลียนเสียงธรรมชาติ คือ การนำคำที่เกิดจากการเลียนเสียงมนุษย์ สัตว์ หรือเสียงอากัปกริยาต่างๆ มาซ้ำกัน

“...อีก 2 วัน ลั่นล่า...ไปทะเล ส่วนสถานที่และเวลานัดพบไว้ด้วยกันทางหลังไม้คั่นเนื้อ ฝนดี จ๊ิบ...จ๊ิบ...”

(Nazadiary, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า จ๊ิบ..จ๊ิบ เป็นคำซ้ำเลียนเสียงธรรมชาติ กล่าวคือ เลียนเสียงจูบของมนุษย์

“...อุตุสำไมทักเอ้ม พี่ก็ทักมา สับสนไปหมดแล้ว ปีหน้า ไปกีฬาสาธิตด้วยกันนะ การุ ไปเที่ยวด้วยๆ คริมเวิ้ลค์ๆ เอ็กๆ...”

(iamthered, 2549: www.yenta4.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า เอ็กๆ เป็นคำซ้ำเลียนเสียงธรรมชาติ กล่าวคือ เป็นการเลียนเสียงหัวเราะของมนุษย์

“...แก็กๆ (เสียงไอ...เพราะมั้สบายอยู่) เด็ยเป็นอารัยไอค็อกแก็กๆ มั้สบายรี ป่า...”

(Nature of love, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า แก็กๆ และ ค็อกแก็กๆ เป็นคำซ้ำเลียนเสียงธรรมชาติ กล่าวคือ เป็นการเลียนเสียงไอของมนุษย์

“...แล้วถูกลงเจ็ยบคุนะเว็ย พอไม่มีเสียงถูระบายสี ห้องแมงเจ็ยจนได้ย็นเสียงลม หายใจอะ แล้วกูก็...พีดๆๆๆ ระบายสีไม้ต่อ...”

(Box-zir, 2549: www.storythai.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า พีดๆๆๆ เป็นคำซ้ำเลียนเสียงธรรมชาติ กล่าวคือ เป็นการเลียนเสียงการระบายสีไม้

“...พอนางเอกตามไม่ทัน เธอใช้บ่วงบาศหมุนพีวๆ คล้องตัวพระเอกไว้ได้ ช่างเป็นการเขียนบทที่ลึกล้ำจนน้ำตาไหล...”

(ทะเลกับความมืด, 2549: www.blonggang.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า พีวๆ เป็นคำซ้ำเลียนเสียงธรรมชาติ กล่าวคือ เป็นการเลียนเสียงบ่วงบาศที่หมุนผ่านอากาศจนเกิดเสียง

1.1.2 คำซ้ำเพื่อแยกจำนวน

คำซ้ำเพื่อแยกจำนวน คือ การนำคำสองคำมาซ้ำกันแล้วมีความหมายบ่งจำนวนที่แน่นอนว่ามีเท่าใด

“...เค้าบอกให้ไปดูกะแฟน อธิ นู๋ด้ายไปกะเพื่อนสองคนเอง เห็นเค้านั่งกันเป็นคู่ๆ อัจฉตาร้อน สนุกดีอะคะ...”

(zinezatatoto, 2549: www.yenta4.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า คู่ๆ เป็นคำซ้ำเพื่อแยกจำนวน กล่าวคือ บอกให้ผู้อ่านทราบว่า มีจำนวนคนที่นั่งอยู่เป็นคู่ คือ 2 คน

“...ตอนกลางวันก็มีกิจกรรมสันตนาการ แบ่งเป็นสี่ๆ แต่ละสี่ เค้าจะเรียกว่าบ้าน แต่ละบ้านก็จะมีชื่อเป็นของตัวเอง...”

(Box-zir, 2549: www.storythai.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า สี่ๆ เป็นคำซ้ำเพื่อแยกจำนวน กล่าวคือ บอกให้ทราบว่า กิจกรรมสันตนาการที่ผู้เขียนกล่าวถึงนี้ แบ่งออกเป็นสี่ต่างๆหลายสี่

“...หาวาคติเพื่อนๆ++ขอต้อนรับเข้าสู่++ไดอารี่ตาโตโต++วันนี้มีเรื่องคิดถึงหลายๆเรื่องเลขระบายเป็นอย่างๆดีกว่า...”

(zinezatatoto, 2549: www.yenta4.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า อย่างๆ เป็นคำซ้ำเพื่อแยกจำนวน กล่าวคือ อธิบายว่าจะระบายเรื่องที่เจ้าตัวคิดถึงทีละเรื่อง

1.1.3 คำซ้ำเพื่อบอกพหูพจน์

คำซ้ำเพื่อบอกพหูพจน์ คือ การนำคำสองคำมาซ้ำกันเพื่อบอกความหมายที่มากกว่าหนึ่ง

“...เพราะฟังเพลงเพื่อนๆแต่ละคน แล้วยกฝีมือแทนกรรมการ เสียงดี มีสไตล์กัน
ทั้งนั้น...”

(fuekfon, 2549: www.bloggang.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า เพื่อนๆ เป็นคำซ้ำเพื่อบอกพหูพจน์ กล่าวคือ
หมายความถึงเพื่อนหลายคน

“...แต่ทำยังไงก็ไม่มีเงินเป็นล้านๆ มาช่วยสร้างขาเทียมให้เขาได้? กำลังคิดว่ากลับ
เมืองไทย ช่วงที่อยู่ว่างๆน่าจะลองไปเป็นอาสาสมัคร...”

(I3foxy, 2549: www.storythai.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ล้านๆ เป็นคำซ้ำเพื่อบอกพหูพจน์ กล่าวคือ หมายถึง
เงินจำนวนมากหลายล้าน

“...ช่วงนี้เข้ามาได้อารีตัวเองไม่ค่อยได้เลย พี่ๆเค้าคงกำลังปรับปรุงเวปอยู่นะ
อยากให้เสร็จเร็วๆจ้ะค่า...”

(yasuna, 2549: www.yenta4.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า พี่ๆ เป็นคำซ้ำเพื่อบอกพหูพจน์ กล่าวคือ หมายความถึง
พี่หลายคน

“...ฉันถือนั่นคือสิ่งที่ฉันต้องการจะเขียนมากที่สุด และหลายๆคนก็ถามว่า ฉัน
เอาอะไรมาเขียนได้มากมายหลายหน้าถึงขนาดนี้...”

(Zignature, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า หลายๆ เป็นคำซ้ำเพื่อบอกพหูพจน์ กล่าวคือ หมายถึง
คนจำนวนมาก ไม่ระบุจำนวนที่ชัดเจน

1.1.4 คำซ้ำเพื่อเน้นความหมายให้หนักแน่นยิ่งขึ้น

คำซ้ำเพื่อเน้นความหมายให้หนักแน่นยิ่งขึ้น คือ การนำคำสองคำมาซ้ำกันแล้วให้ความหมายเน้นหนักกว่าคำเดิม

“...ความรัก คือ การทิ้งความกลัวไป คำกล่าวที่มีความหมายดีๆ นี้ดูสวยงาม แต่อาจจะยากแก่การลงมือทำ...”

(cinssp, 2549: www.diaryhub.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ดีๆ เป็นคำซ้ำเพื่อเน้นความหมายให้หนักแน่นยิ่งขึ้น มีความหมายว่า คำกล่าวข้างต้นให้ความหมายดีมาก

“...ไม่เคยเจอเลยล่ะ แบบนี้ แย่มากๆ เข้าไปไดอารี่ของใคร ก็อ่านของเค้าก่อนทุกครั้ง กว่าที่จะคอมเมนต์แต่ละครั้ง...”

(yasuna, 2549: www.yenta4.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า มากๆ เป็นคำซ้ำเพื่อเน้นความหมายให้หนักแน่นยิ่งขึ้น มีความหมายเน้นว่าไม่ดีมากที่สุด

“...ไฟในการทำงานยังลุกโชน...หรือเรียกสั้นๆว่าไฟแรงนั่นแหละ แต่ทะมาขมันตรงข้ามกะเราตอนนี้วะ...”

(Naza diary, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า สั้นๆ เป็นคำซ้ำเพื่อเน้นความหมายให้หนักแน่นยิ่งขึ้น เป็นการเน้นว่าข้อความนั้นสั้นมาก

“...สิ่งที่กลัวที่สุด...สิ่งที่เกลียดที่สุดในชีวิต คือ ความรู้สึกเล็กๆของตัวเอง ความรู้สึกที่อยากมีรักที่สมบูรณ์แบบ...”

(I3foxy, 2549: www.storythai.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ลึกๆ เป็นคำซ้ำเพื่อเน้นความหมายให้นักแน่นยิ่งขึ้น เป็นการเน้นความรู้สึกว่าอยู่ลึกมาก

“...ทั้งที่คิดว่าจะนอนเอาแรง กลับสบายหมอนข้างนุ่มๆ เพราะมันได้หยุดวันสุดท้ายแล้ว ก่อนต้องไปทำงาน...”

(Bigna, 2549: www.diaryhub.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า นุ่มๆ เป็นคำซ้ำเพื่อเน้นความหมายให้นักแน่นยิ่งขึ้น เป็นการเน้นให้เห็นความนุ่มของหมอนข้าง

1.1.5 คำซ้ำในคู่

คำซ้ำในคู่ คือ การนำคำสองคำมาซ้ำกันเป็นคู่ โดยมีคำอื่นมาคั่นระหว่างสองคำที่คู่กันนั้น และให้ความหมายเหมือนกันทั้งสองคำ

“...ไม่ได้กินอะไรเป็นมือมาตั้งแต่เช้า มีแต่จกเล็กจกน้อย กลับบ้านนี้รีบดักข้าวกินแทบไม่ทัน...”

(I3foxy, 2549: www.storythai.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า จกเล็กจกน้อย เป็นคำซ้ำในคู่เพราะซ้ำคำว่า จก สองคำซ้ำกัน คำว่า “จก” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 285) ได้ให้นิยามว่า ล้วง ในบริบทนี้จึงหมายความว่า ล้วงอาหารเล็กๆน้อยๆไปรับประทาน

“...อารมณ์จัดเพาะอากาศดีอำแหละ แบบว่ามาถึง ร.ร. วิ่งไปวิ่งมา ดึกจัดบร่ำปายเยย...”

(Meijiz, 2549: www.yenta 4.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า วิ่งไปวิ่งมา เป็นคำซ้ำในคู่ เพราะซ้ำคำว่า วิ่ง สองคำซ้ำกัน

“...พีจ๋าโอนตังค์มาให้กู เพื่อให้กูไปเที่ยว ไปกะลูกพี่ลูกน้อง แล้วยังน้องที่ทำงาน...”

(FBI, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ลูกพี่ลูกน้อง เป็นคำซ้ำในคู่ เพราะซ้ำคำว่า ลูกสองคำ ซ้ำกัน ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1026) ได้ให้นิยามลูกพี่ลูกน้องว่าหมายถึง ญาติที่เป็นลูกของลุง ป้า น้า หรืออา

“...โอ๊ะ...แล้วทำไมเสียแถมพุดกับเพื่อนสาวต้องจิบปากจิบคอกขนาดนั้นฟระ อีกแล้วหรือพระน้านนน ไอ้ฝนตะ โคนกู่ก้องในใจเมื่อถึงป้ายที่หมาย...”

(สาววายแปดพันเก้า, 2549: www.blonggang.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า จิบปากจิบคอ เป็นคำซ้ำในคู่ เพราะซ้ำคำว่า จิบ สองคำ ซ้ำกัน ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 315) ได้ให้นิยามจิบปากจิบคอว่า หมายถึง พุดอย่างคัดจริต พุดเชิงประจบประแจง

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบคำซ้ำในลักษณะอื่นนอกเหนือจากคำซ้ำทั้ง 5 ลักษณะ ได้แก่ คำซ้ำที่ให้ความหมายเปลี่ยนไปจากเดิม เช่น คำว่า หมูๆ ราวๆ เป็นต้น คำว่า หมู ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1262) ได้ให้นิยามว่า หมายถึง ชื่อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม เป็นสัตว์กีบคู่ ตัวอ้วน จมูกและปากยื่นยาว มีทั้งที่เป็นสัตว์เลี้ยงและที่เป็นสัตว์ป่า แต่เมื่อนำมาใช้เป็นคำซ้ำ ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1263) ได้ให้นิยามว่า ง่าย สะดวก

ราว ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 954) ได้ให้นิยามว่า หมายถึง เครื่องยึดเหนี่ยวสำหรับเกาะหรือขึ้นลง แต่เมื่อนำมาใช้เป็นคำซ้ำ ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 955) ได้ให้นิยามว่า หมายถึง ประมาณ

คำซ้ำที่มีลักษณะแปลกออกไปจากคำซ้ำปกติ กล่าวคือ นำหลักการซ้ำคำไปซ้ำตัวเลข ดังนี้

“...ชอบแอบบ่นในใจ...ว่าเรื่องทุกเรื่อง ก็ตัวเองนี่แหละ คิดเองทั้งนั้น 55555...”

(box-sir, 2549: www.storythai.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า 555555 เป็นการซ้ำตัวเลข ซึ่งเป็นคำซ้ำอีกลักษณะที่พบในไดอารี่ออนไลน์ 555555 เป็นการซ้ำเพื่อเลียนเสียงหัวเราะของมนุษย์ โดยใช้ตัวเลข 5 ซึ่งมีลักษณะการออกเสียงใกล้เคียงเสียงหัวเราะ ฮ่า ฮ่า ของมนุษย์ มาใช้แทนการซ้ำคำปกติ

อีกทั้งยังมีข้อสังเกตเรื่องรูปของคำซ้ำ ที่มีปรากฏหลายลักษณะ ทั้งการซ้ำด้วยไม้ยมกเพียง 1 ครั้ง เช่น “...อังก๊บบอกไปว่าไม่ต้องมาหรออก กลับไปหออะ บิ๊กก็เจียบๆ ก็คิดคูนะ ว่ามันตั้งก็โมงแล้ว...”

(Bigna, 2549: www.diaryhub.com)

การซ้ำด้วยไม้ยมกมากกว่า 1 ครั้ง เช่น “...อากาศเชียงใหม่วันนี้ครึ้มฟ้าครึ้มฝนบอกไม่ถูก จะตกหรือว่าจะแดดยังงงๆอยู่เลย...”

(Zinezatatoto, 2549: www.yenta4.com)

“...เซ็งละเวียขยขย เบื่อฝนนๆๆๆ โวยขยขย ม่ายชอบๆเหมือนเดิม...”

(Zignature, 2549: www.googig.com)

การซ้ำคำด้วยไม้ยมกที่แตกต่างกันนั้น มีผลต่อการสื่อความหมาย กล่าวคือ การซ้ำด้วยไม้ยมกหลายครั้ง จะเน้นความหมายของคำนั้นมากขึ้นตามจำนวนไม้ยมก เช่น งงๆ ซ้ำไม้ยมก 2 ครั้ง สื่อความหมายว่า งงมาก แต่เมื่อเทียบกับ เบื่อฝนนๆๆๆ ซ้ำไม้ยมกถึง 5 ครั้ง สื่อความหมายว่า เบื่อมากที่สุด

1.2 คำที่สะกดผิดไปจากคำเดิม

คำที่สะกดผิดไปจากคำเดิม คือ คำที่มีรูปเขียนแตกต่างจากรูปภาษาที่ถูกต้อง ผู้วิจัยพบว่า คำที่สะกดผิดไปจากคำเดิมที่ปรากฏในไดอารี่ออนไลน์ มีทั้งสิ้น 560 คำ คิดเป็นร้อยละ 17.84 ดังนี้

“...อารายเกิดกับชีวิตกุนักหนาอะ ตอนนี่เซงจัด... โคนตัดผมอีกแล้ว แต่โคนไปนิดเดียว เรยไม่ค่อยารู้สึกอารายเท่าไหร...”

(fozil, 2549: www.storythai.com)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า มีคำที่สะกดผิด 7 คำ

“อาราย” รูปเขียนที่ถูกต้อง คือ “อะไร” เกิดจากการเปลี่ยนเสียงสระจากสระเสียงสั้นไปเป็นสระเสียงยาว อะ กลายเป็น อา , ไร กลายเป็น รાય

“กู” รูปเขียนที่ถูกต้อง คือ “กู” เกิดจากการเปลี่ยนเสียงสระจากสระเสียงยาวไปเป็นเสียงสั้น กู กลายเป็น กุ

“เซง” รูปเขียนที่ถูกต้อง คือ “เซ้ง” เกิดจากการเปลี่ยนเสียงสระจากสระเสียงสั้นไปเป็นเสียงยาว สระอะ กลายเป็น สระเอ

“อิกเร็ว” รูปเขียนที่ถูกต้อง คือ “อิกแล้ว” เกิดจากการเปลี่ยนเสียงพยัญชนะ จาก /ล/ เป็น /ร/

“เรย” รูปเขียนที่ถูกต้อง คือ “เลย” เกิดจากการเปลี่ยนเสียงพยัญชนะจาก /ล/ เป็น /ร/

“จา” รูปเขียนที่ถูกต้อง คือ “จะ” เกิดจากการเปลี่ยนเสียงสระจากสระเสียงสั้นไปเป็นสระเสียงยาว คือ เปลี่ยนจากสระอะ เป็น สระอา

“...ชั้นบอกเหตุผลเทอไปแล้วว่าชั้นรู้สึกไม่ค่อยปกติ...ร่างกาย+อารมณ์มันไม่คงที่...เข้าใจอารมณ์ผู้ ญ บ้างสิเทอ...”

(pooki, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า มีคำที่สะกดผิด 8 คำ

“ชั้น” รูปเขียนที่ถูกต้อง คือ “ฉัน” สะกดผิดเนื่องจากการเขียนคำตามเสียงพูด มีการเปลี่ยนแปลงพยัญชนะจาก /ฉ/ เป็น /ช/ และเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์จากเสียงจัตวา เป็นเสียงโท

“เทอ” รูปเขียนที่ถูกต้อง คือ “เธอ” เกิดจากการเปลี่ยนรูปพยัญชนะจาก /ท/ เป็น /ท/

“รู้สึก” รูปเขียนที่ถูกต้อง คือ “รู้สึก” เกิดจากการเปลี่ยนเสียงสระจาก สระเสียงยาวคือ สระอู เป็นสระเสียงสั้น คือ สระอุ

“อารม” รูปเขียนที่ถูกต้อง คือ “อารมณ” เกิดจากการตัดพยัญชนะ ณ หึ่งไป

“ผู้ ญ” รูปเขียนที่ถูกต้อง คือ “ผู้หญิง” เกิดจากการย่อคำว่าหญิง เหลือเพียงตัว ญ เพียงตัวเดียว

“...ด้วยความงไฮ้ฝนเลยลองไปสังเกตดูว่าเกิดอะไรกับถ่านตุ ปรากฏว่ามัน...ถ่านมันพอง...”

(สาววายแปดพันเก้า, 2549: www.bloggang.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า มีคำที่สะกดผิด 1 คำ คือคำว่า สังเกต คำที่ถูกต้อง คือ สังเกต จะไม่มีสระอุ

“...เราก็นั่งรอไอรัดคันนั้นกะว่ามาแล้วจากขอครบรุ่นพี่เค้าชะหน่อย นั่งรอตั้งแต่ 5 โมงครึ่ง ได้มั้งจนถึงสองทุ่มกว่าๆ ก็ยังไม่เห็นแม่แต่เงา อุสำนั่งรอน่า สงสัยต้องไปซื้อแห้วกินซะแล้ว...”

(bluebearlovely, 2549: www.yenta4.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า มีคำที่สะกดผิด 4 คำ

“จา” รูปเขียนที่ถูกต้อง คือ “จา” เกิดจากการเปลี่ยนเสียงสระจากสระเสียงสั้นไปเป็นสระเสียงยาว คือ เปลี่ยนจากสระอะ เป็น สระอา

“ขอครบรุ่น” รูปเขียนที่ถูกต้อง คือ “ขอบคุณ” เกิดจากการเพิ่มพยัญชนะ “ร” เข้ามาในพยางค์ที่สอง จาก คุณ จึงกลายเป็น ครุ่น และมีการเปลี่ยนรูปพยัญชนะจาก /ณ/ เป็น /น/

“เค้า” รูปเขียนที่ถูกต้อง คือ “เขา” สะกดผิดเนื่องจากการเขียนคำตามเสียงพูด เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะ จาก /ข/ เป็น /ค/ และเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์จาก วรรณยุกต์จัตวาเป็น วรรณยุกต์ตรี

“อุสำ” รูปเขียนที่ถูกต้อง คือ “อุตสำห” เกิดจากการเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะ กล่าวคือ พยางค์แรกตัดตัวสะกดออกจาก “อุต” จึงเหลือเพียง “อุ” และพยางค์ที่สอง ตัดพยัญชนะ “ห” ออก

“...รู้แต่ว่าเรามีฟามรู้สึกม่ายดีเลย รู้สึกแยๆแบบตอนนั้น ซึ่งเรามาารู้สึกแยๆแบบนั้น ตั้งแต่คุณกะไออ้วน...”

(cinssp, 2549: www.diaryhub.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า มีคำที่สะกดผิด 7 คำ

“รู้” รูปเขียนที่ถูกต้อง คือ “รู” เกิดจากการเปลี่ยนแปลงเสียงสระจากสระเสียงยาวเป็น สระเสียงสั้น จากสระอูเป็นสระอุ

“ฟามรู้สึก” รูปเขียนที่ถูกต้อง คือ “ความรู้สึก” เกิดจากการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะ ต้นจาก /คว/ เป็น /ฟ/

“รู้สึก” รูปเขียนที่ถูกต้อง คือ “รูสึก” เกิดจากการเปลี่ยนแปลงเสียงสระจากสระเสียงยาว เป็นสระเสียงสั้น จากสระอูเป็นสระอุ

“นั้นน” รูปเขียนที่ถูกต้อง คือ “โน้น” เกิดจากการเปลี่ยนแปลงเสียงสระจากสระโอ เป็น สระอุ และมีการเพิ่มตัวพยัญชนะ /น/ เพื่อเน้นเสียงและอารมณ์

“มา” รูปเขียนที่ถูกต้อง คือ “ม่” เกิดจากการเปลี่ยนเสียงสระ จากสระโอ เป็นสระอา

“กะ” รูปเขียนที่ถูกต้อง คือ “กับ” เกิดจากการตัดพยัญชนะสะกด /บ/ ทิ้งไป

“ไอ” รูปเขียนที่ถูกต้อง คือ “ไอ้” เกิดจากการเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์จากวรรณยุกต์โท เป็นวรรณยุกต์สามัญ

1.3 คำภาษาต่างประเทศ

คำภาษาต่างประเทศ คือ การยืมคำจากภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาไทยมาใช้ อาจใช้ตรงตาม รูปศัพท์เดิม หรือนำมาใช้โดยการทับศัพท์ ผู้วิจัยพบว่า คำภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในไดอารี่ออนไลน์ มีทั้งสิ้น 2 ลักษณะ คือ คำภาษาต่างประเทศที่คงรูปแบบภาษาเดิมไว้ และคำ ภาษาต่างประเทศที่เขียนเป็นภาษาไทย ปรากฏทั้งสิ้น 512 คำ คิดเป็นร้อยละ 16.31 ดังนี้

1.3.1 คำภาษาต่างประเทศที่คงรูปแบบภาษาเดิมไว้

คำภาษาต่างประเทศที่คงรูปแบบภาษาเดิมไว้ คือ คำภาษาต่างประเทศที่เขียนรูปตามรูปศัพท์เดิมในภาษานั้นๆ

“...**Bonjour!**...รักภาษาบ้านเกิด ช่วงนี้เป็นอะไรที่สบายมาก เรียนก็เรียน ครูก็ไม่ดุ...”

(paradisez, 2549: www.storythai.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า “Bonjour” เป็นคำภาษาฝรั่งเศส พระริ้วมวิรัชชพากย์ (2547: 143) ได้ให้นิยามว่า สวัสดิ์ อรุณสวัสดิ์ เป็นคำทักทายของภาษาฝรั่งเศส

“...14 **August** ปีนี้ฝน โปรยปรายในวันเกิด เสียงน้ำกระทบหน้าต่าง ความชุ่มฉ่ำจากฟากฟ้าร่วงหล่นสู่พื้นดิน...”

(ทะเลกับความมืด, 2549: www.bloggang.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า August เป็นคำภาษาอังกฤษ ปริมา มัลลิกะมาสและคณะ (2547: 81) ได้ให้นิยามว่า เดือนสิงหาคม

“...งานกลุ่มเรา **beautiful** แต่เราบอกว่า **no** ครูก็บอกว่า **beautiful** เราก็อเลยเอออไปด้วยอะ อีอิ...”

(ปาตี, 2549: www.yenta4.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า beautiful และ no เป็นคำภาษาอังกฤษ “beautiful” ปริมา มัลลิกะมาสและคณะ (2547: 98) ได้ให้นิยามว่า สวยงาม “no” ปริมา มัลลิกะมาสและคณะ (2547: 596) ได้ให้นิยามว่า ไม่ใช่

“...เพราะเชื่อว่ายังไง มันก็ไม่มีเสียอยู่แล้ว **For Sure** รู้อยู่แก่ใจ...บุญไม่พอ...”

(blessing from sun, 2549: www.diaryhub.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า For Sure เป็นคำภาษาอังกฤษ “For” วิทย์ เทียงบูรณธรรม (2541: 355) ได้ให้นิยามว่า สำหรับ เพื่อ “Sure” (2541: 860) ได้ให้นิยามว่า แน่ใจ ยืนยัน เมื่อนำมาใช้ในบริบทนี้จึงมีความหมายว่า แน่ใจ

“... 你好 !! หัวดีค่ะ เป็นการอัพไตวันแรกของเดือนเลยนะเนีย หลังจากที่ย้ายไปนาน...”

(tooktik, 2549: www.diaryhub.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า 你好 เป็นคำภาษาจีน เขียรซัย เอี่ยมวรเมธ (2537: 672) ได้ให้นิยามว่า สวัสดี(คำทักทายเป็นพบบัน)

1.3.2 คำภาษาต่างประเทศที่เขียนเป็นภาษาไทย

คำภาษาต่างประเทศที่เขียนเป็นภาษาไทย คือ การเขียนคำภาษาต่างประเทศโดยใช้คำไทยทับศัพท์ให้ออกเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงกับการออกเสียงของคำนั้นๆ

“...ไม่สำคัญว่า...คุณขับรถยี่ห้ออะไร? ...สำคัญว่า...คุณเคยให้คนที่ไม่มีรถ “นั่ง” มาด้วยกี่ครั้ง...”

(sananda, 2549: www.diaryhub.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ยี่ห้อ เป็นคำภาษาจีน เขียรซัย เอี่ยมวรเมธ (2537: 521) ได้ให้นิยามว่า ชื่อร้านค้า ชื่อป้ายร้าน ชื่อตราสินค้า เมื่อนำมาใช้บริบทนี้ หมายถึง ชื่อตรารถ

“...จอบแบนค่ะจอบแบน อย่าสนใจ ฮ่าๆ ถ้ามีมากกว่านี้ก็อยากจะมีโชว์มากกว่านี้อะนะ เฮ้อ...”

(I3foxy, 2549: www.storythai.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า โชว์ เป็นคำภาษาอังกฤษ ทับศัพท์มาจากคำว่า show ปริมา มัลลิกะมาสและคณะ (2547: 812) ได้ให้นิยามว่า แสดง

“...เจ้าชายของฉัน...ปวดหัวอีกตามเคย โปรเจ็ค 1 ของฉัน ทำการตูนแอนิเมชัน
เมชัน...”

(Nature of love, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า โปรเจ็ค การตูน และแอนิเมชัน เป็นคำภาษาอังกฤษ

โปรเจ็ค ทับศัพท์มาจากคำว่า project ปริมา มัลลิกะมาสและคณะ (2547: 697)
ได้ให้นิยามว่า โครงการ

การตูน รูปเขียนที่ถูกต้องคือ การ์ตูน ทับศัพท์มาจากคำว่า cartoon ปริมา
มัลลิกะมาสและคณะ (2547: 151) ได้ให้นิยามว่า ภาพวาดที่ตลกขบขัน

แอนิเมชัน ทับศัพท์จากคำว่า animation ปริมา มัลลิกะมาสและคณะ (2547:
58) ได้ให้นิยามว่า เทคนิคการทำการ์ตูนและการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อสร้างภาพพิเศษ

“...ตอบไปว่าอยากให้เว็บเป็นมากกว่าแฟนคลับที่ชอบทีมฟุตบอลเดียวกัน...”

(keizo, 2549: www.bloggang.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า เว็บ แฟนคลับ ทีม และ ฟุตบอล เป็นคำภาษาอังกฤษ

เว็บ ทับศัพท์จากคำว่า web ปริมา มัลลิกะมาสและคณะ (2547: 1011) ได้ให้
นิยามว่า ไซ (เครือข่ายเว็บ) ในบริบทนี้ใช้หมายถึง เว็บไซต์ คือ เครือข่ายทางอินเทอร์เน็ตที่ใช้ในการ
ค้นคว้าข้อมูล

แฟนคลับ ทับศัพท์จากคำว่า fanclub ปริมา มัลลิกะมาสและคณะ (2547: 329) ได้
ให้นิยามว่า กลุ่มผู้คลั่งไคล้หรือนิยม

ทีม ทับศัพท์จากคำว่า team ปริมา มัลลิกะมาสและคณะ (2547: 909) ได้ให้
นิยามว่า กลุ่ม คณะ

ฟุตบอล ทับศัพท์จากคำว่า football ปริมา มัลลิกะมาสและคณะ (2547: 358) ได้ให้นิยามว่า ลูกฟุตบอล

“...ถามเกรด มานบอกว่า เกรดตก 2.6 เอง พอถาม...อ้อ ผู้ที่อ้อมมายได้ชักคน...ที่อ้อมเก่งเจ๋งๆ...”

(love_strawberries, 2549: www.yenta4.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า เกรด เป็นคำภาษาอังกฤษ ทับศัพท์จากคำว่า grade ปริมา มัลลิกะมาส และคณะ (2547: 399) ได้ให้นิยามว่า ระดับ ในบริบทนี้ใช้หมายถึง ระดับผลการเรียน

1.4 คำซ้อน

คำซ้อน คือ การนำคำที่มีความหมายหรือเสียงใกล้เคียงกันหรือเหมือนกันมาซ้อนกันแล้วมีความหมายใหม่หรือมีความหมายใกล้เคียงความหมายเดิม ผู้วิจัยพบว่า คำซ้อนที่ปรากฏในไดอารี่ออนไลน์ มีทั้งสิ้น 2 ลักษณะ คือ คำซ้อนเพื่อเสียงและคำซ้อนเพื่อความหมาย ปรากฏทั้งสิ้น 465 คำ คิดเป็นร้อยละ 14.81 ดังนี้

1.4.1 คำซ้อนเพื่อเสียง

คำซ้อนเพื่อเสียง คือ การนำคำที่มีเสียงพยัญชนะต้นเสียงเดียวกันมาซ้อนกันแล้วมีความหมายใหม่หรือมีความหมายใกล้เคียงความหมายเดิม

“...และท่าทางเขินอาย...ก็ทำให้เลือดฝาดหล่อเลี้ยงหน้าตาให้เชอสดใสนั่น...”

(pooki, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า หล่อเลี้ยง และ สดใส เป็นคำซ้อนเพื่อเสียง หล่อเลี้ยง เกิดจากการนำคำว่า หล่อ และ เลี้ยง ซึ่งมีเสียงพยัญชนะต้นเสียงเดียวกัน คือ /ล/ มาซ้อนกัน และมีความหมายใกล้เคียงความหมายของคำเดิม กล่าวคือหล่อ ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1270) ได้ให้นิยามไว้ว่า ชังน้ำหรือน้ำมันไว้เพื่อรักษาสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้คงสภาพ เลี้ยง ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1036) ได้ให้นิยามไว้ว่า ประคับประคองให้ทรงตัวอยู่ได้ เมื่อนำสองคำมาซ้อนกันจึงได้คำใหม่ คือ

หล่อเสียง ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1270) ได้ให้นิยามว่า ยังชีพไว้ ซึ่งมีความหมายใกล้เคียง ความหมายของคำเดิม

สดไส เกิดจากการนำคำว่า สด และ ไส ซึ่งมีเสียงพยัญชนะต้นเสียงเดียวกัน คือ /ส/ มาซ้อนกันและมีความหมายใกล้เคียงความหมายของคำเดิม กล่าวคือ สด ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1114) ได้ให้นิยามไว้ว่า ใหม่ และ ไส ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1284) ได้ให้นิยามไว้ว่า แจ่ม กระจ่าง เมื่อนำสองคำมาซ้อนกันจึงได้คำใหม่ คือ สดไส ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1114) ได้ให้นิยามว่า ผ่องใส ไม่ขุ่นมัว ซึ่งมีความหมายใกล้เคียงความหมายของคำเดิม

“...คุณจะทำอย่างไร โดยปราศจากผ้าสักขีเพื่อปกปิดเรือนร่างให้ปลอดภัย สบายตาผู้คน...”

(zinezatatoto, 2549: www.yenta4.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ปกปิด และ เรือนร่าง เป็นคำซ้อนเพื่อเสียง ปกปิด เกิด จากการนำคำว่า ปก และ ปิด ซึ่งมีเสียงพยัญชนะต้นเสียงเดียวกัน คือ /ป/ มาซ้อนกันและมีความหมาย ใกล้เคียงความหมายของคำเดิม กล่าวคือ ปก ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 646) ได้ให้นิยามไว้ว่า แผ่ ออกคลุมเบื้องบน และ ปิด ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 698) ได้ให้นิยามไว้ว่า กันหรือกันไว้ไม่ให้เผย ออก เมื่อนำสองคำมาซ้อนกันจึงได้คำใหม่ คือ ปกปิด ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 646) ได้ให้นิยามว่า ปิดไม่ให้รู้หรือไม่ให้เห็น ปิดไว้เป็นความลับ ซึ่งมีความหมายใกล้เคียงความหมายของคำเดิม

เรือนร่าง เกิดจากการนำคำว่า เรือน และ ร่าง ซึ่งมีเสียงพยัญชนะต้นเสียงเดียวกัน คือ /ร/ มาซ้อนกันและมีความหมายใกล้เคียงความหมายของคำเดิม กล่าวคือ เรือน ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 975) ได้ให้นิยามไว้ว่า ทรวดทรง และ ร่าง ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 948) ได้ให้นิยามไว้ว่า รูปทรง โครง ตัว เมื่อนำสองคำมาซ้อนกันจึงได้คำใหม่ คือ เรือนร่าง ซึ่งมีความหมายใกล้เคียง ความหมายของคำเดิม หมายถึง ร่างกาย รูปทรงของมนุษย์

1.4.2 คำซ้อนเพื่อความหมาย

คำซ้อนเพื่อความหมาย คือ การนำคำที่มีความหมายเหมือนกันมาซ้อนกัน แล้วมี ความหมายใหม่หรือมีความหมายใกล้เคียงความหมายเดิม

“...เรื่องขงเรื่องก็คือ ตอนนี้ดูเหมือนจะค้นหาสิ่งที่ยากทำที่สุดได้แล้วอะคะ...”

(keigo, 2549: www.bloggang.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ค้นหา เป็นคำซ้อนเพื่อความหมาย เกิดจากการนำคำว่า ค้น และ หา ซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกันมาซ้อนกันแล้วเกิดเป็นคำใหม่ มีความหมายใกล้เคียง ความหมายเดิม กล่าวคือ ค้น ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 217) ได้ให้นิยามว่า พยายามหาให้พบโดยวิธี สืบ เสาะ แสวง และ หา ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1287) ได้ให้นิยามว่า มุ่งพบ เมื่อนำสองคำมาซ้อน กันจึงได้คำใหม่ คือ ค้นหา พจนานุกรมฉบับมติชน (2547: 159) ได้ให้นิยามว่า หาอย่างละเอียดทุก ซอกทุกมุม

“...ไม่สำคัญว่า...คุณมีเสื้อผ้าทันสมัยที่สุดในตู้ สำคัญว่า คุณเคยให้เสื้อผ้าแก่คนที่ ขาดแคลนใส่กี่ชุด...”

(cinss, 2549: www.diaryhub.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า เสื้อผ้า และ ขาดแคลน เป็นคำซ้อนเพื่อความหมาย เสื้อผ้า เกิดจากการนำคำว่า เสื้อ และ ผ้า ซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกันมาซ้อนกันแล้วเกิดเป็นคำใหม่ มี ความหมายใกล้เคียงความหมายเดิม กล่าวคือ เสื้อ ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1220) ได้ให้นิยามไว้ว่า เครื่องสวมกายท่อนบนทำด้วยผ้า และ ผ้า ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 791) ได้ให้นิยามไว้ว่า สิ่งที่ทำ ด้วยเยื่อใย เช่น ฝ้าย ไหม ขนสัตว์ โดยวิธีทอหรืออัดให้เป็นผืน เมื่อนำสองคำมาซ้อนกันจึงได้คำใหม่ คือ เสื้อผ้า หมายถึง เครื่องนุ่งห่ม ใช้ปกปิดร่างกายของมนุษย์

ขาดแคลน เกิดจากการนำคำว่า ขาด และ แคลน ซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกันมา ซ้อนกันแล้วเกิดเป็นคำใหม่ มีความหมายใกล้เคียงความหมายเดิม กล่าวคือ ขาด ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 182) ได้ให้นิยามว่า มีไม่ครบ มีไม่เต็ม และ แคลน ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 267) ได้ให้นิยาม ว่า ขัดสน อัดคัด เมื่อนำสองคำมาซ้อนกันจึงได้คำใหม่ คือ ขาดแคลน ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 182) ได้ให้นิยามว่า ขัดสน อัดคัด

“...มันเป็นเพียงแค่ 1-2 ครั้งเอง ที่เราได้เคยใกล้ชิดกับเธอ เพราะเห็นว่าคุณ ที่เป็นแฟนกัน หยอกล้อกันเล่นในฐานะคนที่แอบมองอยู่ข้างหลัง ก็เกิดความรู้สึกอิจฉาขึ้นมาได้...”

(zinezatatoto, 2549: www.yenta4.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ไกล้ซิด และ หยอกลือ เป็นคำซ้อนเพื่อความหมาย

ไกล้ซิด เกิดจากการนำคำว่า ไกล้ และ ซิด ซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกันมาซ้อนกัน แล้วเกิดเป็นคำใหม่ซึ่งมีความหมายใกล้เคียงความหมายเดิม กล่าวคือ ไกล้ ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 157) ได้ให้นิยามว่า จวน เกือบ เคียง ไม่ห่าง และ ซิด ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 364) ได้ให้นิยามว่า ไกล้จวนติดหรือใกล้จวนติดกัน เมื่อนำสองคำมาซ้อนกันจึงได้คำใหม่ คือ ไกล้ซิด หมายถึง สนิทสนม (พจนานุกรมฉบับมติชน, 2547: 110)

หยอกลือ เกิดจากการนำคำว่า หยอก และ ลือ ซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกัน มาซ้อนกันแล้วเกิดเป็นคำใหม่ซึ่งมีความหมายใกล้เคียงความหมายเดิม กล่าวคือ หยอก ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1264) ได้ให้นิยามว่า เล่นหรือลือไม่จริงจัง และ ลือ ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 993) ได้ให้นิยามว่า แสดงกริยาจากหยอกเข้าเข้าเหยให้เขาเกิดรำคาญให้อายหรือให้โกรธ เมื่อนำสองคำมาซ้อนกันจึงได้คำใหม่ คือ หยอกลือ หมายถึง การหยอกเข้าเล่นให้โกรธ ไม่ได้คิดจริงจัง

1.5 คำประสม

คำประสม คือ คำที่เกิดจากการนำคำที่มีความหมายต่างกันมารวมกัน แล้วเกิดเป็นความหมายใหม่ที่ใกล้เคียงความหมายเดิม ผู้วิจัยพบว่า คำประสมที่ปรากฏในไดอารี่ออนไลน์ มีทั้งสิ้น 437 คำ คิดเป็นร้อยละ 13.92 ดังนี้

“...เค้าเล่าให้ฟังว่าไปเดินน้ำมัน ที่ปั้มแห่งหนึ่ง บอกเด็กปั้มเติม 1 พัน แต่เด็กปั้มมัวแต่คุยไม่ได้มอง...”

(the moon , 2549: www.googig.com)

น้ำมัน เป็นคำประสม เกิดจากการนำคำว่า น้ำ และ มัน ซึ่งมีความหมายต่างกันมารวมกันแล้วได้คำใหม่ซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกับคำเดิม น้ำ ราชบัณฑิตยสถาน (2542: 579) ได้ให้นิยามว่า สารประกอบซึ่งมีองค์ประกอบเป็นธาตุไฮโดรเจนและออกซิเจนในอัตราส่วน 1: 8 โดยน้ำหนัก เมื่อบริสุทธิ์มีลักษณะเป็นของเหลวใส ไม่มีสี กลิ่น รส มีประโยชน์มาก เช่น ใช้ดื่ม ชำระล้าง ล้างสกปรก มัน ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 853) ได้ให้นิยามว่า เป็นเงา ขึ้นเงา เมื่อนำสองคำมา

รวมกันจึงได้คำใหม่ คือ น้ำมัน ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 582) ได้ให้นิยามว่า ของเหลวที่มีลักษณะเป็นมันลื่น ไม่ละลายน้ำ สกัดจากพืช สัตว์ แร่บางชนิด เช่น ถ่านหิน หรือที่สูบขึ้นมาจากแหล่งกำเนิด

“...รักแบบไหนกันแน่?? Garu เจนรักพี่แบบไหน ไม่มันใจ ขอเวลาพิสูจน์เถอะนะ เวลาช่วยตอบชั้นทีเถอะ สนุกกับพี่มากขึ้นทุกวันๆ มันหนักใจ...”

(iamthered, 2549: www.yenta4.com)

มันใจ และ หนักใจ เป็นคำประสม เกิดจากการนำคำสองคำที่มีความหมายต่างกันมาเข้าคู่กัน และเกิดเป็นคำใหม่ ที่มีความหมายใกล้เคียงความหมายเดิม

มันใจ เกิดจากการนำคำว่า มัน และ ใจ ซึ่งมีความหมายต่างกันมารวมกันแล้วได้คำใหม่ มัน ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 853) ได้ให้นิยามว่า แน่ แน่นอน ใจ ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 329) ได้ให้นิยามว่า ความรู้สึกนึกคิด เมื่อนำสองคำมารวมกันจึงได้คำใหม่ คือ มันใจ ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 853) ได้ให้นิยามว่า แน่ใจ เชื่อใจ เป็นความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์

หนักใจ เกิดจากการนำคำว่า หนัก และ ใจ ซึ่งมีความหมายต่างกันมารวมกันแล้วได้คำใหม่ หนัก ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1242) ได้ให้นิยามว่า มีน้ำหนักมาก ใจ ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 329) ได้ให้นิยามว่า ความรู้สึกนึกคิด เมื่อนำสองคำมารวมกันจึงได้คำใหม่ คือ หนักใจ ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1243) ได้ให้นิยามว่า ลำบากใจ วิตก

“...คล้อยบายฝนก็ยังตกอยู่ ฟ้าไม่สดใส แต่มันก็ชุ่มชื้นหัวใจ...”

(ทะเลกับความมืด , 2549: www.bloggang.com)

หัวใจ เป็นคำประสม เกิดจากการนำคำสองคำที่มีความหมายต่างกันมาเข้าคู่กัน และเกิดเป็นคำใหม่ ที่มีความหมายใกล้เคียงความหมายเดิม หัว ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1281) ได้ให้นิยามว่า ส่วนบนสุดของร่างกายคนหรือสัตว์ ใจ ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 329) ได้ให้นิยามว่า ความรู้สึกนึกคิด เมื่อนำสองคำมารวมกันจึงได้คำใหม่ คือ หัวใจ ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1283) ได้ให้นิยามว่า สิ่งที่มีหน้าที่รู้สึกนึกและคิด

“...ฝากการบ้านไว้ด้วยนะครับ รบกวนช่วยๆเพื่อนคนนี่กันหน่อย...”

(cinssp, 2549: www.diaryhub.com)

การบ้าน และ รบกวน เป็นคำประสม เกิดจากการนำคำสองคำที่มีความหมายต่างกันมาเข้าคู่กัน และเกิดเป็นคำใหม่ ที่มีความหมายใกล้เคียงความหมายเดิม

การบ้าน เกิดจากการนำคำว่า การ และ บ้านมาประสมกัน “การ” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 115) ได้ให้นิยามว่า งาน สิ่งหรือเรื่องที่ทำ “บ้าน” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 623) ได้ให้นิยามว่า สิ่งปลูกสร้างสำหรับเป็นที่อยู่อาศัย เมื่อนำสองคำมารวมกันจึงได้คำใหม่ คือ การบ้าน ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 115) ได้ให้นิยามว่า งานที่ครูกำหนดให้นักเรียนไปทำที่บ้าน

รบกวน เกิดจากการนำคำว่า รบ และ กวน มาประสมกัน “รบ” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 924) ได้ให้นิยามว่า เราจะเอาให้ได้ “กวน” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 82) ได้ให้นิยามว่า ชวน ทำให้เกิดความรำคาญ เมื่อนำสองคำมารวมกันจึงได้คำใหม่ คือ รบกวน ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 924) ได้ให้นิยามว่า ทำให้รำคาญ ทำให้เดือดร้อน

“...อย่าคิดว่าความคิดตัวเองจะถูกเสมอไป จะเอาตัวเองมาตัดสินคนอื่นแบบนี้ไม่คืนะจะ ญ้อย...”

(p_waim, 2549: www.storythai.com)

ความคิด ตัวเอง และ ตัดสิน เป็นคำประสม เกิดจากการนำคำสองคำที่มีความหมายต่างกันมาเข้าคู่กัน และเกิดเป็นคำใหม่ ที่มีความหมายใกล้เคียงความหมายเดิม

ความคิด เกิดจากการนำคำว่า ความ และ คิด มาประสมกัน “ความ” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 231) ได้ให้นิยามว่าเป็นคำนำหน้ากริยาหรือวิเศษณ์เพื่อแสดงสภาพ “คิด” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 251) ได้ให้นิยามว่า ทำให้ปรากฏเป็นรูปหรือประกอบให้เป็นรูปหรือเป็นเรื่องขึ้นในใจ เมื่อนำมารวมกันเกิดเป็นคำใหม่ คือ ความคิด ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 231) ได้ให้นิยามว่า สิ่งที่นึกขึ้นในใจ

ตัวเอง เกิดจากการนำคำว่า ตัว และ เอง มาประสมกัน “ตัว” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 452) ได้ให้นิยามว่า รูปตน ตนเอง “เอง” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1393) ได้ให้นิยามว่า เป็นคำเน้นแสดงว่าไม่ใช่ผู้อื่นหรือสิ่งอื่น เมื่อนำมารวมกันเกิดเป็นคำใหม่ คือ ตัวเอง พจนานุกรมฉบับมติชน (2547: 363) ได้ให้นิยามว่า ของเราเอง เป็นสรรพนามบุรุษที่ 2

ตัดสิน เกิดจากการนำคำว่า ตัด และ สิน มาประสมกัน “ตัด” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 450) ได้ให้นิยามว่า ทำให้ขาดด้วยของมีคม “สิน” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1194) ได้ให้นิยามว่า ตัด ฟันให้ขาด เมื่อนำมารวมกันเกิดเป็นคำใหม่ คือ ตัดสิน ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 450) ได้ให้นิยามว่า ลงความเห็นชี้ขาด

1.6 คำเสริม

คำเสริม คือ คำที่เสริมเข้าไปในประโยคเพื่อเน้นเจตนาของผู้ส่งสาร ผู้วิจัยพบว่า คำเสริมที่ปรากฏในไดอารี่ออนไลน์ มีทั้งสิ้น 219 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.98 ดังนี้

“...เออ...สงสัยจะอิจฉาหละมั้ง...ก็โชคดีเป็นลูกคนกลาง เป็นหมาหัวเน่าที่เรา ไม่มีใครรัก...”

(nazadiary, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า หละมั้ง เป็นคำเสริมบอกการคาดคะเน รูปเขียนที่ถูกต้อง คือ หรือกระมัง หรือ เกิดการเปลี่ยนแปลงเสียงกลายเป็น หละ กระมัง เกิดการเปลี่ยนแปลงเสียงกลายเป็น มั้ง

“...มิส เพื่อนๆ เย็นตา 4 ลิเวอร์พูล สู้เว็ช ร้ากก พี่ชายน้า ได้แต่อยู่ห่างๆทั้งที่ยังห่างๆ...”

(iamthered, 2549: www.yenta4.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า น้า เป็นคำเสริมเพื่อเน้นเจตนาบอกให้ผู้ฟังทราบ ว่า “รัก” น้า มาจากรูปคำเดิม คือ นะ

“...แหบ...ไม่มีเสน่ห์เลย เหอๆๆ ทำเพลงเค้าเสียหมดอะ เพลงเสียงตำร้องยากเหมือนกาน นะ...”

(fuekfon, 2549: www.bloggang.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า อะ เป็นคำเสริมเพื่อเน้นเจตนาแจ้งให้ทราบ อะ มาจากคำว่า ละ

“...จริงๆก็จี๋เกี่ยวเรียนด้วยแหละ แล้วก็...ไอ้ที่เรียนอยู่ก็ไม่ได้ชอบอะ...”

(Tooktik, 2549: www.diaryhub.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า แหละ เป็นคำเสริมเพื่อเน้นเจตนาแจ้งให้ทราบ แหละ มาจาก คำว่า ล่ะ

“...ชุดนี้น่าใส่มากๆ เปรี๊ยะมาก เหมาะสมกันปะ??! ทรงผมนี้น่าทำไปโรงเรียนเนอะ จิงปะ...”

(fozil, 2549: www.storythai.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า เนอะ เป็นคำเสริมเพื่อเน้นเจตนาถามความคิดเห็น เนอะ มา จากคำว่า นะ

1.7 คำเฉพาะกลุ่ม

คำเฉพาะกลุ่ม คือ คำที่ใช้เฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เป็นที่เข้าใจกันในกลุ่มนั้น เช่น คำศัพท์เฉพาะวงการแพทย์ วงการกีฬา วงการการศึกษา เป็นต้น ผู้วิจัยพบว่า คำเฉพาะกลุ่มที่ปรากฏ ในไดอารีออนไลน์ มีทั้งสิ้น 2 ลักษณะ คือ คำศัพท์เฉพาะวงการ และคำเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น ปรากฏ ทั้งสิ้น 118 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.76 ดังนี้

1.7.1 คำศัพท์เฉพาะวงการ

คำศัพท์เฉพาะวงการ เป็นคำศัพท์ที่ใช้กันเฉพาะคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง อาจเป็นศัพท์ ทางวิชาการแขนงต่างๆ ซึ่งผู้คนที่ทั่วไปอาจไม่เข้าใจความหมาย

“...คือถ้าใครทำประกันภัยรถ จะรู้ว่า **เคลม** คืออะไรอะนะ...เอาเป็นว่าไม่ อธิบาย...”

(box-zir, 2549: www.storythai.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า เกลม เป็นคำศัพท์ในกลุ่มประกันภัยรถยนต์ หมายถึง การเรียกร้องของผู้เอาประกันภัยที่จะให้มีการชดใช้ค่าเสียหายตามสัญญาประกันภัยหรือสัญญาคุ้มครอง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2549: 33) มาจากศัพท์ภาษาอังกฤษว่า claim

“...พอต่อติดก็อวดเกล้าชะยกใหญ่ว่าทำมั้โทรสับมะมีสัญญาต่อมั้ติดเลย...”

(Nature of love, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า สวด เป็นคำศัพท์ในวงการศาสนา ตามรูปคำเดิม ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1140) ได้ให้นิยามว่า ว่าเป็นทำนองอย่างพระสวดมนต์ แต่เมื่อนำมาใช้ในบริบทข้างต้นจะมีความหมายว่า คำว่า ว่ากล่าว (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 1140)

“...ไม่มีการเรียกสอบปากคำ ไม่มีการเรียกสอบพยาน ทุกอย่างเงิบหายนึ่งสนิท ยิ่งกับเป่าปาก(กระเปือ)...”

(keizo, 2549: www.bloggang.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า สอบปากคำ และ สอบพยาน เป็นคำศัพท์ในวงการตำรวจ “สอบปากคำ” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1148) ได้ให้นิยามว่า ชักถามเพื่อให้บุคคลให้การโดยพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ “สอบพยาน” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1148) ได้ให้นิยามว่า ชักถามพยานเพื่อหาข้อเท็จจริง

“...ทั้งใน ม. และรอบๆ ก็จะทำให้คนชั่วเขี้ย ทั้งชุดครุย ผ่าถุง ชุดราตรี แบบว่ามีทุกแบบทุกแนวเหมือนอยู่บนเวทีแคทวอล์ค...”

(tootik, 2549: www.diaryhub.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ชุดครุย เป็นคำศัพท์เฉพาะวงการนิสิต นักศึกษา ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 225) ได้ให้นิยามว่า ชื่อเสื้อจำพวกหนึ่งใช้สวมหรือคลุม มีหลายชนิด ใช้เป็นเครื่องประกอบเกียรติยศหรือแสดงหน้าที่ในพิธีการหรือแสดงวิทยฐานะ

1.7.2 คำศัพท์เฉพาะกลุ่มวัยรุ่น

คำศัพท์เฉพาะกลุ่มวัยรุ่น คือ การใช้คำหรือสำนวนติดปากวัยรุ่นหรือคำที่ใช้เข้าใจกันเฉพาะวัยรุ่นด้วยกัน

“... แม่ : คุณไรกัน ห้า? วงแตก **ณ บัด now!!** ก่อนจะโดนค่าตายเพราะหุทหนพียบาดแผลไม่ไหว...”

(box-zir, 2549: www.storythai.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า **ณ บัด now** เป็นคำศัพท์ติดปากวัยรุ่น เกิดจากการนำคำว่า **ณ บัดนี้** มาประสมกับคำว่า **now** ในภาษาอังกฤษ และเปลี่ยนคำว่า **นี้** เป็น คำว่า **now** และนำมาใช้ในความหมายเดียวกัน คือ **ขณะนี้ เดียวนี้**

“...ต่อจันรู้สึกท้อ ลองเอาเบอร์ตู้โทร **ติดชะงั้น**แล้วนี้เราจะมีมือถือไว้เพื่ออะไร...”

(Nature of love, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า **ชะงั้น** เป็นคำศัพท์ติดปากวัยรุ่น มาจากคำว่า เสียอย่างนั้น

“...วันนี้ขอเหอะ ขอเป่งไตที่ระบายอารมณ์ ขอสักวันที่ค่าคนในไดอะ อ่านะ อยากรู้อะ ทุเรศตัวเองบ้างไหมหงะ...”

(PeD_Ouan, 2549: www.yenta 4.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า **ได** เป็นคำศัพท์เฉพาะกลุ่มวัยรุ่น ใช้หมายถึง ไดอารี่ สมุดบันทึกออนไลน์ที่วัยรุ่นนิยมเขียนทางอินเทอร์เน็ต โดยการตัดสองพยางค์หลังออก คงเหลือไว้แต่พยางค์หน้าว่า “ได”

1.8 คำสแลง

คำสแลง คือ คำที่นิยมใช้ในกลุ่มวัยรุ่น เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาสั้น ไม่ยอมรับว่าถูกต้องตามหลักภาษา ผู้วิจัยพบว่า คำสแลงที่ปรากฏในไดอารี่ออนไลน์ มีทั้งสิ้น 75 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.39 ดังนี้

“...ไม่ได้ทำตัวกร่าง ไม่ได้ทำตัวว่าเงิ๊ง ว่าแน่ ไม่เคยคิด แต่แค่ไม่อยากทนละ...”

(box-zir, 2549: www.storythai.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า กร่าง และ เงิ๊ง เป็นคำสแลง

“กร่าง” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 66) ได้ให้นิยามว่า อาการที่ทำท่าทางหรือพูดจาวางโต

“เงิ๊ง” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 320) ได้ให้นิยามว่า ขอดเยี่ยม คีเลิส เมื่อนำมาใช้ในบริบทดังกล่าว จึงมีความหมายว่า ทำให้ตนเองดีกว่าหรือมีอำนาจเหนือกว่าผู้อื่น

“...อ้วนมากมาย...เก๊กสวยไปง้าน เหะๆๆ มั่นใจอยู่ว้อยย...”

(I3foxy, 2549: www.storythai.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า เก๊ก เป็นคำสแลง ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 137) ได้ให้นิยามว่า วางท่า เมื่อนำมาใช้ในบริบทนี้จึงมีความหมายความว่า วางท่าทางที่ทำให้ตนเองดูดีในสายตาผู้อื่น

“...ไม่รู้ว่าจะเรียกอะไรได้ในสายตาของเธอ บางทีการเป็นกิ๊ก ยังดูสนุกและดูดีกว่าซะอีก...”

(krit-ch, 2549: www.storythai.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า กิ๊ก เป็นคำสแลง พจนานุกรมฉบับมติชน (2547: 87) ได้ให้นิยามว่า บุคคลที่มีความสัมพันธ์อย่างคู่รักแต่ไม่ใช่คู่รัก ในบริบทนี้อธิบายว่า การมีความสัมพันธ์เช่นกิ๊กนั้น มีความสนุกมากกว่าการคบกันฉันคู่รัก

“...มันต้องไปทำธุระกะแม่ ชวดเลย ทรู อดใช้เงินเลย อยากรู้เงิน อยากรู้ชื่อของ อยากรู้ กินก๋วยเตี๋ยวเรือ...”

(FBI, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ชวด เป็นคำสแลง พจนานุกรมฉบับมติชน (2547: 261) ได้ให้นิยามว่า ไม่ได้ อย่างหวัง ผิดหวัง จากบริบทนี้หมายความว่า ผู้เขียนผิดหวัง ไม่ได้ใช้เงิน เพราะต้องไปทำธุระกับแม่

“...ป่าแกมดๆ จนได้นั่งริม แต่โดนคนอื่นว่าเล็กน้อย เราชิวิ๋ยีนดูก็ได้ ใส่ว่านเข้าไปถึง เรียบร้อย...”

(nininana, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ชิวิ๋ เป็นคำสแลง มาจากศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “chill” Wehmeier (2005: 256) ได้ให้นิยามว่า a feeling of being cold หมายความว่า ความรู้สึกเย็น เมื่อนำมาใช้ในภาษาไทยจึงให้ความหมายใกล้เคียงกันว่า มีความรู้สึกสบายมาก

“...ความสุขในการ จอบ จอบ จอบ คนที่สนามบาส...ต้องจอบให้คุ้ม...ก่อนจะหมด โอกาสจอบ...”

(iamthered, 2549: www.yenta 4.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า จอบ เป็นคำสแลง ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 294) ได้ให้นิยามว่า แอบ ลอบ คอยฟัง คำนี้เป็นภาษาถิ่นอีสาน เมื่อนำมาใช้ในบริบทนี้จึงมีความหมายคำว่า แอบมองและฟังผู้ที่ตนแอบชอบ

1.9 คำหยาบ

คำหยาบ คือ คำไม่สุภาพต่างๆที่ไม่เหมาะสมในการสนทนาสื่อสาร มักใช้กับผู้ที่สนิทสนมกันมากๆเท่านั้น ผู้วิจัยพบว่า คำหยาบที่ปรากฏในไดอารี่ออนไลน์ มีทั้งสิ้น 46 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.47 ดังนี้

“...และไม่เคยจะพลาดเลย ก็คือ การกิน (ถ้าผู้ฝ้ายมาพิมพ์เองคงใช้คำว่า “แดก” 555+)...”
(กูชื้อปุยฝ้าย, 2549: www.google.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า แดก เป็นคำหยาบ ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 417) ได้ให้นิยามว่า กินอย่างเกินขนาด ใช้ในลักษณะที่ไม่สุภาพ

“...ขอสักวันที่ค่าคนใน ไคอะ อะนะ อยากรู้อะ ทุเรศตัวเองบ้าง ไหมหงะ...”
(iamthered, 2549: yenta4.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ทุเรศ เป็นคำหยาบ ใช้ว่าผู้ที่ทำเรื่องไม่ดี รูปเขียนที่ถูกต้อง คือ ทุเรศ

“...ช่วยจำใส่กะ โหลกหนาหนา ปัญญาควายควายของมึงไว้ด้วยว่า กูไม่มีวันยอมก้มหัวให้คนชั่วๆอย่างมึง...”
(ดาวดวงเดียว, 2549: www.bloggang.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า มึง และ กู เป็นคำหยาบ “มึง” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 865) ได้ให้นิยามว่า เป็นคำใช้แทนผู้ที่เราพูดด้วย มักถือกันว่าไม่สุภาพหรือหยาบคาย “กู” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 136) ได้ให้นิยามว่า เป็นคำใช้แทนตัวผู้พูด ในปัจจุบันมักถือกันว่าไม่สุภาพ

“...เอาที่เอววะ ไม่อยากขัดศรัทธาแม่ กูจะได้มาดูแลด้วย...”
(bigna, 2549: www.diaryhub.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า วะ และ กู เป็นคำหยาบ “วะ” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1057) ได้ให้นิยามว่า เป็นคำบอกเสียงต่อท้ายประโยคแสดงความกึ่งเคยเป็นกันเองหรือแสดงความไม่สุภาพ “กู” ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 136) ได้ให้นิยามว่า เป็นคำใช้แทนตัวผู้พูด ในปัจจุบันมักถือกันว่าไม่สุภาพ

“...กูแมร์ง โคคเหน้อย รักเพื่อนซิบหาย ทำไม่ชอบทำตัวรำคาญจิง...”
(fozil, 2549: www.storythai.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า กู แมร่ง และ ชิบหาย เป็นคำหยาบ

กู มาจากคำที่ถูกตัด คือ กู ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 136) ได้ให้นิยามว่า เป็นคำใช้แทนตัวผู้พูด ในปัจจุบันมักถือกันว่าไม่สุภาพ

แมร่ง มาจากคำที่ถูกตัด คือ แม่มึง เมื่อออกเสียงอย่างรวดเร็วจึงเกิดการเพี้ยนเสียงเป็นแมร่ง

ชิบหาย มาจากคำที่ถูกตัด คือ ชิบหาย ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 337) ได้ให้นิยามว่า มาก โดยปริยายใช้เป็นคำด่า คำแข่ง

1.10 คำภาษาถิ่น

คำภาษาถิ่น คือ ภาษาที่ใช้พูดในท้องถิ่นต่างๆของประเทศไทย เช่น ถิ่นเหนือ ถิ่นอีสาน ถิ่นใต้ ผู้วิจัยพบว่า คำภาษาถิ่นที่ปรากฏในไดอารีออนไลน์ปรากฏเพียงแต่ภาษาถิ่นเหนือและถิ่นอีสานเท่านั้น มีทั้งสิ้น 10 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.32 ดังนี้

“...ปิดท้ายด้วยภาพนี้ ภูมิใจแล้วค่าที่เป็นคนไทย จบทริปแอ่วเมืองฟ่อนค่า...เจอกันทริปหน้าเน้อ...”

(signature, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า แอ่ว เป็นคำภาษาถิ่นเหนือ ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1400) ได้ให้นิยามว่า เทียว

“...เลขมานั่งจัดไค แต่คนมานะมีเซ็นส์ ทำบ่ค่อยเป็นเน้อ ฮ่วย!...”

(nininana, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า บ่ เน้อ และ ฮ่วย เป็นคำภาษาถิ่นอีสาน

บ่ ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 601) ได้ให้นิยามว่า ไม่ เป็นคำบอกปฏิเสธ เน้อ เป็นคำลงท้ายคำพูด (บุญคิด วัชรศาสตร์, 2538: 82) เช่นเดียวกับคำว่า นะ ในภาษาไทยมาตรฐาน และฮ่วย เป็น

คำอุทาน เปล่งออกมาเมื่อเกิดความสงสัย ไม่แน่ใจหรือไม่เห็นด้วย มักใช้ในกรณีไม่พอใจ
(พจนานุกรมฉบับมติชน, 2547: 996)

“...แต่วันนั้นไม่รู้คิดไร ออก exit 3 แล้วเดินไปเรื่อยๆ ฮ่วยยย เดินผิดทางซัดๆนะสิคะ...”
(fuckfon, 2549: www.bloggang.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ฮ่วยยย เป็นคำภาษาถิ่นอีสาน เปล่งออกมาเมื่อเกิดความสงสัย ไม่แน่ใจหรือไม่เห็นด้วย มักใช้ในกรณีไม่พอใจ (พจนานุกรมฉบับมติชน, 2547: 996) การเขียน ย ซ้ำ กันหลายตัวเป็นการเน้นความหมายของคำ

“...เซียงใหม่ก้อคงจาวันสุดท้ายแล้ว ปีหน้า ปะ กั้นใหม่ เนอะ เจ้า...”
(yasuna, 2549: www.yenta 4.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ปี ปะ กั้น เจ้า เป็นคำภาษาถิ่นเหนือ

ปี คือ คำว่า ปี ในภาษาไทยพื้นฐาน แต่ออกเสียงวรรณยุกต์ให้เข้ากับเสียงภาษาถิ่นเหนือ คือ เสียงจัตวา ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 609) ได้ให้นิยามว่า เวลา 12 เดือนตามสุริยคติ

ปะ เป็นคำภาษาถิ่นเหนือ ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 683) ได้ให้นิยามว่า มาเจอกัน มาประเชิญหน้ากัน

กั้น คือ คำว่า กั้น ในภาษาไทยมาตรฐาน แต่ออกเสียงวรรณยุกต์ให้เข้ากับเสียงภาษาถิ่นเหนือ คือ เสียงจัตวา ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 104) ได้ให้นิยามว่าเป็นคำประกอบท้ายกริยาของผู้กระทำตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป แสดงการกระทำร่วมกัน อย่างเดียวกันหรือต่อกัน

เจ้า เป็นคำลงท้ายคำพูดในภาษาถิ่นเหนือ (บุญคิด วัชรศาสตร์, 2538: 82) เพื่อให้เกิดความไพเราะและแสดงเอกลักษณ์ของภาษาเหนือ

จากการศึกษาวิเคราะห์การใช้คำในไดอารีออนไลน์ พบการใช้คำต่างๆ 10 ชนิด เรียงตามลำดับจากคำที่พบมากที่สุดไปยังคำที่พบน้อยที่สุด ดังนี้ คำซ้ำ คำที่สะกดผิดไปจากคำเดิม คำภาษาต่างประเทศ คำซ้อน คำประสม คำเสริม คำเฉพาะกลุ่ม คำสแลง คำหยาบ และคำภาษาถิ่น

คำซ้ำ ปรากฏทั้งสิ้น 5 ลักษณะ ได้แก่ คำซ้ำที่เลียนเสียงธรรมชาติ คำซ้ำที่บอกพหูพจน์ คำซ้ำที่ให้ ความหมายหนักแน่นยิ่งขึ้น คำซ้ำที่แยกจำนวน และคำซ้ำในคู่ คำซ้ำในที่นี้ยังหมายรวมถึงการซ้ำคำ ไว้ด้วย คำซ้ำในไดอารีออนไลน์ปรากฏทั้งสิ้น 697 คำ คิดเป็นร้อยละ 22.20 จำนวนครั้งในการ ปรากฏทั้งสิ้น 2,928 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.77 คำที่สะกดผิดไปจากคำเดิม ปรากฏทั้งสิ้น 560 คำ คิดเป็นร้อยละ 17.84 จำนวนครั้งในการปรากฏทั้งสิ้น 5,301 คิดเป็นร้อยละ 32.18

คำภาษาต่างประเทศ ปรากฏ 2 ลักษณะ คือ คำภาษาต่างประเทศที่คงรูปแบบภาษาเดิมไว้ และคำ ภาษาต่างประเทศที่เขียนเป็นภาษาไทย ปรากฏทั้งสิ้น 512 คำ คิดเป็นร้อยละ 16.31 จำนวนครั้งใน การปรากฏทั้งสิ้น 1,700 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.32 คำซ้อนปรากฏทั้งสิ้น 2 ลักษณะ ได้แก่ คำซ้อน เพื่อเสียงและคำซ้อนเพื่อความหมาย ปรากฏทั้งสิ้น 465 คำ คิดเป็นร้อยละ 14.81 จำนวนครั้งในการ ปรากฏทั้งสิ้น 1,154 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.00 คำประสม ปรากฏทั้งสิ้น 437 คำ คิดเป็นร้อยละ 13.92 จำนวนครั้งในการปรากฏทั้งสิ้น 2,182 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.24 คำเสริม ปรากฏทั้งสิ้น 219 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.98 จำนวนครั้งในการปรากฏทั้งสิ้น 1,522 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.24 คำเฉพาะ กลุ่ม ปรากฏทั้งสิ้น 2 ลักษณะ คือ คำศัพท์เฉพาะวงการ และคำเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น ปรากฏทั้งสิ้น 118 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.76 จำนวนครั้งในการปรากฏทั้งสิ้น 518 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.14 คำสแลง ปรากฏทั้งสิ้น 75 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.39 จำนวนครั้งในการปรากฏทั้งสิ้น 137 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.84 คำหยาบปรากฏทั้งสิ้น 46 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.47 จำนวนครั้งในการปรากฏทั้งสิ้น 1,011 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.14 และคำที่พบน้อยที่สุดคือ คำภาษาถิ่น ปรากฏภาษาถิ่นเหนือและถิ่นอีสานเท่านั้น มีทั้งสิ้น 10 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.32 จำนวนครั้งในการปรากฏทั้งสิ้น 22 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.13

2. ประโยคตามเจตนา

ประโยคตามเจตนา หมายถึง รูปประโยคที่เปล่งหรือเขียนออกมาเพื่อแสดงให้ผู้ฟังหรือผู้พูด เข้าใจความหมายตามที่ผู้พูดหรือผู้เขียนต้องการ การใช้ประโยคตามเจตนา ในไดอารีออนไลน์จำแนก ออกเป็น 3 ลักษณะเรียงตามลำดับจากชนิดของประโยคที่พบมากที่สุดไปยังชนิดของประโยคที่พบน้อยที่สุด ดังนี้

ตารางที่ 4 ลักษณะการใช้ประโยชน์ตามเจตนาในไดอารีออนไลน์

ลักษณะการใช้ประโยชน์ตามเจตนา	จำนวนประโยชน์	ร้อยละ	ความถี่ (ครั้ง)	ร้อยละ
แจ้งให้ทราบ	6,946	93.63	6,946	93.63
ถามให้ตอบ	369	4.97	369	4.97
บอกให้ทำ	104	1.40	104	1.40
รวม	7,419	100	7,419	100

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ลักษณะการใช้ประโยชน์ในไดอารีออนไลน์ทั้ง 50 ไดอารีจาก 5 เว็บไซต์ ผู้เขียนใช้ประโยชน์แจ้งให้ทราบมากที่สุด คือ 6,946 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 93.6 รองลงมา คือ ประโยคถามให้ตอบ ปรากฏทั้งสิ้น 369 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 4.97 ประโยคที่พบน้อยที่สุด คือ ประโยคบอกให้ทำ ปรากฏทั้งสิ้น 104 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 1.40

ความถี่ของลักษณะการใช้ประโยชน์ตามเจตนาในไดอารีออนไลน์ทั้ง 50 ไดอารีจาก 5 เว็บไซต์ ปรากฏประโยชน์แจ้งให้ทราบมากที่สุด คือ 6,946 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 93.63 รองลงมา คือ ประโยคถามให้ตอบ ปรากฏทั้งสิ้น 369 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.97 และประโยชน์ที่ปรากฏน้อยที่สุด คือ ประโยคบอกให้ทำ ปรากฏทั้งสิ้น 104 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.40

ตัวอย่างการใช้ประโยชน์ตามเจตนาในไดอารีออนไลน์ทั้ง 3 ลักษณะ มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ประโยคแจ้งให้ทราบ

ประโยคแจ้งให้ทราบ คือ ประโยคที่ผู้ส่งสารมีเจตนาจะบอกกล่าวเรื่องใดเรื่องหนึ่งแก่ผู้รับสาร ประโยคแจ้งให้ทราบมีหลายชนิด เช่น ประโยคบอกเล่า ประโยคอธิบาย ประโยคเตือน และ ประโยคชี้แนะ ประโยคแจ้งให้ทราบในไดอารีออนไลน์ มีทั้งสิ้น 6,946 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 93.63

2.1.1 ประโยคบอกเล่า

ประโยคบอกเล่า คือ ประโยคที่รับรองเนื้อความหรือปฏิเสธข้อความที่กำลังกล่าวถึง

“...อีกิวซังฉลาดมากตั้งแต่ในวัยเด็กและใช้ปัญญาแก้ปัญหาเรื่องมากมายแบบในการ์ตูน แต่พอโตขึ้นก็นับแต่จะลำบากเพราะต้องต่อสู้กับความถือผลในวงการศาสนาที่มีการเมืองเข้ามาพัวพันด้วย...”

(Bigna, 2549: www.diaryhub.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคแจ้งให้ทราบ ชนิดของประโยคคือประโยคบอกเล่า เป็นการบอกเล่าเรื่องราวของอีกิวซังให้ทราบ เป็นการรับรองเนื้อความที่กำลังกล่าวถึง

“...สงกรานต์ ไม่ได้เที่ยวไหนเลย ไม่ได้ไปเล่นน้ำที่ไหน รดน้ำดำหัว ทำบุญ แค่นั้น...”

(Box-zir, 2549: www.storythai.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคแจ้งให้ทราบ ชนิดของประโยคคือประโยคบอกเล่า เป็นการกล่าวปฏิเสธว่า ช่วงเทศกาลสงกรานต์ ผู้เขียนไม่ได้ไปเที่ยวที่ใดเลย

“...ช่วงค่ำของวันอังคารที่ผ่านไป เค โกะถึงได้มาเตร็ดเตร่อยู่ที่เดอะมอลล์งามวงศ์วาน...”

(keigo, 2549: www.blonggang.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคแจ้งให้ทราบ ชนิดของประโยคคือ ประโยคบอกเล่า เป็นการกล่าวรับรองเนื้อความว่า ผู้เขียนได้เดินทางมาที่เดอะมอลล์ งามวงศ์วาน เมื่อช่วงค่ำของวันอังคาร

“...ถ้าเธอไม่ได้รู้สึกอะไรกับเรา ก็บอกกันมาตรงๆนะ เราไม่ต้องการเจ็บแบบนี้
อีกแล้ว...”

(Browniezz, 2549: www.yenta4.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคแจ้งให้ทราบ ชนิดของประโยค คือ ประโยคบอกเล่า
เป็นการบอกความรู้สึกของผู้พูดให้ผู้ฟังรับทราบ (ก็ คำที่ถูกต้อง คือ ก็)

“...ฉันเป็นคนหนึ่ง ที่ถ้ารักใคร ฉันก็มักจะบอกและกระทำตามใจตัวเองเสมอ
เพราะฉันรู้สึกว่ ถ้ามีคนมาทำให้ฉันอย่างที่ผมทำให้เขา ฉันคงมีความสุขมาก...”

(Pooki, 2549: www.googig.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคแจ้งให้ทราบ ชนิดของประโยค คือ ประโยคบอกเล่า
เป็นการแจ้งความรู้สึกของตนให้ผู้ฟังรับทราบ

2.1.2 ประโยคอธิบาย

ประโยคอธิบาย คือ ประโยคที่มุ่งอธิบายเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้ผู้ฟังเข้าใจ

“...ไม่ได้ทำตัวกร่าง ไม่ได้ทำตัวว่าเจ๋ง ว่าแน่ ไม่เคยคิด แต่แค่ไม่ยอมทนละ...”

(Box-zir, 2549: www.storythai.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคแจ้งให้ทราบ ชนิดของประโยค คือ ประโยคอธิบาย
เป็นการอธิบายให้ผู้ฟังเข้าใจถึงสิ่งที่ตนเองกระทำ

“...ในสมัย Ashikaga ค.ศ. 1400 กว่าๆ เป็นช่วงที่ศาสนาในญี่ปุ่นเสื่อมโทรมมาก
พระก็จอมปลอมหวังแต่ยศถาบรรดาศักดิ์...”

(Bigna, 2549: www.diaryhub.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคแจ้งให้ทราบ ชนิดของประโยค คือ ประโยคอธิบาย
เป็นการอธิบายเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสมัย Ashikaga (เป็ คำที่สะกดถูกต้อง คือ เป็น)

2.1.3 ประโยคเตือน

ประโยคเตือน คือ ประโยคที่ใช้เมื่อต้องการย้ำไม่ให้ผู้ฟังลืม

“...การลงทุนมีความเสี่ยง ผู้ลงทุนควรใช้วิจารณญาณ ...”

(Bigna, 2549: www.diaryhub.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคแจ้งให้ทราบ ชนิดของประโยค คือ ประโยคเตือน เป็นการเตือนเกี่ยวกับการลงทุน

“...วันนี้...กูจะบอกว่า อย่าเอาแต่รักใคร่ชกคน จนลืมมองอะไรรอบๆตัว...”

(box-zir, 2549: www.storythai.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคแจ้งให้ทราบ ชนิดของประโยค คือ ประโยคเตือน เป็นการเตือนเกี่ยวกับเรื่องของความรัก

“...อย่าบีบบังคับคน 1 คนมากไปกว่านี้ เพราะถ้าคนๆนั้น หลุดจากภาวะ บีบบังคับมาได้ คุณจะกลายเป็นคนที่ถูกหันหลังให้ทันที...”

(Browniezz, 2549: www.yenta4.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคแจ้งให้ทราบ ชนิดของประโยค คือ ประโยคเตือน เป็นการเตือนเกี่ยวกับเรื่องการคบคน

“...แค่ยืนอยู่บนโลกยังไม่พอ...แค่มองดูโลกยังไม่พอ แค่เข้าใจความแตกต่างยังไม่พอ...”

(Zignature, 2549: www.googig.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคแจ้งให้ทราบ ชนิดของประโยค คือ ประโยคเตือน เป็นการเตือนเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต

2.1.4 ประโยชน์แนะ

ประโยชน์แนะ คือ ประโยคที่ต้องการแนะนำเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้ผู้ฟังนำไปพิจารณาเพื่อปฏิบัติตาม

“...แนะให้เป็น กระจุกออมสินแบบ ไม่มีรูแจะจะดีที่สุด...”

(Bigna, 2549: www.diaryhub.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคแจ้งให้ทราบ ชนิดของประโยค คือ ประโยชน์แนะ เป็นการแนะนำเกี่ยวกับการออมเงินใส่กระจุก

“...แทนที่เราจะวิ่งหนีมัน ก็เปลี่ยนมาเป็นเตรียมตัวเองให้พร้อม เวลาที่ต้องไปเจอกับมันดีกว่า...”

(Sananda, 2549: www.storythai.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคแจ้งให้ทราบ ชนิดของประโยค คือ ประโยชน์แนะ เป็นการแนะนำเพื่อเตรียมตัวรับมือกับปัญหาที่จะเกิดขึ้น

“...แบกอะไร ใวันนานๆ เมื่อยเป็นเรื่องปกติ พักไว้บ้างก็ดี มีแรงเมื่อไหร่ค่อยแบกต่อ...”

(Box-zir, 2549: www.storythai.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคแจ้งให้ทราบ ชนิดของประโยค คือ ประโยชน์แนะ เป็นการแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตเมื่อต้องเผชิญกับปัญหาอันหนักอึ้ง

“...เคโกะ : หุยยย...งามวงศ์วานเลยหรือ ไกลวะ...”

พี่ชาย : เต้ยวอกทางไปให้...”

(keigo, 2549: www.blonggang.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคแจ้งให้ทราบ ชนิดของประโยค คือ ประโยชน์แนะ เป็นการแนะนำเส้นทาง

“...จึงแนะนำว่าถ้าเลิกก็คือตัดใจไม่ให้เหลือเยื่อใยเลยจะดีกว่ามากๆค่ะ...”

(Zignature, 2549: www.google.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคแจ้งให้ทราบ ชนิดของประโยค คือ ประโยคชี้แนะ เป็นการแนะนำเกี่ยวกับเรื่องความรัก

2.2 ประโยคถามให้ตอบ

ประโยคถามให้ตอบ คือ ประโยคที่ผู้ส่งสารมีเจตนาถามเพื่อให้ผู้รับสารตอบคำถามนั้น ประโยคถามให้ตอบมีหลายชนิด เช่น ประโยคถามเพื่อความ ประโยคถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ และ ประโยคถามให้เลือกเอา ประโยคถามให้ตอบในไดอารี่ออนไลน์ มีทั้งสิ้น 369 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 4.97

2.2.1 ประโยคถามเพื่อความ

ประโยคถามเพื่อความ คือ ประโยคที่ใช้ถามเรื่องราวบางประการจากผู้ฟัง

“...มันมันง่ร่อแล้วถามว่า...ทำไมมึงไม่บีบแตรวะ เราอะอยากบอกมันจะตาย...”

(Bigna, 2549: www.diaryhub.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคถามให้ตอบ ชนิดของประโยค คือ ประโยคถามเพื่อความ เป็นการถามเพื่อความว่า เพราะเหตุใดจึงไม่บีบแตรรถ

“...ส่งมานาทามมายยยย มันเก่งแล้วว ไม่ต้องมาเรียนหรือกก...”

(Box-zir, 2549: www.storythai.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคถามให้ตอบ ชนิดของประโยค คือ ประโยคถามเพื่อความ เป็นการถามเพื่อความว่า ส่งมาด้วยสาเหตุอะไร

“...อยากรู้ใหม่...ว่ารักเธอเท่าใด รักจนหมดลมหายใจ...ได้เพียงเท่านั้น...”

(fuekfon, 2549: www.blonggang.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคถามให้ตอบ ชนิดของประโยค คือ ประโยคถาม
 เนื้อความ เป็นถามว่าอยากรู้หรือไม่

“...เทอร์นะให้ความสำคัญกะเพื่อนของเทอร์มากขนาดไหน?...”

(bluebearlovely, 2549: www.yenta4.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคถามให้ตอบ ชนิดของประโยค คือ ประโยคถาม
 เนื้อความ เป็นการถามเนื้อความเกี่ยวกับการให้ความสำคัญกับเพื่อน

“...ทำมัยเค้าต้องมานั่งหวงตัวเองอยู่แบบนี้ด้วย...(มัยตอบ...แต่จำ)...”

(Nature of love, 2549: www.googig.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคถามให้ตอบ ชนิดของประโยค คือ ประโยคถาม
 เนื้อความ เป็นการถามเนื้อความเกี่ยวกับเรื่องการหึงหวงเมื่อมีความรัก

2.2.2 ประโยคถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ

ประโยคถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ คือ ประโยคที่ถามเพื่อมุ่งให้ผู้อ่านตอบรับ
 หรือปฏิเสธคำถามดังกล่าว

“...ขอ...ชั้นขอนั่งคุยด้วยได้มั๊ยดวงดาว...”

(Kloy, 2549: www.diaryhub.com)

ข้อความข้างต้นใช้ประโยคถามให้ตอบ ชนิดของประโยค คือ ถามให้ตอบรับ
 หรือปฏิเสธ เป็นการถามที่ต้องการคำตอบว่าได้หรือไม่ได้

“...เคยนั่งคิดย้อนกลับไปเร็วยมคนเดียวมะ...”

(Zoffiz, 2549: www.storythai.com)

ข้อความข้างต้นใช้ประโยคถามให้ตอบ ชนิดของประโยค คือ ถามให้ตอบรับ
 หรือปฏิเสธ ต้องการคำตอบว่าเคยหรือไม่เคย

“...แอบสวมรอยพี่นายพลไรอันได้ไหมคะ??...”

(fuckfon, 2549: www.blonggang.com)

ข้อความข้างต้นใช้ประโยคถามให้ตอบ ชนิดของประโยค คือ ถามให้ตอบรับ หรือปฏิเสธ ต้องการคำตอบว่า ได้หรือไม่ได้

“...แล้วก็ชอบถามว่า “แกมีแฟนยังงะ” แล้วมันก็ชอบมาชวนเราคุย...แม่ง...”

(bluebearlovely, 2549: www.yenta4.com)

ข้อความข้างต้นใช้ประโยคถามให้ตอบ ชนิดของประโยค คือ ถามให้ตอบรับ หรือปฏิเสธ ต้องการคำตอบว่ามีหรือไม่มี

“...ก็ไม่ว่าที่ที่เธอไปคือที่ไหน...แต่สักวัน เราจะพบกันไหมมัย? รักและคิดถึงเธอเสมอพี่ชาย...”

(Zignature, 2549: www.googig.com)

ข้อความข้างต้นใช้ประโยคถามให้ตอบ ชนิดของประโยค คือ ถามให้ตอบรับ หรือปฏิเสธ ต้องการคำตอบว่าใช่หรือไม่ใช่

2.2.3 ประโยคถามให้เลือกเอา

ประโยคถามให้เลือกเอา คือ ประโยคที่ใช้ถามเพื่อให้ผู้ฟังเลือกตอบอย่างใดอย่างหนึ่ง

“...คุณมีบุญ...รี..มือโปรกันแน่...อยู่ที่บ้านก็เชียร์ให้ไปลองลูบฆ้อง...ที่เค้าเชื่อกันว่าถ้าลองเอามือลูบไปแล้ว ถ้ามีเสียงดังขึ้นมา ก็ถือว่าคนที่เอามือไปลูบนั้นมีบุญมหาศาล...จู่ๆเฮ้ยอะไรวะ...เสียงดังหือ้อๆค่อยๆทยอยเข้ามากระทบ โสตประสาท...ยังงงอยู่จนบัดนี้ว่ากูมันคนมีบุญหรือมือโปรทางด้านกรลูบลำกัันแน่...”

(Bigna, 2549: www.diaryhub.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคถามให้ตอบ ชนิดของประโยค คือ ประโยคถามให้
เลือกเอา เป็นการถามให้เลือกตอบว่าเป็นเพราะมีบุญ หรือมีอุป

“...จะว่าไป...มันมีอะไรสำคัญให้ใจจู้วบหรือเปล่านะ? ความสนุก? หรือ
เพื่อนฝูง? หรือคนรัก? หรือครอบครัว?...”

(I3foxy, 2549: www.storythai.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคถามให้ตอบ ชนิดของประโยค คือ ประโยคถามให้
เลือกเอา เป็นการถามให้เลือกตอบว่าเหตุจูงใจคืออะไร ระหว่าง ความสนุก เพื่อนฝูง คนรักหรือ
ครอบครัว

“...รักเราด้วยอะไร หัวใจ หรือ เงิน...”

(ปาตี, 2549: www.yenta4.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคถามให้ตอบ ชนิดของประโยค คือ ประโยคถามให้
เลือกเอา เป็นการถามให้เลือกตอบว่ารักด้วยอะไร ระหว่างหัวใจกับเงิน

“...Eน้องคนเดิมถามว่า เจ๊ๆ เจ๊ชอบผู้หญิงหรือผู้ชาย...”

(Nature of love, 2549: www.googig.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคถามให้ตอบ ชนิดของประโยค คือ ประโยคถามให้
เลือกเอา เป็นการถามที่ต้องการให้เลือกว่าชอบผู้หญิงหรือผู้ชาย

2.3 ประโยคบอกให้ทำ

ประโยคบอกให้ทำ คือ ประโยคที่ผู้ส่งสารมีเจตนาบอกกล่าวให้ผู้รับสารกระทำการอย่าง
ใดอย่างหนึ่งตามที่ผู้ส่งสารต้องการ ประโยคบอกให้ทำมีหลายชนิด เช่น ประโยคคำสั่ง ประโยค
ขอร้อง และประโยคชักชวน ประโยคบอกให้ทำในไดอารีออนไลน์ มีทั้งสิ้น 104 ประโยค คิดเป็น
ร้อยละ 1.40

2.3.1 ประโยคคำสั่ง

ประโยคคำสั่ง คือ ประโยคเชิงบังคับที่ต้องการให้ผู้ฟังปฏิบัติตาม

“...เก็บเงินคืนจากหักภาษี พอได้คืน อย่าเอาไปใช้ เอาเข้าบัญชีเงินออมซะ...”

(Bigna, 2549: www.diaryhub.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคบอกให้ทำ ชนิดของประโยค คือ ประโยคคำสั่ง เป็นการสั่งให้ออมเงินเมื่อเก็บเงินคืนจากการหักภาษี

“...ก็ลองบอกให้ตัวเองเลิกคิดถึงสิ...”

(Box-zir, 2549: www.storythai.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคบอกให้ทำ ชนิดของประโยค คือ ประโยคคำสั่ง เป็นการสั่งหัวใจตัวเองให้เลิกคิดถึง

“...ใครฟังเพลงไม่ได้หนะไปโหลด Realplayer มาซะ...”

(I3foxy, 2549: www.storythai.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคบอกให้ทำ ชนิดของประโยค คือ ประโยคคำสั่ง เป็นการสั่งผู้ฟังให้ไปโหลดโปรแกรมเพื่อใช้ในการฟังเพลง

“...คลิกในไคของเธอนะ กดองโหวตก็จะขึ้นมา หึยเรากลิกขวาพื้นที่สีขาว...”

(ปาดี้, 2549: www.yenta4.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคบอกให้ทำ ชนิดของประโยค คือ ประโยคคำสั่ง เป็นการสั่งให้ผู้ฟังปฏิบัติตามวิธีที่ผู้พูดแนะนำ

“...ตื่นขึ้นมาเถอะ...ตื่นขึ้นมาอย่างเข้มแข็ง ท่ามกลางแสงตะวันและความอบอุ่นแห่งรุ่งอรุณ...”

(Zignature, 2549: www.googig.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคบอกให้ทำ ชนิดของประโยค คือ ประโยคคำสั่ง เป็นการสั่งให้ผู้ฟังตื่นขึ้นมา

2.3.2 ประโยคขอร้อง

ประโยคขอร้อง คือ ประโยคที่ใช้ขอร้องให้ผู้ฟังทำตามที่คุณต้องการ

“...ดาวเทเองก็อยู่บนฟ้า หากพอมีเวลาช่วยฉันสักที...”

(Melody mon, 2549: www.diaryhub.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคบอกให้ทำ ชนิดของประโยค คือ ประโยคขอร้อง เป็นการขอความช่วยเหลือ

“...ฝรั่งเสส สู้ๆๆ อย่าลืมเชียร์นะ จิงๆก็เสียดาวยิตาลี แต่ตกลงเลือกเชียร์ฝรั่งเสสแหละ...”

(Milk-mydiary, 2549: www.storythai.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคบอกให้ทำ ชนิดของประโยค คือ ประโยคขอร้อง เป็นการขอร้องให้ช่วยเชียร์ทีมฟุตบอลที่คุณโปรดปราน

“...กาลครั้งหนึ่งนม...นาน (กรุณาลากเสียงยาวจะได้อารมณ์) มาแล้ว...”

(ทะเลกับความมืด, 2549: www.blonggang.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคบอกให้ทำ ชนิดของประโยค คือ ประโยคขอร้อง เป็นการขอร้องให้ทำตามที่คุณต้องการ คือ การลากเสียงยาว

“...อย่าตามหลอกหลอนกรุเลย...สาธุสาธุ...”

(Love_strawberries, 2549: www.yenta4.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคบอกให้ทำ ชนิดของประโยค คือ ประโยคขอร้อง เป็นการขอร้องว่าอย่าทำให้ผู้พูดกลัวมากไปกว่านี้

“...ขอให้บ้านเมืองสงบสุขซะที...”

(zinezatatoto, 2549: www.yenta4.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคบอกให้ทำ ชนิดของประโยค คือ ประโยคขอร้อง เป็นการขอร้องเพื่อให้เกิดสันติสุขในประเทศชาติ

2.3.3 ประโยคชักชวน

ประโยคชักชวน คือ ประโยคที่ชวนให้ผู้ฟังทำตาม

“...แบ่งเงินไปลงทุน ในกองทุนรวม หรือซื้อหุ้นบ้าง...”

(Bigna, 2549: www.diaryhub.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคบอกให้ทำ ชนิดของประโยค คือ ประโยคชักชวน เป็นการชักชวนให้ผู้ฟังแบ่งเงินไปลงทุน

“...ไปกินไอศกรีม พี่จ๋าอยู่ที่บ้าน ไม่ไปซะงั้น...”

(FBI, 2549: www.googig.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคบอกให้ทำ ชนิดของประโยค คือ ประโยคชักชวน เป็นการชักชวนผู้ฟังไปรับประทานอาหาร

“...เมื่อวานนี้ไปดู ไอเอจมา มันส์มากๆเลยนะ ไปดูกันจ้...”

(มีรินคำ, 2549: www.googig.com)

ประโยคข้างต้นใช้ประโยคบอกให้ทำ ชนิดของประโยค คือ ประโยคชักชวน เป็นการชักชวนผู้ฟังไปชมภาพยนตร์

จากการศึกษาวิเคราะห์ประโยคตามเจตนาการสื่อสารที่ปรากฏในไดอารี่ออนไลน์ พบประโยค 3 ชนิด คือ ประโยคแจ้งให้ทราบ ประโยคถามให้ตอบ และประโยคบอกให้ทำ ซึ่งแต่ละชนิดก็สามารถแบ่งประเภทย่อยได้ดังนี้ ประโยคแจ้งให้ทราบ แบ่งออกเป็น ประโยคบอกเล่า

ประโยชน์ขาย ประโยคเตือน และประโยคชี้แนะ ประโยคถามให้ตอบ แบ่งออกเป็น ประโยคถามเพื่อความ ประโยคถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ และประโยคถามให้เลือกเอา ประโยคบอกให้ทำ แบ่งออกเป็น ประโยคคำสั่ง ประโยคขอร้อง และประโยคชักชวน ชนิดของประโยคที่พบมากที่สุด คือ ประโยคแจ้งให้ทราบ ปรากฏทั้งสิ้น 6,946 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 93.63 จำนวนครั้งในการปรากฏทั้งสิ้น 6,946 คิดเป็นร้อยละ 93.63 รองลงมาคือ ประโยคถามให้ตอบ ปรากฏทั้งสิ้น 369 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 4.97 จำนวนครั้งในการปรากฏทั้งสิ้น 369 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.97 และที่พบน้อยที่สุดคือประโยคบอกให้ทำ ปรากฏทั้งสิ้น 104 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 1.40 จำนวนครั้งในการปรากฏทั้งสิ้น 104 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.40

3. ส่วนวน

ส่วนวน หมายถึง ถ้อยคำที่มีความหมายเฉพาะพิเศษ ใช้สืบต่อกันมาเป็นเวลานาน เป็นความหมายในเชิงอุปมาเปรียบเทียบ ไม่สามารถแปลตามรูปศัพท์ตรงตัวได้ หมายถึงไปถึง สุภาษิต คำพังเพยและโวหารต่างๆ ด้วย ส่วนวนที่ปรากฏในไดอารีออนไลน์จำแนกออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

ตารางที่ 5 ลักษณะการใช้ส่วนวนในไดอารีออนไลน์

ลักษณะการใช้ส่วนวน	จำนวนส่วนวน	ร้อยละ	ความถี่ (ครั้ง)	ร้อยละ
ส่วนวนเก่า	13	92.86	13	92.86
ส่วนวนใหม่	1	7.14	1	7.14
รวม	14	100	14	100

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า ลักษณะการใช้ส่วนวนในไดอารีออนไลน์ทั้ง 50 ไดอารีจาก 5 เว็บไซต์ ผู้เขียนใช้ส่วนวนเก่ามากที่สุด คือ 13 ส่วนวน คิดเป็นร้อยละ 92.86 ส่วนส่วนวนใหม่ปรากฏทั้งสิ้น 1 ส่วนวน คิดเป็นร้อยละ 7.14

ความถี่ของลักษณะการใช้ส่วนวนในไดอารีออนไลน์ทั้ง 50 ไดอารีจาก 5 เว็บไซต์ ปรากฏส่วนวนเก่ามากที่สุด คือ 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 92.86 ส่วนส่วนวนใหม่ปรากฏทั้งสิ้น 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.14

ตัวอย่างการใช้ส่วนวนในไดอารีออนไลน์ทั้ง 2 ลักษณะ มีรายละเอียดดังนี้

3.1 จำนวนเก่า

จำนวนเก่า คือ จำนวนที่มีใช้มาแต่ดั้งเดิม จำนวนเก่าในไดอารีออนไลน์ ปรากฏทั้งสิ้น 13 จำนวน คิดเป็นร้อยละ 92.86

“...ตัดหางปล่อยัดกันไปเรยละ...หมามีดิฉัน ตั้งแต่มีรายได้เป็นของตนเอง...”

(bigna, 2549: www.diaryhub.com)

ตัดหางปล่อยัด เป็นจำนวนเก่า หมายถึง ตัดขาดไม่เกี่ยวข้อง ไม่เอาเป็นธุระอีกต่อไป (สง่า กาญจนาคพันธ์, 2538: 211) จากตัวอย่าง จำนวนนี้ใช้หมายถึง การไม่ยุ่งเกี่ยวซึ่งกันและกัน ระหว่างแม่กับลูก แต่ไม่ได้มีความหมายเคร่งครัดถึงขั้นตัดขาดความเป็นแม่ลูก เพียงแต่ไม่เกี่ยวข้อง เรื่องการเงิน เนื่องจากแม่มีรายได้เป็นของตนเอง ไม่ต้องพึ่งลูกสาวอีกต่อไป

“หมูในอวย กลับมาให้แม่โขกสับชะงะดีดี เป็นถึง AD ไม่ชอบ คราวนี้แม่จะจิกใช้ให้หงหัว ไม่ขึ้นเลยคอยดูสิ...”

(keigo, 2549: www.blonggang.com)

หมูในอวย เป็นจำนวนเก่า หมายถึง ง่ายเหลือเกิน (สง่า กาญจนาคพันธ์, 2538: 612) ในบริบทที่มีความหมายว่า สิ่งที่อยู่ในกำมือ จำนวนนี้ใช้หมายความถึง ลูกได้อยู่ในความดูแลของผู้เป็นแม่

“...ความว้าวยังไม่ทันหาย ความควายเข้ามาแทรกอีกแระ กุละเปื่อจิงๆ...”

(fozil, 2549: www.storythai.com)

ความว้าวยังไม่ทันหาย ความควายเข้ามาแทรก เป็นจำนวนเก่า หมายถึง เกิดเรื่องขึ้นยังไม่ทันจะเสร็จเรื่อง ก็มีเรื่องใหม่เกิดขึ้นมาอีก (สง่า กาญจนาคพันธ์, 2538: 109)

“...เราไม่พูดอะไรมาดีกว่า เดี่ยวมีคนโดนหางเลข แปร...”

(I3foxy, 2549: www.storythai.com)

หางเลข เป็นสำนวนเก่า หมายถึง พลอยถูกผู้ใหญ่ดูหรือตำหนิไปด้วย (พจนานุกรมฉบับมติชน, 2547: 927) สำนวนนี้ใช้หมายถึง การไม่สมควรพูดเรื่องใดเรื่องหนึ่งออกไปเพราะอาจถูกดูหรือตำหนิ ที่มาของสำนวนมาจาก เลขท้ายสลากกินแบ่งรัฐบาล

“...ใครที่ยังไม่มีคนมาซื้อแหวะหรือยังไม่มีคนรักจึงกลายเป็นแหวะดำในกลุ่ม...”

(yasuna, 2549: www.yenta 4.com)

แหวะดำ เป็นสำนวนเก่า หมายถึง คนที่ทำอะไรผิดไปจากหมู่พวก (พจนานุกรมฉบับมติชน, 2547: 107) มาจากศัพท์ภาษาอังกฤษว่า black sheep แต่เมื่อนำมาใช้ในบริบทนี้มีความหมายใหม่ หมายความว่า เป็นบุคคลที่แตกต่างจากบุคคลอื่น กล่าวคือ เพื่อนๆมีกันรักกันหมด ผู้ที่ไม่มีจึงกลายเป็นบุคคลแปลกประหลาด

“...จนเราต้องหวาดผวาไปกับท้องทะเลที่ได้รับคำกล่าวขานว่า คีบก็ทะเล สอกก็ทะเล เช่นเดียวกับจิตใจของเรา...”

(Zignature, 2549: www.googig.com)

คีบก็ทะเล สอกก็ทะเล เป็นสำนวนเก่า หมายถึง คำเตือนว่าออกทะเลไม่ควรประมาท มีโอกาสเกิดอันตรายได้ (พจนานุกรมฉบับมติชน, 2547: 186) ในบริบทนี้เปรียบเทียบกับใจคนว่ามีอันตรายเช่นเดียวกัน ใจคนเปลี่ยนแปลงได้ เชื่อได้ยาก เหมือนกับทะเลที่แปรปรวนตลอดเวลา

3.2 สำนวนใหม่

สำนวนใหม่ หมายถึง สำนวนที่สร้างขึ้นใหม่ มีลักษณะแตกต่างจากรูปสำนวนที่มีใช้มาแต่เดิม สำนวนใหม่ในไดอารี่ออนไลน์ ปรากฏทั้งสิ้น 1 สำนวน คิดเป็นร้อยละ 7.14

“...Tomorrow is Tomorrow ปลาทูตายเพราะปาก...”

(meijiz, 2549: www.yenta 4.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ปลาทูตายเพราะปาก เป็นสำนวนใหม่ที่ดัดแปลงมาจากสำนวนเดิมว่า ปลาหมอตายเพราะปาก เป็นการเตือนให้ระมัดระวังเรื่องการพูด สำนวนใหม่เป็นสำนวนที่เกิดขึ้นจากการดัดแปลงสำนวนเก่า โดยยังคงความหมายเดิมไว้

จากการศึกษาวิเคราะห์การใช้สำนวนในไดอารีออนไลน์ พบว่าสำนวนที่พบในไดอารีออนไลน์มี 2 ชนิด คือ สำนวนเก่าและสำนวนใหม่ สำนวนเก่าที่พบมีทั้งสิ้น 13 สำนวน คิดเป็นร้อยละ 92.86 จำนวนครั้งในการปรากฏทั้งสิ้น 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 92.86 สำนวนใหม่พบเพียง 1 สำนวน คิดเป็นร้อยละ 7.14 จำนวนครั้งในการปรากฏทั้งสิ้น 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.14

4. โวหาร

โวหาร หมายถึง กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของผู้ส่งสาร มีการเลือกสรรคำและประโยคที่สละสลวยมาใช้ โวหารที่ปรากฏในไดอารีออนไลน์มีทั้งสิ้น 5 ลักษณะเรียงตามลำดับจากชนิดของโวหารที่พบมากที่สุดไปยังชนิดของโวหารที่พบน้อยที่สุด ดังนี้

ตารางที่ 6 การใช้โวหารในไดอารีออนไลน์

ลักษณะการใช้โวหาร	จำนวนโวหาร	ร้อยละ	ความถี่ (ครั้ง)	ร้อยละ
บรรยายโวหาร	752	82.91	752	82.91
เทศนาโวหาร	115	12.68	115	12.68
อุปมาโวหาร	27	2.98	27	2.98
สาธกโวหาร	9	0.99	9	0.99
พรรณนาโวหาร	4	0.44	4	0.44
รวม	907	100	907	100

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่า ลักษณะการใช้โวหารในไดอารีออนไลน์ทั้ง 50 ไดอารีจาก 5 เว็บไซต์ ผู้เขียนใช้บรรยายโวหารมากที่สุด คือ 752 โวหาร คิดเป็นร้อยละ 82.91 รองลงมา คือ เทศนาโวหาร 115 โวหาร คิดเป็นร้อยละ 12.68 อุปมาโวหาร 27 โวหาร คิดเป็นร้อยละ 2.98 สาธกโวหาร 9 โวหาร คิดเป็นร้อยละ 0.99 ตามลำดับ และที่พบน้อยที่สุดคือพรรณนาโวหาร พบทั้งสิ้น 4 โวหาร คิดเป็นร้อยละ 0.44

ความถี่ของลักษณะการใช้โวหารในไดอารีออนไลน์ทั้ง 50 ไดอารีจาก 5 เว็บไซต์ ปรากฏบรรยายโวหารมากที่สุด คือ 752 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 82.91 รองลงมา คือ เทศนาโวหาร 115 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.68 อุปมาโวหาร 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.98 สาธกโวหาร 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.99 และที่พบน้อยที่สุด คือ พรรณนาโวหาร 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.44

ตัวอย่างการใช้โวหารในไดอารี่ออนไลน์ทั้ง 3 ลักษณะ มีรายละเอียดดังนี้

4.1 บรรยายโวหาร

บรรยายโวหาร หมายถึง กลวิธีการเขียนชนิดหนึ่งที่เป็นการเล่าเรื่อง อธิบายเหตุการณ์ หรือสถานการณ์บางอย่าง เพื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้และเข้าใจ ผู้เขียนต้องมีความรู้ในเรื่องนั้นๆเป็นอย่างดี และสามารถอธิบายได้อย่างละเอียดถี่ถ้วน บรรยายโวหารที่ปรากฏในไดอารี่ออนไลน์ มีทั้งสิ้น 752 โวหาร คิดเป็นร้อยละ 82.91

“...ขอบ่นอีกสักวันกะสัญญา โทรสับ ต่อ โทรสับตั้งกะ 3 ทุ่มจน 4 ทุ่มครึ่งถึงติด จะถือคสัญญานปีถึงเมื่อไหร่กัน เปลี่ยนเวลาคุยก็ได้อ้อ ะริยของมันเนี่ย ยิ่งค่าโทรถูกเท่าไรยิ่งโทรมัยได้ จะค่ากำไรเกินควรเกินปีรีปาวเจ้าคะคุณๆ แล้วนี่จะแข่งมีโปร โมชั่นลดราคาออกมาทำxx ะริย “หงุดหงิดวะ” มัยบ่นแระ เครียดมากๆ สิวมันจะขึ้นเอาอีก เปลี่ยนมาสนใจน้องรหัสคิก้า อีอิ... น้องผู้ชายหน้าตา...น่ารักชะด้วย แต่ยังมีมารายงานตัวเลขเนี่ยสิเด่วก้อโดนทำโทษ เฮ้อ!! ช่างมัน ถ้าหาพี่รหัสมัยเจอก็มัยต้องทำร้ายแล้ว ยังมะได้บอกกะเจ้าชายเลยว่าได้น้องเป็นผู้ชาย ยิ่งระแวงว่าเราจะปียเขมือบน้องอยู่ หุหุ...มัยถึงขึ้นเขมือบหรือแค่หยอกเล่นๆ ถึงงัยเค้าก็อริกตะเองน้า...จู้บๆ ใ้อับร่า!!!!”

(Nature of love, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความดังกล่าวเป็นบรรยายโวหาร เพราะเป็นการเล่าเรื่อง และอธิบายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับสัญญาโทรศัพท์ที่มีปัญหาทำให้ติดต่อสื่อสารกันไม่ได้ลำบาก นอกจากนั้นยังเล่าเรื่องรุ่นน้องในมหาวิทยาลัย หรือที่รู้จักกันในชื่อว่า น้องรหัส

“...เมื่อวานก้อไปเรียนวันเสาร์ที่ รร. ไม่รู้จะเรียนทำไม เหอๆ มันมีคอนเสิร์ต Clash สับที่ รร.เราเอง เหอๆ เราก้อไม่ได้ดูหรือก้อ ขี้เกียจดูอ่า เลขกลับบ้านเลย หิหิ มาเรื่องของวันนี้ดีกว่า... วันนี้เราต้องไปทำนุแต่เช้าเลย ยิ่งขี้เกียจตื่นอยู่ แต่ก็ทำจ้า งง อะดิร้อยวันพันปีเราไม่เคยทำนุ วันนี้กลับทำได้ วันนี้วันแก่เราเอง เหน่นาเบื้อต้องแก้อีกละ ช่างเหอๆ แต่วันนี้เราก้สังเก้กมานะ เราไม่ยอมจัดงานให้...หรู เวอร์ อลังการ บ้าบออะไรทั้งนั้น เราขอจัดงานแบบสบายๆบ้าง เราขอพ่อแล้วพอกี้ให้ด้วย อิมเราจะเป่าเค้กสักปามา 23.09 น. อีอิ ยังไงก็ขบใจเพื่อนๆนะที่เอาของขวัญมาให้ แต่เราก้อไม่ยอกได้อะไรมากมายหรือ เอะเค้าค้ำว่า Happy Birthday Shompoo ก็พอใจแล้ว...”

(ปาดี้, 2549: www.yenta 4.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความดังกล่าวเป็นบรรยายโวหาร เพราะเป็นการเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตัวผู้เขียน ไดอารี่ออนไลน์ว่าทำอะไรบ้างใน 1 วัน เช่น ไปเรียนที่โรงเรียน ชมคอนเสิร์ต ทำบุญ เลี้ยงวันเกิด

“...เมื่อวานนี้ไป hotwave music award มา อยู่มหาชัยแล้ว ไปเจอแต่เด็กๆมัธยม รู้สึกเหมือนตัวเองโตๆแล้วยัง ใจก็ไม่รู้ ยังแรดเหมือนเด็กๆอยู่เลย 555 นักร้องมาเยอะนะ จำไม่ค่อยได้ แด bigass bodyslam clash pancake joeyboy bluddha bless plammy potato ประมาณนี้แหละ มั้ง ขากลับตกแอ่งด้วย หลุมถนนที่มีน้ำขังงะ เปียกทั้งรองเท้าเลย เมื่อไหร่จะเลิกชุ่มชุ่มซ่ำซ่ำซะทีวะ อายจนชินซะระ T_T ชีวิตคนเรามันก็แปลก อยู่เฉยๆก็มีคนมาเกลียด ไม่เคยสนใจอยู่แล้ว ว่าหน้าไหนจะมาเกลียด ชีวิตมีคนที่รักอยู่แต่ก็พอแล้ว ก็คิดว่าโตแล้ว ไม่อยากไปมีเรื่องกับใคร...”

(Box-zir, 2549: www.storythai.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความดังกล่าวเป็นบรรยายโวหาร เพราะเป็นการเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับการไปชมคอนเสิร์ต ความโศคร้ายของผู้เขียน ไดอารี่ที่เดินตกแอ่งน้ำ และเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับการที่มีคนมาไม่ชอบหน้า

“...ช่วงค่ำของวันอังคารที่ผ่านมา เค โกะถึงได้มาเตร็ดเตร่อยู่ที่เดอะมอลล์งามวงศ์วาน (ไกลจากบ้านและที่ทำงานมากมาย) จริงๆก็เกือบจะไม่ได้ดูหนังเรื่องนี้ซะแล้วล่ะค่ะ เนื่องด้วยช่วงเที่ยงๆมีปัญหากะเพื่อนคนนึง ไม่เข้าใจกันอะค่ะ แต่พอตกบ่ายก็เคลียร์ได้ละ(มั้ง..) ก็เลยได้ไปดูหนังตามแผน แล้วก็มีเหตุการณ์ที่ทำให้เกือบจะไม่ได้ดูหนังตามแผน แล้วก็มีเหตุการณ์ที่ทำให้เกือบจะไม่ได้ดูหนังอีกครั้งนึงก็เพราะไอ้พี่ชายตัวแสบนี่แหละค่ะ มันเล่าให้ฟังว่าต้องเข้าไปคุยงานที่สยามกีฬา ก่อน แล้วก็รอๆเค้าจนเย็นก็ยังไม่ได้คุย แล้วก็รีบออกมาเพื่อดูหนัง แล้วรถก็ติดมากมาย เค โกะก็รอ รอรอรอ รอจนอ่อนใจ ถอดใจแล้วว่าไม่ได้ดูแน่ๆ เพราะตอนนั้นมันเกือบๆจะสองทุ่มแล้ว อ่าค่ะ...แต่ก็ปรากฏว่าพี่ชายมาตอนสองทุ่มพอดี ทันรับบัตรเอาวินาทีสุดท้ายเลย รับบัตรปุ๊บก็เข้าไปยืนรอๆซักพักก็ได้เข้าไปนั่งในโรงรอดูหนังเรื่อง “Lady In The Water” นี่แหละค่ะ...”

(Keigo, 2549: www.bloggang.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความดังกล่าวเป็นบรรยายโวหาร เพราะเป็นการเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับการไปชมภาพยนตร์ อุปสรรคที่เกิดขึ้นก่อนการชมภาพยนตร์

“...เมื่อครั้งที่ฉันมีความรัก ความรักมันทำให้ฉันมีความสุข ถึงแม้ความสุขนั้นอาจจะมีความทุกข์ปะปนอยู่บ้าง แต่เมื่อฉันนึกถึงสิ่งที่ดีของกันและกัน ความทุกข์มันก็จะลงไปอย่างง่ายดาย ต่อมาอีกวัน ฉันเริ่มไม่แน่ใจกับความรัก เป็นอะไรไป...ไม่รู้สิ ทุกข์เริ่มมากกว่าความสุข แต่ก็ใช้ว่าความสุขจะไม่มี ฉันกำลังโดนความรักเล่นตลกเข้าแล้ว ฉันเริ่มเหนื่อย... มาถึงวันนี้ ความรัก คืออะไร ฉันไม่รู้ ฉันรู้แต่ว่า วันนี้ความรักมันทำให้ฉันเจ็บปวด เจ็บปวดเกินกว่าที่จะรักได้อีกครั้ง อาจเป็นเพราะ ฉันคงยังไม่รู้จักความรักดีพอหรือเปล่า คงใช่ แล้วอีกเมื่อไหร่ ฉันต้องเจ็บปวดอีกเท่าไร...”

(Melody mon, 2549: www.diaryhub.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความดังกล่าวเป็นบรรยายโวหาร เพราะเป็นการเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับประสบการณ์ความรักของตนว่ามีทั้งสุขและทุกข์ปะปนกันไป

4.2 เทศนาโวหาร

เทศนาโวหาร หมายถึง โวหารการเขียนชนิดหนึ่งที่เขียนในเชิงแนะนำสั่งสอนอย่างมีเหตุผล เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจ มีความเห็นคล้อยตาม เชื่อถือและปฏิบัติตาม อาจเขียนเป็นทำนองชี้ให้เห็นคุณและโทษของสิ่งต่างๆ เทศนาโวหารที่ปรากฏในไดอารีออนไลน์ มีทั้งสิ้น 115 โวหาร คิดเป็นร้อยละ 12.68

“...เอาเหอะ...มนุษย์เกิดมาก็ต้องมีทั้งทุกข์แล้วสุข แล้วแต่เราจะเลือกที่จะทุกข์หรือสุขมากกว่ากัน อนาคตถูกขีดเส้นให้เป็นไปตามใจเราอยากเป็น เมื่อเราเลือกที่จะเป็นอย่างนี้...ก็จะต้องทำใจ...และรับมันให้ได้ก็พอ...”

(Naza diary, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความดังกล่าวเป็นเทศนาโวหาร ผู้เขียนแนะนำให้ผู้อ่านเห็นคล้อยตาม และปฏิบัติตามในเรื่องการทำใจยอมรับความสุขและความทุกข์ที่จะเกิดขึ้น

“...อย่าตั้งใจกับคน 1 คนมากเกินไป เพราะไม่มีใครอยากเป็นต้นเหตุของความล้มเหลว อย่าคาดหวังกับคน 1 คนมากเกินไป เพราะไม่มีใครสามารถเป็นทุกอย่างที่ทุกคนอยากให้เป็น อย่าให้เวลากับคน 1 คนมากเกินไป เพราะไม่ว่าใครก็อยากมีช่วงเวลาของความเป็นส่วนตัวคนเดียว อย่าพยายามเปลี่ยนแปลงคน 1 คนมากเกินไป เพราะนั่นจะทำให้เค้าไม่หลงเหลือความเป็นตัวของตัวเอง อย่าควบคุมชีวิตคน 1 คนมากเกินไป เพราะมนุษย์มักจะหาวิธีการแทรกตัวเพื่อออกมาจากกฎที่ถูก

กำหนด อย่างบีบบังคับคน 1 คนมากไปกว่านี้ เพราะถ้าคนๆ นั้นหลุดจากภาวะบีบบังคับมาได้ คุณจะกลายเป็นคนที่ถูกหันหลังให้ในทันที...”

(Browniezz, 2549: www.yenta 4.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความดังกล่าวเป็นเทศนาโวหาร ผู้เขียนแนะนำการปฏิบัติ เมื่อคบคนว่าไม่ควรตั้งความหวังกับบุคคลคนนั้นมากจนเกินไป รวมถึงอย่าเปลี่ยนแปลง อย่างบีบบังคับหรือควบคุม เพราะหากวันใดวันหนึ่งคนคนนั้นหลุดจากการพันธนาการ ตัวเราจะเป็นผู้ที่ไม่สามารถรับการเหลียวแลอีกเลย

“...เรียนรู้ที่จะไม่นับถือสิ่งใดเป็นของตัวเองทั้งสิ้น เพราะเมื่อคิดว่าสิ่งนั้นเป็นของตัวเองแล้ว มันก็จะทุกข์...เพราะรัก และก็จะทุกข์...เมื่อจาก หากไม่ยึดกับอะไร...ก็จะไม่มีคำว่าทุกข์ แต่ตอนนี้อาจจะยังมีกิเลส ห้ามความเสียใจส่วนหนึ่งไม่ได้หรือก ไม่เป็นไร ไม่ใช่ความผิดใคร...”

(Fozil, 2549: www.storythai.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความดังกล่าวเป็นเทศนาโวหาร เป็นการแนะนำไม่ให้ยึดติดกับสิ่งใด เพราะจะทำให้ใจเป็นทุกข์

“...จักรวาล กว้างใหญ่ไพศาล พื้นที่อาศัยของเราแต่ละคน จึงคูเล็กมากๆ เราต่างคนต่างมาจาก ณ พื้นที่ซึ่งต่างระดับกันไป ทั้งที่ดูภายนอกอาจใกล้เคียงกันมาก การอยู่ในพื้นที่ต่างระดับกันบนโลกใบนี้ มุมมองจึงต่างกันออกไป เวลาที่เจออุปสรรคก็ยากที่จะพร้อมใจกันเพื่อเดินหน้า หรือถอยหลัง บางครั้งก็ใกล้กันเกินไป จนมองไม่เห็น จะรู้สึกสูญเสียก็ต่อเมื่อ สิ่งเหล่านั้น ได้จากหายไป สุดท้าย สิ่งที่ยั่งยืนที่สุด ก็คือ การได้อยู่กับเงาของตัวเองเพียงลำพัง”

(Keizo, 2549: www.blonggang.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความดังกล่าวเป็นเทศนาโวหาร เป็นการอธิบายให้เข้าใจโลกและชีวิต และนำข้อคิดจากข้อความนี้ไปปฏิบัติตาม

“...เงินแต่ละบาท กว่าจะหามาได้ ปวดเหงื่อไม่รู้กี่รอบ ได้มาแล้วต้องเก็บรักษาให้อยู่กับเรานาน เก็บไว้ใช้ยามจำเป็น 1. เริ่มเก็บเงินวันนี้ อ่านหน้านี้จบ เดินไปหยอดกระปุกเลย แค่ 10 บาท ก็ถือเป็นนิมิตหมายอันดี แต่ที่สำคัญเริ่มเสียแต่เดี๋ยวนี้...”

(Blessing from sun, 2549: www.diaryhub.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความดังกล่าวเป็นเทศนาโวหาร เป็นการเตือนสติให้เห็นคุณค่าของเงิน

4.3 อุปมาโวหาร

อุปมาโวหาร หมายถึง โวหารการเขียนชนิดหนึ่งที่ใช้การเปรียบเทียบเป็นหลัก โดยนำสิ่งที่คล้ายคลึงกันมาเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการตามข้อความที่ผู้เขียนบรรยาย เกิดภาพอารมณ์และความรู้สึก อุปมาโวหารที่ปรากฏในไดอารี่ออนไลน์ มีทั้งสิ้น 27 โวหาร คิดเป็นร้อยละ 2.98

“...ชีวิตเช่นกัน คือความผันแปร สิ่งที่คาดเดาไว้บางครั้งกลายเป็นเหมือนการล่องหนของปรากฏการณ์ ทั้งให้เราเศร้า เหงา เจ็บ อยู่ในกับดักแห่งความผิดหวัง ครึ่งแล้วครึ่งเล่า แต่คำว่า “ความหวัง” เป็นเสมือนแสงปีกบางเบาที่คอยสยายคลี่คลุมให้เกิดความรู้สึกปลอบประโลมจิตใจว่า “พรุ่งนี้...อาจมีบางสิ่งเยียวยา”...”

(Zignature, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความดังกล่าวเป็นอุปมาโวหาร เป็นการเปรียบเทียบสิ่งที่คาดคิดไว้ว่าเป็นเหมือนการล่องหน บางครั้งไม่ตรงกับที่ใจคิด เป็นการใช้โวหารที่ทำให้ผู้อ่านเกิดภาพและอารมณ์ตามที่ผู้เขียนต้องการ

“...นี่มันอาจจะเป็นความรู้สึกของคำว่า “หวัง” หวัง...ที่อยากจะบอกเขาได้ว่าอะไรมันดีหรือไม่ดี หวัง...ที่อยากจะเลือกเปลี่ยนใจเขาได้จากอะไรที่เป็นอยู่ ถึงจะรู้ๆกันอยู่ว่ามันไม่ใช่เรื่องที่จะไปชี้ในชีวิตใคร รู้เลยว่าชีวิตเราในตัวตนอื่น เราทำได้เป็นเพียงเบาะรองรับที่ดี เวลาเขาจะล้ม ถ้ามีแรงจุดได้...ก็จะจุด รู้ว่าเป็นหวัง ห้ามไม่ได้ในคำว่าหวัง แต่ต้องเข้าใจว่าคนเราถ้าไม่ล้ม ก็ไม่รู้อ...”

(I3foxy, 2549: www.storythai.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความดังกล่าวเป็นอุปมาโวหาร เป็นการเปรียบเทียบผู้ที่คอยหวังใยผู้อื่นว่าเป็นเพียงเบาะรองรับ ที่พร้อมจะรองรับเวลาที่คนคนนั้นล้มลงและต้องการที่พักพิง

“...ณัฐนรี ศศิภา นิธิกานต์ 3 คนนี้เปรียบลานโยนโบว์เป็น Photo Me ถ่ายรูปกันเหยงอยู่ ในสตูดิโอ 55 ทุกสายตาจ้องมองมาด้วยความแปลกประหลาดใจว่า พวกมันทำกันได้อย่างไร?55 และเมื่อถึงเวลาอันสมควรที่อิชั้นจะต้องกลับบ้านอิชั้นเลยกลับออกมาพร้อมกับเจ้าที่น่ารัก55...”

(Milk-mydiary, 2549: www.storythai.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความดังกล่าวเป็นอุปมาโวหาร เป็นการเปรียบเทียบการถ่ายรูปที่ลาน โยนโบว์ลิ่งว่าเหมือนกับการถ่ายรูปในสตูดิโอ

“...คำสอนของเซ็นมิใช่การมุ่งศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางปัญญา แต่เพื่อให้ใช้ชีวิตอย่างที่ชีวิตควรจะเป็นดูก่อนเมฆที่ลอยไปมาอย่างไม่ต้องกังวล ไม่จำเป็นต้องไปให้เร็วหรือเทียบความสูงกับเมฆก้อนไหนๆ เพียงรู้สึกถึงการลอยอย่างเป็นสุขทุกขณะจิต นี่ก็คือคำสอนของเซ็นอย่างแท้จริง...”

(Blessing from sun, 2549: www.diaryhub.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความดังกล่าวเป็นอุปมาโวหาร เป็นการเปรียบเทียบการใช้ชีวิตว่าเปรียบเหมือนก้อนเมฆที่ลอยไปมา

“...ปด. ข้าพเจ้าคงทำบุญมาดี เพราะทุกครั้งทีกลับไปทีเดิมๆ กลับรู้สึกเหมือนไม่เคยไปที่นั้นๆเลย คงเป็นเพราะข้าพเจ้า ความทรงจำสั้น เลยเหมือนไม่เคยรู้จักที่นั้นๆ เหมือนการดูหนัง ไม่ว่าจะหนังที่เคยดูมาแล้วก็รอบก็รู้สึกใหม่เสมอ เพราะจำอะไรไม่ได้เลย คบเพื่อนก็ใหม่เสมอ เพราะแต่ละวันเค้ามีอะไรให้ข้าพเจ้าเรียนรู้ไม่ซ้ำกันเลย”

(วันเวลาของคนกระจอก, 2549: www.diaryhub.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความดังกล่าวเป็นอุปมาโวหาร เพราะเป็นการเปรียบเทียบการเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆว่าเหมือนกับการดูหนัง ผู้เขียนเป็นคนมีความจำสั้น เมื่อเดินทางไปยังสถานที่เดิมก็จะมีความรู้สึกว่ายังไม่เคยมา จะมีความรู้สึกตื่นเต้นอยู่เสมอ เหมือนกับการดูหนัง ต่อให้ดูซ้ำเรื่องเดิมก็รอบก็เหมือนดูใหม่ทุกครั้ง (ทำบุญ คำที่ถูกต้อง คือ ทำบุญ)

4.4 สาธกโวหาร

สาธกโวหาร หมายถึง โวหารการเขียนชนิดหนึ่งของผู้เขียนหยิบยกเหตุการณ์หรือตัวอย่างมาอ้างอิงประกอบการอธิบายเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจและเกิดความเชื่อถือ สาธกโวหารที่ปรากฏในไดอารี่ออนไลน์มีทั้งสิ้น 9 โวหาร คิดเป็นร้อยละ 0.99

“...ปัญหาคงไม่มี เพียงคนเราน้ำใจอยู่ในจิตใจกันบ้าง แฮ้ออ ใจใครก็ใจใคร การพูดก็เหมือนกัน ถ้าพูดแล้วใส่อารมณ์ลงไป คำพูดนั้นก็ทำให้ความน่าฟังลดลงอย่างเห็นได้ชัด และมันจะเกิดความเอือมระอาตามมา บ่นบ่นไปเรื่อยตามประสา พี่ที่ทำงานเดียวกันเค้าเล่าให้ฟังว่าไปเติมน้ำมัน ที่ปั๊มแห่งหนึ่ง บอกเด็กปั๊มเติม 1 พัน แต่เด็กปั๊มมั่วแต่คุยไม่ได้มอง ก็เลยกลายเป็น 1 พัน กับอีก 1 บาท 60 สตางค์ หลายคนคงคิดว่าถ้าเป็นเรา เราจะจ่ายแค่หนึ่งพัน เพราะเราไม่ได้เป็นคนผิด เด็กปั๊มต่างหากอยากเติมเงินไปเองนี่นา แต่แฟนพี่เค้าว่าไงรู้มั๊ย เค้าบอกว่า จ่ายไปเหอะ กะเงินแค่ 2 บาท ตอนนี้อีกค่ายาขวดละ 5-10 บาทไปแล้ว มันไม่คุ้มกับการมาทะเลาะตบตีกัน...”

(The moon, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความดังกล่าวเป็นสาธกโวหาร เพราะเป็นการอธิบายเรื่องความมีน้ำใจ โดยยกตัวอย่างเรื่องเด็กปั๊มที่เติมน้ำมันเกิน

“...ดูรายนามสมาชิกญาติๆที่พั่วพันอยู่ใน รวบ. มาร์ค = ญาติเอง ปิยะพัค = ...คุยไม่เหนหน้า แต่กูจินตนาการว่าไม่หล่อ Aj.ปิยะรัตน์ = ญาติอีกแหละ ปอน = ญาติ “เด็กเรียบบร้อย” มีใครอีกไหมวะที่เป็นญาติๆ แฮ้ออ!!...”

(ปาตี, 2549: www.yenta 4.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความดังกล่าวเป็นสาธกโวหาร เพราะเป็นการยกตัวอย่างรายชื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นญาติกับผู้เขียนไดอารี่

“...แต่งงานไปไม่มีไรดีหรือหน้อะ ว่ามะคะ ไหนจะต้องกวาดบ้าน ถูบ้าน ทำกับข้าว ทำงานบ้านสารพัด เวลาจะไปเที่ยวไหนเพื่อนๆก็ไปไม่ได้ ถ้ามีลูกแล้วลูกยังเล็กก ก็ต้องมาคอยเฝ้าเลี้ยงดู พอลูกโตก็ต้องมาคอยนั่งหวังว่า จะเป็นคนดีของสังคมมั๊ย แก่ตัวไปก็หวังงงงง อีกว่าลูกจะหาเลี้ยงหรือเปล่า อย่าแต่งเลขนะเพื่อนนรัก อยู่กะเค้าไปนานๆนะ...”

(Tooktik, 2549: www.diaryhub.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความดังกล่าวเป็นสาธกโวหาร เป็นการยกตัวอย่างข้อเสียของการแต่งงานว่ามีปัญหาและหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบอีกมาก

“...ตั้งแต่ได้เรียนจิตวิทยามาก ข้าพเจ้าก็พยายามจะทำความเข้าใจว่า คนที่เคยคิดจะฆ่าตัวตาย หรือพยายามจะฆ่าตัวตาย จะมีความคิดแบบนั้นฝังอยู่ ไม่มีทางลบไปได้ เมื่อเค้าเสียใจถึงขีดสุดอยากตาย จะเป็นคำตอบสุดท้ายของเค้า เหมือนรู้เท่าทัน ข้าพเจ้าเคยฆ่าตัวตายนะ ด้วยเรื่องไม่เป็นเรื่อง ตั้งแต่อายุ 6 ขวบ ข้าพเจ้าผูกคอตาย แต่ไม่ตายเพราะผูกไม่เป็น...”

(วันเวลาของคนกระจอก, 2549: www.diaryhub.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความดังกล่าวเป็นสาธกโวหาร เป็นการอธิบายถึงผู้ที่คิดฆ่าตัวตาย และยกตัวอย่างว่าตนเองก็เคยมีความคิดเช่นนั้น และได้เคยลองฆ่าตัวตายมาแล้ว

4.5 พรรณนาโวหาร

พรรณนาโวหาร หมายถึง โวหารการเขียนชนิดหนึ่งที่เขียนให้ผู้อ่านเกิดความซาบซึ้งประทับใจ มีความรู้สึกคล้อยตามที่ผู้เขียนต้องการสื่อออกมา โดยการเลือกใช้คำที่ไพเราะเห็นภาพพจน์ได้ง่าย พรรณนาโวหารที่ปรากฏในไดอารี่ออนไลน์มีทั้งสิ้น 4 โวหาร คิดเป็นร้อยละ 0.44

“...เราเคยหลงใหล ในความกว้างไกลของทะเล ที่มีผิวน้ำสีน้ำเงินเข้ม อันแสนหนาวเหน็บสุดลูกหูลูกตา มีริ้วคลื่นสีขาวสะอาดแตกฟอง สลับไปมาไม่รู้เหนี่ยวกับสายลมเอื่อยเฉื่อยออกอ้าวไอแดดและปะแล่มกลิ้งเกลือ...”

(Zignature, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความดังกล่าวเป็นพรรณนาโวหาร เพราะเป็นพรรณนาความงดงามของทะเล ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพความงดงามนั้นตามที่ผู้เขียนต้องการ

“...สำหรับเราความรักที่เรามีตอนนี้ก็จะเหมือนดอกบัวลินะ ในแต่ละวันช่อดอกบัวก็จะบานออกมารับแสงตะวันยามเช้า คุสศไส แต่ตอนเย็นเมื่อพระอาทิตย์ลับตาไป ช่อดอกบัวก็จะหุบลงรอเวลาให้พระอาทิตย์กลับมาส่องแสงให้อีกครั้ง...”

(Krit-ch, 2549: www.storythai.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความดังกล่าวเป็นพรรณนาโวหาร เพราะเป็นการพรรณนาเกี่ยวกับช่อดอกบัวเมื่อยามเช้าและยามเย็น

จากการศึกษาวิเคราะห์การใช้โวหารในไดอารี่ออนไลน์ ปรากฏโวหารทั้งสิ้น 5 ลักษณะ คือ บรรยายโวหาร พรรณนาโวหาร เทศนาโวหาร สาธกโวหาร และอุปมาโวหาร บรรยายโวหาร พบมากที่สุดคือ 752 โวหาร คิดเป็นร้อยละ 82.91 จำนวนครั้งในการปรากฏทั้งสิ้น 752 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 82.91 รองลงมา คือ เทศนาโวหาร 115 โวหาร คิดเป็นร้อยละ 12.68 จำนวนครั้งในการปรากฏทั้งสิ้น 115 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.68 อุปมาโวหาร 27 โวหาร คิดเป็นร้อยละ 2.98 จำนวนครั้งในการปรากฏทั้งสิ้น 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.98 สาธกโวหาร 9 โวหาร คิดเป็นร้อยละ 0.99 จำนวนครั้งในการปรากฏทั้งสิ้น 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.99 และที่พบน้อยที่สุดคือพรรณนาโวหาร พบทั้งสิ้น 4 โวหาร คิดเป็นร้อยละ 0.44 จำนวนครั้งในการปรากฏทั้งสิ้น 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.44

5. ภาพพจน์

ภาพพจน์ หมายถึง ศิลปะการใช้ภาษาเพื่อให้เกิดความงาม ทำให้ผู้อ่านได้รับทั้งอารมณ์และสุนทรียรสจากข้อความที่ผู้เขียนรังสรรค์ขึ้น ทำให้ผู้อ่านเกิดภาพในใจคิดเห็นตามกับผู้เขียนบรรยาย อีกทั้งได้ยินเสียง ได้กลิ่น ได้อารมณ์ เกิดความรู้สึกสะเทือนใจไปกับศิลปะการประพันธ์ ภาพพจน์ที่ปรากฏในไดอารี่ออนไลน์มีทั้งสิ้น 10 ลักษณะเรียงตามลำดับจากชนิดของภาพพจน์ที่พบมากที่สุดไปยังชนิดของภาพพจน์ที่พบน้อยที่สุด ดังนี้

ตารางที่ 7 ลักษณะการใช้ภาพพจน์ในไดอารี่ออนไลน์

ลักษณะการใช้ภาพพจน์	จำนวนภาพพจน์	ร้อยละ	ความถี่ (ครั้ง)	ร้อยละ
ปฏิบัติ	207	28.95	207	14.52
อดีต	192	26.85	192	13.46
ศัพท์	136	19.02	839	58.54
อุปมา	56	7.83	56	3.93
การเล่นเสียง	53	7.41	61	4.28
บุคลาธิษฐาน	33	4.62	33	2.31
อุปลักษณ์	21	2.94	21	1.47

ลักษณะการใช้ภาพพจน์	จำนวนภาพพจน์	ร้อยละ	ความถี่ (ครั้ง)	ร้อยละ
นามนัย	14	1.96	14	0.98
สัญลักษณ์	2	0.28	2	0.14
การอ้างอิง	1	0.14	1	0.07
รวม	715	100	1,426	100

จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่า ลักษณะการใช้ภาพพจน์ในไดอารีออนไลน์ทั้ง 50 ไดอารีจาก 5 เว็บไซต์ ผู้เขียนใช้ภาพพจน์ประเภทย่อยมากที่สุด ปรากฏทั้งสิ้น 207 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 28.95 รองลงมาคือ อติพจน์ ปรากฏทั้งสิ้น 192 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 26.85 สัทพจน์ ปรากฏทั้งสิ้น 136 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 19.02 อุปมา ปรากฏทั้งสิ้น 56 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 7.83 การเล่นเสียง ปรากฏทั้งสิ้น 53 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 7.41 บุคลาธิษฐาน ปรากฏทั้งสิ้น 33 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 4.62 อุปลักษณะ ปรากฏทั้งสิ้น 21 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 2.94 นามนัย ปรากฏทั้งสิ้น 14 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 1.96 สัญลักษณ์ ปรากฏทั้งสิ้น 2 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 0.28 และภาพพจน์ที่ปรากฏน้อยที่สุด คือ การอ้างอิง ปรากฏทั้งสิ้น 1 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 0.14

ความถี่ของลักษณะการใช้ภาพพจน์ในไดอารีออนไลน์ทั้ง 50 ไดอารีจาก 5 เว็บไซต์ ปรากฏสัทพจน์มากที่สุด คือ 839 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 58.54 รองลงมา คือ ประพจน์ ปรากฏทั้งสิ้น 207 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.52 อติพจน์ ปรากฏทั้งสิ้น 192 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.46 การเล่นเสียง ปรากฏทั้งสิ้น 61 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.28 อุปมา ปรากฏทั้งสิ้น 56 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.93 บุคลาธิษฐาน ปรากฏทั้งสิ้น 33 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.31 อุปลักษณะ ปรากฏทั้งสิ้น 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.47 นามนัย ปรากฏทั้งสิ้น 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.98 สัญลักษณ์ ปรากฏทั้งสิ้น 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.14 และภาพพจน์ที่ปรากฏน้อยที่สุด คือ การอ้างอิง ปรากฏทั้งสิ้น 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.07

ตัวอย่างการใช้ภาพพจน์ในไดอารีออนไลน์ทั้ง 10 ลักษณะ มีรายละเอียดดังนี้

5.1 ประพจน์

ประพจน์ หมายถึง การใช้คำถามโดยไม่ต้องการคำตอบ เป็นการใช้คำถามเพื่อสื่อความคิดหรือเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่านมากกว่าการต้องการคำตอบ ภาพพจน์ประพจน์ที่ปรากฏในไดอารีออนไลน์ มีทั้งสิ้น 207 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 28.95

“...ไม่สำคัญว่า...คุณมีทรัพย์สินมากเท่าไร สำคัญว่า...สิ่งที่คุณมี มันมี “อำนาจ” ชี้อาชีพของคุณแค่ไหน...”

(sananda, 2549: www.diaryhub.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ประโยค คุณมีทรัพย์สินมากเท่าไร เป็นประโยคคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ เป็นเพียงการเตือนสติเรื่องทรัพย์สินเท่านั้น

“...หากเรามองต่างมุม สิ่งที่เราเห็นย่อมแตกต่างกัน เธอว่าจริงไหม ในความเป็นจริงไม่ว่าจะเป็นการมองปัญหา...”

(ดาวดวงเดียว, 2549: www.bloggang.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ประโยค เธอว่าจริงไหม เป็นประโยคคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ ผู้เขียนต้องการเพียงแค่ให้ผู้อ่านมีความคิดเห็นตามที่ผู้เขียนได้อธิบายไว้เท่านั้น

“...ไม่รู้เหนือรู้ได้ ก็เดินลุ่มๆเอา เพราะรู้ว่าไม่ไกล แต่ไอ้ไม่ไกลเนี่ยมันยังงัวยาว...”

(fuekfon, 2549: www.bloggang.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความ “ไอ้ไม่ไกลเนี่ยมันยังงัวยาว” เป็นประโยคคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ เป็นเพียงการรำพึงรำพันถึงระยะทางที่ผู้เขียนเดินซึ่งรู้ว่าไม่ไกล แต่ไม่อาจทราบได้ว่าไม่ไกลจริงหรือไม่

“...ทำไมไม่ยอมบอกว่ามีคนอื่น จาได้ทำใจ ทำไมต้องทำแบบนี้???...”

(fozil, 2549: www.storythai.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความ ทำไมต้องทำแบบนี้ เป็นประโยคคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ เป็นเพียงการรำพึงรำพันด้วยความคับแค้นใจ

“...จะต้องเริ่มนับ 1 ใหม่หรือป่าวไม่รู้ ทุกๆอย่างตอนนี้...เรตกที่นั่งลำบาก...”

(Naza diary, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความ จะต้องเริ่มนับ 1 ใหม่หรือป่าวไม่รู้ เป็นประโยคคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ เป็นเพียงการรำพึงรำพันถึงการเริ่มต้นทำสิ่งต่างๆอีกครั้ง

5.2 อติพจน์

อติพจน์ หมายถึง การกล่าวเกินจริง เป็นการกล่าวถึงสิ่งที่ไม่น่าเป็นไปได้ เพื่อเน้นอารมณ์ความรู้สึกให้แก่ผู้อ่าน ภาพพจน์อติพจน์ที่ปรากฏในไดอารีออนไลน์มีทั้งสิ้น 192 ภาพพจน์คิดเป็นร้อยละ 26.85

“...ดวงใจของฉัน ฉันได้บอกเธอแล้วเมื่อวาน...”

(วันเวลาของคนกระจอก, 2549: www.diaryhub.com)

ข้อความดังกล่าวเป็นอติพจน์ เป็นการกล่าวเกินจริง เพราะไม่มีมนุษย์คนใดที่จะพูดกับดวงใจซึ่งเป็นสิ่งไม่มีตัวตนได้

“...แล้วมันก็ถักด้วยด้ายแดงถักเป็นเงื่อนไม่รู้จบ หมายถึงความรุ่งเรืองไม่มีที่สิ้นสุด...”

(cioccolato, 2549: www.bloggang.com)

ข้อความดังกล่าวเป็นอติพจน์ เพราะไม่มีการถักด้ายใดๆที่ไม่มีวันจบสิ้น ทุกอย่างมีเริ่มก็ต้องมีจบด้วยกันทั้งนั้น (ก็ สะกดผิด คำที่ถูกต้อง คือ ก็)

“...ปกติ ถ้ากูไม่ไปเดินซื้อเสื้อผ้า แต่งตัวคนเดียว ก็ซื้อหนังสือแต่งสมอง แบบนี้ประจำ...”

(Box-zir, 2549: www.storythai.com)

ข้อความดังกล่าวเป็นอติพจน์ เพราะไม่มีใครที่จะนำหนังสือมาแต่งสมองได้เหมือนกับการแต่งตัว

“...เมื่อคืนนี้ะใจหายอยู่ที่ตาตุ่ม นึกว่าจะทำ Play Station ของพี่เอกพังซะแล้ว...”

(Love_Strawberries, 2549: www.yenta4.com)

ข้อความดังกล่าวเป็นอติพจน์ เพราะหัวใจของมนุษย์ไม่สามารถหายไปแล้วไปปรากฏที่
ตาตุ่ม ซึ่งเป็นอวัยวะส่วนล่างสุดของร่างกายมนุษย์ได้

“...และแล้วตัวเราก็คงจะกลายเป็น “สายลม” จริงๆมั้ง หายไปกับวันเวลาที่ผ่านไป แต่
ก็ม้วยเป็นไรรอก...”

(Nature of love, 2549: www.googig.com)

ข้อความดังกล่าวเป็นอติพจน์ เพราะคงไม่มีมนุษย์คนใดเปล่งกายเป็นสายลมได้

5.3 สัทพจน์

สัทพจน์ หมายถึง การเลียนเสียงธรรมชาติ เช่น เสียงร้องของสัตว์ เสียงกริยาอาการของ
คน เสียงดนตรี เป็นต้น ภาพพจน์สัทพจน์ที่ปรากฏในไดอารี่ออนไลน์มีทั้งสิ้น 136 ภาพพจน์ คิด
เป็นร้อยละ 19.02

“...เจ้าบอลคงมองเราด้วยสายตาอาฆาต อี อี เราตัดสินใจไม่คู่นั่งอะ...”

(sananda, 2549: www.diaryhub.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า อี อี เป็นการเลียนเสียงหัวเราะของมนุษย์

“...เอี้ยดดด...ปาด โคน้สูงสุดท้าย ฝะฝะฝากกให้เธอ โยนทิ้งไป...”

(fuekfon, 2549: www.bloggang.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า เอี้ยดดด เป็นการเลียนเสียงเบรกของรถยนต์

“...เดินเหยียบถนนนั้นแล้วต้องหยุดพูดว่า โอ้โห...แม่คงงงว่ามันเป็นอะไรของมัน...”

(I3foxy, 2549: www.storythai.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า โอ้โห เป็นการเลียนเสียงอุทานของมนุษย์ เมื่อประหลาดใจกับ
เรื่องใดเรื่องหนึ่ง

“..เฮ้อ..อ..อ..อ กลัวน้ำแข็งขั้วโลกละลายมาถึงเมืองไทย...”

(yasuna, 2549: www.yenta 4.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า เฮ้อ..อ..อ..อ เป็นการเลียนเสียงถอนหายใจของมนุษย์

“...ทำมัยเค้าต้องมานั่งหวงตัวเองอยู่แบบนี้ด้วย (มัยตอบ...แต่จำ) แค็กๆๆ(เสียงไอ... เพราะมัยสบายอยู่)...”

(Nature of love, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า แค็กๆๆ เป็นการเลียนเสียงไอของมนุษย์

5.4 อุปมา

อุปมา หมายถึง การเปรียบสิ่งหนึ่งเหมือนอีกสิ่งหนึ่ง โดยมีคำบ่งชี้เพื่อพิจารณาลักษณะของอุปมา ดังนี้ คุณ ประคุณ ดัง คั่ง เพียง เพียง แจก เช่น ราวกับ เป็นต้น ภาพพจน์อุปมา ที่ปรากฏในไดอารี่ออนไลน์มีทั้งสิ้น 56 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 7.83

“...แต่เพื่อให้ใช้ชีวิตอย่างที่ชีวิตควรจะเป็นคุณก่อนเมฆที่ลอยไปมาโดยไม่ต้องกังวล...”

(bigna, 2549: www.diaryhub.com)

ข้อความข้างต้นเป็นอุปมา เพราะมีคำบ่งชี้ คือ “คุณ” เป็นการเปรียบเทียบการใช้ชีวิตของมนุษย์ว่าควรปฏิบัติตัวให้เหมือนก้อนเมฆที่ลอยไปมาโดยไม่ต้องกังวลกับสิ่งใด

“...ทำไมนางเอกพูดเสียงเบาราวกระซิบอย่างนั้นคะ ฟังไม่รู้เรื่องอะคะ...”

(keigo, 2549: www.bloggang.com)

ข้อความข้างต้นเป็นอุปมา เพราะมีคำบ่งชี้คือ “ราว” เป็นการเปรียบเทียบเสียงที่เบามากเหมือนกับเสียงกระซิบ

“...เราร้องไม่เพาะ เราร้องเหมือนรูปเปิดซีดีเราร้องเลยอะ...”

(ปาตี, 2549: www.yenta 4.com)

ข้อความข้างต้นเป็นอุปมา เพราะมีคำบ่งชี้คือ “เหมือน” เป็นการเปรียบเทียบการร้องเพลงของมนุษย์เหมือนกับการส่งเสียงร้องของเป็ด คำว่า “ลูกเป็ด” และ “เพราะ” ในข้อความสะกดผิด คำที่เขียนถูกต้อง คือ “ลูกเป็ด” , “เพราะ”

“...ถ้าคุณขาดที่พักพิงกาย จนต้องเร่รอนเรื่อยไปแบบคนจร สักวันคุณก็จะเหนื่อยอ่อน หรืออาจนอนหนาวหมดสติไป อยู่ที่ใดสักแห่งหนึ่งโดยไม่มีใครสนใจ...”

(yasuna, 2549: www.yenta 4.com)

ข้อความข้างต้นเป็นอุปมา เป็นการเปรียบเทียบผู้ที่เร่รอน ขาดที่พักพิงกายว่าเหมือนคนจร

“...คนหนึ่งคนอย่างเราที่เคยเจ็บ มันมีรากรอยร้าวที่ยังลึกอยู่ในใจ ที่ตัวเองไม่เคยจะแก้ไขได้ ปล่อยให้ตัวเองสงสัยอยู่ทุกวัน ว่าทุกวันนี้เราเป็นอะไร? ฉันท้ใจแล้วว่า ตัวฉันเองเหมือนแก้วที่มีรอยร้าวหนึ่งใบ ไม่มีใครสามารถลบรอยให้แก้วใสเหมือนเดิมได้ แม้จะพยายามแค่ไหน...”

(I3foxy, 2549: www.storythai.com)

ข้อความข้างต้นเป็นอุปมา เพราะมีคำบ่งชี้คือ “เหมือน” เป็นการเปรียบเทียบตัวคนที่มีแผลในใจเหมือนกับแก้วที่มีรอยร้าว

5.5 การเล่นเสียง

การเล่นเสียง หมายถึง การเลือกใช้คำที่มีเสียงสัมผัส อาจเป็นสัมผัสพยัญชนะหรือสัมผัสสระ เพื่อให้เกิดความไพเราะของเสียงสัมผัส ภาพพจน์การเล่นเสียงในไดอารีออนไลน์ปรากฏทั้งสิ้น 53 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 7.41

“...จะรอฤกษ์งามยามดี...”

(วันเวลาของคนกระจอก, 2549: www.diaryhub.com)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่ามีการเล่นเสียงสระอาและพยัญชนะสะกด /ม/ ในคำว่า งามและยาม

“...รอยยิ้มกว้างใสสด ก็มาจากหัวใจที่สดสวยใส กว่าจะเติบโต กว่าจะรู้ความหมายของ
สิ่งใดในชีวิต...”

(Zignature, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่าการเล่นเสียงพยัญชนะ ส และ ต ในคำว่า ใสสด,
สดสวยใส, โตเติบโต

┌───┐
“...ฝันแผ่นดิน ถิ่นไทย จารไม่หมด

┌───┐ ┌───┐
หกร้อยพจน์ ลงสมุด ไม่สุดสิ้น

┌───┐ ┌───┐
พระราชภารกิจ เลิศล้ำ โลกยลยิน

┌───┐
เจ้าแผ่นดิน แห่งสยาม พระนามไกร...”

┌───┐

(Zignature, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า มีการเล่นเสียงสัมผัสสระและสัมผัสพยัญชนะ ได้แก่
(สระอิ) ดิน-ถิ่น , (สระอุ) สมุด-สุด , (สระโอะ) ล้ำ-ยล , (สระอา) สยาม-นาม , (เสียงพยัญชนะ ส)
สุด-สิ้น , (เสียงพยัญชนะ ล) เลิศ-ล้ำ , (เสียงพยัญชนะ ย) ยล-ยิน

5.6 บุคลาธิษฐาน

บุคลาธิษฐาน หมายถึง การให้สิ่งไม่มีชีวิตทำกริยาอาการเหมือนมนุษย์ ภาพพจน์
บุคลาธิษฐานในไดอารีออนไลน์ ปรากฏทั้งสิ้น 33 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 4.62

“...ขอดาวช่วยตามหา ช่วยกันมองหาคนใจดี...ดาว...เทอเคยได้ยินเรื่องรักแท้บ้างมั๊ย...”

(kloy, 2549: www.diaryhub.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความข้างต้นเป็นบุคลาธิษฐาน กล่าวคือให้สิ่งไม่มีชีวิต คือ
ดาว อาการตามหาคนใจดี

“... ว่าวจุฬากำลังหยอกล้อกับสายลม หางว่าวที่โบกสะบัดคล้ายกับคลื่นน้ำ...”

(ทะเลกับความมืด, 2549: www.bloggang.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความข้างต้นเป็นบุคลาธิษฐาน กล่าวคือให้สิ่งไม่มีชีวิต คือ ว่าวทำกริยาหยอกล้อ

“...ชั้นถึงได้รู้ว่า มีคุณความรักอีกคนที่วิ่งตามฉันอยู่ตลอดเวลา...”

(Box-zir, 2549: www.storythai.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความข้างต้นเป็นบุคลาธิษฐาน กล่าวคือให้สิ่งไม่มีชีวิต นั่นคือ ความรักทำกริยาวิ่งตามมนุษย์

“...ความรักไม่สามารถให้ที่พักพิงกายกับใคร แต่ก็ยินดีเป็นที่พักพิงใจเสมอ...”

(yasuna, 2549: www.yenta 4.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความข้างต้นเป็นบุคลาธิษฐาน กล่าวคือ ให้สิ่งที่เป็นนามธรรม คือ ความรัก เป็นที่พักพิงให้กับมนุษย์ ซึ่งไม่สามารถเป็นไปไม่ได้

“...ฝันร้ายไม่น่าจดจำหรือคร่ำครวญ นอกจากมันจะไม่เคยทำอะไรให้ดีขึ้นแล้ว ไม่เคยช่วยซับน้ำตา... ไม่เคยช่วยหุงหาอาหาร ไม่เคยเยียวยายามป่วยไข้ มันมีแต่จะจุดเราลงไปอยู่ในโลกของความท้อแท้...”

(Zignature, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ข้อความข้างต้นเป็นบุคลาธิษฐาน กล่าวคือ ให้ฝันร้าย ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นนามธรรม ทำกริยาอาการต่างๆที่มนุษย์ทำได้ เช่น หุงหาอาหาร รักษาอาการป่วยไข้ จุด ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้

5.7 อุปลักษณ์

อุปลักษณ์ หมายถึง การเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่ง โดยมีคำบ่งชี้ “เป็น, คือ” ภาพพจน์อุปลักษณ์ที่ปรากฏในไดอารี่ออนไลน์ มีทั้งสิ้น 21 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 2.94

“...เพื่อนอีกคน หน้าใหม่เป็นแพนด้า คือขาวแต่ตา เพราะใส่แว่นตา...”

(วันเวลาของคนกระจอก, 2549: www.diaryhub.com)

ข้อความข้างต้นเป็นอุปลักษณ์ เพราะเป็นการเปรียบเทียบหน้าของมนุษย์ว่าเป็นแพนด้า กล่าวคือ แพนด้าเป็นสัตว์ที่มีขนบริเวณ หู รอบดวงตา จมูก ขา หัวไหล่ เป็นสีดำ ขณะที่บริเวณอื่นๆ จะเป็นสีขาว (bearandbuddy เว็บไซต์เตอร์, 2550) จากข้อความเป็นการเปรียบเทียบหน้าของมนุษย์ที่มีรอยไหม้บริเวณรอบดวงตาว่าเหมือนกับหน้าของหมีแพนด้าที่มีขนสีดำบริเวณรอบดวงตา

“...มีเหงูเปงควายให้มึงหลอกหรือออ เหงูเปงแค่นั้นหรือ กูเสียใจจัง...”

(fozil, 2549: www.storythai.com)

ข้อความข้างต้นเป็นอุปลักษณ์ เพราะเป็นการเปรียบเทียบมนุษย์ว่าโง่งเหมือนควาย เพราะควายเป็นสัตว์ที่ใช้แต่แรงงานเพียงอย่างเดียว

“...หลายคนอาจคิดว่า ความรักคือจุดจบของทุกสิ่ง...”

(yasuna, 2549: www.yenta4.com)

ข้อความข้างต้นเป็นอุปลักษณ์ เพราะเป็นการเปรียบเทียบความรักว่าเป็นจุดจบของทุกสิ่ง

“...เออ...สงสัยจะอิจฉาแหละมั้ง...ก็โชคดีเป็นลูกคนกลาง...เป็นหมาหัวเน่าเรา...”

(Naza diary, 2549: www.googig.com)

ข้อความข้างต้นเป็นอุปลักษณ์ เป็นการเปรียบเทียบลูกคนกลางว่าเป็นหมาหัวเน่า ไม่ค่อยได้รับความสนใจจากคนในครอบครัว

“...และชั้นก็คงต้อง คำ คำ คำ แล้วก็คำ เอ๊กกก ไม่สนๆ กีฬาคือสิ่งที่ฉันรัก และฉันจะเล่นมัน...”

(iamthered, 2549: www.yenta 4.com)

ข้อความข้างต้นเป็นอุปลักษณ์ เป็นการเปรียบว่ากีฬา คือสิ่งที่ผู้เขียนรักและต้องการจะเล่นตลอดไป

5.8 นามนัย

นามนัย หมายถึง การใช้คำหรือวลีที่มีลักษณะเด่นของสิ่งนั้น มากล่าวแทนสิ่งที่ต้องการกล่าวถึง ภาพพจน์นามนัยในไดอารีออนไลน์ปรากฏทั้งสิ้น 14 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 1.96

“...รู้สึกจะเป็นแฟนอินเทอร์เน็ตที่รักหงส์แดงมากกว่า...”

(keizo, 2549: www.bloggang.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า หงส์แดง เป็นนามนัย ใช้คำว่าหงส์แดง บอกลักษณะของทีมฟุตบอลชื่อดังของประเทศไทยคือ ทีมลิเวอร์พูล

“...แวะซื้อเบียร์ 4 ขวดไปกินที่บ้าน ข้าวยังไม่ตักถึงห้องชุดยอดข้าวชะแระ...”

(FBI, 2549: www.google.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ยอดข้าว เป็นนามนัย หมายถึง ส่วนสำคัญที่นำมาใช้ผลิตเบียร์ เป็นการมีส่วนสำคัญในการผลิตเบียร์มาใช้กล่าวถึงเบียร์ ซึ่งเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

5.9 สัญลักษณ์

สัญลักษณ์ หมายถึง การใช้สิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิตเป็นตัวแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นรูปธรรมหรือนามธรรม ภาพพจน์สัญลักษณ์ในไดอารีออนไลน์ ปรากฏทั้งสิ้น 2 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 0.28

“...เช้าวันเสาร์เช้างาน รับขวัญประคู้แดง มีเสื้อแจกหน้างานตอนลงทะเบียน...”

(Box-zir, 2549: www.storythai.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ประคู้แดง เป็นสัญลักษณ์ หมายถึงกองทัพเรือ

“...สี่ขาว ความรักที่บริสุทธิ์และล้ำค่า แท้จริง และไม่หวังผลตอบแทน...”

(yasuna, 2549: www.yenta4.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า สีขาว เป็นสัญลักษณ์แทนความรักที่บริสุทธิ์

5.10 การอ้างอิง

การอ้างอิง หมายถึง การนำเหตุการณ์ บุคคล หรือข้อความตอนใดตอนหนึ่งในวรรณกรรม วรรณคดี มาอ้างอิงในงานเขียนของตน ภาพพจน์การอ้างอิงในไดอารีออนไลน์ปรากฏทั้งสิ้น 1 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 0.14

“...อึกคิวเป็นลูกเมียน้อยของท่านโชกุนแต่ได้เข้ามาบวชในเซ็นตั้งแต่อายุ 5 ขวบ ในสมัย Ashikaga ค.ศ.1400 กว่าๆ เป็นช่วงที่ศาสนาในญี่ปุ่นเสื่อมโทรมมาก พระก็จอมปลอมหวังแต่ยศถาบรรดาศักดิ์ ซึ่งอึกคิวซังก็แข็งเคียดจะฆ่าตัวตาย แต่ก็มีจดหมายมาจากตุ๊กตาได้ฝันว่า “สักวันหนึ่งเจ้าจะนิพพาน ได้โปรดดูแลรักษาตัวให้ดี” ทำให้อึกคิวซังฮึดสู้อีกครั้ง (มีอยู่จริงเหมือนในการ์ตูน)...”

(Blessing from sun, 2549: www.diaryhub.com)

จากตัวอย่างข้างต้น เป็นการอ้างอิงประวัติเกี่ยวกับอึกคิวซังจากหนังสือเล่มหนึ่ง แต่ไม่ปรากฏชื่อของหนังสือ ไม่ปรากฏข้อมูลของหนังสือแต่อย่างใด อึกคิวซัง เป็นพระภิกษุในพระพุทธศาสนาซึ่งบรรลุธรรมขณะที่มีอายุน้อยที่สุด เป็นพระที่มีความอดทนและความเพียรสูง (palungjit เว็บมาสเตอร์, 2550) (เป็ คำที่ถูกต้อง คือ เป็น)

จากการศึกษาวิเคราะห์ภาพพจน์ที่ปรากฏในไดอารีออนไลน์ พบภาพพจน์ทั้งสิ้น 10 ลักษณะ ได้แก่ อุปมา อุปลักษณ์ บุคลาธิษฐาน อติพจน์ สัทพจน์ ปฏิพจน์ นามนัย สัญลักษณ์ การอ้างอิง การเล่นเสียง ภาพพจน์ที่พบมากที่สุด คือ ปฏิพจน์ ปรากฏทั้งสิ้น 207 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 28.95 จำนวนครั้งในการปรากฏทั้งสิ้น 207 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.52 รองลงมาคือ อติพจน์ ปรากฏทั้งสิ้น 192 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 26.85 จำนวนครั้งในการปรากฏทั้งสิ้น 192 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.46 สัทพจน์ ปรากฏทั้งสิ้น 136 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 19.02 จำนวนครั้งในการปรากฏทั้งสิ้น 839 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 58.54 อุปมา ปรากฏทั้งสิ้น 56 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 7.83 จำนวนครั้งในการปรากฏทั้งสิ้น 56 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.93 การเล่นเสียง ปรากฏทั้งสิ้น 53 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 7.41 จำนวนครั้งในการปรากฏทั้งสิ้น 61 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.28 บุคลาธิษฐาน ปรากฏทั้งสิ้น 33 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 4.62 จำนวนครั้งในการปรากฏทั้งสิ้น 33 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.31

อุปลักษณะ ปรากฏทั้งสิ้น 21 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 2.94 จำนวนครั้งในการปรากฏทั้งสิ้น 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.47 นามนัย ปรากฏทั้งสิ้น 14 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 1.96 จำนวนครั้งในการปรากฏทั้งสิ้น 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.98 สัตยลักษณะ ปรากฏทั้งสิ้น 2 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 0.28 จำนวนครั้งในการปรากฏทั้งสิ้น 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.14 และภาพพจน์ที่ปรากฏน้อยที่สุด คือ การอ้างถึง ปรากฏทั้งสิ้น 1 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 0.14 จำนวนครั้งในการปรากฏทั้งสิ้น 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.07

จากข้อความที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นถึงการใช้ภาษาในไดอารีออนไลน์ ในด้านการใช้คำ ประโยคตามเจตนาการสื่อสาร สำนวน โวหารและภาพพจน์ ทำให้มองเห็นการใช้ภาษาของกลุ่มผู้ใช้บริการไดอารีออนไลน์ ซึ่งเป็นกลุ่มวัยรุ่นว่ามีลักษณะเหมือนและแตกต่างจากการใช้ภาษาเขียนด้านการใช้คำปรากฏการใช้คำ 10 ลักษณะ เรียงตามลำดับจากจำนวนที่พบมากที่สุดไปยังจำนวนที่พบน้อยที่สุด ดังนี้ คำซ้ำ คำที่สะกดผิดไปจากคำเดิม คำภาษาต่างประเทศ คำซ้อน คำประสม คำเสริม คำเฉพาะกลุ่ม คำสแลง คำหยาบ และคำภาษาถิ่น ด้านการใช้ประโยค พบว่าไดอารีออนไลน์ใช้ประโยคเชิงให้ทราบมากที่สุด รองลงมาคือประโยคถามให้ตอบและประโยคบอกให้ทำ ด้านการใช้สำนวน ปรากฏสำนวนเก่าที่มีใช้มาแต่เดิมมากกว่าสำนวนที่เกิดขึ้นใหม่ ด้านการใช้โวหาร ปรากฏบรรยายโวหารมากที่สุด รองลงมา คือ เทศนาโวหาร อุปมาโวหาร สาธกโวหาร และโวหารที่ปรากฏน้อยที่สุด คือ พรรณนาโวหาร และด้านการใช้ภาพพจน์ ปรากฏการใช้ภาพพจน์ปฎิพจน์มากที่สุด รองลงมา คือ อติพจน์ สัทพจน์ อุปมา การเล่นเสียง บุคลาธิษฐาน อุปลักษณะ นามนัย สัตยลักษณะ และภาพพจน์ที่ปรากฏน้อยที่สุด คือ การอ้างถึง

ตอนที่ 2 ภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรมจากไดอารี่ออนไลน์

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรมหัวข้อต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ภาพสะท้อนค่านิยม

- 1.1 ค่านิยมเรื่องวัตถุ
- 1.2 ค่านิยมเรื่องความประพฤติ
- 1.3 ค่านิยมเรื่องบุคคล

2. ภาพสะท้อนความเชื่อ

- 2.1 ศาสนา
- 2.2 โหราศาสตร์
- 2.3 ไสยศาสตร์
- 2.4 โชคลาง

3. ภาพสะท้อนประเพณี

- 3.1 ประเพณีไทย
- 3.2 ประเพณีต่างชาติ

1. ภาพสะท้อนค่านิยม

ค่านิยม หมายถึง สิ่งสำคัญขั้นมูลฐานที่ทำให้บุคคลตัดสินใจว่าจะปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างไร ค่านิยมเป็นความคิดเห็นพ้องต้องกันของคนในสังคม มีทั้งค่านิยมที่พึงประสงค์และค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์ ค่านิยมสามารถประเมินค่าพฤติกรรมให้เป็นที่ยอมรับจนเป็นเอกลักษณ์ที่บอกลักษณะของคนในชาติ (ประภาศรี สีหอำไพ, 2532: 11) จากการศึกษาไดอารี่ออนไลน์ ปรากฏค่านิยมหลายลักษณะ ได้แก่ ค่านิยมด้านวัตถุ ความประพฤติ และบุคคล

1.1 ค่านิยมเรื่องวัตถุ

ค่านิยมเรื่องวัตถุ หมายถึง วัตถุหรือสิ่งของที่คนในสังคมเห็นพ้องต้องกันว่าเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวัน อาจเป็นเครื่องแสดงเกียรติยศหรือความมีหน้ามีตาในสังคม ไดอารีออนไลน์ปรากฏค่านิยมเรื่องวัตถุหลายลักษณะ เช่น เรื่องของปัจจัย 4 ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัยและยารักษาโรค ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ดังปรากฏใน yasuna, 2549: www.yenta 4.com ดังนี้

“...ถ้าคุณขาดอาหารก็จะต้องอดจนร่างกายสู้ไม่ไหว และจากโลกนี้ไปในที่สุด ถ้าคุณขาดที่พักพิงกาย จนต้องเร่ร่อนเรื่อยไปแบบคนจร สักวันคุณก็จะเหนื่อยอ่อนหรืออาจนอนหนาวหมดสติไปอยู่ที่ใดสักแห่งหนึ่งโดยไม่มีใครสนใจ ถ้าคุณขาดเสื้อผ้าคลุมกาย นอกจากความเย็นและความร้อนจะทำให้คุณเจ็บไข้ไม่สบายแล้ว คุณจะอยู่อย่างไร โดยปราศจากผ้าสักขี้เพื่อปกปิดเรือนร่างให้ปลอดภัยจากสายตาผู้คน และถ้าคุณเจ็บไข้ได้ป่วย โดยที่คุณมีอาหาร ที่อยู่อาศัยและเครื่องนุ่งห่ม แต่คุณกลับขาดยารักษาโรค คุณคิดว่าจะมีชีวิตอยู่ได้อย่างไรกัน...”

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ปัจจัย 4 ยังคงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญในการดำรงชีวิตประจำวันของมนุษย์ เป็นปัจจัยพื้นฐานที่จะทำให้มนุษย์ดำรงชีพต่อไปได้

นอกจากค่านิยมเรื่องปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตแล้ว ไดอารีออนไลน์ยังปรากฏค่านิยมเรื่องการใช้เทคโนโลยีอันทันสมัยเข้ามาอำนวยความสะดวกในการดำเนินชีวิตประจำวัน จนถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่ 5 ซึ่งขาดไม่ได้ นั่นคือ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ วิทยุ โทรทัศน์ บัตรเครดิต โน้ตบุ๊ค เครื่องเล่นเอ็มพีสาม ดังปรากฏการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ดังต่อไปนี้

“...มาอีกแล้ว ใจเพราะเมื่อวานคอมพิวเตอร์มันไวรัสเข้าเลยไม่ได้มาเขียนแย้งเลยเนอะ...”

(Da 34, 2549: www.yenta 4.com)

“...และก็เกือบทำมือถือหายด้วย เพราะว่ามาจัด คิวมือถือออกมา กะว่าเสร็จก็จิงกูระจะเอามาเก็บที่กระเป๋ากางเกงเหมือนเดิม...”

(Naza diary, 2549: www.googig.com)

“...ตอนนี้เราเริ่มมั่นใจขึ้นแล้ว เรื่องการขับรถ เพราะว่าพอเปลี่ยนป้ายแล้ว จะได้ไม่มีใคร
ตราหน้าได้อีกแล้ว ใจว่า ป้ายแดง แล้วไงละยะ ป้ายแดง...”

(Blessing from sun , 2549: www.diaryhub.com)

“...ใช้บัตรเครดิตแล้วได้เงินคืนบ้างก็ยังดี...”

(Bigna, 2549: www.diaryhub.com)

“...แม้กระทั่งในรถ ยังนั่งจิ้มโน้ตบุคไปด้วย(เพื่อนขับ) มือถือนี่ไม่ต้องพุดถึงพกไม่ต่ำกว่า
3 เครื่อง...”

(Zignature, 2549: www.googig.com)

“...ป้ายเอาเอ็มพีสาม มาใส่หูฟัง แล้วก็เปิดอย่างดังเกือบสุด...”

(Pooki, 2549: www.googig.com)

ผู้เข้าใช้บริการ โคอริออน ไลน์โดยส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีความเป็นตัว
ของตัวเอง กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก ชอบการเปลี่ยนแปลงและชอบลองสิ่งใหม่ๆ ดังนั้นจึง
ปรากฏค่านิยมเรื่องการนิยมสินค้าแปลกใหม่และมีราคาแพงจากต่างประเทศ ดังปรากฏใน
cioccolato, 2549: www.blonggang.com

“... “กลิ่น”เรียกเข้าที่เพื่อนเพิ่งส่งมาให้...เป็นกลิ่น raspberry กับ rose ตอนนี้เราเอากลิ่น
raspberry มาใช้ก่อน ตอนแรกว่าจะเอากลิ่น rose มาใช้ด้วย เพราะเรามีโทรศัพท์ 2 เครื่อง แต่กลัวว่าถ้า
มีคนโทรเข้าทั้ง 2 เบอร์...”

นอกจากนั้นยังปรากฏการนิยมใช้สินค้ายี่ห้อดังจากต่างประเทศ โดยเฉพาะสินค้าที่มี
รูปลักษณ์ภายนอกสวยงาม สีสดใส เช่น ผลิตภัณฑ์ยี่ห้อชาริโอ จากประเทศญี่ปุ่น ดังปรากฏใน
Milkmydiary, 2549: www.storythai.com

“...วันนี้ไปเซ็นยันมาเงินกูหายไปไหนหมด ใช้เงินเก่งเหลือเกินหาร้อยอะ ชื้ออะไรเนีย
กู? ดังหุดตหาย ไปชื้อชาริโอ กินฟูจิ โยนโบ หมดเกลี้ยง...”

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้ใช้บริการไดอารีออนไลน์ซึ่งเป็นกลุ่มวัยรุ่นนั้นมีค่านิยมเรื่องวัตถุหลายลักษณะ ทั้งค่านิยมที่เป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตและค่านิยมเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่เป็นปัจจัยเพิ่มเติมที่เอื้อให้ชีวิตดำเนินต่อไปด้วยความสะดวกรวดเร็วและสะดวกสบาย อีกทั้งกลุ่มวัยรุ่นเป็นวัยที่ชอบความแปลกใหม่ ดังนั้นจึงปรากฏการใช้สินค้าที่แปลกแหวกแนว รวมถึงยึดติดกับสินค้ามีชื่อจากต่างประเทศ

1.2 ค่านิยมเรื่องความประพฤติ

ค่านิยมเรื่องความประพฤติ หมายถึง พฤติกรรมต่างๆ ที่แสดงออกในการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งแบ่งออกได้เป็นความประพฤติอันพึงประสงค์และความประพฤติอันไม่พึงประสงค์

1.2.1 ความประพฤติอันพึงประสงค์

ความประพฤติอันพึงประสงค์ หมายถึง พฤติกรรมต่างๆ ที่คนในสังคมยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ดีงาม เหมาะสมแก่การปฏิบัติและถือเป็นแบบอย่าง ไดอารีออนไลน์ปรากฏค่านิยมเรื่องความประพฤติอันพึงประสงค์ที่ควรถือเป็นแบบอย่างหลายลักษณะ เช่น การรักและเทิดทูนบุพการี การให้ความสำคัญและกตัญญูกตเวทีต่อบุพการีของตน รวมถึงการให้ความสำคัญกับครอบครัวมากกว่าสิ่งอื่น ดังนี้

“...พูดได้เต็มปากเลยว่า รักแม่คนนี้ที่สุด ไม่ผิดหวังที่ได้เกิดเป็นลูกแม่...”

(Love_Strawberries, 2549: www.yenta 4.com)

“...อ้ออยากจะขอโทษแม่ที่ชอบทะเลาะกะแม่ประจำเลย ทำแม่เสียใจหลายอย่าง อังก็ไม่ได้ตั้งใจหรอก บางทีพูดไปก็นั่งเสียใจอยู่เหมือนกัน แต่แม่เชื่อเหอะว่าหนูไม่ทิ้งแม่แน่ๆ..อนาคตต่อไปจะเป็นยังไงแม่ก็ยังมีอ้อยอยู่ข้างๆ คอยเป็นกำลังใจให้แม่ คอยเป็นคนรับฟังปัญหาของแม่ คอยทำให้แม่หัวเราะ และคอยพาแม่ไปหาหมอแล้วก็ไปเที่ยวสวนรถไฟ...”

(Bigna, 2549: www.diaryhub.com)

“...วันที่ 17 ก.ค. 49 ที่ผ่านมา อออิ วันสำคัญของครอบครัวกู คือมันเปงวันที่ครบรอบแต่งงานของพ่อกะแม่กูนะ...”

(Fozil, 2549: www.storythai.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าผู้เข้าใช้บริการไดอารีออนไลน์ยังคงให้ความสำคัญกับบุพการีและครอบครัวเป็นอย่างมาก เนื่องจากกลุ่มวัยรุ่นเหล่านี้ยังคงอาศัยอยู่กับครอบครัว และได้รับการอบรมเลี้ยงดู ดูแลเอาใจใส่จากครอบครัวของตนอยู่โดยตลอด

นอกจากนั้นยังปรากฏค่านิยมเรื่องความกตัญญูทวดที่ต่อครู-อาจารย์ ซึ่งเป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ อบรมสั่งสอนให้เป็นคนดี ดังปรากฏการจัดพานไหว้ครูเพื่อบูชาพระคุณของคุณครูในพิธีไหว้ครูประจำปี ดังนี้

“...วันนี้เป็นวันไหว้ครู เมื่อคืนฉันเหนื่อยจัง เพราะต้องทำพานไหว้ครู...”

(วรรณ hot hot, 2549: www.diaryhub.com)

นอกจากนั้นยังสะท้อนค่านิยมอันพึงประสงค์ที่คนในสังคมยอมรับและเห็นเป็นเรื่องที่ควรยึดถือเป็นแบบอย่าง นั่นคือ ความมีน้ำใจ มีวินัยในตนเอง รู้จักและเรียนรู้การขอโทษเมื่อทำผิด อดทน และช่วยเหลือส่วนรวม ตั้งใจเรียน มีน้ำใจนักกีฬา ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม ได้แก่ การไปเลือกตั้ง ซึ่งเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของวัยรุ่นซึ่งจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในวันข้างหน้า ดังนี้

“...ช่วงนี้กำลังเห่อ รับทำโน้น รับทำนี่ อีอิมมือใหม่หัดทำอะคะ คนอื่นเค้าเก่งกว่าเราตั้งเยอะ แต่เรานะ รับทำแบบ ไม่ต้องเม้น ไม่ต้องโหวต ถ้าคนเค้ามีน้ำใจ เค้าก็ออกมาเม้น มาโหวตให้เอง...”

(Zinezatatoto, 2549: www.yenta 4.com)

“...ไม่มีเรื่องจะอัพแต่ไม่อยากดอง ต้องเข้าจับกุณิดๆ อยากไปดูหนังอ๊ะ ไม่ไหวแล้ว คัยวีจะบอกจะไปดูหนังด้วยกัน? ปานนี่ยังไม่ได้อูเลย เรื่องนั้น เราขอโทคนนะ...”

(Paradisez, 2549: www.storythai.com)

“...พยายามเข้านะ อาจจะเหนื่อยหน่อยแต่แก้ออดทน ทำให้ได้นะเพีย...”

(ทะเลกับความมืด, 2549: www.blonggang.com)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้เข้าใช้บริการไดอารีออนไลน์ซึ่งเป็นวัยรุ่นเสียส่วนใหญ่ นั้นยังคงมีความประพฤติที่ดี เป็นความประพฤติที่ควรถือเป็นแบบอย่าง อันเกิดจากการปลูกฝังจากคนในครอบครัวและสถาบันการศึกษา ซึ่งความประพฤติที่ดีเหล่านี้ล้วนเอื้อประโยชน์ต่อประเทศชาติ เพราะถ้าคนในสังคมประพฤติดีเช่นนี้ ประเทศชาติก็จะเจริญก้าวหน้าต่อไป

1.2.2 ความประพฤติน่าไม่พึงประสงค์

ความประพฤติน่าไม่พึงประสงค์ หมายถึง พฤติกรรมต่างๆที่คนในสังคมไม่ยอมรับและเห็นว่าเป็นสิ่งที่ควรละการปฏิบัติ รวมถึงไม่ถือว่าเป็นแบบอย่างที่ดีในสังคม ไดอารี่ออนไลน์ปรากฏค่านิยมเรื่องความประพฤติน่าไม่พึงประสงค์หลายลักษณะ เช่น ความประพฤติเสเพล สูบบุหรี่ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หนีเรียน นิยมเที่ยวสถานบันเทิงยามค่ำคืน ยกพวกทำร้ายร่างกายระหว่างสถาบัน นิยมมีความสัมพันธ์กับคนรักก่อนถึงเวลาอันสมควร ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ส่งผลต่อวัยรุ่น อาจนำพาชีวิตไปสู่ทางเสื่อมเสียได้ ดังนี้

“...อธิบายนิดนึง เต คือ คนที่เลวที่สุดใน ม.1 สูบบุหรี่ โดเรียน จีบหญิงไปทั่ว และอีกสารพัด...”

(Da 34, 2549: www.yenta4.com)

“...คิดไม่ตก บอกไม่ถูก ไม่รู้จากุยกะคัย กัวยิ่งคุยจายิ่งไม่สบายจัย วันนี้มีแต่เรื่องบ่นๆ ทนๆ อ่าน ไปหน่อยนะ วันนี้เครียด อยากแตกไฮเนกันจัง...”

(Fozil, 2549: www.storythai.com)

“...เมื่อคืนไป รัชดา ซ.8 ร้าน Zeed กะพี่ๆ เพื่อนๆ ที่ทำงาน โอ้ว...สุดยอด กรูมาเพื่อสิ่งนี้แหละ เปงร้านที่กรูชอบที่สุด ร้านใหญ่มากๆ ไม่มีเวที ไม่มีนักดนตรี ไม่มีนักร้อง ไม่มีโคโยตี้ นี่แหละที่กรูต้องการ เปิดเพลง เปิดแผ่น ดิ้นกันเพียวๆ...”

(FBI, 2549: www.googig.com)

“...เมื่อวานตอนกลับบ้าน ขึ้นรอรถเมล์ แม่มีผู้ชายอยู่คนนึง นั่งอยู่ตรงป้ายรถเมล์ เก้าอี้สุดท้ายริมสุด กรูก็เงือกไปยืนข้างๆมัน เพราะไม่รู้จะยืนตรงไหน มันแต่งตัว ซกๆ คุ้ยๆ สะพายกระเป๋า ส่วนอีกกริมหนึ่ง จะมีเด็กช่างสองสามคน รอรถได้ชักพัก กรูหงไอ้เชี่ยนี้ เปิดกระเป๋า ล้วง...หาอะไรบางอย่าง กรูเหลือบไปมอง ไอ้เย้...แม่่ม หยิบมิดขึ้นมา ขยับปลอกมิดนิตหนึ่ง แล้วเก็บเข้าไปอีก...”

(FBI, 2549: www.googig.com)

นอกจากนั้นยังมีพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ซึ่งเกิดจากการเลียนแบบ การขาดสติ และอารมณ์ชั่ววูบของผู้กระทำ นั่นคือ การฆ่าตัวตาย เมื่อประสบกับปัญหาชีวิตที่ไม่สามารถแก้ไขได้ ดังปรากฏในวันเวลาของคนกระจอก, 2549: www.diaryhub.com

“...คนที่เคยคิดจะฆ่าตัวตาย หรือพยายามจะฆ่าตัวตาย จะมีความคิดแบบนั้นฝังอยู่ ไม่มีทางลบไปได้ เมื่อเค้าเสียใจถึงขีดสุด อยากตาย จะเป็นคำตอบสุดท้ายของเค้า เหมือนรู้เท่าทัน ข้าพเจ้าเคยฆ่าตัวตายนะ...”

อีกทั้งยังปรากฏพฤติกรรมที่วัยรุ่นนิยมปฏิบัติกันมาก ทั้งที่เกิดจากการเลียนแบบและลักษณะทางร่างกายที่เปลี่ยนแปลง สภาพอารมณ์และสภาพจิตใจของบุคคลนั้น นั่นคือ การประพุดิตัวผิตเพศปกติของตน หรือพฤติกรรมรักร่วมเพศ

พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในลักษณะรักร่วมเพศ หมายถึง พฤติกรรมที่ชอบเพศเดียวกัน พบมากที่สุดในงานวิจัยพฤติกรรมทางเพศที่ผิตไปจากลักษณะที่คนทั่วๆ ไปเขาประพุดิตักันเกิดได้ทั้งในชายและหญิง (สมภพ เรื่องตระกูล, 2524: 266) ถ้าระหว่างชายต่อชายด้วยกันจะเรียกว่า homosexuality และระหว่างหญิงด้วยกันจะเรียกว่า lesbianism (มณีรัตน์ เพื่องวุฒิราญ, 2530: 23)

จากการศึกษาได้อารีออนไลน์พบผู้ประพุดิตผิตเพศหลายลักษณะ เช่น เกย์ กระเทย ทอม เลสเบียน ดังนี้

“...พอจะแอบเหล่ผู้ชายธรรมดาๆ คั้นวายชะงั้น เกิดมาเกย์ดำรุงแรงก็อย่างเงี้ยแหละกะ...”

(ทะเลกับความมืด , 2549: blonggang.com)

“...คหกรรมแม่ง กระเทยทั้งนั้นอะ...อิอิ 5555 แต่...กระเทยคหกรรม ก็น่ารักที่สุดแล้ววะ...”

(Love_Strawberries, 2549: www.yenta 4 .com)

“...ซักรวัน...กูจะกลับไปหาพวกมึงนะ Lsc.6/2 ซักรวัน กูจะสอบให้ผ่าน ซักรวันกูจะต่อยมึงนะ ไอ้เต ซักรวันกูจะเป็นทอมให้คู อิอิ...”

(Da 34, 2549: www.yenta 4.com)

“...นั่นแสดงว่าเจ้ก็ชอบผู้หญิงอะดิ...หว่า!!! น่าเสียดาย...เหอๆชายเี้ยว..เจ้ชอบผู้หญิง กูเป็นเลสเวีย...”

(Nature of love, 2549: www.googig.com)

นอกจากนั้นในไออาร์ออนไลน์ยังปรากฏพฤติกรรมที่ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมอื่นๆอีก เช่น การไม่เคารพผู้อาวุโส การพูดคำหยาบ เล่นเกมมากจนเกินไป พฤติกรรมการสนใจเรื่องเพศมากจนเกินไป ดังนี้

“...หันไปเห็นพวกเทวดากันอย่างงาม ลงสืออย่างหรุ แอบนั่งตำบุพการีพวกเทพในใจ ส่งมานมาทามมายยย มานเก่งแล้ว...”

(Box-zir, 2549: www.storythai.com)

“...หอยเอ๊ย!! ควยเอ๊ย!! เย็ดแม่ง สัดค...!! การบ้านเยอะโคตๆ สั่งมาเปงเล่ม 55...”

(Fozil, 2549: www.storythai.com)

“...ไม่ได้อัฟโง่มานานแสนนานเนื่องจากสอบ...เลยไม่ได้อัฟโง่เลย(เล่นแต่เกมอย่างเดียว)...”

(Zinezatatoto, 2549: www.yenta 4.com)

“...โทรไปบอกแม่ว่าจะไม่กลับสิงห์บุรี ที่ไหนได้ อ่านจังอะ อ่านแต่บอร์ดไป อ่านแต่บอร์ด ดูผลบอล...”

(FBI, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้ใช้บริการไออาร์ออนไลน์ซึ่งเป็นกลุ่มวัยรุ่นนั้น มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหลายเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นการประพฤติตนเสเพล สูบบุหรี่ ดื่มเหล้า เที่ยวกลางคืน การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ค่านิยมที่ผิดเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย และพฤติกรรมอื่นๆ เช่น การไม่เคารพผู้อาวุโส การพูดคำหยาบ และการติดเกมมากจนเกินไป พฤติกรรมต่างๆเหล่านี้โดยส่วนใหญ่แล้วมักเกิดจากการเลียนแบบ หรือการถูกชักชวนจากกลุ่มเพื่อนของตน โดยเฉพาะพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน สูบบุหรี่และดื่มเหล้า ส่วนพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้น นอกจากจะเกิดจากพฤติกรรมการเลียนแบบแล้ว ยังเกิดจากฮอร์โมนและสรีระทางร่างกายที่มีส่วนเอื้อต่อการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน นอกจากนั้นพฤติกรรมที่ไม่ดีหลายอย่าง ยังเกิดจากสื่อที่เสนอเรื่องราวด้านไม่ดีมากจนเกินไป จนทำให้วัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่ชอบการเลียนแบบ ได้ประพฤติตนตามไปด้วย เช่น พฤติกรรมการฆ่าตัวตาย เมื่อหาหนทางออกในชีวิตไม่ได้ พฤติกรรมข้างต้นล้วนเป็นพฤติกรรมที่ส่งผลเสียต่อตัววัยรุ่น เพราะมีส่วนชักนำวัยรุ่นไปสู่หนทางเสื่อมเสีย ทำให้เสียการเรียน เสียสุขภาพ เสียเงินทองมากมาย อีกทั้งหากวัยรุ่นกลับตัวไม่ทัน อนาคตที่เคยสดใสอาจดับวูบลงได้อย่างง่ายดาย

1.3 ค่านิยมเรื่องบุคคล

ค่านิยมเรื่องบุคคล หมายถึง ความนิยมของคนในสังคมเกี่ยวกับบุคคลที่เป็นที่เกิ ดทุนยอมรับของคนในสังคมนั้นๆ บุคคลเหล่านั้นอาจมีการปฏิบัติที่น่าเลื่อมใส หรือเป็นเพียงการชื่นชอบในรูปลักษณะภายนอก ไดอารีออนไลน์ปรากฏค่านิยมเรื่องบุคคลหลายลักษณะ เช่น การเทิดทูนบุคคลที่ควรเคารพ เช่น การเคารพและเทิดทูนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระมหากษัตริย์อันเป็นที่รักยิ่งของปวงชนชาวไทย เนื่องจากพระราชกรณียกิจและพระจริยาวัตรอันงดงามที่พระองค์ทรงปฏิบัติต่อพสกนิกรชาวไทย อันทำให้คนไทยทุกคนเลื่อมใสศรัทธา และเทิดทูนพระองค์ไว้เหนือเกล้า ดังปรากฏใน ciccolato, 2549: www.blonggang.com

“...ข้าพเจ้าได้เดินทางกลับมาประเทศไทย จึงเป็นโอกาสที่ข้าพเจ้าได้เห็นพระราชภารกิจต่างๆที่พระองค์ทรงปฏิบัติ ถึงแม้จะเป็นเวลาเพียง 13 ปีที่ข้าพเจ้าได้อยู่ในประเทศไทย ข้าพเจ้าได้เห็นถึงความรักที่พระองค์ทรงมีต่อประชาชนของพระองค์ นับเป็นพระมหากษัตริย์คุณอันยิ่งใหญ่ต่อพสกนิกรของพระองค์...”

นอกจากนั้นยังปรากฏค่านิยมเรื่องการชื่นชอบบุคคลที่รูปลักษณะภายนอก อันเป็นสิ่งที่พบเห็นได้เป็นส่วนแรก ดังปรากฏใน Bluebearlovely, 2549: www.yenta 4.com

“...เราก็ไปมีเพื่อนคนหนึ่งชื่อ “ฟิล์ม” มานเปงเด็กใหม่เข้ามาพร้อมเราอ่านะ ก็แบบว่าไอ้ตอนแรกเราก็คิดว่ามานนิสัยคืออยู่หุรอก เพราะหน้าตามานดูน่ารักๆขาวๆ ไอ้เราก็เลยคิดว่าคงจาเรียบร้อย นิสัยดี แระก็เรียนเก่ง แต่แหมรงที่คิดไว้ตรงข้ามแหมรงหมดเลย...”

วัยรุ่นเป็นวัยที่เป็นตัวของตัวเอง นิยมการเลียนแบบจากผู้ที่ตนชื่นชอบ ดังนั้นจึงปรากฏการชื่นชอบดารานักร้องทั้งของไทยและต่างประเทศ รวมถึงการชื่นชอบนักฟุตบอลที่มีรูปแบบการเล่นที่ถู กใจ รวมถึงมีหน้าตาที่ดึงดูดใจ ดังนี้

“...จาว่าไปถึง Dong Bang Shin Gi จามีคอนเสิร์ตวันที่ 15 กันยายน แล้วยก้องกับแผงหนังสือมากอ่า เมจิกำลังว่าจ่าไปซื้อ Cawaii อ่า...”

(Mejjiz, 2549: www.yenta 4.com)

“...ต่อด้วยคอนเสิร์ตเว้ย ดีใจ seed มาหมดเลย 5 คน กรีดคอแทบแตก ..**ซิด้า ซาไลย์**, **Sleeper Sheep , Quantum , Pancake , Buddha Bless , Ebola** (มีอีกรีเปล่าไม่แน่ใจนะ จำไม่ได้ อะ)...”

(Box-zir, 2549: www.storythai.com)

“...ไม่ได้ยินขนาดนั้นหรือกนา ตอนนีกำลังเสียใจ ญี่ปุ่นตกรอบแรก ว่างๆ นากาตะ สูดที่ร่ากกก คือแบบว่าชอบ นากาตะ อะ 55+ ที่เสียขายเพราะจาดคูนากาตะเท่านั้นแหละ...”

(Milk-mydiary, 2549: www.storythai.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าผู้ใช้บริการไดอารีออนไลน์ซึ่งเป็นกลุ่มวัยรุ่นนั้น จะนิยมชมชอบดารานักร้องจากทั้งประเทศไทยและต่างประเทศ เช่น ประเทศเกาหลี นั่นคือ วง Dong Bang Shin Gi และชื่นชอบนักกีฬาฟุตบอลที่มีหน้าตาหล่อเหลา เช่น นักกีฬาฟุตบอลจากประเทศญี่ปุ่น นั่นคือ นากาตะ

นอกจากค่านิยมทั้ง 3 ลักษณะที่กล่าวมาข้างต้น ไดอารีออนไลน์ยังปรากฏภาพสะท้อนสังคมในลักษณะอื่นๆอีก เช่น ค่านิยมเรื่องการไปเรียนต่อต่างประเทศ นิยมชมภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์ นิยมเที่ยวศูนย์การค้าชื่อดัง และนิยมรับประทานอาหารราคาแพง ซึ่งนำเข้าจากต่างประเทศ เช่น โออิชิ สตาร์บัค เอสแอนด์พี สเวนเช่น ดังนี้

“...เห็นไหมบอกว่าตัว**ซัมเมอร์นี่**จ้าไปเมกา เอาไว้ถ้าไหมไปแล้วเราฝากของหิ้วไหมไปหิ้ว โอันะ...”

(Sap0iinz, 2549: www.storythai.com)

“...เย็นนี้นัดกันไปดูหนัง...**โพไซดอน**...หุหุ อาทิดนี้เจอกันทุกวันเรียนนะเนี่ย...ตัวต้องงด บ้างแระ(ปากดี 555+)...”

(Pooki, 2549: www.googig.com)

“...ดีจายเป็นที่ซู้ดด...เมื่อวานไปมาบุญครองมา..เป็จะไปซื้อหนังสือเกี่ยวกับเพลงแจ๊ส...”

(Pooki, 2549: www.googig.com)

จากการศึกษาวิเคราะห์ภาพสะท้อนค่านิยมในไดอารีออนไลน์ พบภาพสะท้อน 3 ด้าน คือ ภาพสะท้อนด้านวัตถุ ความประพฤติกและบุคคล ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นภาพสะท้อนที่ชี้ให้เห็นถึง ค่านิยมของผู้ใช้บริการไดอารีออนไลน์ ซึ่งเป็นกลุ่มวัยรุ่นได้อย่างแจ่มชัด ค่านิยมเรื่องวัตถุที่พบมีทั้ง ค่านิยมเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต และค่านิยมเกี่ยวกับสิ่งของราคาแพงซึ่งนำมาใช้ในการ อำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวัน ค่านิยมเรื่องความประพฤติ ปรากฏทั้งพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เช่น การรักและเคารพบุพการี ความกตัญญูต่อบุคคล ความมีน้ำใจ มีวินัยในตนเอง เป็นต้น และความ พฤติที่ไม่พึงประสงค์ เช่น การประพฤติตนเสเพล ดื่มเหล้า สูบบุหรี่ เที่ยวกลางคืน พฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศ มีความคิดที่ผิดเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย เป็นต้น ค่านิยมเรื่องบุคคล ปรากฏทั้งการ เคารพบุคคลที่ควรเคารพอย่างพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และการชื่นชมบุคคลจากอุปถัมภ์ ภายนอก รวมทั้งการหลงใหลดารานักร้องที่หน้าตาดี ทั้งของไทยและต่างประเทศ

2. ภาพสะท้อนความเชื่อ

ความเชื่อ หมายถึง การยอมรับนับถือหรือยึดมั่นในสิ่งหนึ่งสิ่งใด ทั้งที่มีตัวตนหรือไม่มีตัวตน ก็ตามว่าเป็นจริง มีความแน่วแน่ว่ามีอยู่เป็นอยู่ การยอมรับนับถือนี้อาจเกิดจากสติปัญญาโดยมีเหตุผล หรือไม่มีเหตุผลก็ตาม แต่เกิดความรู้สึกที่แสดงออกมาเป็นพฤติกรรมต่างๆ (ทิพย์สุดา นัยทรัพย์, 2535: 85) จากการศึกษาดิอารีออนไลน์ แสดงให้เห็นความเชื่อหลายลักษณะ เช่น ความเชื่อเรื่อง ศาสนา โหราศาสตร์ ไซยศาสตร์และโหราศาสตร์ต่างๆ

2.1 ความเชื่อเรื่องศาสนา

ศาสนาเป็นสิ่งที่คนในสังคมเลื่อมใสศรัทธา มีอิทธิพลต่อความเชื่อของมนุษย์ในสังคม นั้นๆ จนกลายมาเป็นแนวทางปฏิบัติสืบต่อไปยังอนุชนรุ่นหลัง ไดอารีออนไลน์ปรากฏความเชื่อเรื่อง ศาสนาพุทธชัดเจนที่สุด ดังที่พระมหาประสัคดิ์ อคคปัญโญ (ซึ่งแสง) (2541: 13) ได้กล่าวว่า ความ เชื่อทางศาสนาของสังคมไทยส่วนมาก คือ ความเชื่อในทางพระพุทธศาสนา เนื่องจากคนไทยกว่า 95% นับถือศาสนาพุทธ และยึดหลักพระธรรมคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาเป็นแนวปฏิบัติ ในการดำเนินชีวิต นอกจากนั้นยังปรากฏความเชื่อเกี่ยวกับศาสนาคริสต์และศาสนาอื่นอีกด้วย

ความเชื่อเกี่ยวกับศาสนาพุทธที่ปรากฏในไดอารีออนไลน์จะสอดคล้องกับคำสอนของ พระพุทธเจ้า ได้แก่ เรื่องกฎแห่งกรรม ความเชื่อเรื่องการไหว้พระเพื่อเป็นสิริมงคล การทำบุญ-ได้บุญ ทำบาป-ได้บาป ความเชื่อเรื่องนรก-สวรรค์ ชาตินี้ชาติหน้า ความเชื่อเรื่องยุคพระศรีอารย การปฏิบัติ

ตามศีล 5 ความเชื่อเรื่องทางสายกลาง การเกิด แก่ เจ็บ ตาย อันเป็นธรรมดาโลก และความเชื่อเรื่องเจ้ากรรมนายเวร ดังนี้

“...งานหลวงก็ต้องไม่ขาด งานราษฎร์ก็ต้องไม่เว้น ะ ะ กรรมของตุ...”

(ดาวดวงเดียว, 2549: www.blonggang.com)

“...เมื่อวานไปทำบุญที่อยุธยา 9 วัด เหนื่อยมากมาย แต่ก็อิมบุญนะ มีความสุขที่ได้ทำบุญ...”

(Cinssp, 2549: www.diaryhub.com)

“..พักนี้รู้สึกเหมือนจะสิ้นชีพ หลังแทบแค้นตายเพราะความเบื่อนรก...”

(ทะเลกับความมืด, 2549: www.bloggang.com)

“...อีก 1 ปีจากบ...สวรรค์จาโปรดเราแล้ว คิดถึงเพื่อนๆนะ ...”

(Milk-mydiary, 2549: www.storythai.com)

“...อย่างที่ท่านพระพุทธเจ้าได้กล่าวไว้ว่า คนเรายังวนเวียนอยู่ในวัฏจักรเกิด-แก่-เจ็บ-ตาย ยังคงอยู่กับความรู้สึกรัก-โลภ-โกรธ-หลง ที่เรียกว่าเป็นทุกข์...แล้วอย่าลืมหมั่นทำบุญกันบ้างนะ เพื่อชาติหน้าเกิดมาจะได้สบายกะเขาหน่อย...”

(Naza diary, 2549: www.googig.com)

“...เมื่อไหร่บ้านเมืองจะสงบสุขเนอะ อยากให้ถึงยุคที่เค้าทำนายเอาไว้จิงเลย ยุคของพระศรีอารีย์ ผู้คนมีจิตใจที่ดีงาม ทุกคนตัวเล็ก หน้าตาสวยงาม โลกนี้คงมีแต่ความสุข...”

(Zinezatatoto, 2549: www.yenta 4.com)

“...วันนี้ขอไม่เชียร์ใครแล้วกัน ขอยึดทางสายกลางเป็นที่พึ่งทางใจ อย่างว่าแหละนะ เจ้ากรรมนายเวรได้ที่ 3 ไปเร...”

(Bigna, 2549: www.diaryhub.com)

นอกจากนั้นยังปรากฏความเชื่อเกี่ยวกับศาสนาอื่นๆ ได้แก่ ศาสนาคริสต์และลัทธิเซ็น ดังนี้ ศาสนาคริสต์เป็นศาสนาใหญ่ที่มีผู้เคารพนับถือมากมาย แบ่งออกเป็น 3 นิกาย คือ โรมันคาทอลิก ออร์ทอดอกซ์ และ โปรเตสแตนต์ ศาสดาของคริสต์ศาสนาคือ พระเยซู

“...เมื่อสองวันที่ผ่านมา ปิดประตูทับจึงจกตายไปสองตัว อาเมน สองวันติดเลย
เง้อออ ...”

(FBI, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างจะเห็นคำที่คริสต์ศาสนิกชนพูดติดปากกันมาก นั่นคือ คำว่า อาเมน

ลัทธิเซ็น คือ นิกายหนึ่งของพระพุทธศาสนา มุ่งสอนให้มนุษย์มีอิสรภาพทางจิตใจ โดยไม่ถูกชักนำไปตามอำนาจของตัณหา ชีวิตไม่ตกเป็นทาสของวัตถุ คำสอนของเซ็นจะให้ความสำคัญของสภาวะที่อยู่เหนือโลกธรรมและความจริงซึ่งสมมติ โดยวางแนวทางปฏิบัติไว้ (พจนานุกรมสันติและ เศษ ดั่งสีฟ้า, 2545: 8)

“...คำสอนของเซ็นมิใช่การมุ่งศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางปัญญา แต่เพื่อให้ใช้ชีวิตอย่างที่ชีวิตควรจะเป็น คุณก้อนเมฆที่ลอยไปมาอย่างไม่ต้องกังวล ไม่จำเป็นต้องไปให้เร็วหรือเทียบความสูงกับเมฆก้อนไหนๆ เพียงรู้สึกถึงการลอยอย่างเป็นสุขทุกขณะจิต นี่คือคำสอนของเซ็นอย่างแท้จริง...”

(Blessing from sun, 2549: www.diaryhub.com)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่าผู้เข้าใช้บริการไดอารีออนไลน์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นนั้นมีความเชื่อเกี่ยวกับศาสนาพุทธอย่างเห็นได้ชัด เพราะวัยรุ่นเหล่านี้เป็นคนไทย และยึดถือคำสอนของพระพุทธเจ้าเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต อีกทั้งยังเกิดจากการปลูกฝังจากคนในครอบครัวอีกด้วย ความเชื่อเกี่ยวกับศาสนาพุทธ ไม่ว่าจะเป็นความเชื่อในเรื่องกฎแห่งกรรม การทำบุญ ใ้บุญ ความเชื่อเรื่องนรก สวรรค์ ชาตินี้ ชาตินี้ การปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธเจ้า ล้วนเป็นความเชื่อที่อยู่กับคนไทยมาช้านาน และมีอิทธิพลกับคนไทยทุกกลุ่มอายุ แม้ว่าเทคโนโลยีจะก้าวรุดหน้ามากแค่ไหน แต่ความเชื่อเกี่ยวกับศาสนาพุทธก็ยังคงอยู่ ดังที่ สุพัตรา สุภาพ (2543: 23-24) กล่าวว่า

ศาสนาพุทธมีอิทธิพลเหนือคนไทย ความคิดเรื่องบุญและบาปมักจะอยู่ในจิตใจของคนไทย คำสองคำนี้เป็นคำที่พูดกันจนติดริมฝีปากและคนไทยก็นิยมที่จะทำบุญทุกครั้งที่มีโอกาส พุทธศาสนาเข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตของคนไทยตั้งแต่เกิดจนตาย จึงมีอิทธิพลในการสร้าง

ค่านิยมเกี่ยวกับการทำบุญกุศล คนไทยเชื่อว่าการทำบุญนั้นเป็นกรรมดีที่หากสร้างสมไว้จะส่งผลถึงอนาคตทั้งชาตินี้และชาติหน้า

2.2 ความเชื่อเรื่องโหราศาสตร์

ความเชื่อเรื่องโหราศาสตร์ เป็นความเชื่อเกี่ยวกับคำทำนายทายทัก ซึ่งมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของคนไทย และถือเป็นสิ่งที่พึงทางใจของมนุษย์อีกทางหนึ่ง ไดอารีออนไลน์ปรากฏความเชื่อเรื่องโหราศาสตร์ในเรื่องคนตาพิพ์ ดังปรากฏใน Love_Strawberries, 2549: [www.yenta 4.com](http://www.yenta4.com)

“...พรุ่งนี้ พี่เอกก็จะไปหาคนตาพิพ์แล้ว โอ้ไม่อยากจะให้พี่เอกดูเลย โอ้กลัวว่าเค้าจะบอกว่า เราจะไม่ได้อยู่ด้วยกัน กลัว กลัวจริงๆ...”

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าผู้ใช้บริการไดอารีออนไลน์ยังคงมีความเชื่อเกี่ยวกับโหราศาสตร์ นั่นคือการดูดวงทำนายทายทักดวงชะตา แม้ว่าความเชื่อดังกล่าวจะขัดแย้งกับความเจริญทางเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า แต่ความเชื่อนี้ก็ยังคงเป็นที่พึงทางใจของมนุษย์ และยังคงเป็นความเชื่อที่มนุษย์ยึดถือมาโดยตลอด

2.3 ความเชื่อเรื่องไสยศาสตร์

ความเชื่อทางไสยศาสตร์เป็นความเชื่อในเรื่องอำนาจเหนือธรรมชาติ โดยอาจจะเป็นผี เทวดา พระเจ้า ซึ่งมีอยู่ทุกหมุ่คนในสมัยที่มนุษย์ยังไม่ได้พัฒนาความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ (จิตติธิตานาคเกษม, 2545: 169) ไดอารีออนไลน์ปรากฏความเชื่อทางไสยศาสตร์ในเรื่องอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์พลังภายในและมนต์วิเศษ ดังนี้

“...เหตุที่ขนานนามเช่นนั้นก็เพราะว่า สมุทรรাত্রีนั้นจะออกปรากฏกายสำแดงเดชว่า ตูข้านั้นมีอำนาจสะท้านโลกาเมื่อเวลาเที่ยงคืนตรง แต่พอเที่ยงคืนหนึ่งนาทีสมุทรรাত্রีจะมีพลังวาทหายไป...”

(ทะเลกับความมืด, 2549: www.bloggang.com)

“...อยากจะมีมนต์วิเศษให้คุณแลคนที่เรารักได้ตลอดไปไม่ว่าใกล้หรือไกลอยากจะมีอำนาจล้นฟ้ามาปกป้องปูทางที่ดีพร้อมให้คนๆนั้น...”

(I3foxy, 2549: www.storythai.com)

“...เกิดไรขึ้นวะเนี่ย..จะว่าเป็นไสยศาสตร์ก็ไม่น่าจะใช้ จะเป็นเพราะว่าโดน Block ก็ยังไม่ใช้เข้าไปใหญ่...”

(Naza diary, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าผู้เข้าใช้บริการไดอารีออนไลน์ มีความเชื่อเกี่ยวกับอำนาจลึกลับทางด้านไสยศาสตร์ โดยถือว่าความเชื่อนี้เป็นที่พึ่งทางใจให้กับตนเอง

2.4 ความเชื่อเรื่องโชคลาง

ความเชื่อเรื่องโชคลางเป็นความเชื่อที่เกิดจากการเก็บรวบรวมประสบการณ์ของมนุษย์ เมื่อมีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดผลดีและร้าย ซึ่งอาจจะจริงหรือไม่ก็ได้ เช่น การเขม่นดา จิ้งจกทัก สีน้าโชค ความฝัน เป็นต้น ไดอารีออนไลน์ปรากฏความเชื่อเรื่องโชคลางหลายลักษณะ เช่น การตีระฆัง ลางไม่ดี ความฝัน การก้าวเท้าผิด สีน้าโชค ดังนี้

“...แล้วก็ตีระฆังให้ดัง (เขาว่าตีแรง ชื่อเสียงเราจะขจรขยาย) เราเลยตีสุดแรง จนคนแถว นั้นหันมามองทุกคน...”

(ดาวดวงเดียว, 2549: www.bloggang.com)

“...พุงนี้!! อะไรจะเกิดขึ้นบ้าง จะตกมัย้ว ไอ้วๆๆ อย่าคิดแบบนั้น ลางไม่ดีซะแล้วสิ ฮ่าๆๆ...”

(iamthered, 2549: www.yenta 4.com)

“...ก่อนออกจากบ้านสงสัยกรูก้าวเท้าผิด ถึงได้ช่วยขนาดนี้ พี่กรูบอกกว่า กรูช่วยตั้งแต่เกิด มาเปงน้องมันระอะ...”

(FBI, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าผู้เข้าใช้บริการไดอารีออนไลน์ มีความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องโศกลางหลายลักษณะ ทั้งนี้เกิดจากการปลูกฝังจากคนในครอบครัว โดยเฉพาะถ้าครอบครัวนั้นเป็นครอบครัวใหญ่ มีผู้ใหญ่อยู่ในบ้าน วัยรุ่นก็มีความเชื่อเหล่านี้ตามที่ผู้ใหญ่ในบ้านปลูกฝัง

นอกจากความเชื่อทั้ง 4 ลักษณะที่กล่าวมาข้างต้น ไดอารีออนไลน์ยังปรากฏภาพสะท้อนความเชื่อในลักษณะอื่นๆอีก เช่น ความเชื่อเรื่องบุญเพสันนิวาส พรหมลิขิต ดังนี้

“...แล้วก็ไม่คิดเลยว่า ความผูกพัน สังคมเพื่อนจากที่นี่ จะทำให้โชคชะตาฟ้าลิขิต เพียงเพราะไปเจอเจออะรูปร่างหนึ่งในที่ใหม่ ถ้ามได้กันไป ถ้ามได้กลับมา จนใช้ว่าเราเคยรู้จักกันจากที่นี่ บุญเพอาละวาดจริงๆ...”

(Sananda, 2549: www.diaryhub.com)

“...จะเชื่อในพรหมลิขิต ดิฉัน มีใครบางคนบอกว่า ทุกอย่างมันแล้วแต่ พรหมลิขิต แต่จ๊อว่าเทพเจ้า...คงไม่สนใจคนอย่างจ๊อ อะม้าง...”

(ลิ่งจ๊อ, 2549: www.diaryhub.com)

จากการศึกษาวิเคราะห์เรื่องความเชื่อต่างๆ พบว่า ไดอารีออนไลน์ปรากฏความเชื่อเรื่องศาสนา โหราศาสตร์ ไสยศาสตร์ และความเชื่อเรื่องโศกลาง ความเชื่อเกี่ยวกับศาสนาจะเกี่ยวข้องกับศาสนาพุทธ อันเป็นศาสนาประจำชาติ และกล่าวถึงศาสนาคริสต์และศาสนาอื่นเพียงเล็กน้อย ความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องโหราศาสตร์ จะเป็นความเชื่อเกี่ยวกับคำทำนายทายทัก อันจะช่วยให้มนุษย์คลายความกังวลใจจากเรื่องราวต่างๆ ความเชื่อเกี่ยวกับไสยศาสตร์จะเกี่ยวกับเรื่องอำนาจเหนือธรรมชาติ อิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ มนต์วิเศษและพลังภายใน ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นที่พึงทวงใจของมนุษย์ทั้งสิ้น ความเชื่อเรื่องโศกลาง ที่ปรากฏในไดอารีออนไลน์ พบเรื่องการตีระฆัง ลางไม่ดี ความฝัน การก้าวเท้าผิด สีน่าโชค

3. ภาพสะท้อนประเพณี

ประเพณี เป็นการกระทำกิจกรรมทางสังคมที่ผู้คนส่วนใหญ่ถือปฏิบัติสืบต่อกันมาประเพณีเป็นบรรทัดฐานเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต การปฏิบัติเพื่อความเจริญแห่งตนและสังคม (ณรงค์เส็งประชา, 2544: 76-77) ไดอารีออนไลน์สะท้อนให้เห็นภาพสะท้อนด้านประเพณีทั้งประเพณีของไทยและประเพณีต่างชาติ

3.1 ประเพณีไทย

ประเพณีไทย หมายถึง กิจกรรมทางสังคมที่คนในสังคมไทยถือปฏิบัติมาเป็นเวลายาวนาน เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความเจริญงอกงามของวัฒนธรรมไทย ไดอารีออนไลน์ได้สะท้อนให้เห็นประเพณีไทยที่สำคัญหลายประเพณี ซึ่งส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับศาสนาพุทธแทบทั้งสิ้น เช่น ประเพณีสงกรานต์ เข้าพรรษา ทอดผ้าป่า ดังนี้

ประเพณีสงกรานต์ เป็นประเพณีสำคัญที่มีมาแต่โบราณ วันสงกรานต์ถือเป็นวันปีใหม่เดิมของไทย โดยถือเอาวันที่ 13 เมษายนของทุกปี เป็นวันมหาสงกรานต์ นอกจากการทำบุญวันสงกรานต์เพื่อเป็นสิริมงคล และการรดน้ำดำหัวผู้ใหญ่แล้ว หนุ่มสาวนิยมออกมาเล่นสาดน้ำ ประแป้งกันอย่างสนุกสนาน ดังตัวอย่าง

“...สงกรานต์ ไม่ได้เที่ยวไหนเลย ไม่ได้ไปเล่นน้ำที่ไหน รดน้ำดำหัว ทำบุญแก่นั่น...”

(Box-zir, 2549: www.storythai.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้ใช้บริการไดอารีออนไลน์รู้จักและให้ความสำคัญกับประเพณีสงกรานต์ อันเป็นประเพณีอันสำคัญของไทย ถึงกับบ่นเสียดายที่ไม่ได้ออกไปเล่นน้ำเช่นวัยรุ่นทั่วไป

พิธีวันเข้าพรรษา ถือเป็นประเพณีที่กระทำกันมาแต่โบราณ เป็นวันที่พระภิกษุสงฆ์อธิษฐานว่าจะพักประจำอยู่ ณ ที่แห่งใดแห่งหนึ่ง ตลอดระยะเวลาฤดูฝนมีกำหนด 3 เดือนตามพระวินัยบัญญัติ โดยไม่ไปค้างแรมในที่อื่น เรียกกันโดยทั่วไปว่า “จำพรรษา” (ชนากิต(นามแฝง), 2539:94) พุทธศาสนิกชนจะถือโอกาสเข้าพรรษานี้บำเพ็ญกุศลเป็นการพิเศษ เช่น การทำบุญตักบาตร หล่อเทียนพรรษา ถวายผ้าอาบน้ำฝน รักษาศีล เจริญภาวนา ถวายจตุปัจจัยไทยธรรม งดเว้นอบายมุข และมีโอกาสได้ฟังพระธรรมเทศนาตลอดเวลาเข้าพรรษา ดังตัวอย่าง

“...วันนี้วันเข้าพรรษา ทำจิตใจให้บริสุทธิ์กันถ้วนหน้านะโยม...”

(Naza diary, 2549: www.googig.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ประเพณีวันเข้าพรรษายังคงเป็นประเพณีที่คนไทยปฏิบัติกันอย่างเคร่งครัด เพื่อสืบทอดพระพุทธศาสนาอันเป็นศาสนาประจำชาติไทย และปฏิบัติตามหน้าที่ชาวพุทธที่ดี

พิธีทอดผ้าป่า เป็นการทำบุญอีกอย่างหนึ่งของชาวพุทธ คล้ายกับพิธีทอดกฐิน แต่ไม่มีกำหนดระยะเวลาจำกัด คือ สามารถทอดเมื่อไหร่ก็ได้ และวัดหนึ่งในแต่ละปีจะจัดให้มีการทอดผ้าป่าก็ครั้งก็ได้เช่นกัน อีกทั้งยังไม่เจาะจงเกี่ยวกับภิกษุที่จะรับผ้ากฐินแต่อย่างใด (ชนากิต (นามแฝง), 2539 :94)

“...แล้วญาติๆเราก็อำนาจไปทอดผ้าป่ากัน(มั้ง) เราก็กะว่าจะไปด้วย...”

(Bluebearlovely, 2549: www.yenta 4.com)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้ใช้บริการไดอารีออนไลน์ยังคงสืบทอดประเพณีอันสำคัญนี้ ด้วยการจัดทำบุญทอดผ้าป่า และได้ร่วมทอดผ้าป่าในครั้งนั้นๆด้วย

จากการศึกษาวิเคราะห์ประเพณีไทยที่ปรากฏในไดอารีออนไลน์ พบว่าประเพณีเกี่ยวกับงานรื่นเริง เช่น ประเพณีสงกรานต์ จะพบมากที่สุด เพราะผู้ใช้บริการไดอารีออนไลน์ส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่ชอบความสนุกสนานรื่นเริง ดังนั้นประเพณีสงกรานต์จึงได้รับความนิยมและนำมากล่าวถึงมากที่สุด ส่วนประเพณีอื่นๆที่พบ มักจะเป็นประเพณีเกี่ยวกับศาสนาพุทธ ได้แก่ การทำบุญเข้าพรรษา และการทอดผ้าป่า

3.2 ประเพณีต่างชาติ

ประเพณีต่างชาติ หมายถึง กิจกรรมทางสังคมที่คนในสังคมชาติอื่นปฏิบัติสืบทอดกันมาเป็นเวลายาวนาน ไดอารีออนไลน์ได้สะท้อนให้เห็นประเพณีอันสำคัญของชาติจีนเพียงชาติเดียว เนื่องจากชนชาติจีนเป็นชนชาติที่อพยพเข้ามาอยู่ในเมืองไทยมากที่สุด ประเพณีที่พบ ได้แก่ สารทจีน และเซ่งเม้ง ดังนี้

สารทจีน เป็นประเพณีของจีนที่สืบทอดกันต่อมาเป็นเวลายาวนาน เป็นพิธีเช่นไหว้บรรพบุรุษ กระทำกันประมาณเดือน 7 ตามปฏิทินจีน

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2548) ได้กล่าวถึงเทศกาลสารทจีนไว้ สรุปได้ว่า การไหว้สารทจีนเป็นการไหว้ครั้งที่ 5 ในจำนวนการไหว้ทั้ง 8 ครั้งของชาวจีน ตรงกับวันที่ 15 เดือน 7 ตำราจีนหนึ่งกล่าวไว้ว่า วันที่ 15 เดือน 7 เป็นวันที่เซ็งฮีไต้ตี้ จะตรวจดูบัญชีวิญญาณคนตาย

ส่งวิญญาณดีขึ้นสวรรค์ และส่งวิญญาณร้ายลงนรก ชาวจีนทั้งหลายรู้สึกสงสารวิญญาณร้าย จึงทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้ นรกจึงเปิดประตู เพื่อให้วิญญาณร้ายออกมารับกุศลผลบุญได้

“...มานวันสาทจีน บางคนก้อหยุด แต่เมจิไม่หยุด แต่ไปร.ร. สายนี้สนึง...”

(Meijiz, 2549: www.yenta 4.com)

เซ่งเม้ง ชาวจีนถือว่าเป็นวันแห่งความสุข ดังที่วิภา จริยะเดชะ (2540: 95) ได้กล่าวโดยสรุปว่า วันเซ่งเม้งนี้เปรียบเสมือนวันไปเที่ยวพักผ่อน เพราะสมาชิกในครอบครัวจะอยู่พร้อมหน้ากัน และพร้อมใจไปที่ป่าช้าฝังศพของบรรพบุรุษ เช่น ให้อาหาร ดอกไม้แก่บรรพบุรุษเพื่อเป็นการระลึกถึงผู้ตาย

“...ตอนแรกกะจะเล่นให้ตัวดำ เอาเข้าจริงๆ ดำตั้งแต่ไปเซ่งเม้งละ!!!!...”

(Box-zir, 2549: www.storythai.com)

จากการศึกษาวิเคราะห์ภาพสะท้อนเรื่องประเพณีจากไดอารี่ออนไลน์ พบประเพณีสำคัญ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ประเพณีไทยและประเพณีต่างชาติ ประเพณีไทยที่พบ ได้แก่ ประเพณีสงกรานต์ เข้าพรรษาและทอดผ้าป่า ประเพณีต่างชาติที่พบ คือ ประเพณีของชนชาติจีน ซึ่งอพยพเข้ามาอยู่ในแผ่นดินไทยเป็นเวลายาวนาน ได้แก่ สารทจีนและเซ่งเม้ง

จากการศึกษาไดอารี่ออนไลน์จำนวน 50 ไดอารี่จาก 5 เว็บไซต์ พบข้อมูลภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรม 3 ด้าน คือ ภาพสะท้อนค่านิยม ภาพสะท้อนความเชื่อ และภาพสะท้อนประเพณี ภาพสะท้อนค่านิยมที่ปรากฏในไดอารี่ออนไลน์ ปรากฏทั้งสิ้น 3 ลักษณะ คือ ค่านิยมด้านวัตถุ ความประพฤดี และบุคคล ภาพสะท้อนความเชื่อในไดอารี่ออนไลน์ ปรากฏ 4 ลักษณะ คือ ความเชื่อเรื่องศาสนา โหราศาสตร์ ไซยศาสตร์และโชคลางต่างๆ ภาพสะท้อนประเพณีในไดอารี่ออนไลน์ ปรากฏทั้งสิ้น 2 ลักษณะ คือ ประเพณีไทยและประเพณีต่างชาติ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิเคราะห์การใช้ภาษาและภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรมที่ปรากฏในไดอารีออนไลน์ทั้ง 50 ไดอารี จาก 5 เว็บไซต์ ได้ข้อมูลเพื่อใช้สรุปและอภิปรายผลดังนี้

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อศึกษาการใช้ภาษาในไดอารีออนไลน์ และเพื่อศึกษาภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรมที่ปรากฏในไดอารีออนไลน์ ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ได้จากการเก็บรวบรวมไดอารีออนไลน์ที่เปิดบริการทางอินเทอร์เน็ต จำนวน 50 ไดอารีจาก 5 เว็บไซต์ ดังนี้ www.storythai.com, www.yenta4.com, www.bloggang.com, www.googig.com, www.diaryhub.com หัวข้อที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การใช้ภาษาและภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรมจากไดอารีออนไลน์ การใช้ภาษาศึกษา 5 หัวข้อ ได้แก่ การใช้คำ การใช้ประโยคตามเจตนาการสื่อสาร การใช้สำนวน การใช้โวหาร การใช้ภาพพจน์ ส่วนภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรม ศึกษา 3 หัวข้อ ได้แก่ ภาพสะท้อนค่านิยม ภาพสะท้อนความเชื่อ และภาพสะท้อนประเพณี

ผลการวิจัยการใช้ภาษาและภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรมจากไดอารีออนไลน์ มีดังนี้

1. การใช้ภาษาในไดอารีออนไลน์

จากการศึกษาไดอารีออนไลน์จำนวน 50 ไดอารี จาก 5 เว็บไซต์ พบข้อมูลด้านต่างๆ เรียงตามลำดับ ดังนี้

1.1 คำ

จากการศึกษาการใช้คำในไดอารีออนไลน์พบการใช้คำ 10 ลักษณะ เรียงตามลำดับจากจำนวนที่พบมากที่สุดไปยังจำนวนที่พบน้อยที่สุด ดังนี้ คำซ้ำ ปรากฏ 697 คำ คิดเป็นร้อยละ 22.20 คำที่สะกดผิดไปจากคำเดิม ปรากฏทั้งสิ้น 560 คำ คิดเป็นร้อยละ 17.84 คำภาษาต่างประเทศ ปรากฏ

ทั้งสิ้น 512 คำ คิดเป็นร้อยละ 16.31 คำซ้อน ปรากฏทั้งสิ้น 465 คำ คิดเป็นร้อยละ 14.81 คำประสม ปรากฏทั้งสิ้น 437 คำ คิดเป็นร้อยละ 13.92 คำเสริม ปรากฏทั้งสิ้น 219 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.98 คำเฉพาะกลุ่ม ปรากฏทั้งสิ้น 118 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.76 คำสแลง ปรากฏทั้งสิ้น 75 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.39 คำหยาบ ปรากฏทั้งสิ้น 46 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.47 และคำภาษาถิ่น ปรากฏทั้งสิ้น 10 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.32

1.2 ประโยค

จากการศึกษาประโยคตามเจตนาที่ปรากฏในไดอารี่ออนไลน์ พบการใช้ประโยค 3 ลักษณะ ประโยคที่พบมากที่สุด คือ ประโยคแจ้งให้ทราบ ปรากฏ 6,946 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 93.63 รองลงมาคือประโยคถามให้ตอบ ปรากฏ 369 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 4.97 ประโยคที่พบน้อยที่สุด คือ ประโยคบอกให้ทำ ปรากฏ 104 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 1.40

1.3 ส่วนวน

จากการศึกษาส่วนวนที่ปรากฏในไดอารี่ออนไลน์ พบการใช้ส่วนวน 2 ลักษณะ คือ ส่วนวนเก่าและส่วนวนใหม่ ปรากฏการใช้ส่วนวนเก่ามากกว่าการใช้ส่วนวนใหม่ ส่วนวนเก่าปรากฏ 13 ส่วนวน คิดเป็นร้อยละ 92.86 ส่วนวนใหม่ ปรากฏทั้งสิ้น 1 ส่วนวน คิดเป็นร้อยละ 7.14

1.4 โวหาร

จากการศึกษาโวหารที่ปรากฏในไดอารี่ออนไลน์ พบการใช้โวหาร 5 ลักษณะ คือ บรรยายโวหาร พรรณนาโวหาร เทศนาโวหาร สาธกโวหาร และอุปมาโวหาร โวหารที่พบมากที่สุด คือ บรรยายโวหาร ปรากฏ 752 โวหาร คิดเป็นร้อยละ 82.91 รองลงมา คือ เทศนาโวหาร ปรากฏ 115 โวหาร คิดเป็นร้อยละ 12.68 อุปมาโวหาร ปรากฏ 27 โวหาร คิดเป็นร้อยละ 2.98 สาธกโวหาร ปรากฏ 9 โวหาร คิดเป็นร้อยละ 0.99 ตามลำดับ และที่พบน้อยที่สุดคือพรรณนาโวหาร พบทั้งสิ้น 4 โวหาร คิดเป็นร้อยละ 0.44

1.5 ภาพพจน์

จากการศึกษาภาพพจน์ที่ปรากฏในไดอารี่ออนไลน์ พบการใช้ภาพพจน์ 10 ลักษณะ เรียงตามลำดับจากจำนวนที่พบมากที่สุดไปยังจำนวนที่พบน้อยที่สุด ดังนี้ ปฏิพจน์ ปรากฏ 207 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 28.95 รองลงมาคือ อติพจน์ ปรากฏทั้งสิ้น 192 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 26.85 สัทพจน์ ปรากฏทั้งสิ้น 136 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 19.02 อุปมา ปรากฏทั้งสิ้น 56 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 7.83 การเล่นเสียง ปรากฏทั้งสิ้น 53 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 7.41 บุคลาธิษฐาน ปรากฏทั้งสิ้น 33 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 4.62 อุปลักษณะ ปรากฏทั้งสิ้น 21 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 2.94 นามนัย ปรากฏทั้งสิ้น 14 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 1.96 สัญลักษณ์ ปรากฏทั้งสิ้น 2 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 0.28 และภาพพจน์ที่ปรากฏน้อยที่สุด คือ การอ้างถึง ปรากฏทั้งสิ้น 1 ภาพพจน์ คิดเป็นร้อยละ 0.14

2. ภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรมที่ปรากฏในไดอารี่ออนไลน์

จากการศึกษาไดอารี่ออนไลน์จำนวน 50 ไดอารี่จาก 5 เว็บไซต์ พบข้อมูลภาพสะท้อนสังคม และวัฒนธรรม ดังนี้

2.1 ภาพสะท้อนค่านิยม

ภาพสะท้อนค่านิยมที่ปรากฏในไดอารี่ออนไลน์ ปรากฏทั้งสิ้น 3 ลักษณะ คือ ค่านิยมด้านวัตถุ ความประพฤติ และบุคคล ภาพสะท้อนค่านิยมด้านวัตถุแสดงให้เห็นว่า ผู้ใช้บริการไดอารี่ออนไลน์มีค่านิยมด้านวัตถุหลายลักษณะ ตั้งแต่ภาพสะท้อนเรื่องปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต เช่น ปัจจัย 4 ไปจนถึงภาพสะท้อนเกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือยต่างๆ ที่ใช้สนองความต้องการรวมถึงสร้างความสะดวกสบายให้แก่ผู้ใช้ นอกจากนี้ยังมีค่านิยมเกี่ยวกับการใช้สินค้าแปลกใหม่ แหวกแนวและยึดติดกับสินค้ามีชื่อเสียงจากต่างประเทศ ภาพสะท้อนค่านิยมด้านความประพฤติ จำแนกเป็น 2 ลักษณะ คือ ความประพฤติอันพึงประสงค์และความประพฤติอันไม่พึงประสงค์ ความประพฤติอันพึงประสงค์ ได้แก่ การรักและเทิดทูนบุพการี การให้ความสำคัญและกตัญญูแก่ผู้ที่ต่อบุพการีและครูอาจารย์ของตน การให้ความสำคัญกับครอบครัวมากกว่าสิ่งอื่น ความมีน้ำใจ มีวินัยในตนเอง รู้จักและเรียนรู้การขอโทษเมื่อทำผิด อดทนและช่วยเหลือส่วนรวม ตั้งใจเรียน มีน้ำใจนักกีฬา ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม ความประพฤติอันไม่พึงประสงค์ ได้แก่ ความประพฤติเสเพล สูบบุหรี่ ดื่มเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์ หนีเรียน นิยมเที่ยวสถานบันเทิงยามค่ำคืน ยกพวกทำร้ายร่างกายระหว่างสถาบัน นิยมมีความสัมพันธ์กับคนรักก่อนถึงเวลาอันสมควร การฆ่าตัวตาย การประพาศติพิศพิเศษของตน การไม่เคารพผู้อาวุโส การพูดคำหยาบ เล่นเกม พฤติกรรมการสนใจเรื่องเพศมากเกินไป ภาพสะท้อนค่านิยมด้านบุคคล ปรากฏหลายลักษณะ ได้แก่ การเคารพเทิดทูนบุคคลที่ควรเคารพ เช่น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว การขึ้นชอบบุคคลที่รูปลักษณ์ภายนอก การขึ้นชอบดารานักร้องทั้งของไทยและต่างประเทศ รวมถึงการขึ้นชอบนักฟุตบอล นอกจากค่านิยมทั้ง 3 ลักษณะที่กล่าวมาข้างต้น ไดอารีออนไลน์ยังปรากฏภาพสะท้อนสังคมในลักษณะอื่นๆอีก เช่น ค่านิยมเรื่องการไปเรียนต่อต่างประเทศ นิยมชมภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์ นิยมเที่ยวศูนย์การค้าชื่อดัง และนิยมรับประทานอาหารราคาแพง ซึ่งนำเข้าจากต่างประเทศ เช่น โออิชิ สตาร์บัค เอสแอนด์พี สเวนเช่น

2.2 ภาพสะท้อนความเชื่อ

ภาพสะท้อนความเชื่อในไดอารีออนไลน์ ปรากฏ 4 ลักษณะ คือ ความเชื่อเรื่องศาสนา โหราศาสตร์ ไสยศาสตร์และโชคกลางต่างๆ ไดอารีออนไลน์ปรากฏความเชื่อเกี่ยวกับศาสนาพุทธมากที่สุด แสดงความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องกฎแห่งกรรม การไหว้พระเพื่อเป็นสิริมงคล การทำบุญ-ได้บุญ ทำบาป-ได้บาป ความเชื่อเรื่องนรก-สวรรค์ ชาตินี้ชาติหน้า ความเชื่อเรื่องยุคพระศรีอารย์ การปฏิบัติตามศีล 5 ความเชื่อเรื่องทางสายกลาง การเกิด แก่ เจ็บ ตาย อันเป็นธรรมดาโลก และความเชื่อเรื่องเจ้ากรรมนายเวร นอกจากนั้นยังปรากฏความเชื่อเกี่ยวกับศาสนาอื่นๆ ได้แก่ ศาสนาคริสต์และศาสนาเซิน ความเชื่อเรื่องโหราศาสตร์ ปรากฏเพียงเรื่องเดียว คือเรื่องคนตาพิศ ความเชื่อเรื่องไสยศาสตร์ เป็นเรื่องเกี่ยวกับอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ พลังภายในและมนต์วิเศษ ความเชื่อเรื่องโชคกลาง ได้แก่ การดีระฆัง ลางไม่ดี ความฝัน การก้าวทำผิด สีน่าโชค นอกจากความเชื่อทั้ง 4 ลักษณะที่กล่าวมาข้างต้น ไดอารีออนไลน์ยังปรากฏภาพสะท้อนความเชื่อในลักษณะอื่นๆอีก เช่น ความเชื่อเรื่องบุพเพสันนิวาส พรหมลิขิต

2.3 ภาพสะท้อนประเพณี

ภาพสะท้อนประเพณีในไดอารีออนไลน์ ปรากฏทั้งสิ้น 2 ลักษณะ คือ ประเพณีไทยและประเพณีต่างชาติ ประเพณีไทยเป็นประเพณีเกี่ยวกับศาสนาพุทธ เช่น ประเพณีสงกรานต์ เข้าพรรษา ทอดผ้าป่า ประเพณีต่างชาติที่พบจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับชนชาติจีน ได้แก่ สารทจีนและเซ่งเม้ง

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการใช้ภาษาในไดอารีออนไลน์พบว่า กลุ่มผู้ใช้ไดอารีออนไลน์ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มวัยรุ่นนั้นจะใช้คำซ้ำเพื่อเน้นย้ำสารให้มีความชัดเจนและเน้นอารมณ์ความรู้สึก เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความรู้สึกของผู้เขียนได้อย่างลึกซึ้ง โดยเฉพาะคำซ้ำที่เป็นการซ้ำคำเลียนเสียงธรรมชาติ เช่น เสียงหัวเราะ เสียงอากัปกิริยาต่างๆของมนุษย์ จะพบบ่อยครั้ง ซึ่งการปรากฏคำซ้ำมากที่สุดนั้น สอดคล้องกับลักษณะของไดอารีออนไลน์ซึ่งเป็นบันทึกส่วนตัว เป็นการถ่ายทอดเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตของตนออกมาให้ผู้อ่านได้รับทราบ จึงมีการใช้คำซ้ำเพื่อเน้นความ และให้อารมณ์ความรู้สึกหรือต้องการให้เห็นภาพ เสมือนเล่าเรื่องราวนั้นๆให้ผู้ฟังได้ฟังจริงๆ นอกจากนี้ยังปรากฏคำซ้ำในลักษณะอื่นๆเพิ่มเติม เช่น คำซ้ำที่ให้ความหมายเปลี่ยนไปจากเดิม การนำหลักการซ้ำคำไปซ้ำตัวเลข การซ้ำด้วยไม้ยมกหลายครั้ง

นอกจากคำซ้ำแล้วการใช้ภาษาในไดอารีออนไลน์ยังมีประเด็นที่น่าสนใจ ซึ่งพบรองลงมาจากคำซ้ำ นั่นคือ คำที่สะกดผิดไปจากคำเดิม ผู้ใช้บริการไดอารีออนไลน์จะมีรูปแบบที่หลากหลายในการเขียนคำให้ต่างจากรูปเขียนที่ถูกต้อง ซึ่งรูปแบบต่างๆเหล่านี้เกิดจากการประดิษฐ์คิดค้นของผู้เขียนไดอารีเอง และเกิดจากการเลียนแบบการเขียนที่ปรากฏจากไดอารีออนไลน์อื่นๆ หรือเกิดจากการเลียนแบบภาษาจากโปรแกรมแชท ไอจีคิว เอ็มเอสเอ็น เป็นต้น รูปแบบการเขียนที่แตกต่างไปจากรูปเขียนที่ถูกต้องเหล่านี้นอกจากจะสร้างความเป็นเอกลักษณ์ให้กับผู้เขียนไดอารีออนไลน์แล้ว ยังเป็นการเน้นอารมณ์ความรู้สึกให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์และนึกเห็นภาพไปกับข้อความโดยการใช้คำเลียนเสียงพูด หากมองในมุมกลับกันการใช้ภาษาเช่นนี้สะท้อนให้เห็นปัญหาการใช้ภาษาไทยของกลุ่มวัยรุ่น เพราะหากนำภาษาเหล่านี้ไปใช้จริงในการเรียนหรือการสื่อสารประจำวันจะทำให้เกิดการผิดพลาดในการติดต่อสื่อสาร เพราะภาษาเหล่านี้ไม่ได้รับการยอมรับในแวดวงวิชาการหรือวงการการศึกษา ดังนั้นจึงเป็นประเด็นที่น่าวิตก หากกลุ่มวัยรุ่นไม่รู้จักแยกแยะและนำคำที่สะกดผิดเช่นนี้ไปใช้ในการเขียนทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับ กานติภา วรพงษ์ (2548: 172) ที่กล่าวโดยสรุปว่า หากลักษณะของภาษาวัยรุ่นที่ใช้ไม่ได้เกิดจากความตั้งใจให้เกิดเอกลักษณ์โดดเด่นแล้ว การใช้ภาษาเหล่านี้จะสะท้อนให้เห็นความสามารถทางการใช้ภาษาไทยว่าผู้ใช้ไม่มีความรู้ความเข้าใจในภาษาไทยดีพอที่ใช้สื่อสารได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

นอกจากนั้นยังปรากฏการใช้คำภาษาต่างประเทศ คำเสริม คำเฉพาะกลุ่ม คำซ้อน คำประสม คำสแลง คำหยาบ คำภาษาต่างประเทศที่พบมีทั้งภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศสและภาษาจีน ซึ่งเป็นเพราะกลุ่มผู้ใช้ไดอารีออนไลน์เป็นผู้ที่อยู่ในช่วงของการศึกษาเล่าเรียน จึงมีความรู้เกี่ยวกับคำ

ภาษาต่างประเทศหลายภาษา แต่ที่มีปรากฏมากที่สุดคือภาษาอังกฤษ ปรากฏศัพท์ที่หลากหลาย เนื่องจากผู้ใช้บริการ ไดอารีออนไลน์มีความรู้มากที่สุด ส่วนภาษาอื่นๆจะพบในรูปของการทักทาย เท่านั้น คำเฉพาะกลุ่มและคำสแลงที่พบ จะเป็นคำที่กลุ่มวัยรุ่นคิดขึ้นมาใช้เฉพาะกลุ่มของตน อันเกิดจากความคิดสร้างสรรค์และต้องการความโดดเด่นแตกต่างจากกลุ่มอื่นๆ คำหยาบและคำเสริมที่พบ จะเป็นการเน้นอารมณ์ความรู้สึก เนื่องจากไดอารีออนไลน์เป็นการเล่าเรื่อง เพื่อให้เกิดอารมณ์และทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์คล้ายตามจึงจำเป็นต้องใช้คำหยาบและคำเสริมเข้าช่วย ส่วนประเภทของคำที่พบน้อยที่สุด คือ คำภาษาถิ่น เป็นเพราะผู้ใช้บริการ ไดอารีออนไลน์ต้องการเขียนไดอารีเพื่อเปิดกว้างให้ผู้อื่นเข้ามาอ่านได้ไม่จำกัด จึงเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานซึ่งเป็นภาษาที่คนทั่วทุกภาคเข้าใจมาใช้แทนการใช้ภาษาถิ่น แต่ที่มีปรากฏอยู่บ้างนั้น เป็นเพียงการเขียนเป็นคำๆซึ่งสามารถเดาความหมายได้จากบริบทแวดล้อม

ด้านการใช้ประโยค พบว่าผู้ใช้บริการ ไดอารีออนไลน์นิยมใช้ประโยคเชิงให้ทราบมากที่สุด เนื่องจากข้อความในไดอารีออนไลน์เป็นการเล่าเรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้นกับตนเอง จึงใช้ประโยคเชิงให้ทราบเพื่อบอกเล่าเรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้นในชีวิตของตนให้ผู้อ่านทราบ ซึ่งการใช้ประโยคเชิงให้ทราบในไดอารีออนไลน์จะสอดคล้องกับ โวหารที่พบมากที่สุด นั่นคือ บรรยายโวหาร ซึ่งเป็นโวหารที่ใช้ในการเล่าเรื่องและรายละเอียดต่างๆ ประโยคที่พบรองลงมาคือ ประโยคถามให้ตอบและ ประโยคบอกให้ทำ ประโยคถามให้ตอบที่พบมักจะเป็นประโยคคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ และ ประโยคบอกให้ทำที่พบก็จะไม่ระบุว่าต้องการให้ผู้รับคำสั่งคือใคร เพราะการเขียนไดอารีออนไลน์นั้นไม่ใช่การสื่อสารเฉพาะหน้า ผู้เขียน ไดอารีซึ่งเป็นผู้ส่งสารกับผู้อ่านซึ่งเป็นผู้รับสาร ไม่ได้อยู่เฉพาะหน้ากัน การใช้ประโยคถามให้ตอบและบอกให้ทำจึงมีเจตนาไม่ต้องการคำตอบหรือต้องการถามตรงๆ แต่จะเป็นการบ่น หรือการรำพึงรำพันเสียเป็นส่วนใหญ่ แม้ว่ารูปประโยคจะเป็นประโยคที่ต้องการคำตอบ แต่ในความเป็นจริงนั้นไม่ได้มีผู้ใดมาตอบคำถามที่ผู้เขียน ไดอารีเขียนไว้แต่อย่างใด รวมถึงประโยคบอกให้ทำ ก็ไม่มีผู้ใดมารับคำสั่งเช่นเดียวกัน การเขียนประโยคทั้งสองชนิดจึงเป็นเพียงการระบายความรู้สึกส่วนตัวให้ผู้อ่านรับทราบเท่านั้น

ด้านการใช้สำนวน พบว่าผู้ใช้บริการ ไดอารีออนไลน์นิยมใช้สำนวนเก่ามากกว่าสำนวนใหม่ ทั้งนี้เป็นเพราะผู้ใช้บริการ ไดอารีออนไลน์เป็นกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งเป็นช่วงวัยแห่งการศึกษาเล่าเรียน จึงมีความรู้เกี่ยวกับสำนวนไทยมากพอสมควร อันเกิดจากการเรียนรู้จากระบบโรงเรียน ประกอบกับผู้ใช้บริการ ไดอารีออนไลน์เป็นคนไทย ได้รับการปลูกฝังด้านวัฒนธรรมจากครอบครัวโดยผ่านการใช้สำนวนไทย โดยอาจได้ยินได้ฟังจากผู้ใหญ่ในบ้าน จึงจดจำและนำมาใช้ได้อย่างอัตโนมัติ ส่วน

สำนวนใหม่ที่พบเพียงเล็กน้อยนั้น เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของวัยรุ่นในการดัดแปลงสำนวนให้เข้ากับยุคสมัย

ด้านการใช้โวหาร พบว่าผู้ใช้บริการไดอารีออนไลน์นิยมใช้บรรยายโวหารมากที่สุด เนื่องจากข้อความในไดอารีออนไลน์เป็นข้อความที่บอกเล่าเรื่องราวต่างๆของผู้เขียนให้ผู้อ่านได้รับทราบ ส่วนเทศนาโวหาร อุปมาโวหาร และสาธกโวหารที่พบรองลงมา นั้น มักพบประกอบกับบรรยายโวหาร เทศนาโวหารที่พบจะเป็นการแนะนำให้ผู้อ่านปฏิบัติตามในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวัน หรือนำประสบการณ์ชีวิตที่ตนเองเผชิญมากล่าวเพื่อให้ข้อคิดแก่ผู้อ่าน อุปมาโวหาร เป็นการกล่าวเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพคล้ายตาม ปรัชญาพร้อมกับบรรยายโวหารและเทศนาโวหาร ส่วนสาธกโวหาร เป็นการยกตัวอย่างเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั่วไป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเตือนสติและให้ข้อคิดแก่ผู้อ่าน ไม่ปรากฏการยกตัวอย่างวรรณกรรมหรือวรรณคดีแต่อย่างใด ซึ่งเป็นเพราะเรื่องราวที่เล่าสู่กันฟังในไดอารีออนไลน์เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นเป็นปัจจุบัน ดังนั้นเวลายกตัวอย่างจึงยกตัวอย่างที่เห็นจริงในสังคมมากกว่าการยกตัวอย่างจากวรรณกรรมหรือวรรณคดี และโวหารที่พบน้อยที่สุด คือ พรรณนาโวหาร เป็นการพรรณนาความงดงามของธรรมชาติที่ผู้เขียนไดอารีออนไลน์ได้ไปประสบมาด้วยตนเอง สาเหตุที่พบน้อยที่สุด เนื่องจากเนื้อหาในไดอารีออนไลน์เป็นการเล่าเรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้เขียนไดอารี จึงมุ่งอธิบายเรื่องราวที่เกิดขึ้นมากกว่าการพรรณนาความงดงามของสิ่งต่างๆ การพรรณนาจึงมักแทรกอยู่เพียงบางจุด และเป็นส่วนน้อยเท่านั้น

ด้านการใช้ภาพพจน์ พบว่าผู้ใช้บริการไดอารีออนไลน์นิยมใช้ภาพพจน์ปฏิบัติมากที่สุด เนื่องจากข้อความในไดอารีออนไลน์เป็นการเล่าเรื่องราวต่างๆของผู้เขียนไดอารี บางครั้งแทรกการเล่าเรื่องราวที่อัดอั้นตันใจ เพื่อต้องการให้ผู้เข้ามาอ่านไดอารีได้แสดงความคิดเห็น ในขณะที่เวลานั้นได้ถามคำถามไปด้วย แต่คำถามที่ปรากฏอยู่มากในไดอารีออนไลน์นั้นเป็นคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบที่แท้จริง เป็นเพียงการรำพึงรำพัน หรือการบ่นเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อให้ผู้อ่านแสดงความคิดเห็น ภาพพจน์ที่ปรากฏรองลงมา คือ อติพจน์ เป็นการเพิ่มความเกินจริงเข้าไปในข้อความ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์คล้ายตามและนึกเห็นภาพตามที่ผู้เขียนต้องการ ภาพพจน์สัทพจน์ที่ปรากฏในไดอารีออนไลน์ พบการเลียนเสียงหัวเราะของมนุษย์และเสียงอากัปกริยาต่างๆของมนุษย์ เนื่องจากเสียงหัวเราะเหล่านี้จะแสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียนไดอารีออกมาอย่างเด่นชัด แม้ผู้อ่านจะไม่ได้ยินเสียงโดยตรงแต่สามารถรับรู้ได้จากตัวพิมพ์ ซึ่งมีรูปแบบเฉพาะตัว ทำให้อ่านรับอารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียนไดอารีได้เป็นอย่างดี นอกจากภาพพจน์ข้างต้นแล้ว ไดอารีออนไลน์ยังปรากฏการเปรียบเทียบให้เห็นภาพหลากหลายรูปแบบ ทั้งอุปมา อุปลักษณะ ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบที่ต้องการให้

ผู้อ่านเห็นภาพของเรื่องราวหรือสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อได้ชัดเจน การเปรียบเทียบทั้งหมดจะปรากฏ คำบ่งชี้ให้มองเห็นลักษณะของอุปมาและอุปลักษณ์ได้อย่างชัดเจน เช่นเดียวกับบุคลาธิษฐาน ลัญลักษณ์ และนามนัย ที่ต้องการสื่อให้ผู้อ่านเห็นถึงสิ่งที่ผู้เขียนต้องการกล่าวถึงได้อย่างชัดเจน เช่นเดียวกัน ส่วนการเล่นเสียงที่ปรากฏในไดอารีออนไลน์นั้น เนื่องจากการเขียนไดอารีออนไลน์เป็น ภาษาร้อยแก้ว ดังนั้นจึงปรากฏการสัมผัสสระและสัมผัสอักษรค่อนข้างน้อย ที่ปรากฏชัดเจน คือ ตอนที่ผู้เขียนยกคำประพันธ์มากล่าวถึง นอกเหนือจากนั้นจะเป็นการสัมผัสในข้อความเดียวกัน และ ภาพจน์ที่ปรากฏน้อยที่สุด นั่นคือ การอ้างถึง เนื่องจากการเขียนไดอารีออนไลน์เป็นการเขียน บันทึกรประจำวันซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน จึงไม่ปรากฏการอ้างถึงข้อความจาก วรรณคดีและวรรณกรรม แต่จะปรากฏการอ้างถึงเรื่องราวที่ผู้เขียนสนใจจากหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่ง เท่านั้น ประกอบกับเนื้อหาโดยส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในการดำเนินชีวิตประจำวัน จาก ประสบการณ์จากตัวผู้เขียนเอง จึงไม่ปรากฏการอ้างถึงข้อความจากแหล่งอื่นๆแต่อย่างใด

จากการศึกษาภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรมจากไดอารีออนไลน์พบว่า ไดอารีออนไลน์ เป็นงานเขียนประเภทหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นภาพของสังคมในขณะนั้นได้อย่างแจ่มชัด เช่นเดียวกับ งานเขียนประเภทอื่น เช่น นวนิยาย หรือเรื่องสั้น เพราะไดอารีออนไลน์เป็นการบันทึกเหตุการณ์หรือ เรื่องราวที่เกิดขึ้นกับตัวเจ้าของไดอารี ผู้เขียนจะบันทึกเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงรวมถึงทัศนคติต่อเรื่อง ดังกล่าวโดยไม่ถูกปิดกั้นด้วยปัจจัยอื่นใดทั้งสิ้น เพราะไดอารีเปรียบเสมือนสมุดบันทึกประจำตัวที่ เจ้าของพร้อมจะถ่ายทอดเรื่องราวทั้งหมดโดยไม่ปิดบัง ดังนั้นเนื้อหาที่ปรากฏในไดอารีออนไลน์จึง เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงในสังคมปัจจุบัน ซึ่งคนในสังคมควรรู้และตระหนักถึงสิ่งที่เกิดขึ้น

จากภาพสะท้อนค่านิยมที่ปรากฏในไดอารีออนไลน์พบว่า ผู้ใช้บริการไดอารีออนไลน์ซึ่งเป็นกลุ่มวัยรุ่นเป็นส่วนใหญ่ นั้นให้ความสำคัญกับค่านิยมเรื่องวัตถุ ทั้งปัจจัยพื้นฐานในการ ดำรงชีวิตและวัตถุที่มีราคาแพงรวมถึงเป็นสินค้าฟุ่มเฟือย มีความแปลกใหม่ เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ แสวงหาความเป็นตัวของตัวเอง ชอบความโดดเด่น ความมีหน้ามีตาเหนือเพื่อนฝูงและต้องการให้ตน เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม จึงส่งผลให้วัยรุ่นนิยมใช้สินค้ามีชื่อหรือใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อให้เข้ากับกลุ่มเพื่อนของตนให้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ปารีชาติ วินิจ (2542: 117) ที่กล่าวว่า ค่านิยมเรื่องการ รับเทคโนโลยีและการใช้สินค้าราคาสูง เป็นค่านิยมที่คนไทยถือปฏิบัติกันมาก นอกจากค่านิยมเรื่อง วัตถุแล้วยังปรากฏค่านิยมเรื่องความประพฤติ และค่านิยมเรื่องบุคคลอีกด้วย ค่านิยมเรื่องความ ประพฤติ ปรากฏทั้งความประพฤติอันพึงประสงค์และความประพฤติอันไม่พึงประสงค์ ความ ประพฤติอันพึงประสงค์ที่พบ ไม่ว่าจะเป็นความรักความกตัญญูต่อบุพการีและครูอาจารย์ ความมีวินัย ในตนเอง การตั้งใจเรียนหนังสือ มีน้ำใจนักกีฬา หรือแม้แต่การปฏิบัติตามกฎระเบียบต่างๆของ

สังคม ล้วนแล้วแต่เป็นความประพฤติกว้างไกลที่เป็นแบบอย่าง อันเกิดจากการอบรมสั่งสอนของสถาบันหลัก คือสถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษา ครอบครัวที่ดีจะปลูกฝังค่านิยมเหล่านี้ให้แก่ลูกหลานเพื่อให้พวกเขาเติบโตเป็นคนดีของสังคมต่อไปในภายภาคหน้า ส่วนสถาบันการศึกษาจะช่วยเน้นย้ำให้การอบรมสั่งสอนและฝึกให้ปฏิบัติตามสิ่งที่สังคมกำหนด เป็นการเตรียมความพร้อมให้ผู้ให้บริการได้อารมณ์ออนไลน์ได้ลงฝึกก่อนออกไปปฏิบัติจริงในสังคม

ส่วนความประพฤติกว้างไกลไม่พึงประสงค์ที่ปรากฏในไดอารี่ออนไลน์ พฤติกรรมต่างๆเหล่านี้โดยส่วนใหญ่แล้วมักเกิดจากการเลียนแบบ หรือการถูกชักชวนจากกลุ่มเพื่อนของตน โดยเฉพาะพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน สูบบุหรี่และดื่มเหล้า ส่วนพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้น นอกจากจะเกิดจากพฤติกรรมการเลียนแบบ ซึ่งเป็นสาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคมแล้ว ยังเกิดจากปัจจัยอื่นๆอีกหลายประการ ดังที่อรรถชัย ชื่นมนุชย์ (2518: 164-170) ได้กล่าวถึงสาเหตุของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ สรุปได้ว่าสาเหตุใหญ่ที่กระตุ้นความรู้สึกร่วมเพศขึ้นได้นั้น เกิดจากสภาพทางครอบครัว เช่น การอบรมเลี้ยงดู การอดติของคนที่มีความสัมพันธ์กับเด็ก การรักลูกแบบลำเอียง การที่ครอบครัวเคร่งครัดในขนบธรรมเนียมประเพณีมากเกินไป เป็นต้น ประการต่อมาคือสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน เช่น การขาดแบบอย่างของบุคลิกภาพผู้ชายในโรงเรียนอนุบาลและประถม เกิดจากการที่ครูหรือเพื่อนล้อเลียน ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนนักเรียนด้วยกัน เป็นต้น

นอกจากนั้นพฤติกรรมที่ไม่ดีหลายอย่าง ยังเกิดจากสื่อที่เสนอเรื่องราวด้านไม่ดีมากเกินไป จนทำให้วัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่ชอบการเลียนแบบ ได้ประพฤติตนตามไปด้วย เช่น พฤติกรรมการฆ่าตัวตาย เมื่อหาหนทางออกในชีวิตไม่ได้ พฤติกรรมข้างต้นล้วนเป็นพฤติกรรมที่ส่งผลเสียต่อตัววัยรุ่น เพราะมีส่วนชักนำวัยรุ่นไปสู่หนทางเสื่อมเสีย ทำให้เสียการเรียน เสียสุขภาพ เสียเงินทองมากมาย อีกทั้งหากวัยรุ่นกลับตัวไม่ทัน อนาคตที่เคยสดใสอาจดับวูบลงได้อย่างง่ายดาย

ค่านิยมเกี่ยวกับบุคคลที่พบในไดอารี่ออนไลน์ ปรากฏการเคารพบุคคลที่ถือเป็นมิ่งขวัญของปวงชนชาวไทย นั่นคือ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อันเนื่องมาจากพระราชกรณียกิจและพระจริยาวัตรอันงดงามที่พระองค์พึงปฏิบัติเสมอมา ซึ่งพระราชกรณียกิจต่างๆล้วนอำนวยประโยชน์แก่ปวงชนชาวไทยเป็นที่ประจักษ์ชัด ประกอบกับช่วงเวลาที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลเป็นช่วงเดือนที่มีการจัดงานฉลองทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ปวงชนชาวไทยทุกหมู่เหล่ารวมถึงผู้ใช้บริการไดอารี่ออนไลน์จึงได้กล่าวถึงพระราชประวัติและพระราชกรณียกิจของพระองค์โดยพร้อมเพรียงกัน นอกจากนี้ยังปรากฏค่านิยมเรื่องการชื่นชมบุคคลที่รูปลักษณ์ภายนอก เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ประสบการณ์ในชีวิตยังไม่มากนัก การพบปะผู้คนจึงมีไม่บ่อยครั้ง การตัดสินใจเลือกคบคนจึงมักมอง

ที่รูปลักษณะภายนอกมากกว่าการมองลึกไปถึงจิตใจ และค่านิยมเกี่ยวกับบุคคลที่พบมากนั้นคือ การชื่นชมคารานักร้องทั้งของไทยและต่างประเทศ ที่พบมากคือ นักร้องจากประเทศเกาหลี ซึ่งเกิดจากกระแสภาพยนตร์และละครที่นำเข้ามาสู่ประเทศไทย รวมถึงการรับสื่อวิทยุที่เปิดเพลงของนักร้องเหล่านี้ จึงทำให้ผู้ใช้บริการไดอารีออนไลน์ซึ่งเป็นกลุ่มวัยรุ่นชื่นชมมากประกอบกับการนิยมบุคคลที่รูปลักษณะภายนอก ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้วัยรุ่นหลงไหลและติดตามความเป็นไปของนักร้องจากต่างประเทศ

จากการศึกษาความเชื่อที่ปรากฏในไดอารีออนไลน์ พบว่าความเชื่อที่พบยังคงเป็นความเชื่อที่มีมาแต่โบราณ เป็นความเชื่อพื้นฐานที่คนในสังคมไทยยึดถือปฏิบัติมาเป็นเวลานาน ไม่ว่าจะเป็นความเชื่อเกี่ยวกับศาสนา โหราศาสตร์ ไสยศาสตร์และโหราศาสตร์ต่างๆ ทั้งที่เป็นความจริงดูจะขัดแย้งกับความเจริญทางเทคโนโลยีอย่างคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตที่ใช้เขียนไดอารีออนไลน์ แต่จากการศึกษาพบว่า ความเชื่อเหล่านี้เป็นความเชื่อพื้นฐานที่ผู้ที่เกิดและเติบโตในครอบครัวไทยจะได้รับการปลูกฝังสืบต่อกันมา แม้ว่าจะมีเทคโนโลยีอันนำสมัยเข้ามามากมายเพียงใด ก็ไม่สามารถลบเลือนความเชื่อเหล่านี้ไปได้ เพียงแต่ความลึกซึ้งเรื่องความเชื่อเหล่านี้อาจมีเพียงผิวเผิน ไม่ได้รู้ลึกซึ้งถึงแก่นแท้หรือแนวทางปฏิบัติอย่างแท้จริง ดังที่พระมหาประศักดิ์ อคคปญโญ (ซึ่งแสง) (2541: 13) ได้กล่าวถึงความเชื่อที่สำคัญของสังคมไทย โดยสรุปว่าปรากฏความเชื่อทางศาสนา โหราศาสตร์ ไสยศาสตร์และโหราศาสตร์ต่างๆรวมอยู่ด้วย ยกตัวอย่างเช่น ความเชื่อเกี่ยวกับศาสนา ซึ่งคือศาสนาพุทธนั้น ผู้ใช้บริการไดอารีออนไลน์จะรู้เพียงว่า เมื่อนับถือศาสนาพุทธต้องเข้าวัดทำบุญ ฟังธรรม ปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธเจ้า เมื่อทำบุญจะได้บุญ ละเว้นการทำบาป และหากทำดีจะได้ไปสวรรค์ ประพฤติชั่วจะตกนรก แต่จะไม่รู้แน่ชัดถึงแก่นแท้จริงของหลักคำสอนของพระพุทธเจ้า ส่วนความเชื่อเกี่ยวกับศาสนาคริสต์และเซินนั้น พบเพียงเล็กน้อย อันเกิดจากการได้ยินได้ฟังและนำมาพูดจนติดปาก รวมถึงการเขียนข้อมูลเกี่ยวกับศาสนานั้นๆลงในไดอารีออนไลน์ จึงทำให้มีการกล่าวถึงข้อมูลเพียงเล็กน้อย ไม่มีกล่าวว่ามีผู้เขียนไดอารีออนไลน์นับถือศาสนาดังกล่าวแต่อย่างใด

ความเชื่อด้านโหราศาสตร์ ไสยศาสตร์และโหราศาสตร์ต่างๆ ที่พบในไดอารีออนไลน์ เกิดจากการปลูกฝังจากคนในครอบครัว และเกิดจากสื่อที่นำเสนอเนื้อหาดังกล่าวอยู่บ่อยครั้ง ประกอบกับผู้ใช้บริการไดอารีออนไลน์เป็นคนไทย อาศัยอยู่ในครอบครัวไทย จึงได้รับการปลูกฝังจากคนในครอบครัว และความเชื่อต่างๆเหล่านี้ ล้วนเป็นความเชื่อที่เป็นที่พึงพอใจให้กับพวกเขา ไม่ว่าจะเป็นการทำนายทายทักหรือเรื่องโหราศาสตร์ต่างๆ

จากการศึกษาประเพณีในไดอารีออนไลน์ พบประเพณีไทยมากกว่าประเพณีต่างชาติ เนื่องจากผู้ให้บริการ ไดอารีออนไลน์เป็นคนไทยทั้งหมด มีปรากฏประเพณีเกี่ยวกับชนชาติจีนบ้าง เนื่องจากมีผู้ให้บริการ ไดอารีออนไลน์บางคนเป็นคนไทยเชื้อสายจีน ประเพณีไทย ที่พบได้แก่ ประเพณีสงกรานต์ พิธีเข้าพรรษา และพิธีทอดผ้าป่า ปรากฏเนื่องจากช่วงที่เก็บข้อมูลเป็นช่วงที่คาบเกี่ยวกับเทศกาลดังกล่าวพอดี จึงปรากฏการกล่าวถึงประเพณีสำคัญของไทยอยู่ด้วย แต่เป็นเพียงการกล่าวถึงสั้นๆเท่านั้น ไม่ได้อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับประเพณีว่ามีวิธีปฏิบัติอย่างไรอย่างละเอียดลึกซึ้ง สะท้อนให้เห็นว่าผู้ให้บริการ ไดอารีออนไลน์เพียงแค่อ่านและปฏิบัติตามเมื่อถึงวันสำคัญต่างๆ แต่ไม่ได้ให้ความสนใจถึงรายละเอียดหรือที่มาของประเพณีต่างๆอย่างแท้จริง ส่วนประเพณีต่างชาติที่พบก็เป็นเพียงการกล่าวถึงสั้นๆ พอให้รู้ว่าช่วงเวลานี้มีประเพณีดังกล่าวเกิดขึ้น แต่ไม่ได้ให้รายละเอียดที่จะเป็นข้อมูลแก่ผู้อ่าน ไดอารีแต่อย่างใด

แม้ว่าไดอารีออนไลน์จะเป็นเพียงสมุดบันทึกที่อาศัยเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตสมัยเข้ามามีบทบาทและอิทธิพลต่อการนำเสนอ แตกต่างจากการเขียนบันทึกทั่วไป แต่สมุดบันทึกนี้ก็เป็นสมุดบันทึกที่มีชีวิตและได้สะท้อนแง่มุมต่างๆของชีวิตคนออกมาให้เห็นอย่างเด่นชัด โดยเฉพาะชีวิตของวัยรุ่น ซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ที่ใช้บริการ ไดอารีออนไลน์ และนอกจากจะสะท้อนภาพสังคมและวัฒนธรรมให้เห็นอย่างเด่นชัดแล้ว สมุดบันทึกแห่งนี้ยังสะท้อนให้เห็นการใช้ภาษาในลักษณะต่างๆอย่างน่าสนใจ โดยเฉพาะการเขียนคำต่างๆในไดอารีออนไลน์ ปรากฏการสะกดคำผิดและการเขียนคำในรูปแบบต่างๆที่แตกต่างจากภาษาเขียน เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นการใช้ภาษาของวัยรุ่นในปัจจุบันได้อย่างแจ่มชัด

ข้อเสนอแนะ

1. งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาภาพรวมของการใช้ภาษาและภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรมจาก ไดอารีออนไลน์ ซึ่งยังไม่ละเอียดชัดเจนมากนัก ควรศึกษาวิจัยเฉพาะด้าน เช่น การใช้คำ การใช้ประโยค การใช้สำนวน การใช้โวหาร การใช้ภาพพจน์ และภาพสะท้อนค่านิยม ที่ปรากฏในไดอารีออนไลน์

2. งานวิจัยนี้ศึกษาการใช้ภาษาและภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรมจากไดอารีออนไลน์ที่ปรากฏในช่วงระยะเวลา 6 เดือน ซึ่งจะมองเห็นแต่เพียงภาพรวมเท่านั้น ควรศึกษาเพิ่มเติมโดยเพิ่มระยะเวลาการเก็บข้อมูลให้นานขึ้น หรือเปรียบเทียบไดอารีออนไลน์ในปีที่ต่างกัน เพื่อพิจารณาหาความเหมือนและแตกต่างของภาษาและภาพสะท้อนสังคมที่ปรากฏในไดอารีออนไลน์

3. งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาหัวข้อการใช้ภาษาและภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรมจากไดอารี่ออนไลน์เท่านั้น ไม่ได้วิเคราะห์รูปแบบการนำเสนอ ซึ่งแต่ละไดอารี่จะมีรูปแบบการนำเสนอที่แตกต่างกันออกไป รวมถึงเนื้อหาในไดอารี่ออนไลน์ที่ปรากฏในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเฉพาะข้อความที่ผู้เขียนไดอารี่เขียนเท่านั้น ไม่ได้วิเคราะห์รวมไปถึงข้อความที่ผู้อื่นเข้ามาแสดงความคิดเห็นไว้ด้วย จึงมีความน่าสนใจที่จะศึกษาเพิ่มเติม

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กานติกา วรพงษ์. 2548. การใช้ภาษาในเว็บบอร์ดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

_____. 2540. การใช้ภาษาในเว็บบอร์ดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
อ้างอิง Clarke, v. 2000. **Internet English: An Analysis of the Variety of Language
Used on TelnetTalkers.(online).** www.tartarus.org/~vicky/talkers.pdf.

กำชัย ทองหล่อ. 2540. **หลักภาษา.** กรุงเทพมหานคร: รวมสาส์น.

กู๋ชื้อปุยฝ้าย (นามแฝง). 2549. **ไดอารี่ออนไลน์** (Online). www.googig.com, 14 ตุลาคม 2549.

เกรียงไกร วัฒนาสวัสดิ์. 2545. **เอกสารประกอบการสอนวิชา 372411 ภาษาในปริบทสังคมและ
วัฒนธรรม.** กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.

ไขสิริ ปราโมช ณ อรุณา. 2534. **การเปลี่ยนแปลงถ้อยคำและความหมายของสำนวนไทย.
พิมพ์ครั้งที่ 3.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จันจิรา หาวิชา. 2547. **วิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้ภาษาในคอลัมน์ข่าวกีฬาของหนังสือพิมพ์
รายวัน ภาษาไทย ปีพุทธศักราช 2545.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
ภาษาไทย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

จิราภรณ์ ภัทราภานุภัทร. 2528. **สถานภาพการศึกษาเรื่องคติความเชื่อของคนไทย.**
กรุงเทพมหานคร: โครงการไทยศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ. 2540. **ภาษากับการสื่อสาร.** กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- แจ่มจิต สุรเดโช. 2531. ภาพสะท้อนสังคมจากรรณกรรมเพลงเพื่อชีวิตในช่วง พ.ศ. 2516 ถึง พ.ศ. 2528. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- ชำนาญ รอดเหตุภัย. 2522. สัมมนาการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร: กรุงเทพมหานครการพิมพ์.
- เชษฐา จักรไชย. 2535. วิเคราะห์วรรณกรรมเพลงของสุรพล สมบัติเจริญ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- จิตฐิตา นาคเกษม. 2545. การศึกษาวิเคราะห์นวนิยายของประภัสสร เสวิกุล. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาไทยศึกษา, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ณรงค์ เส็งประชา. 2544. วิถีไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ดลนภา โง่นใจรักษ์. 2546. การศึกษาวิเคราะห์อุปนิสัยของเรื่องเพศในห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาไทยศึกษา, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ดารินทร์ สวัสดิ์เสวี. 2545. การแปลงตัวตนในห้องสนทนาบนอินเทอร์เน็ต. วิทยานิพนธ์ปรินญาณิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดาวดวงเดียว (นามแฝง). 2549. ใต้อารีออนไลน์ (Online). www.blonggang.com, 14 ตุลาคม 2549.
- ทะเลกับความมืด (นามแฝง). 2549. ใต้อารีออนไลน์ (Online). www.blonggang.com, 14 ตุลาคม 2549.
- ทิพย์สุดา นัยทรัพย์. 2535. ภาษากับวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: กรมการฝึกหัดครู
- ทีนเอง(นามแฝง). 2548. “ใต้อารีออนไลน์...สังคมคนวัยทีน.” นิตยสารบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด "ผาสูก" (กรกฎาคม-กันยายน 2548): 28.
- ชนากิต(นามแฝง). 2539. ประเพณี พิธีมงคล และวันสำคัญของไทย. กรุงเทพมหานคร: ชมรมเด็ก.

ธัญญา สังขพันธานนท์. 2537. **ปรากฏการณ์แห่งวรรณกรรม**. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ธีรชัย เอี่ยมวรเมธ. 2537. **พจนานุกรมจีน-ไทย**. กรุงเทพมหานคร: รวมสาส์น.

นววรรณ พันธุมเมธา. 2527. **ไวยากรณ์ไทย**. กรุงเทพมหานคร: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.

น้ำเพชร สายบุญเรือน. 2543. **ถ้อยคำสำนวนใหม่ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2537-2541**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิตาชล ศาตรา. 2542. **แนวคิดและภาพสะท้อนทางสังคมจากร้อยกรองร่วมสมัย ในหนังสือพิมพ์มติชน สดุดีปดาร์ ช่วง พ.ศ. 2531-2540**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

แบร์แอนด์บัดดี้ เว็บไซต์เตอร์. 2550. **แพนด้า** (Online). www.bearandbuddy, 23 มีนาคม 2550.

บุญคิด วัชรศาสตร์. 2538. **คนเมือง อู่คำเมือง**. เชียงใหม่: ธาราทองการพิมพ์.

บุปผา บุญทิพย์. 2532. **คติชาวบ้าน**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ประดิษฐ์ มัชฌิมา. 2519. **สังคมวิทยาชนบท**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

ประทีป วาทิกทินกร. 2523. **การใช้ภาษา**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ประเทือง คล้ายสุบรรณ. 2530. **สำนวนไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพมหานคร: สุทธิสารการพิมพ์.

ประภาศรี สีหอำไพ. 2532. **วัฒนธรรมเกี่ยวกับภาษาและวรรณคดี**. กรุงเทพมหานคร: โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ประสิทธิ์ กาพย์กลอน. 2518. **แนวทางการศึกษาวรรณคดี ภาษากวี การวิจัยกษณ์และการวิจารณ์.**
กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ปรารธนา บัวเชย. 2537. **วิเคราะห์แนวคิดและศิลปะการใช้ภาษาในวรรณกรรมของประภัสสร เสวิกุล.** ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒภาคใต้.
- ปริมา มัลลิกะมาสและคณะ. 2547. **พจนานุกรมออกซฟอร์ด-ริเวอร์บุ๊กส์ อังกฤษ-ไทย.**
กรุงเทพมหานคร: ดวงกมลสมัย.
- เปรมจิต ชนะวงศ์. 2525. **พื้นฐานการศึกษาวรรณคดีไทย.** นครศรีธรรมราช: ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช.
- เปลื้องจิต เว็บบาสเตอร์. 2550. **อิกคิวซัง (Online).** www.palungjit.com, 23 มีนาคม 2550.
- ปาริชาติ วินิจ. 2542. **รูปแบบและลักษณะการใช้ภาษาในวรรณกรรมเพลงยอดนิยม.** วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เปลื้อง ฌ นคร. 2542. **ภาษาวรรณนา.** กรุงเทพมหานคร: เขตได้การพิมพ์.
- ปาดี้ (นามแฝง). 2549. **ไตอารีออนไลน์ (Online).** www.yenta4.com, 14 ตุลาคม 2549.
- พจนา จันทรสันติ และเดชา ตั้งสีฟ้า. 2545. **วิธีแห่งผู้นำเซ็น.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มูลนิธิ โคมลคีนทอง.
- พนมพร นิรัญเทวี และเทพี จรัสจรุงเกียรติ. 2538. **“การใช้ภาษา.” ภาษาไทย 1.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พนัส หันนาคินทร์. 2520. **การสอนคำนิยม.** พิษณุโลก: แผนกเอกสารและการพิมพ์โครงการ ตำรามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พระริ้วมวีรัชชพากย์ (ร.น.). 2547. **พจนานุกรมฝรั่งเศส-อังกฤษ-ไทย**. กรุงเทพมหานคร: นิเวศไทย มิตรการพิมพ์.

พระมหาประศักดิ์ อคคปญโญ (ชั่งแสง). 2541. **ความเชื่อเรื่องโหราศาสตร์กับกฎแห่งกรรมของชาวพุทธไทยในปัจจุบัน**. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยปริญาพุทธศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาพระพุทธศาสนา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พัชรินทร์ ศรีสวัสดิ์ และ สรัสนันท์ ตั้งไพศาลสัมพันธ์. 2543. **สภาพปัญหาความต้องการใช้งานอินเทอร์เน็ต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**. กรุงเทพมหานคร: งานวิจัยคณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พิชญ์รักษ์ ปิตาทะสังข์. ม.ป.ป. **เรียนไม่รู้จบ** (Online). www.bangkokbiznews.com, 15 พฤษภาคม 2549.

พูนพิศมัย ดิศกุล, ม.จ. 2522. **พิธีของคน**. กรุงเทพมหานคร: เกษมบรรณกิจ.

มณีนรัตน์ เพ็ญวุฒิราญ. 2530. “รักร่วมเพศ.” **วารสารธรรมศาสตร์** 10: 23.

นิรนาม. 2547. **พจนานุกรมฉบับมติชน (Matichon Dictionary)**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มติชน.

มยุรินทร์ รอดเยี่ยม. 2546. **ความต้องการความรู้และการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศ อินเทอร์เน็ต ในการสอนภาษาต่างประเทศ ของครู อาจารย์ โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร กลุ่ม 6**. วิทยาลัยปริญาพุทธศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

มลินี สมภพเจริญ. 2547. **อินเทอร์เน็ตและสื่อมวลชนต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยาลัยปริญาดุสิตบัณฑิต (สื่อสารมวลชน) คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

มิรินคำ (นามแฝง). 2549. **ไดอารี่ออนไลน์** (Online). www.googig.com, 14 ตุลาคม 2549.

ชัยตัวร้าย (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.googig.com, 14 ตุลาคม 2549.

ระเบียบ แก้วดวงเล็ก. 2545. **ทัศนะทางสังคมในบทละครของหม่อมหลวงปิ่น มาลากุล.**

วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย(กลุ่มวรรณคดี), มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

รัชนิกร เศรษฐ์. 2528. **สังคมวิทยาชนบท.** กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

ราชบัณฑิตยสถาน. 2546. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542.** กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.

รินฤทัย สัจจพันธ์. 2524. **ความรู้ทั่วไปทางภาษาและวรรณคดีไทย.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมชนสหกรณ์และการเกษตรแห่งประเทศไทย.

ลาวัญย์ สัจจพันธ์. 2529. **ภาพสะท้อนสังคมไทยจากเรื่องสั้นร่วมสมัย.** ปรินญาณินท์ การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.

ลิงจ้อ (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.diaryhub.com, 14 ตุลาคม 2549.

ลำไย สมอ่อน. 2541. **ทัศนะทางสังคมของนักเขียนไทยจากเรื่องสั้นในวารสารสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ช่วงครึ่งทศวรรษ (พ.ศ. 2535-2539).** วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วรรณ บัวเกิด. 2529. “การใช้สำนวนในงานเขียน.” เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 6 (การเขียนสำหรับครู หน่วยที่ 1-8. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

วรราชต์ วัสสานนท์. 2544. **การศึกษารูปภาษาที่ใช้เป็นสำนวนไทยในปัจจุบัน.** วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วัฒนา บุรกลีกร. 2530. **หลักการใช้ภาษาไทยระดับพื้นฐานมหาวิทยาลัย.** กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วันเวลาของคนกระจอก (นามแฝง). 2549. **ไดอารีออนไลน์** (Online). www.diaryhub.com, 14 ตุลาคม 2549.

วารุณี พลบูรณ์. 2538. **การใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วิกิพีเดีย เว็บบราวเซอร์. 2001. **Internet diaries** (Online). www.wikipedia.com, 15 พฤษภาคม 2549.

วิจิตร ภาณุพงศ์. 2524. **โครงสร้างของภาษาไทย: ระบบไวยากรณ์**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วิชาการคอมพิวเตอร์, ฝ่าย. 2538. **การใช้อินเทอร์เน็ตสำหรับผู้เริ่มต้น**. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น.

วิทย์ เทียงบุรณธรรม. 2541. **พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย (SE-ED S Modern English-Thai Dictionary)**. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น.

วิทยา เรื่องพรพิสุทธิ. 2538. **คู่มือการเข้าสู่อินเทอร์เน็ตสำหรับผู้เริ่มต้น**. กรุงเทพมหานคร: เอช เอ็น กรุ๊ป จำกัด.

วิภา จริยะเดชะ. 2540. **รอบรู้ประเพณีจีน**. กรุงเทพมหานคร: รุ่งแสงการพิมพ์.

วิภา เพิ่มทรัพย์และวสิน เพิ่มทรัพย์. 2546. **ครบเครื่องเรื่องอินเทอร์เน็ต**. กรุงเทพมหานคร: โปรวิชั่น.

วรรณ hot hot (นามแฝง). 2549. **ไดอารีออนไลน์** (Online). www.diaryhub.com, 14 ตุลาคม 2549.

ศิดานันท์ มีดี. 2548. **การใช้ภาษาและกลวิธีการเขียนคอลัมน์ซุบซิบการเมืองในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ปีพุทธศักราช 2542-2546**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- สง่า กาญจนาคพันธ์. 2538. **สำนวนไทย**. กรุงเทพมหานคร: ศ. เอเชียเพรส (1989) จำกัด.
- สตอรี่ไทย เว็บไซต์เตอร์. 2544. **ไดอารี่ออนไลน์** (Online). www.storythai.com, 14 ตุลาคม 2549.
- สมพร มั่นตะสูตร. 2525. **วรรณกรรมไทยเบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร: พีระพัทธนา.
- สมภพ เรื่องตระกูล. 2524. **คู่มือจิตเวชศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์.
- สมศักดิ์ ศรีสันติสุข. 2536. **การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม: แนวทางการศึกษาวิเคราะห์และวางแผน**. กรุงเทพมหานคร: คลังนาโนวิทยา.
- สังวาล คงจันทร์. 2538. **การใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สายใจ สีลาขจรจิต. 2545. **การสื่อสารเพื่อสร้างสัมพันธภาพเชิงบวกในอินเทอร์เน็ต**. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สาววยแปดพันเก้า (นามแฝง). 2549. **ไดอารี่ออนไลน์** (Online). www.blonggang.com, 14 ตุลาคม 2549.
- สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2548. **สนเทศน่ารู้: วันสารทจีน** (Online). www.lib.ru.ac.th/journal/sart-chin.html, 26 มีนาคม 2549.
- สิริวรรณ นันทจันทุล. 2540. **เอกสารประกอบการสอน วิชา 361331 ภาษาพูดกับภาษาเขียน**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- _____. 2543. **การเขียนเพื่อการสื่อสาร 2**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุพัตรา สุภาพ. 2543. **สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม:ครอบครัว: ศาสนา:ประเพณี**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

อนุমানราชชน, พระยา. 2515. การศึกษาวรรณคดีไทยในแง่วรรณศิลป์. กรุงเทพมหานคร: บรรณาการ.

อรทัย ชื่นมณุษย์. 2518. จิตวิทยาเกี่ยวกับโรคจิตโรคประสาทและความผิดปกติทางเพศ. กรุงเทพมหานคร: กรุงเทพมหานครการพิมพ์.

อานนท์ อภาภิรม. 2515. มนุษย์กับสังคม : สังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์บำรุงนุกุลกิจ.

อำนวยการ พิธสาร. ม.ป.ป. ความรู้เบื้องต้นสังคมและวัฒนธรรมในภาวะโลกไร้พรมแดน . กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

Bigna (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.diaryhub.com, 14 ตุลาคม 2549.

Blessing from sun (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.diaryhub.com, 14 ตุลาคม 2549.

Bluebearlovely (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.yenta4.com, 14 ตุลาคม 2549.

Box-zir (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.storythai.com, 14 ตุลาคม 2549.

Browniezz (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.yenta4.com, 14 ตุลาคม 2549.

Cinssp (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.diaryhub.com, 14 ตุลาคม 2549.

Ciocolato (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.bloggang.com, 14 ตุลาคม 2549.

Da 34 (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.yenta4.com, 14 ตุลาคม 2549.

Deliver (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.bloggang.com, 14 ตุลาคม 2549.

- FBI (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.googig.com, 14 ตุลาคม 2549.
- Fozil (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.storythai.com, 14 ตุลาคม 2549.
- Fuekfon (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.bloggang.com, 14 ตุลาคม 2549.
- Iamthered (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.yenta4.com, 14 ตุลาคม 2549.
- I3foxy (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.storythai.com, 14 ตุลาคม 2549.
- Keigo (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.bloggang.com, 14 ตุลาคม 2549.
- Keizo (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.bloggang.com, 14 ตุลาคม 2549.
- Kloy (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.diaryhub.com, 14 ตุลาคม 2549.
- Krit-ch (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.storythai.com, 14 ตุลาคม 2549.
- Little-lek (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.bloggang.com, 14 ตุลาคม 2549.
- Love_Strawberries (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (online). แหล่งที่มา: www.yenta4.com.
- Meijiz (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.yenta4.com, 14 ตุลาคม 2549.
- Melody mon (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.diaryhub.com, 14 ตุลาคม 2549.
- Milk-mydiary (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.storythai.com, 14 ตุลาคม 2549.
- Monkiez-o (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.storythai.com, 14 ตุลาคม 2549.
- Nature of love (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.googig.com, 14 ตุลาคม 2549.

- Nazadiary (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.googig.com, 14 ตุลาคม 2549.
- Nininana (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.googig.com, 14 ตุลาคม 2549.
- PeD_OuAn (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.yenta4.com, 14 ตุลาคม 2549.
- Pooki (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.googig.com, 14 ตุลาคม 2549.
- P_waim (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.storythai.com, 14 ตุลาคม 2549.
- Paradisez (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.storythai.com, 14 ตุลาคม 2549.
- Sally Wehmeier. 2005. **Oxford Advanced Learner's Dictionary**. New York: Oxford University Press.
- Sananda (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.diaryhub.com, 14 ตุลาคม 2549.
- Sap0iinz (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.storythai.com, 14 ตุลาคม 2549.
- Temping heart (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.bloggang.com, 14 ตุลาคม 2549.
- The moon (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.googig.com, 14 ตุลาคม 2549.
- Tootik (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.diaryhub.com, 14 ตุลาคม 2549.
- Yasuna (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.yenta4.com, 14 ตุลาคม 2549.
- Zignature (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.googig.com, 14 ตุลาคม 2549.
- Zinezatatoto (นามแฝง). 2549. ไดอารีออนไลน์ (Online). www.yenta4.com, 14 ตุลาคม 2549.

Zoffiz (นามแฝง). 2549. **ไดอารีออนไลน์** (Online). www.storythai.com, 14 ตุลาคม 2549.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตัวอย่าง คำ ประโยค สำนวน โวหาร ภาพพจน์

คำซ้ำ

1. คำซ้ำเสียงเสียงธรรมชาติ

กิ้ว กิ้ว	กิ๊กๆ	ก้ากๆๆ
กร้ากๆ	กี้กๆ	กี้ดๆ
กรั้กๆ	กิลิ	กิกๆๆ
แก๊กๆ	ค้อกแก๊กๆ	โคกตก
แง่มๆ	ง้มๆๆๆ	แงๆๆ
งะ งะ	แง้มมมๆ	งีมๆ
แง้ๆ	แง่กๆ	งูจี้
แง่วๆ	เง้อๆ	งิมง้มๆ
จิจิ	แง้มๆ	จู้บๆ
จู้บ จู้บ	จิชๆ	จิชิ
เซอะๆ	จิกๆ	ดิ่งๆ
ฟ้าวๆ	ฟีดๆๆ	ฟีด ฟีด
เข้ๆ	ขี้บปี้ๆ	เข้ เข้
โย่ๆ	โย่วๆ	โ้วๆ
ว้ากๆ	แ่ว้วๆ	แ่ว้ปๆ
แหะๆ	เหอๆ	หุ หุ
แห่ๆ	เห่อๆ	เหะๆๆ
หี้ หี้	หิ หิ	เหมมๆ
หม่มๆ	ห้ำ ห้ำ ห้ำ	ห้ำๆ
โหน้ยๆ	อิ อิ อิ	เอ๊ะ เอ๊ะ
เอออๆ	อ๊กๆ	เอะๆ
อิๆ	เอ็กๆๆๆ	อี้ๆ
อ่ะๆๆ	เอ็กๆ	เอ็กส์ๆ
อิอิ	โ้ว่วๆ	อีมๆ
เอ้อๆ	อ้อๆ	อ่อๆ
เอๆ	ฮ่าๆ	โสระๆ
ฮี้ๆ	ฮือๆ	เฮ้อๆๆ

เฮ้ๆ	เฮอะๆ	ฮาๆ
ฮาโหลๆ	โอะ โอะ	อะ อะ
อิ อิ	แอะๆ	โหะๆ

2. คำซ้ำเพื่อแยกจำนวน

ที่ร้านๆ	ครั้งๆ	คำๆ
ชี้ๆ	คู่ๆ	แถวๆ
ที่ๆ	ที่ๆ	ปีๆ
ลูกๆ	วันๆ	สี่ๆ
เส้นๆ	อย่างๆ	

3. คำซ้ำเพื่อบอกพหูพจน์

ญาติๆ	น้องๆ	เพื่อนๆ
พี่ๆ	พี่ๆ น้องๆ	ล้านๆ
สิบๆ	หลายๆ	

4. คำซ้ำเพื่อเน้นความหมายให้หนักแน่นยิ่งขึ้น

รถเมล์ก็สาย ก็สาย	ใกล้ๆ	ก๊วๆ ก๊วๆ
กว่าๆ	ใกล้ ใกล้	แกๆ
เกือบๆ	เกมๆ	กินๆ
กิวๆ	ไกลๆ	เก่าๆ
กีฬาสี่ๆ	เก่าเก่า	กลมๆ
ก่อนๆ	กลายๆ	กระแฉะๆ
กว้างๆ	กระดืบๆ	กรอบๆ
กุ่มๆ	เกรดๆ	ค่าๆ
กระหน่ำๆ	ก๊วยๆ	โกดๆ
เก่งๆ	ข้างๆ	ขำๆ
จี๊ดๆ เขียนๆ	ขุยๆ	ขาวๆ

เจียวๆ	จี๋เกียดอ๋าๆ	จุ่นๆ
ของๆ	ขอโทษๆ	ขยันๆ
จำ จำ	จี๋เกียดๆ	ขอบใจๆ
ขอบอกๆ	ขยันขยัน	คู้่นๆ
ค่อยๆ	คุณๆ	แคบๆ
เครียดๆ	โคคๆ	ใครๆ
คิดถึง คิดถึง	ครี๋มๆ	กล้ายๆ
คำๆ	โค่คๆ	โคตๆ
คิดๆ	คนๆเดียว	คนๆหนึ่ง
คนๆนั้น	คนๆนี้	เคลิ้มๆ
คลิๆ	คนๆเดิม	คัยๆ
คำเดียวๆ	คว้ายควาย	ควายควาย
คบๆ	คุยกันไปคุยกันมา	ง่ายๆ
งงๆ	ง่วงๆ	งานๆ
งอนๆ	งมๆ	โง่ๆ
งั้นๆ	งอน งอน	ง้อ ง้อ
เง้า เหงา	งกๆ	ง้อๆ
จริงๆ	<u>จะกินข้าว</u> <u>จะกินน้ำ</u> <u>จะกินเป็ยร์</u>	จิงๆ
จางๆ	จนๆ	เจ็บๆ
เจงๆ	จบๆ	<u>เจ็บก็เจ็บนะ</u>
จริง จริง	จูลๆ นะ จูลๆ	จิงๆ จังๆ
จี๊ดๆ	เจ็ๆ	จำไว้ๆ
จดๆ จ้องๆ	จ้งๆ	เจรงๆ
เฉยๆ	ฉลัด ฉลาด	ช่วยๆ
<u>ชั้นเหนือ</u> <u>ชั้นหมดแรง</u>	เข้าๆ	ซัดๆซัวร์ๆ
ซั่วๆ	ขอบๆ	ช่างเหอะๆ
ชีวๆ	ช่วยกันๆ	ช่างเถอะๆ
ชิลๆ	ชนะเนื้อๆ	ซ้ำๆ
ช่วงๆ	ชายๆ	ชุลมุนๆ
ซ้ำๆ	ชิงๆ	เซงๆ
ซ่อมๆ	ซาคิสๆ	เซาะๆ

ซึ่งๆ	ซกๆ	เซๆ
ซาบายๆ	ซอยๆ	ซ่อนๆ
เซ้งๆ	ซึกๆ	ซู่ปุ่นๆ
คีๆ	เค็กๆ	คื้อๆ
คิซึ้นๆ	เคิมๆ	คังๆ
แดงๆ	คี้กๆ	เคิม เคิม
เดินได้ นอนได้ วิ่งได้	โคโค	ค่าเองๆ
คังซึ้นๆ	เคือนตุลาๆ	เคาๆ
แคคๆ	ครีมเวิร์ลๆ	คิม้ยๆ
คำๆ	คู้คู	เค็ๆ
คิจายๆ	คี้กั้นๆ	ค้ำ ค้ำ ค้ำ
คิใจๆ	คี้ๆ	โคนๆ
คื้อๆ	ตามๆ	ตรงๆ
ตะลอนๆ	ตลกๆ	เต็มๆ
เต็นๆ	ต่างๆ	ติดๆ
โตๆ	ต่อๆไป	ตงๆ
ต่างคนต่างก็	ตายๆ	เตี้ยๆ
ค้องไปๆ	คิบๆ	คิ่นคิ่นๆ
ตอนนี้อยู่	คู้ยๆ	คิ่งๆ
แต่ย์	ค้ำลงๆ	คุๆ
ตะหงิดๆ	ถอยหลังๆ	ทุกปี ทุกปี
เท่าๆ	ทุกๆ	ทุกท่านๆ
ทั้งๆที่	เที้ยวๆ	แท้ๆ
ทำบุญ ทำบุญ	เที้ยงๆ	ท้าวๆไป
ทั้งๆ	ทุกคนๆ	ทำทำ
ทรงพระเจริญๆ	เท่ๆ	ทนๆ
ทั้งๆ	ทำงานๆ	ทุกทีๆ
ทำไมๆ	ทำๆ	ธรรมดาๆ
แน่ๆ	เนอะๆ	นานๆ
นุ่นๆ	นึดๆ	นระๆ
นิดๆ หน่อยๆ	น้อยๆ น้อย	น่มๆ

เนาๆ	เนี่ยๆ	นอกเมืองๆ
เนื้อๆ	นาน นาน	เนื้อๆ
นอนๆ	น้อยๆ	นะๆ
น้ำๆ	น่ารักๆ	นั่งๆ
นับๆ	นึกๆ	เน้นๆ
แน่นๆ	นั่นๆ	นิสส์ๆ
นูนๆ	บ่อยๆ	บ้ายๆ
เบาๆ	แบนๆ	บลากๆ
<u>บางคิ่นก็หลับง่าย บางคิ่นก็หลับยาก</u>		บ่นๆ
เปื้อๆ	บ้าๆ	เบลอกๆ
บ้าๆ บอๆ	บาง บาง	บ้า บ้า
แปลกๆ	ประหลาดๆ	ป่าๆ
ปรอยๆ	แป๊กๆ	เปื้อๆ
ป่าๆ	ปีๆนึ่ง	เปียกๆ
เปล้าๆ	เปรี๊ยๆ	แปบ แปบ
เป็นไงๆ	เป๊ะๆ	เป้งๆ
ปรี๊ดๆ	ปวดๆ	แปะๆ
แปบๆ	แป๊ปๆ	เปะๆ
ป่าๆ	เปงเกียรติๆ	ไปแระๆ
ผลอกๆ	ผ่านๆมา	ผีๆ
ผ่านๆ	ผิด ผิด	ฝนๆ
พอละๆ	พร้อมๆ	เพราะๆ
เพี้ยนๆ	เพียงๆ	พอและๆ
เพ็ลี่ย...เพ็ลี่ย	พลาๆ	พ่อๆ
พรั้าๆ	ฟรีๆ	พืดๆ
มากๆ	ไม่ ไม่	ไม่แพงๆ
มัน...มัน...มัน	มั่วๆ	มีนๆ
ไม่ดีๆ	ไม่ไหวๆ	มีาก มาก
มาก ²	ม๊กๆ	มี๊กมาก
ม๊กๆ	มันส์ๆ	ไม่สนๆ
เมาๆ	มีดๆ	มุดๆ

แม่ๆ	มายชอบๆ	มะให้ๆ
บ่อยๆ	เย็นๆ	แย่ๆ
เยอะๆ	ยังไงๆ	เย็บๆ
ยุ่ยๆ	ยาวๆ	ยากๆ
เยนๆ	ยังงั ยังงั	ยุ่งๆ
ยิ้มๆ	ยิ้มคิด...ยิ้มปวดหัว	ยอมๆ
รอบๆ	รีบๆ	ร่วมๆ
เราๆ	รกๆ	รวยๆ
แรกๆ	ร้องๆ	เรียนๆ
เร็วๆนี้	เร็วๆ	รู้ๆ
รู้จักพ่อแม่ <u>รู้จักพี่</u>	ร้อนๆ	เราๆ
รักๆ	เรื่อยเปื่อยๆ	รู้ๆ
ร่วมๆ	<u>เรื่องเรียน</u> <u>เรื่องสอบ</u> <u>เรื่องงาน</u>	รู้ไว้ๆ
ราวๆ	รูปๆ	เลิกๆ
เล็กๆ น้อยๆ	ลึก ลึก	เล่นๆ
เล็กๆ	ลิปๆ	ลุ่มๆ คอนๆ
เลวๆ	ลิมๆ	เล่าๆ
ละลาย ละลาย	ลิเก้ ลิเก	ลื่นๆ
ลึกๆ	เล่น เล่น	เตะๆ
ล้วน ล้วน	ลมๆ แล้งๆ	ไวๆ
ว่างๆ	วัดพนมๆๆ	วุ่น วุ่น
วิ้งๆ	เวอร์ๆ	วัยรุ่นๆ
วนๆ	ไว้ ไว้	วุ่นๆ
เวนๆ	วิ้งๆ	แวๆ
วงๆ	วู้ยๆ	วันนี้ๆ
เวิร์ค เวิร์ค เวิร์ค	วนเวียนๆ	เว่อๆ
เศร้าๆ	เศษๆ	สุดๆ
สวยๆ	สูงๆ	สังเกตๆ
ลุ่มๆ	สบายๆ	สดๆ
เส้าๆ	สู้ๆ	สู้ๆ สู้ๆ
สู้ๆ	สู้ๆ	สาธุ สาธุ

สาบาน สาบาน	สดใส สดใส	สับสนๆ
สะใจๆ	เสียวๆ	สุดท้ายๆ
สอบ สอบ สอบ	เสี่ยๆ	สะไบๆ
เสมอๆ	สัดๆ	แสกๆ
สาธุๆ	สงบๆ	สุขใจๆ
สวยอ่าวๆ	สไลด์ๆ	สมัครๆ
ใสๆ	ใส่ๆ	เสียดายๆ
สงกราน สงกราน	สาด สาด สาด	หน้อยๆ
แห่ๆ	ใหม่ๆ	เหอะๆ
ไหนดๆ	เหี่ยวลงๆ	เหมือนๆ
หลังๆ	เหน้อยๆ	ห่างๆ
ใหญ่ๆ	ห่าง ห่าง	เหงๆ
แหงๆ	หม้าๆ	หายๆ
หลักๆ	หนุกๆ	เหงา เหงา
เหงาหงอยๆๆ	หลือ หล่อ	หญิงๆ
หนุ่มๆ	หื่นๆ	หลายๆ
เห็นๆ	เหนียวๆ	ห้วนๆ
แหลๆ	เหน้อยอ่าๆ	ห้วงๆ
หนา หนา	หลบๆ	หมดๆ
ไหว้ๆ	หนุกหนานๆ	เหล้าๆ
เหี้ยๆ	โหวงๆ	หลับๆ
หน้อยๆ	ห้วนๆ	หวิวๆ
มนุษย์ <u>หนอ</u> พอง <u>หนอ</u> ยুব <u>หนอ</u>	หนาวๆ	หลานๆ
หยิกๆ หยอยๆ	เหมือนเดิมๆ	เหน็บๆหมัดๆ
	หงุดหงิดๆ	อ่านๆ
อื้อๆ	อะไรๆ	อร่อยๆ
อ่อนๆ	อุ่นๆ	อื่นๆ
อะรัยๆ	อารายๆ	เอื้อยๆ
เอื้อๆ	อึ้งๆ	อบๆ
อายๆ	เอียงๆ	อ้าวๆ
แอบๆ	<u>อัปแล้วนะ</u> <u>อัปแล้วเว้ย</u>	แอดมาๆ

อาโหลๆ	อิจฉาๆ	อีๆ
อยากดูๆ	อื่นๆ	อิตฉาๆ
โอเค็ โอเค็ โอเค็	เอาชี้ๆ	อาจารย์
อยากคุยนะ <u>อยากกอด</u> <u>อยากอยู่ข้างๆ</u>		ออกๆ
อารมณ์เสียบ อารมณ์เสียบ	เอาหะๆ	แฮปปีๆ
เสียบๆ	แฮปปรี่ๆ	ฮ่วยๆ

5. คำซ้ำในคู่

<u>ก้มหน้าก้มตา</u>	<u>กินไปกินมา</u>	<u>ชี้ไปชี้มา</u>
<u>กั้นหูกั้นตา</u>	<u>ครั้งแล้วครั้งเล่า</u>	<u>คิดไปคิดมา</u>
<u>เคียงบ่าเคียงไหล่</u>	<u>จิบปากจิบคอ</u>	<u>จกเล็กจกน้อย</u>
<u>ชั้วกัปชั้วกัลป</u>	<u>ชั่วโมงแล้วชั่วโมงเล่า</u>	<u>ซ้ำแล้วซ้ำอีก</u>
<u>ซ้ำไปซ้ำมา</u>	<u>คุณแล้วคุณอีก</u>	<u>เดือนแล้วเดือนเล่า</u>
<u>ดูไปดูมา</u>	<u>ตั้งหน้าตั้งตา</u>	<u>ทุกหนทุกแห่ง</u>
<u>นาทีแล้วนาทีเล่า</u>	<u>ไปวัดไปวา</u>	<u>ปีแล้วปีเล่า</u>
<u>ปล่อยเนื้อปล่อยตัว</u>	<u>ปะติดปะต่อ</u>	<u>ปลุกยากปลุกเย็น</u>
<u>เป็นเรื่องเป็นราว</u>	<u>ย้าคิดย้าเถียง</u>	<u>ยอมหลับยอมนอน</u>
<u>รอแล้วรอเล่า</u>	<u>ระหองระแหง , ระเบิดระเบื้อ</u>	
<u>ลูกพี่ลูกน้อง</u>	<u>ลืมนวันลืมนคืน</u>	<u>วนไปวนมา</u>
<u>วิ่งไปวิ่งมา</u>	<u>วินาทีแล้ววินาทีเล่า</u>	<u>วันแล้ววันเล่า</u>
<u>สอดรู้สอดเห็น</u>	<u>สัปดาห์แล้วสัปดาห์เล่า</u>	<u>สั่งได้สั่งดี</u>
<u>หอมปากหอมคอ</u>	<u>หลายสิ่งหลายอย่าง</u>	<u>หาไปหามา</u>

คำซ้ำตัวเลข 5555

คำซ้ำที่มีไม่มกซ้ำหลายตัว

โกรธๆ	คิดตั้งๆๆๆๆ	เงิบๆ
คุณพี่ๆ	งั้นหรือๆ	ใดๆ

เดินๆๆๆ	ถีบๆๆ	ทำงาน ๆๆๆ
ไม่มีใครๆๆ	มั่งๆๆ	ไม่มีๆๆ
รอๆๆๆ	เรือๆๆๆ	สู้ๆๆ
เด็กหออๆๆ		

คำซ้ำความหมายเปลี่ยน

จู่ๆ	เฉิบๆ	ไปๆ มาๆ
พอๆ	ยึกๆ	ราวๆ
หมาดๆ	หมุๆ	อยู่ๆ
อยู่ๆ		

คำซ้ำ (คำซ้ำภาษาอังกฤษ)

Luv my parenys ++ luv my sister

Love Love

Haha

Oh oh

TT.TT

Wow – Wowwww

คำซ้อน

คำซ้อนความหมาย (ก)

กักขัง	กาลเวลา	ใกล้ชิด
เก็บเกี่ยว	กว้างใหญ่	ก่อสร้าง
เก็บงำ	ก๊ิบเก้	ก้าวถ่าย
เกี่ยวข้อง	ก้าวข้าม	ก่อกวณ
กร้าวแกร่ง	กว้างไกล	กล่าวขาน
กาพย์กลอน	กัศกร่อน	แก้ไข
กอบโกย		

คำซ้อนความหมาย (ข)

ไขว่คว้า	ขาดหาย	ขาดแคลน
จับกลุ่ม	เจ็ดขาด	ขอบเขต
ข้องแวะ	ขัดแย้ง	แข็งแกร่ง
เข้มแข็ง	ขัดเกลา	เงินอายุ
ขบคิด	ชำฉัน	ข้าวของ

คำซ้อนความหมาย (ค)

ควบคุม	เคลื่อนไหว	คาดเดา
คุ้นเคย	คลັบล้ายคลັบลดา	เคียงข้าง
ค้ำคา	คาดหวัง	เคลื่อนย้าย
ค้นหา	คุ้มครอง	ครบถ้วน
คำคืน	คิดคำนึง	ครอบคลุม
เคยชิน	คาดคิด	คลี่คลุม
ครอบงำ		

คำซ้อนความหมาย (ง)

เงินทอง

จ่ายตาย

คำซ้อนความหมาย (จ)

จิตใจ

เจ็บปวด

จบสิ้น

จางหาย

จดจำ

เจ็บซ้ำ

เจ็บไข้ได้ป่วย

เจ็บป่วย

แจ่มแจ้ง

เจ็บจม

จดจ่อ

จากลา

จริงจัง

คำซ้อนความหมาย (ฉ)

น้อยถล

เฉียดฉิว

คำซ้อนความหมาย (ช)

ชุ่มฉ่ำ

เชื่อมโยง

ชัดเจน

ชื่นบาน

ชื่นมื่น

ชั่วร้าย

ชุ่มนุุ่ม

คำซ้อนความหมาย (ซ)

ซ่าเต็ม

ซึ่มเศร้า

ซากศพ

คำซ้อนความหมาย (ด)

คูแถ

เคื้อคร้อน

ดีเด่น

ค้านชิน

คั่นรน

คับวูบ

คำซ้อนความหมาย (ต)

ตอบโต้	ตอกย้ำ	แตกร้าง
ติดค้าง	ต่อสู้อยู่	ตัวตน
เติบโต	ติดตาม	ตรวจสอบ
ติดตรึง	ตกหล่น	เต็มเต็ม
ติดพัน	ตบตี	ติดขัด
แต่งแต้ม		

คำซ้อนความหมาย (ถ)

ถักทอ	ถ้อยคำ
-------	--------

คำซ้อนความหมาย (ท)

แท้จริง	ท่ามาหากิน	ท่องจำ
ทับถม	ท่องเที่ยว	ทิวแถว
ทวงถาม		

คำซ้อนความหมาย (น)

แน่นจัด	นิสัยใจคอ	นุ่มนวล
นินทากาล	แน่นขนัด	

คำซ้อนความหมาย (บ)

บาดแทง	บาปบุญ	บ้ำคั้ง
บ่วงบาศ	บั้นทอน	แบ่งปัน
บาปกรรม	บ้านใกล้เรือนเคียง	
บ้ำบอคอแตก		

คำซ้อนความหมาย (ป)

ปรับเปลี่ยน	เปราะบาง	ปวดร้าว
ปิดกั้น	ปิดบัง	เปิกขึ้น
เปิดเผย	ปิดกวาดเช็ดถู	โปรงใส
แปลกประหลาด	แปลกแยก	เปื้อนเปราะ
ปลอมโยน	ป่วยไข้	ปวดปรั
เปรียบเปรย	ปลอดโปรง	

คำซ้อนความหมาย (ผ)

ผูกพัน	ผิดพลาด	ผูกมัด
ผูกคิด	แผ่หลา	ผ่านพ้น
ผ่อนคลาย	เผาผลาญ	ผันแปร
แผ่วเบา		

คำซ้อนความหมาย (ฝ)

เฝ้ารอ	เฝ้ามอง
--------	---------

คำซ้อนความหมาย (พ)

เพิ่มเติม	พักผ่อน	เพื่อนฝูง
พบปะ	เพื่อเจ้อ	พอกพูน
เพิกเฉย	พัคดี	พักพิง
พี่น้อง	พุดคุย	พ่ายแพ้
เพิ่มพูน	พุดจา	พิษภัย
พบเจอ	พี่น้องผองเพื่อน	พื้นดิน

คำซ้อนความหมาย (ม)

มันคง	มีดพริ้ว	มีดฟ้ามัวดิน
มากมายก่ายกอง	มีนเมา	มอบหมาย
มากหน้าหลายตา	มีดสลัว	

คำซ้อนความหมาย (ย)

เย็นชา	ยอมรับ	ยิ้มแย้ม
แยกย้าย	ช่วยวน	ยาวนาน
เยี่ยมชม	ยึดถือ	ยอดเยี่ยม
ย่างก้าว	ยึดติด	

คำซ้อนความหมาย (ล)

เลวร้าย	ลูปคล้ำ	ลอกเลียน
ลู่วาง	เลิกรา	ลิ้มเลียน
ล้อเลียน	ละทิ้ง	ลับหลัง
เลิศเลอ	เล็กน้อย	ละเอียดย่อน
ลัดเลาะ	ลดลง	เล็ขงดู

คำซ้อนความหมาย (ร)

เรื้อยเปื่อย	รับฟัง	รับรู้
เรียวร้อง	ร่วงหล่น	เรียบง่าย
เรียนรู้	รวบรวม	ร่างกาย
รุ่มเย็น	โรคร้าย	เร่งเร้า
รุ่มสุ่ม	ร้องขอ	รอกอย
เรื่อนร่าง	รูปร่าง	

คำซ้อนความหมาย (ว)

ว่างเปล่า	วนเวียน	เวรกรรม
-----------	---------	---------

คำซ้อนความหมาย (ศ)

เศร้าโศก		
----------	--	--

คำซ้อนความหมาย (ส)

สวยงาม	เสื่อผ้า	สมทบ
เสื่อมโทรม	สอดคล้อง	สูญเปล่า
สูญเสีย	สิ้นสุด	สั่งสม
เสแสร้งแก่งทำ	สุดคม	สนใจไยดี

คำซ้อนความหมาย (ห)

หน้าตา	เหมาะสม	หลีกเลี่ยง
หล่อหลอม	หยอกล้อ	ห่างไกล
หลอกหลวง	หนาวเย็น	หล่อล้ำ
หอมหวาน	ใหญ่โต	เหนียวอ่อน
หึ่งหวง	ห่อหุ้ม	หวานชื่น
หวาดกลัว	เหนียวล้ำ	โหดร้าย
หยิบยื่น	หวาดผวา	ไหลลื่น
หนักแน่น	หล่อเลี้ยง	

คำซ้อนความหมาย (อ)

โอบอุ้ม	อ้างว้าง	อดทน
อ่อนล้ำ	อ้อมกอด	เอ็นดู

อาหารการกิน

อิฉัตรร้อน

อ้างว้าง

อิสระเบี

อ่อนหวาน

อ่อนวอน

โอดครวญ

อึมครึม

อ่อนโยน

อ่อนไหว

เอือมระอา

อ่อนบาง

คำซ้อนเสียง

คำซ้อนเสียง (ก)

กลับกลาย	เกลือ่นกลาด	กรีดกร้าด
กล่อมเกล้า	เกลืออกกลิ่ง	เกล้ากลิ้น
กลบเกลือ่น		

คำซ้อนเสียง (ข)

ขจรขจาย

คำซ้อนเสียง (ค)

ครอบครอง	คฤกคดี	คล้ายคลึง
คร่ำครวญ	เคลือบแคลง	เคร่งครัด
คึกคัก		

คำซ้อนเสียง (ง)

จึ่งเง่า	จ้วงเจีย	จ่อแง
จิ้มจ่า	จคงงาม	จอกงาม

คำซ้อนเสียง (จ)

เจอะเจอ

คำซ้อนเสียง (ช)

ชมเชย	ชื่นชม	ชาชิน
ชื่นน้ำ	ชุ่มชื่น	ชื่นชอบ
ชดเชย	ชินชา	ชักชวน
ชุกชุม		

คำซ้อนเสียง (ข)

ซับซ้อน	ชุ่มชุ่ม	ชิมชิม
ซาบซึ้ง	เข้เข้	

คำซ้อนเสียง (ค)

คึกคึก	โคคเคี้ยว	เค็ดเคี้ยว
ควงควาย	เคี้ยวควาย	

คำซ้อนเสียง (ต)

ตื้นตื้น	เตร็ดเตร่	ตรากตรา
ตกแต่ง	ตึกตึก	ไต่ร่ตรอง

คำซ้อนเสียง (ถ)

ถามไถ่	ฎไถ	ถาโถม
ถดถอย		

คำซ้อนเสียง (ท)

ท่าทาง	ทบทวน	ท้อแท้
ทักทาย	ทุ่มเท	ทอดทิ้ง
ทุกข์ทน	ทดแทน	ทิสทาง

คำซ้อนเสียง (น)

นิคหน้อย	เนะนำ	นมนาน
----------	-------	-------

คำซ้อนเสียง (บ)

บ่งบอก	บ้ำบั้น	เบิกบาน
--------	---------	---------

เบียดเบียน	บู๊	บางเบา
------------	-----	--------

คำซ้อนเสียง (ป)

เปลี่ยนแปลง(เปี่ยนแปลง)	ปกป้อง	ปกปิด
ปล่าวเปลี่ยว(เปล่าเปลี่ยว)	แปรปรวน	ปะปน
โปรยปราย	ปรับปรุง	ปลาบปลื้ม
เปิกปอน	ปลิ้นปล้อน	ปลุกปล้ำ

คำซ้อนเสียง (ผ)

ผองเพื่อน

คำซ้อนเสียง (ฝ)

ฝาแฝด

คำซ้อนเสียง (พ)

พังกา	พัวพัน	เพลิดเพลิน
พุกพุล่าน	เพียงพอ	พรวดพรวด

คำซ้อนเสียง (ฟ)

ฟากฟ้า

คำซ้อนเสียง (ม)

มากมาย	มุงม่น
--------	--------

คำซ้อนเสียง (ย)

แยกแยะ	เยื่อใย	ยิ่งใหญ่
เยอะแยะ	ยี่ดยาว	ยี่นย่น

ยั่วเย้า	ยั้งยั้ง	ยากเย็น
เยียวยา	ยี่นหยัด	ยาวเหยียด
ยกย่อง	ยี่นยาว	ยวบยาบ
ย่อหย่อน	เยื้องอย่าง	เขี้ยววน
แยบยล	ยืมเขาะ	

คำซ้อนเสียง (จ)

จ่าเจิง	เจียบเจียง	จ่าจวย
จุนแรง	เจิงจ่า	เจื่องจว
จื้อจั้ง	จวบจั้ง	จื้อนจุ่ม
เจียบจื้อย	จื้อนเจิง	จวคเจิว
เจ็วเจอน	เจ็วเจิง	

คำซ้อนเสียง (ด)

เดือนราง	ดุ่มหลง	ดึกดำ
ดั่งเด	ดึกดัด	ดบหลู่
ด่องลอย	ดัมเหลว	

คำซ้อนเสียง (ว)

วุ่นวาย	วังเวง	วนเวียน
แหวะเวียน		

คำซ้อนเสียง (ส)

สับสน	สคไส	สีสัน
ส่องแสง	สาศม	สงสัย
สงสาร	ไสซื่อ	เสแสร้ง
สะสม		

คำซ้อนเสียง (ห)

หนูกหนาน	เหลียวแล	หมกมุ่น
หงุดหงิด	หลอกหลอน	หงอยเหงา
เหน็ดเหนื่อย	เหลือหลาย	หยุดงา
เหงาหงอย	ห่างหาย	หวานแหวว
หลากหลาย	แหวกว่าย	หลงเหลือ
หลงลืม	โหยหา	หลงใหล
เหน็บหนาว	แหลกลาน	ห้วนไหว
หุดหู่	ห่อเหี่ยว	

คำซ้อนเสียง (อ)

อืดอืด	อบอูน	อับอาย
อบอ้าว	อึมอึม	อ่อนแอ
แอบเอียง	เอื้อยเอื้อย	อ้างอิง
อบอวล	โอ้อ้อ	

คำซ้อนเสียง (ฮ)

เฮฮา

คำประสม

คำประสม (ก)

เก้าอี้	โกหก	แก้ตัว
แกะคำ	ก่อตัว	แก้ไข
กำลังใจ(กำลังจัย)	เกรงใจ	กลุ่มใจ
ถ้วยเตี้ย	ทับศัพท์	เก็บตก
กรวดน้ำ	กาน้ำ	การบ้าน
เก็บกด	กาแฟ	แก่นแท้
กลัวใจ	ก้าวหน้า	กวนใจ
กางเกง	กลั่นกรอง	การเรียนรู้
การเดินทาง	ก้อนหิน	กินบึ้ง

คำประสม (ข)

ขอบใจ	ของขวัญ	ขอบคุณ
เข้าใจ	ขอโทษ(ขอโทษ)	ข้อสอบ
ขาดใจ	ขนลุก	ข้อความ
ข้างใน	ซีโมโท	จึงอน
แข่งขัน	เข้มแข็ง	ซีตา
ข้ออ้าง	ข้าวซอย	ขั้นตอน
ข้างล่าง	ข้อคิด	ข้อยกเว้น
ข้อแม่	ข้อมูล	ซีแย
ข่าวสาร	แข็งแรง	ข้อร้อง
แจ้งใจ	ซีเกีย	

คำประสม (ค)

ความล้มเหลว	ความหมาย	คิดถึง
ความรัก	เครื่องมือ	ครอบครัว

ความสุข	คุ้มค่า	เครื่องนุ่งห่ม
คนรัก	คู่รัก	ความรู้สึกลึก
เครือข่าย	ความคิด	ความรุ่งเรือง
ความหลากหลาย	ความรู้	ค่อนข้าง
ความลับ	ความทรงจำ	ความชุ่มฉ่ำ
ความคับข้องใจ	ความใส่ใจ	คุณค่า
แคลงใจ	โครงการ	ค่าเสียหาย
คนรอบข้าง	คนดี	ความเข้าใจ
คำถาม	คำตอบ	คนใช้
ความไว้วางใจ	ความรู้จัก	คำพูด
ค้นพบ	เครื่องจักร	เครื่องยนต์
ค้นเร่	ความมั่นใจ	ความจำเพาะ

คำประสม (ง)

เงื่อนใจ

คำประสม (จ)

จุดเริ่มต้น	จุดจบ	เจ้าหญิง
เจ้าชาย	ใจหาย	ใจเย็น
จัดการ	ใจดี	ใจร้อน
เจ็บใจ	จิตใจ(จริงใจ)	จูงใจ
จดหมาย	จอมปลอม	ใจกว้าง
ใจเด็ด	จิ้งจก	เจ้านาย
เจ้าหน้าที่	เจ้าของ	จดหมาย
ใจร้าย		

คำประสม (ฉ)

โฉมหน้า

คำประสม (ข)

ชดเชย	ชาวบ้าน	ชื่อเสียง
เชื่อใจ	โชคดี	เชื่องมัน
ช่วยเหลือ	ชัดเจน	ชิงช้า

คำประสม (ค)

เด็ดขาด	ดีใจ(ดีจ้าย)	เดินทาง
ดอกไม้	ดอกเบี้ยว	ดินสอ
โดนใจ	ดวงใจ	ดินแดน

คำประสม (ด)

ตรงข้าม	ต้นเหตุ	ตั้งใจ(ตั้งจ้าย)
ตัวอย่าง	ตัดสินใจ(ตัดสินจ้าย)	ตาตุ่ม
ตัดใจ	ตัวเอง	ตกใจ
เต็มใจ	ตอบแทน	ติดต่อก
ต้อนรับ	ตัวแทน	แตกต่างกัน
แต่งงาน	ตัดสิน	แต่งตัว
ต้นไม้	ต้องการ	ตกลง
ตั้มยา	ต่อสู้	ตกแต่ง
ติดตาม	ต่อเนื่อง	เต็นรำ
ต่อแผล	ตำรา	เตรียมตัว
ตามใจ	เต็มตื่น	ต่างหู
ตรงกันข้าม	ตั้งแต่	

คำประสม (ด)

ถูกต้อง	ถูกใจ	ถอดใจ
ถูกเท้า	ถ่วงออก	

คำประสม (ท)

ห้องฟ้า	ท่ามกลาง	ท่าใจ
ทางสายกลาง	ทำงาน	ทดลอง
ท่องเที่ยว	ทางออก	

คำประสม (น)

นินทา	นกสองหัว	น่ารัก
น้ำแข็ง	น้ำใจ	น้อยใจ
น้ำตา	น้องสาว	น้ำตัก
น้ำหอม	นางเอก	น้ำชา
น้ำฝน	นอกใจ	น้ำลาย
นักร้อง	แนใจ	แน่นอน
แนะนำ	นับถือ	น้ำหนัก
นางแบบ	นิทาน	นักท่องเที่ยว
น้ำมัน	เนื้อคู่	น้ำเงิน
นัดหมาย	เนื้อหา	น้ำเกลือ

คำประสม (บ)

บทความ	บทเรียน	บังคับ
บทบาท	บาดเจ็บ	เบื้องหลัง
บันทอน	บุญตา	

คำประสม (ป)

ปล่อยวาง	ปักใจ	แปลกใจ
เป้าหมาย	ประทับใจ	เป็นใจ
ปลอดภัย	ปลอมใจ	โปรแกรม
แปลกใหม่	ปากเสียง	ปักหลัก

ปลาหมึก	ปืนใจ	ปากแข็ง
แปลกแยก		

คำประสม (ผ)

ผ้าป่า	ผิดหวัง	ผู้ชาย
แผนที่	ผู้ใหญ่บ้าน	ผีเสื้อ
แผ่นดิน	ผลพวง	ผีหนัง
ผูกขาด	ผู้หญิง	ผู้ใหญ่

คำประสม (ฝ)

ฝืนใจ

คำประสม (พ)

พร้อมใจ	พี่ชาย	พักร้อน
พรั่งนี้	พอใจ	พื้นที่
แพ้ใจ	พัคลม	พายู

คำประสม (ฟ)

ฟุ้งซ่าน	ไฟแรง	ไฟฟ้า
----------	-------	-------

คำประสม (ภ)

ภาพถ่าย	ภุมิใจ
---------	--------

คำประสม (ม)

มันใจ	มือใหม่	มummong
แมวหน้า	ไม้จิ้มฟัน	โมโห

มันคง
มูมมอง

มั่งมัน

มิ่งขวัญ

คำประสม (ย)

ยอมรับ
ยกใหญ่
ยกเว้น

ยินดี
ยกเลิก

ยางลบ
ย้อนหลัง

คำประสม (ร)

รองเท้า
ร้องไห้
รดน้ำคำหัว
รู้สึก
รู้จัก
รถไฟฟ้าใต้ดิน
โรงเรียน
ราชการ
รบกวน
รอบคอบ
รับปาก
รังแก
ไร้เดียงสา

รับน้อง
เริ่มต้น
เรียกร้อง
รายงาน
รถสิบล้อ
รับรอง
ร้องไห้
รับรู้
รู้ใจ
โรงแรม
รองเท้า
รองรับ
เรือเป็๋อย

รับผิดชอบ
รายรับ
รายจ่าย
ร่วมใจ
รถไฟฟ้า
เรียบร้อย
รับมือ
รายได้
รถไฟ
รูปแบบ
แรงใจ
รู้ตัว
แรงจูงใจ

คำประสม (ล)

ลับหลัง
ลงทุน
โลงศพ
ลำบากใจ

ลูกครึ่ง
ลมหายใจ
เลือกตั้ง
โล่งใจ

ลงเอย
ล้อเล่น
ลามก
ลึกซึ้ง

ล่องหน	ลูกโซ่	เลือกตั้ง
ลูกทุ่ง	เลี้ยงส่ง	ลูกค้า

คำประสม (ว)

ไว้วางใจ	ไว้ใจ	แว่นตา
วางแผน	เวรกรรม	

คำประสม (ศ)

เศร้าใจ

คำประสม (ส)

สนใจ	สุดท้าย	สมน้ำหน้า
ใส่ใจ	เสียใจ (เสียใจ)	เสียขาย
เสียหาย	ลับสน	สะใจ
สุดยอด	สมหวัง	สวมรอย
สินค้า	สืบเนื่อง	เส้นทาง
สลัดใจ	สายลม	สายฝน
โศโครก	สบายใจ (สบายใจ)	สิ้นหวัง
สาเหตุ	สมควร	สุขใจ
สายรุ้ง	สมคบ	สันดาน
สงสัย	สานต่อ	สมน้ำหน้า
สื่อสาร	สายตา	เสียเปรียบ
สายใย	เส้นชัย	สิงโต
สิ้นหวัง		

คำประสม (ห)

หน้าด้าน	ห้องน้ำ	หนักใจ
หัวใจ	หนังสือ	เหตุผล
หุ่นส่วน	หัวเสีย	เห็นแก่ตัว
หายใจ (หายใจ)	หน้าแตก	หอพัก
เห็นใจ	หมายหัว	หน้าต่าง
ห้องครัว	หม้อหุงข้าว	หัวนใจ
เหนื่อยใจ	หางตา	หวังโย
หน้าที่	หมั่นไส้	หยิ่งลึกลับ
หวังดี	หนทาง	หนวกหู
หมดหวัง	หีบขย	หลักการ
หลังคา	เหงาใจ	หัวข้อ
หัวหน้า	หวานใจ	หน้าด้าน
หุ่นเชิด	หน้าออก	หน้ากาก

คำประสม (อ)

อวยพร	อกหัก	อมยิ้ม
อุดหนุน	อ่อนใจ	ไอน้ำ
เอาใจใส่	เอาใจ	อุ้นใจ
อบรม	อึ้งใจ	เอาแต่ใจ

คำเสริม

(ก)	กะมั้ง
(ง)	ง่า งะ งะ
(จ)	จั้ง จร้า จ้า จั้งแหะ จิ
(ช)	ไจ่มะ ไจ่มัย
(ซ)	ชะแระ ชะแล้ว ชินะ ชะละ ชะ ชะละ ชิคะ ชักหน่วย ชะหน่วย ชะเลย ชะที ชิ
(ด)	ดิ ดี เคื้อ เคะ ได้มัย ด้วยคะ
(ต)	ต่างหาก เตื่อะ
(ถ)	เถอะ เถื่อะ
(น)	น้ำ นะ นะจ๊ะ นะคะ นะค้ำ นะเนี่ย น้อ เนี่ย นี้น่า นี้นำ เนื่อะ เนื่อะ นันแหละ นันละ นะคะ นะคระ เนื่อ นะะ นะเออ นีหว่า นีหว่า เนื่อะ เนื่อะ นำ นี๊ นันแหละ นา เนื่อ นีแหละ นี นะยะ นะสิ นี้นัน นันัน นะจ้ำ โนะ เนื่อแหละ นีแหละ เนื่อแหละ นีจ้ำ นะชิ แนะ นิ นัก เนื่อ น้ำ นะคะ นีหрок น้อ นีเอง นีหน้า นะเวีย นิน่า เนื่อะ นี นะนี แนะ นินะ นินา
(ป)	ปะ ปะล๊ะ ปะ ปะละ
(พ)	พะ ฟา
(ม)	มั้ง มั้งคะ มั้ง มะ มัยนะ มั้งเนี่ย มะ ม้าง มัย มัยเนี่ย มั้งจั้ง ม้าง ม้าง มั้งเนื่อะ มัยคะ
(ย)	แย้ว ยะ เยย เยยอ่า
(ร)	แระ แรว รุ่มัย แรว เร็ย เร็ย เรย
(ล)	ละ ละนะ ละยะ เล็ย เลย ละ และ ละคะ ละค๊ะ ละมั้ง ละมั้ง ล๊ะ ละนะ ละนะ เล็ย ละกัน ละกาน แล้ว แล้วเนื่อ ละละ ละดิ เลยเนื่อ ละนี ละสิ ละก้อ
(ส)	สิ ลี
(ว)	ว่า ว้า วะ วุ้ย แว้ว เว็ย
(ห)	แหนะ แหนะ แหละ หะ แหละ หรอก หรือก หรอกนะ หรอกนะ หละว่า แหละคะ หว่า หละ หะ หนี หนะ เหื่อะ หล๊ะ หนี หวีะ หนีะ หวะ หละ แหะ หวะ หงะ หะ

(อ)	อะ อะ อะนะ อะม้าง เอง อะดิ อะคะ อะคะ อ่าคะ อะเนี่ย
	อ่า อ้า อะนะ อ่าดิ อะดิ อะน๊ะ อะแหละ อ่าแหละ อ๊ะ อ๊ะ
	อ๊ะตี๋ อ๊ะนะ อ่านะ อ่านะ อ่าหรอ อ่าน้ำ อยู่มัย อิกเร็ว อิกแล้ว
	อิกละ อ่นื้อ อ่นะอะ อ่นะหะ เอ้ย อะป่าว

คำหายาบ

(ก)	กู ภู ภู ภู กระแดะ
(ค)	โคตร โคร โคว โค่ด
(จ)	เจือก จังรัย จวย
(ช)	ชิหาย เชี่ย ชิบ ชิบหาย ช่างแม่ง เชี่ย
(ซ)	ซ่งตีน
(ด)	แดก
(ต)	ตอแหล
(ท)	ทุเรศ
(ม)	มีง แมร่ง เมิง แม่ง มรีง
(ร)	แรด
(ว)	วะ เวี้ย วะ โว้ย โว้ยย เว้ยยย วะ
(ย)	ยัด เย็ด เยี่ยว
(ส)	สันดาน สาด สัด เสือก ส้าดด
(ห)	เหี้ย ห่า
(อ)	อิ
(E)	E เเวอร์

คำสแลง

(ก)	เก็ก ก้อง กัก กรอบ(จน) ก๊อก ก๊วน กิว(ชีว)
(ข)	เจี้ยว เจี้ย จี้ชุย(โกหก)
(ค)	โค- ตะ-ระ-งง
(ง)	แจ็ก
(จ)	จิก จักกะคี๋ จ้อย จูน เจ็ง จอแบน แจม เจ็ง จอบ
(ช)	ชวด ชิล(ชีว) ชิ่ง
(ช)	ซัด เซ็ง ซิง แซว เซงจิต(เซ็งจิต) เซงเป็ด(เซ็งเป็ด)
(ค)	คอง โคน ค้อย
(ต)	ต๊อง
(น)	เนา
(บ)	บ้องแป้ว บลาๆ(เบลอ) บุปเพอละวาด บะบุย(ใช้เวลาปิดไค) บ้วย เบี้ยว
(ป)	เปรี้ยว เปลือก แป้ก/แปก ป๊อค เป้อยย ปอด
(พ)	แพ้ม แพรม
(ม)	มัน เมปลิน มือโปร เม้าท์ ม่อ
(ย)	เย็บ
(ล)	ลาว(ลาวจ้งเรา)
(ว)	เว็บบ แวด วิ่ง
(ศ)	เสร์ขนาด
(ส)	สยิวกิว สตอเบอร์รี่
(ห)	แหลม หลี หลง หลย หล่ หลั่ว หล่วย
(อ)	อู้ อีน เอ้อ แอ็บ โอ(ดี)
(ฮ)	เฮง

คำภาษาต่างประเทศ

คำภาษาต่างประเทศที่เขียนเป็นภาษาไทย

(ก)	ไกด์ เกม การ์ตูน เกะ การ์ด กรู๊ป เกรด แก๊ง(แก๊งค์) กี่ด้าร์ เกย์
(ค)	คลิก คอมฯ คอนเซปต์ คีย์บอร์ด กิว คอนโด โคโยตี้ เค็ก(เค็ก) คลิปปวีดีโอ แคร่ เคลียร์ แคตตาล็อก คอลเลกชัน คอนเสิร์ต คอมเม้น โค้ด แคนเซ็ล เกส แคมเบ็ค เกรดิต ไคลแมก แคมวอลค์ คอนเฟิมมม คีบอร์ด คอมพิวเตอร์ แคร่ โค้ก คลับ
(จ)	แจ๊ส แจ็กพอด แจ็คเกต จูน
(ช)	โจว เจ็ค ซ็อด ซ็อปปิ้ง ซาจด์(ซาร์ท) เจียร์ ซ็อก(ซ็อกค) ซัว(ซัวร์) ซ็อป(ซ็อป,ซอพ) เซ็ด(เซ็ด) ซ็อกโกเลต แซท แซร์ ฐูด แซมป์
(ซ)	เซอร์เวย์ ไซเบอร์ แซนวิท ซีเรียส เซ็กซ์ เซ็นส์ เซ็ด ไซส์(งาน) เซลล์ โซฟา ซุปเปอร์ ซุปเปอร์มาร์เกต ซูก ชัมเมอร์ ซาคิสมี เซ็นต์เตอร์ เซ็น(เซนต์)
(ด)	แดนซ์ ไดอารี่(ได) ดีเจ ไดอะล็อก ดินเนอร์ ไดร(ได) ดราฟ ดิกชันนารี ดาวโหลด เด็กคว่ำ ครามา
(ต)	แต๊งกิ้ว
(ท)	ทัวร์ ทอม เทคนิค ทริป ทีม ทิวี ทรูมูฟ แท็กซี โท เทส แทรนด์ เทควันโด
(ธ)	เธค ธิม
(น)	โน้ตบุค เน็ต(เน็ต,เนต) โน้ต
(บ)	เบอร์ บีชี แบต บล็อกกิ้ง เบรก บอล เบอร์ บาย เบียร์ โบว์ลิ่ง บิล แบงก์ โบ(โบว์ลิ่ง) บัดดี้ เบเกอร์ แบคทีเรีย บิงโก บาส เบสิค บรัช บล็อก(บล็อก) บอร์ด
(ป)	โปร โปรเจค(โปรเจ็ค) โปรโมชั่น ปีกอล์ฟ แป็บซี่ โปรแกรม ปรีนท์ ปาปาราสซี่ โปสเตอร์ ปาร์ตี้ โปรโมต
(พ)	เพอร์เฟค พลาสติก(พลาสติก) พรีเม้นท์ แพ็ค โปส พุดเดิ้ล เพจ พาส พีเอสเอส
(ฟ)	ฟิล์ม เฟอร์นิเจอร์ ฟุตบอล ฟรี ฟิต ฟายเด ฟิตเนส ไฟล์ แฟชั่น ฟอร์ม เฟสตีวิล ฟร๊าน ฟลุค ฟิวเจอร์บอร์ด ฟิวเวอร์ แฟนคลับ

	พรีออนที่ โพรรัคของ
(ม)	ไมค์ มอเตอร์ไซค์(มอเตอร์ไซค์) มีตติง เมล์(เมล) แมท มอเตอร์เวย์ มีอบ เม้นท์ แม็กกาซีน มีวสิค มีสส์(มีส) เมสเสจ มีดเทอม เมนู มาคาม เมกา มีวสิควิดีโอ มีกส์ มาราธอน
(ย)	โยเกร์ต ยีน ยู(ยู) ยี่ห้อ ยีสต์
(ร)	เรตติง โรแมน โรแมนติก
(ล)	ลือก(ลือก) เลส เลฟ ไล้ โลโก้ ลิง(ลิงค์) ลุค ลือกอิน
(ว)	เว็บบ(เวบ,เวป) วิชีดี ไวรัส วิปคริม เวิร์ค(เวิร์ก) เว็บบแคมป์ แวร์รี่(very) เว็บบอร์ด(เว็บบอร์ด) เวอร์ชัน ไวโอลิน
(ส)	สตอเบอรี่(สตอเบอรี่) สกรู สแลค สกรีน สบายแวร์ สนู้ก สตูด สโลวโมชั่น สไตล์ สเปค สโลแกน สวิท สตาฟ สแกน สปริง
(ท)	โทมด โทวด โทลด
(อ)	โอเค(โอเค) อิมโพรไวส์ แอนนิเมชัน โอเวอร์ แอร์ ออร์โต้เกต อิตาลี ออฟฟิต(ออฟฟิศ) อัลมอนด์ อินทีเรียดีไซน์ แอนด์ อีลิปต์ ออนไลน์ ไอ แอนนิเวอ เอนท์ อัลบั้ม อีเมลล์ อินเตอร์เน็ต อัพเดท เอเชีย แอ็คชั่น อินเตอร์ อพาร์ทเมนท์ อินเดีย
(ฮ)	ฮิต ฮัลโหล แฮปปี้ ฮาร์ดดิสก์ เฮคไต ไฮสปีด ฮาเร็ม แฮ็ง ฮู้ค ฮุก

คำภาษาต่างประเทศที่คงรูปแบบภาษาเดิมไว้

(a)	any and all day all night award alone away again am ans(answer) ago anniversary are audition assign august
(b)	Believe be but block busy background big Bonjour beautiful banana blog backing track
(c)	Come cup concentration close confuse cinema candy crazy confirm code copy club
(d)	Do don't down domestic deadly disguise deleted deal diary(di) day drawing doll death dog dream
(e)	Every edit EQ entertainer electronic claim end enter exit
(f)	Form feelings focus fund art(foundamental) For sure fool for feel Forever fanclub
(g)	Guess go good great girl guardian
(h)	Have Head diary Hyper holiday hot Happy Birth Day happy Hight school hate
(i)	I In is If it ice cream IQ Interior design icon idol idiot
(j)	Just July
(k)	Know kill king
(l)	Let's love(lov) long live login life lucky level later link loadbrush lab
(m)	Mean my me more MSN miss(mizz) mp3 music math msn months mid-term MV may messenger model
(n)	Now nightmare no new new look night network
(o)	On own outbound or of on tour only opacity OK
(p)	Pack years pocket PC put present prop part ps. Postscript parants party properties page photoshops playstation point guard products partition
(q)	Que(queation)
(r)	Romantic realplayer ring finger raspberry rose
(s)	Street life sunrise seen so second-hand smoker share sometimes

single sms space she special stop set up sleepless slim seventeen
sister summer start up see you script shift story say sweet standby
save site

(t) Thanks that this to then there tobacco taste times trust the thing
title talk test top til today theme tomorrow technical taxi

(u) U unconditional up us URL update

(v) Version visual art VDO

(w) What where we want will when with world waver world cup
waiting web welcome window work

(y) You your yesterday yeh

คำภาษาถิ่น

(ก)	กั๋น
(จ)	เจ้า
(ค)	เคื้อ
(น)	เน่อ
(บ)	บ่
(ป)	ปี๋ใหม่ ปี๋หน้า ปะ
(อ)	แอ้ว
(ส)	ฮั่ว

คำเฉพาะกลุ่ม

คำศัพท์เฉพาะวงการ

การเมือง	กลุ่มม็อบ ม็อบ
กีฬา	กาจจ่าย บล็อก อุ้มเครื่อง
วิทยาศาสตร์	กาแลกซี่ เคมี จักรวาล ชีวะ ดาราจักร นิเวศ พิภพ แอมมิเตอร์ แอมแปร์
กลุ่มเพศที่สาม	กระเทย ะนี ทอม วาย(ผู้ที่ไม่ใช่ชายแท้) สาววาย
นิสิต นักศึกษา	ครูย น่องรหัส พี่รหัส สายรหัส หลานรหัส
ประกันภัยรถยนต์	เคลม
การศึกษา	คาบ ทฤษฎี นิเทศศิลป์ ปรนัย วิจัย อัดนัย A-net Cu-tep Cu-best O-net Tu-get
ศาสนา	เจริญพร จำศีล บาตร บรรลุ โยม สวด สาธุ อามน
คอมพิวเตอร์	จอยส์ สปายแวร์
ทั่วไป	จรรยาบรรณ เซียร์เบียร์ บอร์ด โปร(ผ่าน) หัวบริษัท โหลด
คณิตศาสตร์	ฟังก์ชันตรีโกณ ล็อกฐาน
สื่อมวลชน	มูมเกือบมหาชน มูมมหาชน
ยานพาหนะ	รถ
เพศศึกษา	ลักหลับ
วรรณคดี	โลกา
ไสยศาสตร์	ไสยศาสตร์
ตำรวจ	สอบปากคำ สอบพยาน
แพทย์	อัมพฤกษ์ อัมพาต

คำศัพท์เฉพาะกลุ่มวัยรุ่น

(ก)	กระจาย กวนจิต
(ข)	ชิชะ เซอะ ชะเว็บ ไซ่ม้า ไซ่มิเคื้ออะ ชิม๊ะ ช๊ะ(ไซ่มัย)
(ช)	เซ็งเลย ชะง้าน ชะงั้น เซรงโคตร เซ็งจริด เซงจิด ชักกะนิด
(ค)	ไค
(ต)	เต็นกระจาย ตีปิง(เล่นเกม)
(ณ)	ณ บัด now
(บ)	บีจี (background ในไดอารี่) แบบว่า
(ป)	ปิงย่า(ชื่อเกม) ปะหละ
(พ)	พีแก
(ฟ)	ฟลู
(ม)	เม้นท์(เม้น)
(ล)	โลดคดคด ลูกไค ลูก
(ศ)	เสร้างานาค
(ส)	สุดขอด สุดโ
(ห)	โหลดฟร็อนท์ โหลดบรัช
(อ)	เอ้ม ออน ออนเอ้ม อัพ(อัป) แอบเซง แอบงอน แอด อย่างแรง แอบ แช่บ แอบเผา อ๊ะปะ แอบเนา อ่าดิ แอบหล่อ ออกแนว แอบเคื่อง
(ฮ)	แฮป
(d)	di
(u)	up

คำที่สะกดผิดไปจากคำเดิม

ตัวอักษร	คำสะกดผิด	คำที่สะกดถูกต้อง	คำสะกดผิด	คำที่สะกดถูกต้อง
(ก)	ก้อ(กั)	กั	กู(กู๊ , กู)	กู
	กะ(กะ๊ะ ก่า กัะ)	กัับ	กาน(กั๊ต)	กััน
	กำลังจัย(กำลังจาย , กำลังจาย, กะลั้งจาย , กะลั้งใจ)	กำลังใจ	กำ(กร้า)	กรรม
	ก่า	กว่า	กั้า	กั๊า
	กะระทะ	กะทะ	กรึบ	กั๊ิบ
	กั้ว	กั๊ว	กามम्म	กาม
	กะลั้ง	กัาลั้ง	แก๊ว	แก๊ว
	กร้ากกก	กั้าก	กั๊บ	ครัับ
	กั๊วยเต็ยว	กั๊วยเต็ยว	เกลิยดดด(เก็ยด)	เกลิยด
	กรุงเทพ	กรุงเทพฯ	กิง	กิน
	โกด	โกธร	กัับ	กั๊ับ
	กาง	กลาง	กรั๊ดดดดด	กรั๊ด
	กระแดก	กระเดะ	เกบ	เก็บ
	กัาย	กัาย	กัอย	กัอน
	กฏ	กฏ	กะเป้า	กระเป้า
	เก็น	เก็น	เก็ยรดี	เก็ยรดี
(ข)	ข้า(ขา)	ขา	ขอบจัย	ขอบใจ
	เข็ลล	เข็น	เข็เก็ยจ(เข็เก็ยด)	เข็เก็ยจ
	ขอโทด(ขอโต๊ต)	ขอโทษ	เข็จัย(เข็จาย)	เข็ใจ
	ขอบครน(ขอบคณ , ขอบคุง)	ขอบคณ	ขันทศริมา	ขันทสิมา
	ขาลากกก	ขาลาก	ขั้วววว	ขั้ว

ตัวอักษร	คำสะกดผิด	คำที่สะกดถูกต้อง	คำสะกดผิด	คำที่สะกดถูกต้อง
(ก)	เค้า	เขา	คะ(คร๊ะ , คร้า , เคื้อะ)	คะ
	คิดตั้ง(คิดเถิง)	คิดถึง	คัย(คราย, ไค)	ใคร
	คุง(คูน)	คุณ	การาวะ	การวะ
	คุงคู	คุณครู	คอมเม้น	คอมเมนท์
	โคด	โคตร	คับ	คับ
	คุษย	คุษ	คุณนาย	คุณนาย
	คูนนาย	คุณนาย	เคียด	เคียด
	คูนเทอ	คุณเธอ	โคน	คน
	ครองราช	ครองราชย์	คาว	คราว
(ง)	งัย	งៃ	เง้อออ	เงื่อ
	ง่วงง	ง่วง	แง้วว	แง้ว
(จ)	จ้าง	จั่ง	จั้ง(เจง , จิง , เจรง)	จั้ง
	จาย(จัย)	ใจ	จา	จะ
	เจือก	เสือก	จั้งรีย	จัญไร
	จวย	ชวย	จรัวฟฟ(จัวบบบ , จรัวบบบ)	จัวบ
	เจี้ยว	เดี้ยว	จ้ำ(จร้า , จระะ, จร้า)	จ้ำ
	จินนาการ	จินตนาการ	จัน	จันท์
	จำเปง	จำเป็น	จั้งปัดหละ	จั้งเปด่าละ
	จาน(จารย์)	อาจารย์	จาง(จ้าง)	จั้ง
	จั้งใจ	จั้งใจ	จั้งกกกกก	จั้ง
	จนกระทั่ง	จนกระทั่ง		

ตัวอักษร	คำสะกดผิด	คำที่สะกดถูกต้อง	คำสะกดผิด	คำที่สะกดถูกต้อง
(ณ)	ณ้าน	ณัน	โนคค	โนค
	นลาดคคค	นลาด		
(ช)	ไช่มะ(ช่ายมะ)	ไช้ไหม	ช่าย(ชาย)	ไช้
	ชิหาย	ฉิบหาย	ชิเป้ง(ชิเป้ง , ชิบเป้ง)	ชิบเป้ง
	ช้อคแล็ต	ช็อกโกแลต	ชั้น(ช้าน)	ฉั้น
	เชี่ยย	เชียว	ชีวาววาว	ชีว
	ชั่ง	ช่าง	ชวงนี้	ช่วงนี้
	เช่า	เข้า		
(ช)	ช่ากที(ซ่ากเท)	สักที	เชรง(เซง)	เซ็ง
	ช่งดิน	สันดิน	ซาหนุก	สนุก
	ชู้ด(ซูด , ซูด)	สุด	ซ้มบาย	สบาย
	ซาหรูป	สรูป	แซก	แทรก
	ชัคคน	สักคน	ชะแร้ว	เสียแล้ว
	ซาหนุกซานาน	สนุกสนาน		
(ญ)	ญาด	ญาติ	ญี่ป้อม	ญี่ปุ่น
(ค)	ค้าย(ค้ายยย , ค้าE)	ไค้	คุ	คู
	คีก่า	คีกว่า	เค่ว(เค้ว)	เคี้ยว
	คิ้วะ(คิ้วยยย)	คิ้ว	โคค	โคน
	คี้จาย	คี้จ	เคินน	เคิน
	คั้น	คั้น	ค้วงใจ	ดวงใจ
	เคก	เค้ก	ไคอาร์	ไคอาร์
(ต)	เต้อะ	เถอะ	ตะเอง	ตัวเอง
	คัลลหอด	ตลอด	ต้างจาย(ต้างจัย)	ตั้งใจ

ตัวอักษร	คำสะกดผิด	คำที่สะกดถูกต้อง	คำสะกดผิด	คำที่สะกดถูกต้อง
	ต้างนาน	ตั้งนาน	ตั้งค์(ตั้งค , ตั้ง)	สต่างค์
	ต้างหาก(ตะหาก)	ต่างหาก	ต้อแต่	ท้อแท้
	ตัดสินจัย	ตัดสินใจ	ตัดจัย	ตัดใจ
	ตอนเน้	ตอนนี	เต็มใจ	เต็มใจ
	ตรง(ตง)	ตรง	ตัวเล็ก	ตัวเล็ก
	ตรงข้าม	ตรงข้าม	ตะปะ	ตะปะ
	เดี่ยม	เตรียม	ต้นเต้นนน	ต้นเต้น
	ตระเวณ	ตระเวน		
(ถ)	เถอะ	เถอะ	เถิกก	ถูก
	ถามม	ถาม	เถิง	ถึง
	ถ่อย	ถอย	ถาปิด	สถาปัตยกรรม
(ท)	โท(โทน)	โทร	ทู้กวัน	ทุกวัน
	ทำมัย(ทำมี๊ยย , ทามมาย , ไม)	ทำไม	โทรสับ(โทรส้าบ , โทสับ)	โทรสัพท์
	ทาม(ทัม)	ทำ	โททัด	โททัสน์
	ทำมะดา	ธรรมดา	เทอ(เทอร์)	เธอ
	ทู้กอย่าง	ทุกอย่าง	โทด	โทษ
	ทุกกล	ทุกคน	ท่า	ถ้า
	ท้าว	เท้า	ทำบุญ	ทำบุญ
	ทู้กกก	ทุก	โทคฐาน	โทษฐาน
	ทะเลทะไหล	เถลไถล		
(น)	นัย	ใน	น่าน	นั่น
	นู้	หนู	นุง	นึ่ง
	น้ำ	นะ	นายหลวง	ในหลวง

ตัวอักษร	คำสะกดผิด	คำที่สะกดถูกต้อง	คำสะกดผิด	คำที่สะกดถูกต้อง
	นุ่น	นุ่น	เน้	นึ้
	นึ่ง	หนึ่ง	น๊ะกะ	นะกะ
	น่านนนวนนน	นาน	นึ๊ด	นிட
	เนี้ยยย	เนีย	เน้อะ	เนอะ
	นักเรียน นนวนนวนนวนนวน	นักเรียน	นึ้(เน้)	นึ้
	น้ำมาน	น้ำมัน	นำร่า	นำรัก
	ใน	ใจ	น้ำม	น้ำ
	นำ	หน้า	นิส	นิต
	นำเทียน	นำเกลียด	นึ้หน้า	นึ้หน้า
(บ)	บร้า	บ้ำ	บันยาคาด	บรรยาคาศ
	บาน	บ้าน	บั๊ดคนี้	บั๊ดคนี้
	บุย	บุญ	บันชี	บัญญัติ
	บรรหัด	บัญญัติ	บร้าบอ	บ้ำบอ
	บันยาย	บรรยาย		
(ป)	ปฉิธาณ	ปฉิธาน	พาย(เป็ย , ปะ , ไปปปปปปปปป)	ไป
	เปน(เป็น , เปง , เป็)	เป็น	ป่าว(ปะ , แป้ว)	เปล่า
	ประสาด	ประสาท	แปร็บ	แป็บ
	ปริมาณ	ปริมาณ	ป็นนวนนวน	ป็น
	ปล่อยวางง	ปล่อยวาง	ปะกิด	อังกฤษ
	ประมาร(ปามาน , ปรมาณ)	ประมาณ	ปรากฏ	ปรากฏ
	ประหวัด	ประวัตติ	ป็นยาอ่อน	ป็นยาอ่อน
	แปบ	แป็บ	ปรับปรุง	ปรับปรุง

ตัวอักษร	คำสะกดผิด	คำที่สะกดถูกต้อง	คำสะกดผิด	คำที่สะกดถูกต้อง
	ปลื้มมมม	ปลื้ม	ปราศจาก	ปราศจาก
	ปะแป้ง	ประแป้ง	ปาหัด	ประหัด
	ประสบการ์ณ	ประสพการณ	เป๊ะ	เป๊ะ
	เปียน	เปลี่ยน	ป็นหา	ปัญหา
	ปาทับจัย	ประทับใจ	ปาชาชน	ประชาชน
	ป่า	ปาน	ปะชุม	ประชุม
	ปี้ม	ปี้ม	ปาจาน	ประจาน
(ผ)	ผู้หึง(ผู้หึงง)	ผู้หึง	ผู้ชาย	ผู้ชาย
	ผืดดดดด(ผืดดด)	ผืด		
(ฝ)	ฝ่า	ฝ่าย	ฝ้ง	ฟ้ง
(พ)	พิศวาท	พิศวาส	พรมลิจิต	พรมลิจิต
	เพีย	เพียง	เพ่	เพื่อน
	เพ	พี	เพาะ(เพ้อ)	เพราะ
	พระนเรศวร	พระนเรศวร	พระหัด	พระหัดถ์
	โพธิสมพาล	โพธิสมภาร	พิเสด	พิเศษ
	พาสา	ภาษา	พุด	พุทธ
(ฟ)	เฟี้ยยยย	เฟี้ย	ฟามสุข	ความสุข
	พระ(พระ)	วะ	พร้อม	พร้อม
(ม)	ม้ก(ม้ก , มากกก กกกกก)	มาก	ม้ย(ม่าย)	ไม่
	ม้ายย	มัย	มะคิน	เมื่อคิน
	มะวาน	เมื่อวาน	มะรู้(มะรู้, ไม่รู้, ไม่ รู้)	ไม่รู้
	มะ (มะ , ม่า ,มันส์ มมาน)	มัน		

ตัวอักษร	คำสะกดผิด	คำที่สะกดถูกต้อง	คำสะกดผิด	คำที่สะกดถูกต้อง
	มัยเป็นไร(ไม่เป็นไร , ไม่ เปงไร , มะเปงราย)	ไม่เป็นไร	แมเร่ง	แม่ง
	ม้าง(ม้างง)	มั้ง	มะด้าย	ไม่ได้
	ม่า	หมา	มะหีมา	มหีมา
	มัย	ทำไม	มะ(มะ)	ไทม
	เมิง(มรีง)	มิง	มะก้า	ไม่กล้า
	มหาลัย	มหาวิทยาลัย	มัธยา	มัธยม
	มะซัย(ไม่ซัย)	ไม่ใช่	มั่ว	มั่ว
	เมือวานซิน	เมื่อวานซิน	มานุนครอง	มานูญครอง
	มู้	หมู	มักมาย	มากมาย
(ย)	แย้ว	แล้ว	เยย	เลย
	ยังงัย(ยางง)	ยังง	ยาง(ยังงง)	ยัง
	เยงตาไฟ	เย็นตาไฟ	เยง	เย็น
	ยังงี้	อย่างนี้	เยือกเยน	เยือกเย็น
	โย่วว	โย่ว		
(ร)	ร้าก(ร้ากซ์ , ร้ากก , ร้ากกก)	รัก	ระะ(และ , เร็ว , เร้น)	แล้ว
	ร้ย(ไร , ราย)	อะไร	รี้ปาว	หรือเปล่า
	รมณ	อารมณ์	ร็อนน	ร้อน
	เรี่ย(เรย)	เลย	รุ(รู , รู้)	รู้
	รู้สึก	รู้สึก	เริ่มมม	เริ่ม
	เรียนนนวนนวนนวน นวนนวนนวน	เรียน	ร้จัก	รู้จัก
	เริก	ฤกษ์	เรว	เลว
	ร็องห่าย	ร็องไห้	รำคาน	รำคาญ

ตัวอักษร	คำสะกดผิด	คำที่สะกดถูกต้อง	คำสะกดผิด	คำที่สะกดถูกต้อง
	รูป	รูป	รชชาด	รชชาติ
	รอก	ลอก	โรงบาล	โรงพยาบาล
(ล)	เลีย	เลย	ลื้อเล่ง	ลื้อเล่น
	เลววาว(เลง)	เลว	แล่น(แล้น)	แล้ว
	เล็กก	เล็ก	ลา	ละ
	ลูป	ลูก	เลียงงงงง	เลียง
	โลกก	โลก		
(ว)	แเว็บ	แวน	แ่ว (แ่ว , แ่ววาว)	แแล้ว
	ไวยย	ไวย	เวกรำ	เวกรรม
	เวง	เวร	วัน	วัด
	วุ่นนนนน	วุ่น	วังเวง	วังเวง
	ว(ว่าน)	ว่า	วานเน้	วานนี้
	วันสุก	วันศุกร์	วันเสา	วันเสาร์
	เวอค์	เวอร์	เวียย(เวีย , เวย)	เวีย
	วู้ว	วู้	วิดวู้ว	วิดวู้
	วิจารณ์	วิจารณ์	ไ่ว	ไ่ว
	วู้	ไ่ว		
(ส)	สบายจัย(สบายใจ)	สบายใจ	สาดคคค	สาด
	สัด	สัดว์	สงกานต์(สงกราน)	สงกรานต์
	สมจาEE	สมใจ	สุก	ศุกร์
	สังเกตุ	สังเกต	สวยยยยยยย	สวย
	สุขขขข	สุข	สะมี	สามี
	เส็ด(เสด)	เสร็จ	เส้า	เส้า

ตัวอักษร	คำสะกดผิด	คำที่สะกดถูกต้อง	คำสะกดผิด	คำที่สะกดถูกต้อง
	สูง(สู๊คคคค)	สูง	สู้	สู้
	กระจายส์	สะใจ	ลำคั้น	ลำคัญ
	สุพาสิด	สุภายิต	สาท	สารท
	สุขสัน	สุขสันต์	สาหัด	สาหัส
	สุริน	สุรินทร์	สันยา	สัจญา
	สายสิน	สายศิลป์	สราภาพ	สารภาพ
	สกิด	สะกิด	สววรรค์	สวรรค์
	สำเร็จ	สำเร็จ	สกปก	สกปรก
	สัปดา	สัปดาห์	สะมาทิ	สมาธิ
(ศ)	เศรฐกิจ	เศรษฐกิจ	ศุก	ศุกร์
(ท)	หลบหลู่	ลบหลู่	หายปัย	หายไป
	หรอ	หรือ	heng	เห็น
	หย่อย	อร่อย	หววย	ไหว
	ห้าย(หัย)	ให้	หานกาด	ทหารอากาศ
	หนม	ขนม	หญ่าย(หย่ายย)	ใหญ่
	เหน้อย (ย=46 ตัว)	เหน้อย	แหกกก	แหก
	โหยยยยยยยย	โหย	หนู้	หนู
	ห้วงงงงง	ห้วง	หน้อยย(โหนย)	หน้อย
	ไหม้	ไหม้	หนัวย	หน้อย
	หนุก	สนุก	หก	หั่ว
	หวัดดี(หวาดดี)	สวัสดิ์	หลอก	หอรอก
	หนังสือพิมพ์	หนังสือพิมพ์	เหือ (อ=13ตัว)	เฮือ
	เหตุผล	เหตุผล	หนุกหนาน	สนุกสนาน
	หาวว	หาว	หริือกก	หอรอก
	เหงจัย	เห็นใจ	เหียบ	เหยียบ

ตัวอักษร	คำสะกดผิด	คำที่สะกดถูกต้อง	คำสะกดผิด	คำที่สะกดถูกต้อง
	ห่ง่าว	ห่ง่าว	ห้ง	หลัง
	หนิท	สนิท		
(อ)	อิฮัน	อินัน	อยาก	ยาก
	อร่อย	อรร่อย	อารม	อารมณั
	อนาต	อนาถ	อุบาท	อุบาทว์
	อาจารย์	อาจารย์	อัมมม	อัม
	อิตณา	อิจณา	อาทิด	อาทิตยั
	อังกฤษิด	อังกฤษ	อนุสร	อนุสรณั
	หมอชิตตตต	หมดชิต	อากาศ	อากาศ
	อาร้าย(อาราย , อะร้ย , อาราย)	อะไร	โอกาส	โอกาส
	อ่าย (อัย , ไอ , อาย)	ไ้อ	อินี่	อินี่
	อำมะหิต	อำมหิต	เอออ	เออ
	เอ็กกก	เอ็ก	โออยย	โอย
	อิบ้ำ	อิบ้ำ	อ้าว	อ้าว
	อ้วกก	อ้วก	อย่างงี้	อย่างนี้
	อคันตุกะ	อากันตุกะ	อัศจจรยั	อัศจรรยั
	โอ้วว	โอ้	โอ้ยยย	โอ้ย
	อยู่	อยู่	อาไร	อะไร
	อยากกกกกกก	อยาก	อย่างงี้	อย่างนี้
	อุส่า	อูดส่าห์	อารม	อารมณั
	ออก	ออก	อ้าบ	อัฟ
	อธิฐาน	อธิษฐาน	อาทิด(อาทิด)	อาทิตยั
	อากาศ	อาการ	อังกาน	อังการ
(ฮ)	เฮ้อออออ	เฮ้อ	ฮ้าบ	ครับ
	ฮี้ว	ฮี้ว		

ประโยคตามเจตนาการสื่อสาร

1. ประโยคแจ้งให้ทราบ

1.1 ประโยคบอกเล่า

“...อีกิวซังฉลาดมากตั้งแต่วัยเด็กและใช้ปัญญากับเรื่องมากมายแบบในการ์ตูน แต่พอโตขึ้นก็นับแต่จะลำบากเพราะต้องต่อสู้กับความฉลาดในวงการศาสนาที่มีการเมืองเข้ามาพัวพันด้วย...”

“...สงครามได้ไม่ได้เที่ยวไหนเลย ไม่ได้ไปเล่นน้ำที่ไหน รดน้ำดำหัว ทำบุญ แค่นั้น...”

“...ช่วงค่ำของวันอังคารที่ผ่านมา เค โกะถึงได้มาเตร็ดเตร่อยู่ที่เดอะมอลล์งามวงศ์วาน...”

“...ถ้าเธอไม่รู้สักอะไรกับเรา ก็บอกกันมาตรงๆนะ เราไม่ต้องการเจ็บแบบนี้อีกแล้ว...”

“...ฉันเป็นคนหนึ่ง ที่ถ้ารักใคร ฉันก็มักจะบอกและกระทำตามใจตัวเองเสมอ เพราะฉันรู้สึกว่ ถ้ามีคนมาทำให้ฉันอย่างที่ผมทำให้เขา ฉันคงมีความสุขมาก...”

“...อย่าคิดมากกะไฉฉนั้น มันมีมีรียหรือ...”

“...วันนี้ไปดูรักจังมา แบบว่าหนักโค่ดๆอะ...”

1.2 ประโยคอธิบาย

“...ไม่ได้ทำตัวร้าย ไม่ได้ทำตัวว่าเจ๋ง ว่าแน่ ไม่เคยคิด แต่แค่ไม่อยากทนละ...”

“...ในสมัย Ashikaga ค.ศ. 1400 กว่าๆ เป็นช่วงที่ศาสนาในญี่ปุ่นเสื่อมโทรมมาก พระกัจจิมพลอมหวังแต่ยศถาบรรดาศักดิ์...”

“...เดินเล่นกับพี่ๆน้องๆ ตัดผมซะแล้ว จริงๆไม่ได้ตั้งใจให้มันสั้นขนาดนี้หรอกนะ...”

“...อีกทีช่วงฉลาดมากตั้งแต่ในวัยเด็กและใช้ปัญญาแก้ปัญหาเรื่องมากมายแบบในการ์ตูน...”

1.3 ประโยคเตือน

“...การลงทุนมีความเสี่ยง ผู้ลงทุนควรใช้วิจารณญาณ...”

“...วันนี้...กูจะบอกว่า อย่าเอาแต่รักใครซักคน จนลืมมองอะไรรอบๆตัว...”

“...อย่าบีบบังคับคน 1 คนมากไปกว่านี้ เพราะถ้าคนๆนั้น หลุดจากภาวะบีบบังคับมาได้ คุณจะกลายเป็นคนที่ถูกหันหลังให้ทันที...”

“...แคื่อยืนอยู่บนโลกยังไม่พอ...แค่มองดูโลกยังไม่พอ แค่เข้าใจความแตกต่างยังไม่พอ...”

“...เราไม่สามารถทำหลายอย่างในเวลาเดียวกันได้ ใช้สติเลือกทำในสิ่งที่จำเป็นต้องทำ...”

“...การมีความรักนั้นง่ายนะ...แต่การรักษาความรักให้คงอยู่มันยากกว่าซะอีก...”

“...เชื่อในสิ่งที่เห็น อย่าเชื่อในสิ่งที่คนอื่นบอก...”

“...อย่าเอาแต่รักใครซักคน จนลืมมองอะไรรอบๆตัว...”

“...หากไม่ยึดกับอะไร...ก็จะมีคำว่าทุกข์...”

1.4 ประโยคชี้แนะ

“...แนะให้เป็น กระจุกออมสินแบบ ไม่มีรูแจะจะดีที่สุด...”

“...แทนที่เราจะวิ่งหนีมัน ก็เปลี่ยนมาเป็นเตรียมตัวเองให้พร้อม เวลาที่ต้องไปเจอกับมันดีกว่า...”

“...แบกอะไรไว้นานๆ เมื่อยเป็นเรื่องปกติ พักไว้บ้างก็ดี มีแรงเมื่อไหร่ค่อยแบกต่อ...”

“...เค โคะ : หุยยยย...งามวงศัวานเลยหรือ ไกลวะ...”

พี่ชาย : เดี่ยวบอกทางไปให้...”

“...จึงแนะนำว่าถ้าเลิกก็คือตัดใจไม่ให้เหลือเชื้อใยเลยจะดีกว่ามากๆค่ะ...”

“...แค่นี้อยู่บนโลกยังไม่พอ...แค่มองดูโลกยังไม่พอ แค่เข้าใจความแตกต่างยังไม่พอ...”

“...ถ้าใครที่อยากเลิกบุหรี่ สามารถโทรไปปรึกษาเทคนิคสติได้ฟรีที่ Quitline 1600 ...”
(โทรน คำที่ถูกต้องคือ โทร)

“...เวลาความรักลองเปิดตามองให้ไกล...”

“...คนทุกคนต้องเคยผ่านวันที่ปวดร้าว สิ่งที่ต้องมีคือศรัทธาและแรงใจ...”

“...จ่ายหนี้ให้หมด นี่คือหน้าที่สำคัญที่คุณต้องทำให้เสร็จ ถ้าคิดจะร่ำรวยในอนาคต...”

2. ประโยคถามให้ตอบ

2.1 ประโยคถามเนื้อความ

“...มันมานั่งรอแล้วถามว่า...ทำไมถึงไม่บีบแตรวะ เราอะอยากบอกมันจะตาย...”

“...ส่งมานมาทามมายยยย มานเก่งแล้วว ไม่ต้องมาเรียนหรือกก...”

“...อยากรู้ไหม...ว่ารักเธอเท่าใด รักจนหมดลมหายใจ...ได้เพียงเท่านั้น...”

“...เทอร์รี่ให้ความสำคัญกะเพื่อนของเทอร์รี่มากขนาดไหน?...”

“...ทำมัยเค้าต้องมานั่งหวังตัวเองอยู่แบบนี้ด้วย...(มัยตอบ...แต่บ้า)...”

“...แต่สักวัน..เราจะพบกันใหม่มัย?...”

“...ทำไมแกไม่ลองเขียนแบบในสมุดไดอารี่ลงในเว็บบ้าง?...”

“จាកิตรีัยขึ้น...ออิ มัยได้กิตรีัยหรือก...”

“...มิงจะรักคัยกันเน...”

“...ดวงดาวบนฟ้าช่วยตอบฉันทีว่า...ฉันคิดอะไรอยู่...”

2.2 ประโยคถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ

“...ขอ...ชั้นขอนั่งคุยด้วยได้มัยดวงดาว...”

“...เคยนั่งคิดย้อนกลับไปแรวัยมีคนเดียวมะ...”

“...แอบสวมรอยพี่นายพลไรอันได้ไหมคะ??...”

“...แล้วก็ชอบถามว่า “แกมีแฟนยังงะ” แล้วมันก็ชอบมาชวนเราคุย...แหมรง...”

“...ก็ไม่ว่าที่ที่เธอไปคือที่ไหน...แต่สักวัน เราจะพบกันใหม่มัย? รักและคิดถึงเธอเสมอ พี่ชาย...”

“...รูปนี้เพื่อนๆว่ามันเอียงๆมัยค๊ะ?...”

“มันจะดีเรือ...ฉันไม่เห็นว่ามันจะนำพิมพ์ลงไปสักเท่าไรเลย...”

“...แม่ค้าขายพลอย...สวยมัย?...”

“...เจ๊ๆ เจ๊ชอบผู้หญิงหรือผู้ชาย...”

2.3 ประโยคถามให้เลือกเอา

“...คุณมีบุญ...รี..มือโปรกันแน่...อยู่ที่บ้านก็เชียร์ให้ไปลองดูบ้าง...ที่เค้าเชื่อกันว่าถ้าลองเอามือดูไปแล้ว ถ้ามีเสียงดังขึ้นมา ก็ถือว่าคนที่เอามือไปดูนั้นมีบุญมหาศาล...จู้ๆเฮ้ย อะไรวะ...เสียงดังหืออ้อๆค่อยๆล่อยเข้ามากระทบโสตประสาท...ยังงอยู่จนบัดนี้ว่ากูมันคนมีบุญหรือมือโปรทางด้านการดูคลำกันแน่...”

“...จะว่าไป...มันมีอะไรสำคัญให้จูงใจชั้วบหรือเปล่านะ? ความสนุก? หรือเพื่อนฝูง? หรือคนรัก? หรือครอบครัว?...”

“...รักเราด้วยอะไร หัวใจ หรือ เงิน...”

“...Eน้องคนเดิมถามว่า เจ๊ๆ เจ๊ชอบผู้หญิงหรือผู้ชาย...”

“...เธอเลือกที่จะเดินทางออกหรือยื่นร้องให้อยู่เฉยๆกันแน่...”

“...จะไปหาพี่ๆ เรื่องงานอย่างเดียว หรือจะไปหาแฟน...”

“...เค้ายุ่งก่าเทอหรือเทอยุ่งกับเค้ากันแน่?...”

“...มีใรอยากบอกบางคน รักด้วยอะไร หัวใจ หรือ สมอง...”

3. ประโยคบอกให้ทำ

3.1 ประโยคคำสั่ง

“...เก็บเงินคืนจากหักภาษี พอได้คืน อย่าเอาไปใช้ เอาเข้าบัญชีเงินออมซะ...”

“...ก็ลองบอกให้ตัวเองเลิกคิดถึงสิ...”

“...ใครฟังเพลงไม่ได้ไหนะไปโหลด Realplayer มาซะ...”

“...คลิกในโคของเธอนะ กล่องโหวตก็จะขึ้นมา หึ้ยเราคลิกขวาพื้นที่สีขาว...”

“...ตื่นขึ้นมาเถอะ...ตื่นขึ้นมาอย่างเข้มแข็ง ท่ามกลางแสงตะวันและความอบอุ่นแห่งรุ่งอรุณ...”

“...อย่าลังเล...ในการเตรียมพร้อมรับสิ่งดีที่ธรรมชาติมอบให้...”

“...อย่าปล่อยให้ความรักทำให้ตาบอด...”

“...อย่ามายุ่งกะกู้อีก...”

“...เปิดรูปที่ต้องการทำขึ้นมาเลย ดูที่หน้าต่าง Layers (ล่างสุดขวามือ)...”

3.2 ประโยคขอร้อง

“...ดาวเทเองก็อยู่บนฟ้า หากพอมีเวลาช่วยฉันสักที...”

“...ฝรั่งเศส สู้ๆๆ อย่าลืมเชียร์นะ จิงๆก็เสียดายอิตาลี แต่ตกลงเลือกเชียร์ฝรั่งเศสแหละ...”

“...กาลครั้งหนึ่งนาน...นาน (กรุณาลากเสียงยาวจะได้อารมณ์) มาแล้ว...”

“...อย่าตามหลอกหลอนกูเลย...สาธุสาธุ...”

“...ขอให้บ้านเมืองสงบสุขชะที...”

“...ดูแลหัวใจกันให้ดีนะค๊ะ...”

“...อย่ามาเรียกร้องเอาอะไรจากฉันตอนนี้เลย...”

“...กรุณาพกปิ่น(ฉีดน้ำ) ไปด้วยคนละครบอ...”

“...ก็ขอร้องอย่าต้องมีคนมายุ่งของกูเลย...”

“...อย่าให้ความเป็นตัวของตัวเองต้องหายไปพร้อมกับการจากไปของความรัก...”

“...ยังไงก็ช่วยกูหน่อยแล้วกันนะ...หมูน้อย...”

3.3 ประโยคชักชวน

“...แบ่งเงินไปลงทุน ในกองทุนรวม หรือซื้อหุ้นบ้าง...”

“...ไปกินไอศิกัน พี่จ่ารออยู่ที่บ้าน ไม่ไปซะงั้น...”

“...เมื่อวานนี้ไปดู ไอเอจมา มันส์มากๆเลยนะ ไปดูกันซิ...”

“...แล้วอย่าลืมหั่นทำบุญกันบ้างนะ...”

“...เมื่อวานนี้ไปดู ไอเอจมา มันส์มากๆเลยนะ ไปดูกันซิ...”

“...หากลองออมสิน ซองใส่เงิน กระเป๋าเศษตังค์ แล้วหยอดเงินจำนวนเท่าเดิมเป็น เวลาเท่าๆกันทุกวัน...”

สำนวน

1. สำนวนเก่า

ตัดหางปล่อยวัด
 ฟุ้งไบนุญ
 เคราะห์ซ้ำกรรมซัด
 หมูในอวย
 ความวิวยังไม่ทันหาย ความควายเข้ามาแทรก
 หางเลข
 หลับเป็นตาย
 คีบก็ทะเล สอกก็ทะเล
 ร้อยเล่มเกวียน
 ตัดบท
 หุ่นเข็ด
 ชักดาบ

2. สำนวนใหม่

ปลาตูดายเพราะปาก

โหวท

1. บรรยายโหวท

“...ขอบ่นอีกสักวันกะสัญญาโทรลับ ต่อโทรลับตั้งกะ 3 ทุ่มจน 4 ทุ่มครึ่งถึงติด จะ ล็อคสัญญาขยับถึงเมื่อไหร่กัน เปลี่ยนเวลาคุยก็ได้อ้อ ะริยของมันเนีย ยิ่งค่าโทรถูกเท่าไรยิ่ง โทรมัยได้ จะค่ากำไรเกินควรเกินปรีปาวเจ้าคะคุณๆ แล้วนี่จะแข่งมีโปรโมชันลดราคาออกมาทำxx ะริย “หงุดหงิดวะ” มัยบ่นแระ เกรียคมากๆสิวมันจะขึ้นเอาอีก เปลี่ยนมาสนใจน้องรหัสดีค่า อออิ... น้องผู้ชายหน้าตา...น่ารักชะด้วย แต่ยังมีมารายงานตัวเลยเนี่ยสิเดวก็อโดนทำโทษ เฮ้อ!!ช่วงมัน ถ้า หาพี่รหัสมัยเจอก็มัยต้องทำร้ายแล้ว ยังมะได้บอกกะเจ้าชายเลยว่าได้น้องเป็นผู้ชาย ยิ่งระแวงว่าเรา จะขยับมือบ่นองอยู่ หุหุ...มัยถึงขึ้นขยับมือบ่นอกแค้นๆถึงจยเค้าก็อรักตนเองน้ำ...จ๊ับๆ ใ้อบ ร้า!!!!”

“...เมื่อวานก็ไปเรียนวันเสาร์ที่ รร. ไม่รู้จะเรียนทำไม เหอะๆ มันมีคอนเสิร์ต Clash ฮับ ที่ รร. เราเอง เหอะๆ เราก็ไม่ได้ดูหรอก ก็ก็เกิดดูอ่า เลยกลับบ้านเลย ฮิฮิ มาเรื่องของวันนี้ดีกว่า...วันนี้เรา ต้องไปทำบุญแต่เช้าเลย ยิ่งก็เกิดตื่นอยู่แต่ก็ทำจ้า งง อะดิร้อยวันพันปีเราไม่เคยทำบุญ วันนี้กลับทำ ได้ วันนีวันแก่เราเอง เหน่นาเบื้อต้องแก้อีกละ ช่วงเหอะๆ แต่วันนี้เราก็กึ่งเศกมานะ เราไม่ยอมจัด งานให้...หรู เวอร์ อลังการ บ้าบออะไรทั้งนั้น เราขอจัดงานแบบสบายๆบ้าง เราขอพ่อแล้วพอกี้ให้ ด้วย อิมเราจะเป่าเค้กสักปามา 23.09 น. อออิ ยังไงก็ขอบใจเพื่อนๆนะที่เอาของขวัญมาให้ แต่เราก็ ไม่อยากได้อะไรมากมายหรอก เอาแค่คำว่า Happy Birthday Shompoo ก็พอใจแล้ว...”

“...เมื่อวานนี้ไป hotwave music award มา อยู่มหาลัยแล้ว ไปเจอแต่เด็กๆมัธยม รู้สึกเหมือน ตัวเองโตๆแล้วยังไงก็ไม่รู้ ยังแรดเหมือนเด็กๆอยู่เลย 555 นักร้องมาเยอะนะ จำไม่ค่อยได้แล bigass bodyslam clash pancake joeyboy bluddha bless plammy potato ประมาณนี้แหละมั้ง จากกลับตบแอง ด้วย หลุมถนนที่มีน้ำขังจะ เปียกทั้งรองเท้าเลย เมื่อไหร่จะเลิกชุ่มซุ่มซมชะทิวะ อายจนชินชะแระ T_T ชีวิตคนเรานั้นก็แปลก อยู่เฉยๆก็มีคนมาเกลียด ไม่เคยสนใจอยู่แล้ว ว่าหน้าไหนจะมาเกลียด ชีวิตมีคน ที่รักอยู่แค่นี้ก็พอแล้ว ก็คิดว่าโตแล้ว ไม่อยากไปมีเรื่องกับใคร...”

“...ช่วงค่าของวันอังคารที่ผ่านมา เคโกะถึงได้มาเตร็ดเตร่อยู่ที่เดอะมอลล์งามวงศ์วาน (ไกล จากบ้านและที่ทำงานมากมาย) จริงๆก็เกือบจะไม่ได้อ่านหนังสือซะแล้วละคะ เนื่องด้วยช่วงเที่ยงๆมี ปัญหากะเพื่อนคนนึง ไม่เข้าใจกันอะคะ แต่พอตกบ่ายๆก็เคลียร์ได้ละ(มั้ง..) ก็เลยได้ไปดูหนังตาม

แผน แล้วก็ก็มีเหตุการณ์ที่ทำให้เกือบจะไม่ได้ดูหนังตามแผน แล้วก็ก็มีเหตุการณ์ที่ทำให้เกือบจะไม่ได้ดูหนังอีกครั้งนั้นก็เพราะไอ้พี่ชายตัวแสบนี่แหละค่ะ มันเล่าให้ฟังว่าต้องเข้าไปคุยงานที่สยามกีฬาก่อน แล้วก็รอกๆเค้าจนเย็นก็ยังไม่ได้คุย แล้วก็รีบออกมาเพื่อดูหนัง แล้วรถก็ติดมากมาย เคโกะก็รอรีออ รอจนอ่อนใจ ถอดใจแล้วว่าไม่ได้ดูแน่ๆ เพราะตอนนั้นมันเกือบๆจะสองทุ่มแล้ว อ่าค่ะ...แต่ก็ปรากฏว่าพี่ชายมาตอนสองทุ่มพอดี ทันรับบัตรเอาวีนาที่สุดท้ายเลย รับบัตรปุ๊บก็เข้าไปยืนรอๆซั๊กพักก็ได้เข้าไปนั่งในโรงรูดูหนังเรื่อง “Lady In The Water” นี่แหละค่ะ...”

“...เมื่อครั้งที่ฉันมีความรัก ความรักมันทำให้ฉันมีความสุข ถึงแม้ความสุขนั้นอาจจะมี ความทุกข์ปะปนอยู่บ้าง แต่เมื่อฉันนึกถึงสิ่งที่ดีของกันและกัน ความทุกข์มันก็จะลงไปอย่างง่ายดาย ต่อมาอีกวัน ฉันเริ่มไม่แน่ใจกับความรัก เป็นอะไรไป...ไม่รู้สิ ทุกข์เริ่มมากกว่าความสุข แต่ก็ใช้ว่าความสุขจะไม่มี ฉันกำลังโดนความรักเล่นตลกเข้าแล้ว ฉันเริ่มเหนื่อย... มาถึงวันนี้ ความรัก คืออะไร ฉันไม่รู้ ฉันรู้แต่ว่า วันนี้ความรักมันทำให้ฉันเจ็บปวด เจ็บปวดเกินกว่าที่จะรักได้อีกครั้ง อาจเป็นเพราะ ฉันคงยังไม่รู้จักความรักดีพอหรือเปล่า คงใช่ แล้วอีกเมื่อไหร่ ฉันต้องเจ็บปวดอีกเท่าไร...”

“...ลองถามความคิดเห็นเพื่อนๆและแม่ เขาก็บอกว่าลองดูไม่เสียหลาย แต่ฉันจะทำได้รีเปล่า...รู้สึกว่ามันไม่มั่นใจว่ามันจะดีรีเปล่า อาจเป็นเพราะฉันเป็นคนใช้เวลาทำงานแล้วก็ต้องเทแรงลงไปให้หมด และถ้ามันไม่เป็นดังหวังก็จะเขย็ดขยาดงานนั้น และไม่กล้าลงแรงทำต่อ ฉันคงคาดหวังมันดีที่สุดในความคิดฉันมากจนเกินไปจนเครียดกับมัน ทั้งคิดมาก ทั้งสับสนไปหมด...แต่ถ้าเทียบกับงานอื่นๆ ฉันก็คิดว่าฉันทำมันได้ดี...”

“...นานแล้ว...ที่ไม่ได้เขียนเล่าเรื่องราวชีวิตประจำวันของตัวเองที่นี้เลย ส่วนใหญ่ฉันมักจะเก็บเอาสิ่งที่พบเจอในแต่ละวัน ที่สามารถนำมาบอกเล่าพร้อมกับข้อคิดดีดีที่แฝงลงไปในการเขียนแต่ละครั้ง ในตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมา ใครๆก็ถามฉันเหมือนกันว่า...แล้วฉันเอาเรื่องราวของฉันไปเก็บไว้ที่ไหน เพราะคนส่วนใหญ่ก็มักจะเล่าเรื่องของตัวเอง เช่น ไปไหนมา กินอะไรมาบ้าง เจออะไรมา เรื่องการเรียน การงาน ความรัก เป็นต้น ไดอารี่ที่นี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ฉันเก็บทุกความทรงจำเอาไว้...”

2. พรรณนาโวหาร

“...เราเคยหลงใหล ในความกว้างไกลของทะเล ที่มีผิวหนังสีน้ำเงินเข้ม อันแสนหายากเหยียดสุดลูกหูลูกตา มีริ้วคลื่นสีขาวสะอาดแตกฟอง สลับไปมาไม่รู้เหนื่อยกับสายลมเอื่อยเอื่อย ออกอ่าวไถแดดและปะเล่่มกลิ่นเกลือ...”

“...สำหรับเราความรักที่เรามีตอนนี้ก็คงจะเหมือนดอกบัวสินะ ในแต่ละวันช่อดอกบัวก็จะบานออกมารับแสงตะวันยามเช้า คุณศศิ แต่ตอนเย็นเมื่อพระอาทิตย์ลับตาไป ช่อดอกบัวก็จะหุบลง รอเวลาให้พระอาทิตย์กลับมาส่องแสงให้อีกครั้ง...”

“สิ่งที่เรียกว่าหัวใจ “หัวใจ” บางครั้งก็ช่างอ่อนแอ บางคราก็เข้มแข็งอย่างน่าใจหาย หัวใจบินได้ หัวใจหายใจได้ หัวใจหัวเราะและร้องไห้ได้ หัวใจเย็นชาและด้านชินได้ เพราะหัวใจรู้จักที่จะรู้สึก และเรียนรู้ที่จะจดจำ หัวใจจึงทั้งเข้มแข็ง อ่อนแอและเหนียวล้าเกินกว่าที่เราจะคาดคิด น้ำตาหนึ่งหยด กลั่นจากหัวใจ ที่สะท้อนสะท้อนจนสะท้อน รอยยิ้มกว้างใสสด ก็มาจากหัวใจที่สดสวยใส กว่าจะเติบโต กว่าจะรู้ความหมายของสิ่งใดในชีวิต ก็พ้นอาทิตย์ทอแสง ก็ล้านดวงดาวทอประกาย ก็คราราวโลกสลายกลายเป็นวันนี่ที่หัวใจเต้นดัง ให้เราได้เดินไปกลางกระแสวิ่งหว่านแห่งโลก เปิดดวงตาให้หัวใจ เปิดหัวใจให้มอง เพื่อที่เราจะได้เรียนรู้ชีวิต...”

3. เทศนาโวหาร

“...เอาเหอะ...มนุษย์เกิดมาก็ต้องมีทั้งทุกข์แล้วสุข แล้วแต่เราจะเลือกที่จะทุกข์ หรือสุขมากกว่ากัน อนาคตถูกขีดเส้นให้ไปทำตามใจเราอยากเป็น เมื่อเราเลือกที่จะเป็นอย่างนี้...ก็ คงต้องทำใจ...และรับมันให้ได้ก็พอ...”

“...อย่าตั้งใจกับคน 1 คนมากเกินไป เพราะไม่มีใครอยากเป็นต้นเหตุของความล้มเหลว อย่าคาดหวังกับคน 1 คนมากเกินไป เพราะไม่มีใครสามารถเป็นทุกอย่างที่ทุกคนอยากให้เป็น อย่าใช้เวลากับคน 1 คนมากเกินไป เพราะไม่ว่าใครก็อยากมีช่วงเวลาของความเป็นส่วนตัวคนเดียว อย่าพยายามเปลี่ยนแปลงคน 1 คนมากเกินไป เพราะนั่นจะทำให้เค้าไม่หลงเหลือความเป็นตัวของตัวเอง อย่าควบคุมชีวิตคน 1 คนมากเกินไป เพราะมนุษย์มักจะหาวิธีการแทรกตัวเพื่อออกมาจากกฎที่ถูกกำหนด อย่าบีบบังคับคน 1 คนมากเกินไป เพราะถ้าคนๆนั้นหลุดจากภาวะบีบบังคับมาได้ คุณจะกลายเป็นคนที่ถูกหันหลังให้ในทันที...”

“...เรียนรู้ที่จะไม่นับถือสิ่งใดเป็นของตัวเองทั้งสิ้น เพราะเมื่อคิดว่าสิ่งนั้นเป็นของตัวเองแล้ว มันก็จะทุกข์...เพราะรัก และก็จะทุกข์...เมื่อจาก หากไม่ยึดกับอะไร...ก็จะไม่มีคำว่าทุกข์ แต่ตอนนี้ อาจจะมีกิเลส ห้ามความเสียใจส่วนหนึ่งไม่ได้หรอก ไม่เป็นไร ไม่ใช่ความผิดใคร...”

“...จักรวาล กว้างใหญ่ไพศาล พื้นที่อาศัยของเราแต่ละคน จึงดูเล็กมากๆ เราต่างคนต่างมาจาก ณ พื้นที่ซึ่งต่างระดับกันไป ทั้งที่ดูภายนอกอาจใกล้กันมาก การอยู่ในพื้นที่ต่างระดับกันบน โลกใบนี้ มุมมองจึงต่างกันออกไป เวลาที่เจออุปสรรคก็ยากที่จะพร้อมใจกันเพื่อเดินหน้า หรือถอยหลัง บางครั้งก็ใกล้กันเกินไป จนมองไม่เห็น จะรู้สึกสูญเสียก็ต่อเมื่อ สิ่งเหล่านั้น ได้จากหายไป สุดท้าย สิ่งที่ยั่งยืนที่สุด ก็คือ การได้อยู่กับเงาของตัวเองเพียงลำพัง”

“...เงินแต่ละบาท กว่าจะหามาได้ ปวดเหงื่อไม่รู้กี่รอบ ได้มาแล้วต้องเก็บรักษาให้อยู่กับเรานาน เก็บไว้ใช้ยามจำเป็น 1. เริ่มเก็บเงินวันนี้ อ่านหน้านี้จบ เดินไปหยอดกระปุกเลย แค่ 10 บาท ก็ถือเป็นนิมิตหมายอันดี แต่ที่สำคัญเริ่มเสียแต่เดี๋ยวนี้...”

“...ชีวิต...มันก็เป็นกฎธรรมดาโลกอยู่แล้ว ที่จะมีการเกิด แก่ เจ็บ ตาย เธอทำให้ฉันเรียนรู้ว่า ฉันควรจะทำทุกอย่างที่ได้มีโอกาสอยู่บน โลกให้ดีที่สุด เลิกนิยามที่ว่าต้องมาเสียใจทีหลัง เสียขาย โนนเสียขายนี้ และทรมาณกับมัน การจากไปโดยที่ไม่ต้องห่วงอะไรเลยนั่นคงเป็นความสุขที่สุดที่พึงมี...”

“...หัวใจ...จะคอยบอกว่าเรารักได้ เพราะสิทธิที่จะรัก...สมอง...จะบอกว่า...รักแล้วจะสามารถแสดงออกได้แค่ไหน “บางคนเกิดมาเพื่อให้เรารัก แต่ไม่ได้เกิดมาเพื่อเป็นของเรา...”

“...การเดินทางมีจังหวะของมัน...บางครั้งเราก็เดินต่อไปได้เร็ว บางครั้งเราก็ต้องชะลอให้ช้า และบางครั้งเราก็ต้องรู้จักหยุดเพื่อหลีกเลี่ยงให้คนอื่นบ้าง อย่างกังวลเลย ถ้าวันนี้สัญญาณไฟของชีวิต เริ่มเปลี่ยนเป็นสีเหลือง ชะลอความเร็วของตัวเองลง และหยุดพักเสียบ้าง เพราะอย่างน้อยมันก็จะทำให้เราไปถึงจุดหมายได้อย่างปลอดภัย...”

“...เราสามารถมีความสุขได้เท่ากับคนอื่นๆ การที่เรามองชีวิตคนอื่นมีความสุขมากกว่านั้น อาจเป็นเพราะว่าเรายังไม่เคยเห็นตอนเป็นทุกข์ ของพวกเขาเหล่านั้นต่างหาก เป็นความรู้สึกดีเหลือเกินที่มีใครบางคนไว้รัก เป็นความรู้สึกดียิ่งนักที่ได้ถูกรักโดยใครบางคน...”

4. สาธกโวหาร

“...ปัญหาคงไม่มี เพียงคนเรามีค่าน้ำใจอยู่ในจิตใจกันบ้าง แฮ่อ ใจใครก็ใจใคร

การพูดก็เหมือนกัน ถ้าพูดแล้วใส่อารมณ์ลงไป คำพูดนั้นก็ทำให้ความน่าฟังลดลงอย่างเห็นได้ชัด และมันจะเกิดความเอือมระอาตามมา บ่นบ่นไปเรื่อยตามประสา พี่ที่ทำงานเดียวกันเค้าเล่าให้ฟังว่า ไปเติมน้ำมัน ที่ปั๊มแห่งหนึ่ง บอกเด็กปั๊มเติม 1 พัน แต่เด็กปั๊มมัวแต่คุยไม่ได้มอง ก็เลยกลายเป็น 1 พัน กับอีก 1 บาท 60 สตางค์ หลายคนคงคิดว่าถ้าเป็นเรา เราจะจ่ายแค่หนึ่งพัน เพราะเราไม่ได้เป็นคนผิด เด็กปั๊มต่างหากอยากเติมเงินไปเองนี่นา แต่แฟนพี่เค้าว่าไม่รู้มัย เค้าบอกว่า จ่ายไปหอะ กะเงินแค่ 2 บาท ตอนนี้เค้าขายขวดละ 5-10 บาทไปแล้ว มันไม่คุ้มกับการมาทะเลาะตบตีกัน...”

“...ดูรายนามสมาชิกญาติกุกที่พั้วพันอยู่ใน รวบ. มาร์ค = ญาติกุกเอง ปิยะพัค = ...กุกยังไม่เห็นหน้า แต่กุกจินตนาการว่าไม่หล่อ Aj.ปิยะรัตน์ = ญาติกุกอีกแแหละ ปอน = ญาติกุก “เด็กเรียบริ่อย” มีใครอีก ไหมวะที่เป็นญาติกุก เฮ้อๆ!!...”

“...แต่งงานไปไม่มีไรดีหรือกเน้อะ ว่ามะคะ ไหนจะต้องกวาดบ้าน ถูบ้าน ทำกับข้าว ทำงาน บ้านสารพัด เวลาจะไปเที่ยวไหนเพื่อนๆก็ไปไม่ได้ ถ้ามีลูกแล้วลูกยังเล็กกก ก็ต้องมาคอยเฝ้าเลี้ยงดู พอลูกโตก็ต้องมาคอยนั่งหวังว่า จะเป็นคนดีของสังคมมัย แก่ตัวไปก็หวังงงงง อีกว่าลูกจะหาเลี้ยง หรือเปล่า อย่าแต่งเลยนะเพื่อนนรัก อยู่กะเค้าไปนานๆนะ...”

“...ตั้งแต่ได้เรียนจิตวิทยามาก ข้าพเจ้าก็พยายามจะทำความเข้าใจว่า คนที่เคยคิดจะฆ่าตัวตาย หรือพยายามจะฆ่าตัวตาย จะมีความคิดแบบนั้นฝังอยู่ ไม่มีทางลบไปได้ เมื่อเค้าเสียใจถึงขีดสุด อยากตาย จะเป็นคำตอบสุดท้ายของเค้า เหมือนรู้เท่าทัน ข้าพเจ้าเคยฆ่าตัวตายนะ ด้วยเรื่องไม่เป็นเรื่อง ตั้งแต่อายุ 6 ขวบ ข้าพเจ้าผูกคอตาย แต่ไม่ตายเพราะผูกไม่เป็น...”

“...เข้าเรื่องเลยดีกว่าเนอะ เรื่องมีอยู่ว่า กาลครั้งนึง เฮ้ย..ย ไม่ใช่สิ ไม่ใช่เรื่องในอดีต แต่เป็นเรื่องปัจจุบันต่างหาก จุ้นเอาใหม่ (ซักจะรำคาญกันแล้วใช่มะ อีอิ) เอาจริงแล้วทีนี้ มีอยู่วันนึงคะ มีหนุ่มชาวญี่ปุ่น ชุ่นปี หล้อ หล้อ โคตรหล่อ ค่ะ มารับบริการ คือพูดง่ายๆ มาตรวจไข้อะคะ เค้าได้รับอุบัติเหตุ โดนอะไรบาดที่มีมือไม่ทราบ จากการทำงานนั่นแหละ (ใครทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร เครื่องยนต์ ก็ต้องระวังกันหน่อยนะคะ)...”

5. อุปมาโวหาร

“...ชีวิตเช่นกัน คือความผันแปร สิ่งทีคาดเดาไว้บางครั้งกลายเป็นเหมือนการล่องหนของปรากฏการณ์ ingsให้เราเศร้า เหงา เจ็บ อยู่ในกับดักแห่งความผิดหวัง ครั้งแล้วครั้งเล่า แต่คำว่า

“ความหวัง” เป็นเสมือนแผงปีกบางเบาที่คอยสยายคลี่คลุมให้เกิดความรู้สึกปลอบประโลมจิตใจว่า
“พรุ่งนี้...อาจมีบางสิ่งเยียวยา...”

“...นี่มันอาจจะเป็นความรู้สึกของคำว่า “หวัง” หวัง...ที่อยากจะบอกเขาได้ว่าอะไรมันดี
หรือไม่ดี หวัง...ที่อยากจะเลือกเปลี่ยนใจเขาได้จากอะไรที่เป็นอยู่ ถึงจะรู้ๆกันอยู่ว่ามันไม่ใช่เรื่องที่จะ
ไปชี้ในชีวิตใคร รู้ยู่่ว่าชีวิตเราในตัวคนอื่น เราทำได้เป็นเพียงเบาะรองรับที่ดี เวลาเขาจะล้ม ถ้ามีแรง
หนุนได้...ก็จะหนุน รู้ว่าเป็นหวัง ห้ามไม่ได้ในคำว่าหวัง แต่ต้องเข้าใจว่าคนเราถ้าไม่ล้ม ก็ไม่รู้...”

“...ณัฐรี ศศิภา นิธิกานต์ 3 คนนี้เปรียบลานโยนโบว์เป็น Photo Me ถ่ายรูปกันเยื้องอยู่ใน
สตูดิโอ 55 ทุกสายตาจ้องมองมาด้วยความแปลกประหลาดใจว่า พวกมันทำกันได้อย่างไร?55 และเมื่อ
ถึงเวลาอันสมควรที่อิซันจะต้องกลับบ้านอิซันเลยกลับออกมาพร้อมกับจำที่นารัก55...”

“...คำสอนของเซ็นมิใช่การมุ่งศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางปัญญา แต่เพื่อให้ใช้ชีวิตอย่างที่ชีวิตควร
จะเป็นดูจุก่อนเมฆที่ลอยไปมาอย่างไม่ต้องกังวล ไม่จำเป็นต้องไปให้เร็วหรือเทียบความสูงกับเมฆ
ก้อนไหนๆ เพียงรู้สึกถึงการลอยอย่างเป็นสุขทุกขณะจิต นี่คือการสอนของเซ็นอย่างแท้จริง...”

“...ปล. ข้าพเจ้าคงทำบุญมาดี เพราะทุกครั้งทีกลับไปทีเดิมๆ กลับรู้สึกเหมือนไม่เคยไปที่นั่นๆ
เลย คงเป็นเพราะข้าพเจ้า ความทรงจำสั้น เลยเหมือนไม่เคยรู้จักที่นั่นๆ เหมือนการดูหนัง ไม่ว่าจะ
หนังที่เคยดูมาแล้วก็รอบก็รู้สึกใหม่เสมอ เพราะจำอะไรไม่ได้เลย คบเพื่อนก็ใหม่เสมอ เพราะแต่ละ
วันเค้ามีอะไรให้ข้าพเจ้าเรียนรู้ไม่ซ้ำกันเลย”

“ในคำคืนที่ทราบน้ำตายังเปื้อนเปรอะดวงตา มันเจ็บปวดพอๆกับการภาวนาขอร้องว่า “ขอ
พรุ่งนี้อย่าตื่นขึ้นมาเลย” ชีวิตมันก็เจ็บอย่างนี้แหละ ยามหิบบิ้นความสุขมาให้ ก็เหมือนว่าชาตินี้จะ
ไม่มีทางที่จะทุกข์ พอทุกข์ที...ก็เหมือนกับว่าเราทุกข์มาแล้วทั้งชีวิต...”

“...ช่วงวันวัยที่เราผลิตเพลิน ไปด้วยการเดินทางท่องเที่ยว มักผ่านไปอย่างรวดเร็ว จนอยาก
หยุดเวลาไว้ตรงความทรงจำนั้นนานๆ ต่างจากการทำงานที่ดูเร่งรีบและตอกหมุดตรงเราไว้หลังโต๊ะ
ทำงาน หลังกองเอกสาร รุมล้อมล้อมเราไว้อย่างไม่มีท่าทีจะสยบต่อเรา ขณะหนึ่งนั้น...ราวกับเส้นแบ่ง
กาลเวลายึดตัวขยายออกเป็นความทรمانอย่างยิ่ง นี่กระมัง...เสน่ห์บางประการของการอยู่บน โลก
สามมิติ ที่บอกเอาอีกมิติ ให้เป็นมิติที่สี่คือ “มิติของกาลเวลา”...”

“อยากบอกว่า...มีเพื่อน...เพื่อนดี...ก็ดีไป...เหมือนถูกหวยเบอร์ใหญ่ แล้วยังมีเพื่อนดี ที่ได้เจอ จากเวปถูกก๊าก เหมือนถูกรางวัลพิเศษ...”

“...เมื่อก่อนเที่ยวพนหรือเปล่า...? ที่โทไปหาเพราะอยากรู้ เป็นห่วงเธอ แต่ไม่กล้าพูด ส่วนชั้นนะเธอ เบียดเป็นมู้ตกน้ำเลย 555+ ฟนตกอย่างบ้าคลั่งอะ เหมือนใครเอาน้ำเต็มถังมาสาตชั้น เรยอะ เดินตากฝนเข้าซอยบ้าน โศคนาวเรย...”

ภาพพจน์

1. อุปมา

เอาเงินเข้าบัญชีเงินออม เหมือนเวลาที่คุณต้องไปจ่ายบิล
 เสร็จขึ้นมาอย่างกะถูกหวย
 เพื่อให้ใช้ชีวิตอย่างที่ชีวิตควรจะเป็นดูก่อนเมฆที่ลอยไปมา
 ถึงขั้นเสพสุรานารีเยี่ยงฆราวาส
 อยากรู้เป็นคนทีรักตัวเอง เหมือนกับที่เคยรักใครบางคน
 หมอกจางๆเหมือนควันบนดอยปู่
 เลยเหมือนไม่เคยรู้จักที่นั่นๆเหมือนการดูหนัง
 การเดินทางคนเดียวครั้งนี่คงจะเป็นเหมือนการเตรียมพร้อมที่จะเดินทางคนเดียว
 ข้าพเจ้าก็พยายามทำเหมือนหมาตัวนั้นแหละ
 การทำงาน 2-3 ปีมานี้ ก็ยังเป็นเหมือนสมัยเรียน
 นางเอกพูดเสียงเบาราวกระซิบ
 ทุกอย่างเงียบหายนิ่งสนิทยังกับเป่าสาก
 ไม่ได้ทำมาหากิน โดยการคดโกงเหมือนอีพวกลูกมาเฟียนะเว้ย
 พักนี้รู้สึกเหมือนจะสิ้นชีพ
 หางว่าวที่โลกสะบัดคล้ายกับคลื่นน้ำยามเรือวิ่งผ่าน
 เกิดกันยังกะดอกเห็ด
 เหมือนนอนบนกองขยะอะ
 ไม่เจ็บอะไรขนาดนั่งเสียวใจเหมือนนางเอกมิวสิก
 แม่กูอารมณ์เสียบแทบเขวี้ยงเอกสารใส่คน
 เราทำได้เป็นเพียงเบาะรองรับที่ดี
 ใจเรามันก็เหมือนสลายลงไปทุกที
 ตัวฉันเองเหมือนแก้วที่มีรอยร้าวหนึ่งใบ
 สายลมเหมือนจะพัดมาเอื่อยๆ
 ความรักที่เรามีตอนนี้ก็คงจะเหมือนดอกบัวลึนนะ
 มันก็คงเหมือนเพลงที่เราฟังกันอยู่ทุกๆไป
 ถ่ายรูปกันเยี่ยงอยู่ในสตูดิโอ
 พุดเค็ด 2 ตัว และก็สีเหมือนโมสกออีก 2 ตัว

อารมณ์ไม่ปกติ เหมือนคนวัยทอง
 เราร้องเหมือนลูบเปิดซีเธอร์ร้องเลยอะ
 ต้องเร่ร่อนเรื่อยไปแบบคนจร
 ความสุขช่างคล้ายกับความฝันเหลือเกิน
 ไปสวีทกับคนใหม่ให้เค้าหึงหวงเล่นดูแล้วก็เหมือนในมิวสิควิดีโอ
 รักเท่าที่มีลมหายใจ
 น้ำตาของแพรวก็ไหลออกมายังกะน้ำตาก
 น้ำตาก็ไหลออกมายังกับสายน้ำ
 ไม่ได้ตั้งใจเหมือนกลองจริงๆ
 ยามหยิบยื่นความสุขมาให้ก็เหมือนว่าชาตินี้จะไม่มีการที่จะทุกข์
 พอทุกข์ที่ก็เหมือนกันว่าเราทุกข์มาแล้วทั้งชีวิต
 รู้สึกได้ถึงมิตรภาพและความอบอุ่นราวกับว่าได้นั่งอยู่ในห้องนั่งเล่น
 มันจึงเป็นเหมือนหนังสือชีวิตของฉันเลยทีเดียว
 ขณะหนึ่งนั้น... ราวกับเส้นแบ่งกาลเวลายืดตัวขยายออกเป็นความทรงจำอย่างยิ่ง
 สิ่งที่เคยคาดเดาไว้บางครั้งกลายเป็นเหมือนการล่องหน
 ความหวังเป็นเสมือนแสงปีกบางเบาที่คอยสยายคลี่คลุม
 ทุกอย่างในชีวิตของฉันและของเธอก็ดำเนินไปคล้ายกลไก
 ไม่ได้มีสันดานเหมือนหมาบางตัว
 แดกเหมือนกินน้ำเปล่า
 เหมือนจะเช็ครถติ่งนิดหน่อย มีคนขอเบอร์
 เพื่อนดี ก็ดีไป เหมือนถูกรวยเบอร์ใหญ่
 เพื่อนดี... เหมือนถูกรางวัลพิเศษ
 ช่วงนี้งานเยอะกองสุขเท่าภูเขา
 รู้สึกผ่อนคลายเหมือนไปทะเล
 ความรู้สึกของคนที่ถูกทอดทิ้งเหมือนคุณไม่มีตัวตนอยู่ตรงนั้น
 ไม่ขอยอมอย่างที่คุณอื่นๆเขายอมเหมือนอดีตที่ผ่านมาหรอก
 ไม่น่าเล่าเรื่องที่ผ่านมาให้เพื่อนฟังเลย เหมือนร้อนมันขึ้นมาใหม่
 ฝนตกอย่างบ้าคลั่งอะ เหมือนใครเอาน้ำเต็มถังมาสาด
 ฝนมันก็ยังคงตกอยู่อย่างบ้าคลั่ง
 มีคนบอกว่าเหมือนเด็กญี่ปุ่น

ปัญหาทุกอย่างมีไว้เพื่อให้เราแก้ไขเหมือนกับเกมเขาวงกตที่มีไว้ให้เราหา
ทางออก

2. อุปสรรค

เค้าถือว่าสี่เหล็องเป็นสี่ของเงินทอง
เพื่อนอีกคน หน้าใหม่เป็นแพนด้า คือขาวแต่ตา เพราะใส่แว่นตา
ฝนปรอยๆ คือบรรยากาศประหาร
มึงเหงกุงกวยให้มึงหลอกหรือ
ใจที่อยู่กับบ้าน...คือครอบครัวที่แท้จริง
น้ำตาแทบเป็นสายเลือด
ความรักคือจุดจบของทุกสิ่ง
ความรักคือความสุขที่ได้ให้
รู้ทั้งรู้ความรักมักเป็นพิษ
ความรักคือความทรمانที่หอมหวาน
ความรักคือช่วงเวลาดีๆที่มักผ่านไปอย่างรวดเร็ว
มันคือความสุข
แพ้คือบทเรียน
กีฬาเป็นสิ่งที่คุณรัก
เธอเป็นรอยน้ำตา
สิ่งดีๆที่ให้นั้น คือความทรงจำแสนสั้นติดหัวใจ
ในฐานะที่ฉันเป็นเม็ดทราย
เป็นลูกคนกลางเป็นหมาหัวเน่า
บ่นๆเป็นหมี่กินผึ่ง
เปียกเป็นมูตกน้ำ
เราเป็นเนื้อปลาแซ่แข็ง

3. บุคลาธิษฐาน

ก่อนเมฆบ่ระห่ำ
ขอ...ชั้นขอนั่งคุยด้วยได้มั๊ยดวงดาว
ดาว...ชั้นมันไม่ดีพอให้รักไ่มั๊ย

ขอความช่วยเหลือตามหา ช่วยกันมองหาคนใจดี
 ฉันกำลัง โคนความรักเล่นตลกเข้าแล้ว
 ความทรงจำของสายลม
 ว่าจู่พากำลังหยอกล้อกับสายลม
 ความทรงจำอันหอมหวานยามเขาวัววัยก็กลับมาทักทายนั้นเสมอมา
 ใอน้ำเดือดส่งเสียงฟู่ออกมาตามช่องระบาย
 มีคุณความรักอีกคนที่วิ่งตามชั้นอยู่ตลอดเวลา
 วันหนึ่งผีเสื้ออาจจะเจ็บมาจากที่อื่นแล้วมองหาคนดูแล
 รักจะมา...รักจะไป...เราเลือกไม่ได้เลย
 เลือกได้ที่จะรับมือกับรักยังไงให้ดีที่สุด
 คอมมันช่างสุดแสนจะกวนจิต
 ทุกสิ่งทุกอย่าง...ใจมันตอบคำว่า “แท้จริง” ไม่ได้
 เหมือนจะไม่เคยจำบทเรียนเก่าๆที่สะอึกลึ้มพวกนั้น
 ทำให้แก่นี้รับรู้เสียที่ว่าตัวเองมีรอยร้าว
 ได้แต่อยู่ที่เวลาเท่านั้นแหละ ที่จะหมุนเอาความสุขหรือความทุกข์มาให้เรา
 หัวใจก็บอกให้เรารู้
 ความรักไม่สามารถให้ที่พิงพิงกายกับใคร
 วันเวลาที่ไม่เคยรอใคร
 ดวงดาวบนฟ้าช่วยตอบฉันที
 ฝันร้าย...ไม่เคยช่วยชับน้ำตา ไม่เคยช่วยหุงหาอาหาร ไม่เคยเยียวยาขามป่วยไข้
 ฝันร้าย...มีแต่จะจุดเราลงไปอยู่ในโลกของความท้อแท้
 ทะเลก็เปล่งกายด้วยการสมคบคิดกับคลื่นลมมรสุม
 งานที่ดูเร่งเร้าและตอกหมุดจริงเราไว้หลังโต๊ะทำงาน
 เส้นแบ่งกาลเวลาขีดตัวขยายออกเป็นความทรมานอย่างยิ่ง
 ความเชื่อมั่นของเมื่อดทรายก็กลับคืนมาอย่างง่ายดาย
 ผีกระซิบเมิง
 บางอย่างที่เธอคิดมันอาจไม่ได้เข้ามาสะกิดความคิดฉัน
 ความผูกพันมันมักผูกปมให้เราดีกัน
 บ่นดินทำไมแข็งแบบนี้
 กลิ่นเรียกเข้า

4. อติพจน์

แน่นอนเราเชียร์เยอรมันสุดใจขาดคั้น
 เงินแต่ละบาท กว่าจะหามาได้ ปาดเหงื่อไม่รู้กี่รอบ
 เราแพ้เสียงเชียร์จริงๆ ให้ตายเหอะ
 เพราะว่าหมูมันชอบพอก ซ้อมมาเพราะหวังว่ามันคงช่วยพอกพูนเงินทองเราได้บ้าง
 ตอนนี้พวกมันก็คงเลอะน้ำลายบูดไปแล้ว
 ต้องแหกขี้ตาตื่นตามคำสั่งประกาศิตแต่เช้า
 ฝนทำพังงานนี้
 คิดถึงไต่ฮับจะตายอยู่แล้ว
 จดหมายมาจากตุ๊กตาไล่ฝน
 อวยพรให้เธอ โชคดี...แม้ว่าน้ำตาจะท่วมใจ
 คาวบนฟ้าคว่ำมาได้ ใครจะร่วมชื่นชม
 บางคนตอกย้ำตัวเอง ให้ผูกติดกับความรักที่เลวร้าย
 แม้ว่าไต่จะล้ม
 วันนี้ไต่กลับมา
 บุปเพอาละวาดจริงๆ
 ไม่อยากมองให้มันบาดใจมากไปนัก
 มากกว่าที่จะมานั่งเรียนๆ หัวโต
 จะมีตาที่ 3 ผุดขึ้นมาเหนือคิ้วซ้าย
 คาวบนฟ้าคว่ำมาได้
 สงสัยชาติที่แล้วเป็น ไต้มั้ง
 ตามหาตัวเอง
 สวัสดิ์ดวงใจของฉัน
 ดวงใจของฉัน ฉันได้บอกเธอแล้วเมื่อวานว่า
 ฉันแค่อยากลอง ไปอยู่ใกล้ๆ ใจของเธอ
 ซิพจรลงเท้าจริงๆ เลยท่าน
 ฉันมีพลังมหาศาล
 ขอบคุณ โลกใบกลมๆ
 จนบางครั้งแทบจะชุกแผ่นดินหนี
 ถักด้วยด้ายแดงถักเป็นเงื่อนไม่รู้จบ
 ขอฝากตัว ฝากใจ ฝากเสียงไม่เอาไหน

ฟาดล้ม แผ่นดินทลาย ก็จะขอแหกปากต่อไป
 รักจนหมดใจ...ไม่มีปีคบัง
 ท่อนฮู้กแอบแหกโค้งนิตนึ่งด้วย
 ให้ตายแล้วเกิดใหม่อีกสิบชาติ
 จะให้แม่เหาะไปถึงพระประแดง
 มันคงนานพอให้พวกมึงสร้างพยานเท็จได้เป็นกองทัพ
 เอาเถอะให้ขนมากันเป็นคันรตสิบล้อแม่ก็ไม่หวั่น
 กลับมาให้แม่โจกสับชะคีดี
 ความลับของสวรรค์
 เราแทบละลาย
 อยากเปล่งกายเป็นเมฆน้ำ
 หลังแทบแตกตื่นตายเพราะความเบื่อนรก
 สถานการณ์ชวนสิ้นชีพมาก
 สมุทราตรีนั้นปกติจะทรงเงือกเจ็ดตัว
 เป็นปีศาจสะท้อนปลูฟิอยู่จนทุกวันนี้
 มองท้องฟ้าไกลสุดลูกหูลูกตา
 เสียงตะโกนแล้วคำขู่คำโตนั่น
 คนมาจากไหนไม่รู้ มีดฟ้ามัวดิน
 ช่างเป็นการเขียนบทที่ลึกล้ำน้ำตาไหล
 อยากรู้ให้แตกตื่นจริงๆ
 ความชุ่มฉ่ำจากปากฟ้าร่วงหล่นสู่พื้นดิน
 ไอ้ฝนตะโกนกู่ก้องในใจเมื่อถึงป้ายที่หมาย
 ซอฟเบล รักกันสุดซึ้งหัวใจ
 ก่อนจะโดนคำตายเพราะเหตุพิชขาดแผลไม่ไหว
 ชั้นเป็นใครซักคน ที่มีหัวใจที่สบายดี
 สงสารคนๆนี้...คนที่หัวใจป่วย
 ไปฝึกวิชาให้เป็นจอมยุทธ์ ที่ครองชีพได้มีความสุขที่สุดกัน
 กะว่าจะขายควาย ส่งควายเรียนแล้วหละ
 ก็ซื้อหนังสือ แต่งสมองแบบนี้ประจำ
 วันที่ขึ้นไม้กิดจะวิ่งตามคุณความรักอีกแล้ว
 ร้อนจนดับกุจาแตกแล้ว

การทำให้หมีอยู่ในความฝันของบี ตอนนี่คงหายไปแล้ว
 ถ้าน้ำหอมไม่ร้องเพลงนี้ขึ้นมา คงลืมไปตลอดกาลแล้วแหละ
 รักบีที่สุดในดาราจักร จักรวาล พิภพ โลกกา กาแล็กซี่
 กินปุ๊บปวดหัวปั๊บ
 รักของเรามันเฝ้าขึ้นทุกวัน
 ไม่เสียขายที่เดิมๆที่เคยนอนด้วยใจอุ่นๆ
 ผ่านเวลาที่ต้องปล่อยน้ำตาตัวเองเพราะกักขังไว้จนล้นไม่รู้ตัว
 กลับกลายเป็นเรื่องที่บาดแทงใจจนต้องขอเดินหนี
 หันมามองตัวเองซักทีว่าเปราะบางแค่ไหน
 ใหม่ๆที่สิ่งนั้นมันจะขี้ให้ติดตัวไว้ไม่ได้
 ทั่งที่ใจเรามีผู้หญิงคนนึงโอบอุ้มไว้ตลอดเวลา
 แม่กอดใจเราไว้ตลอดมา
 มันจะผูกขึ้นมาในความฝันอยู่เรื่อยๆ
 ขอบคุณ...ที่มาเติมชีวิตให้สวยงาม อีกครั้ง...
 หากความสนุกที่ทำให้ใจพองโตมากกว่ารอยยิ้มจะกว้างถึง
 อยากจะมีมนต์วิเศษให้ดูแลคนที่เรารักได้
 อยากจะมีอำนาจลึกลับฟ้ามาปกป้อง
 มันมีรากรอยร้าวที่ยังลึกอยู่ในใจ
 รอกันเหงือกแห้งเลย
 รongเท้าก็หายไปกับสายลม
 ปะแป้งกันทะเลลูทอลวงไส้มาก
 ชุ่ม...น้ำ ที่หัวใจ...
 คนเลวที่โลกรอ
 หน้าที่เข้ามาหมิ่นเรื่องก็ดูหมดแล้ว
 ตามันร้อนผ่าๆอิฉาเว่ยเหี้ย
 เต็มความอบอุ่นหัวใจให้ช้านที
 อยากเข้าไปกินจ๊วยแกหวะ?
 แค่เสี่ยวนาที่ที่พบเจอ
 ถ้ากูมีปีกกุกักงาบินไปหาเมิงเร็ว
 จามั่ยมีเทอ...อยู่ในจ๊วยชั้นอีกเร็ว
 ก็ยังไม่เห็นแม่แต่เงา

เราก็เลยทำหน้าที่มินๆ , หน้ามืนอย่างเราอ่าเรอะ
 เราหน้ามืนไม่กล้าคุยกับใคร
 มานี่ก็แหม่รุ่งยังก้านกสองหัวอีก
 วงก็แตกกระจายซะเหลือ 2 คน
 น่ารักที่สุดในโลกเลย
 ฉันไม่ใช่ภพาวาดที่จะสวยงามอยู่ตลอดเวลา
 เทอพูดออกมาจากใจหรือมันปนเพียคำโกหกของเทอ
 รักด้วยอะไรหัวใจหรือสมอง
 เต คือ คนที่เลวที่สุดใน ม.1
 ต้องมาโชว์บ๊าบอคอนแต่ให้พวกเพื่อนได้เห็นอีก
 อยากรู้นเวลากลับไป คงไม่มีใครต้องเสียใจ
 จาบ้าตาย
 สมองล่องลอย
 ช่วงนี้ก็ติดตามหาหัวใจที่ลึ้มไว้กะไคซ้กคน
 ช่วงนี้ก็ต้องล่องลอยอยู่เหมือนเดิม
 เพื่อนเก่าหายตัวไปหมด
 โคนเบียดตัวเบนเลขอ่า
 ไคอารี่เมจิมานช่างน่าเหลือเกิน
 แบบว่าห้อง 10/2 กับ 10/7 ห่างกันแปดกิโล
 นำตาปลาหมากมายอ่า
 ยืนขาแข็งโคด
 ช่วงนี้สมองเริ่มกลับมา หลังจากสมองไปเที่ยวไหนก็มารู้
 เราต้องให้ความจริงใจกะเค้าก่อน
 กลัวน้ำแข็งขั้วโลกละลายมาถึงเมืองไทย
 การเมืองก็ร้อนระอุไม่แพ้กัน
 หัวใจสีแดงลอยเต็มไปหมด
 ในวันที่บอวอลไปด้วยความรัก
 ชนะใจตัวเอง
 ก้าวข้ามความเห็นแก่ตัว
 ความรักก็ช่วยให้หัวใจอบอุ่นในวันที่เหน็บหนาว
 คุณภาพของความรักดีๆ จึงไม่อาจถูกบั่นทอนลงด้วยกาลเวลา

ทุกดวงใจของประชาชนทุกคนคงปลาบปลื้มยินดี
 น้ำตาขี้ไหลท่วมจอเลย
 ทุกคนมาด้วยใจและรวมใจเป็นหนึ่งเดียว
 ความเข้าใจก็จะทวีคูณเพิ่มเท่าตัว
 เมื่อคุณพร้อมจะออกแบบริกก็ต้องเริ่มจากความเข้าใจ เพื่อจะก่อตัวและหยั่งรากให้
 ยั่งยืนต่อไป
 เต็มเต็มหัวใจให้กัน
 เห็นค้ำกันเป็นคู่อิจฉาธาร้อน
 ลุ้นขาดใจ
 จี้เก็ยขึ้นสมอง
 แหกปากร้องเพลง
 แหกตาตื่น
 ขอเวลาพิสูจน์เถอะนะ
 ตับจะแตกตาย
 ขอบคุณเวลาที่ช่วยเยียวยาความเจ็บปวดให้ลดลง
 แพร่ถึงกับน้ำตาแตก
 น้ำตาหยดสุดท้าย
 น้ำตาก็ไหลออกมาอยู่กับสายน้ำ
 ทิ้งอดีตไปซะ
 ทิ้งความเจ็บข้ำ
 ไม่เหลือแม่แต่เงาของเธอ
 มือถือเริ่มเน่า
 ไตนอนเงาะและ
 วันนี้แหกใจตาตื่นแต่เช้าเลยอะ
 เมื่อคืนนี้ะใจหายอยู่ที่ตาตุ่ม
 เล่นเอากรูจยใจหายใจคว่ำ
 ตัดจยชื่อเลยนะเนี่ย
 ฉันเป็นคนใช้เวลาทำงานแล้วก็ต้องเทแรงลงไปให้หมด
 สร้างอะไรนับหมื่นพันรออยู่เบื้องหน้า
 มีถนนสายรุ่งนับร้อยให้เราก้าวเดิน
 คำโทรกระหน้าเหล็กถาน

งานที่บดบดตัวเองจนจะแบบติดดิน
 แพ้ใจตัวเอง
 หัวใจบางครั้งก็ช่างอ่อนแอ
 หัวใจบินได้
 หัวใจหายใจได้
 หัวใจหัวเราะและร้องไห้ได้
 หัวใจเย็นชาและด้านซนได้
 น้ำตาหนึ่งหยดกลั่นจากหัวใจ
 เปิดดวงตาให้หัวใจ
 ฉันได้ล่องลอยกับดวงตะวัน
 เป็นเพียงเพื่อนห่าง-ห่าง รับฟังใจบาง-บาง ยามเธออ่อนไหว
 เป็นเพียงเพื่อนห่าง-ห่าง ที่เธออาจวางฉันไว้ในความฝัน
 แล้วตัวเราก็คงจะกลายเป็น “สายลม” จริงๆ มั้ง
 คิดถึงจาจะขาด
 คอมที่บ้านยังเฝ้าและเฝ้า หนอนขึ้นระเริง
 ภูมิรังสีอำมหิต
 มะต้องอ่านแล้ว สมาริ้วแบบนี้
 ยืนยาวจนชั่วฟ้าดินสลาย
 ยังเมาชีตาอยู่เลย
 จักรวาลในใจของแต่ละคนจะได้เปิด โอกาสให้ดวงดาวแห่งความใหม่ได้กระพริบ
 แสงบ้าง
 วันอังคารก็ต้องเจอกะนรกแระ
 อย่าให้ต้องเดือด...ถ้ากูเดือดไม่ขอดทนแระ
 เงินจะได้ไม่ไหลเข้ากระเป๋าชาวต่างชาติ
 แก่ลิ่งให้เราได้จมอยู่กับความรู้สึกที่เหงาไม่มีใคร
 ไม่หวังว่าเขาจะมีเงินล้นฟ้า
 ร้อนก็ร้อนดับแตก
 อยากร้องไห้ดังๆ ชักล้านรอบ
 ไม่เคยหลับนานขนาดนี้ในประวัติศาสตร์
 ว่างเปล่ามากเกินพิศไปได้
 กรูก็เกียดแปลงร่างเป็นนังปีศาจ โรคจิต

เวิร์กมีจริง ตามเร็วยิ่งกว่าจรวด
 กะบาล...มันเริ่มจะกรวง...มันเริ่มจะอ่อนล้า
 อากาศร้อนมาก ๆ ร้อนจะละลาย
 แม่ฉันเลยท่องคาถาเสกฟางข้าวเป็นช้างตัวใหญ่
 แม่เลยเสกให้หมาพูดได้เป็นของประดับบ้าน
 กันบึ้งหัวใจมีดสลัว

5. สัทพจน์

เฮ้อ	55+	โหย่ววว
เออออออ	ฮึ้ย	แหม
โหน	หุหุ	โอี้
ชี้วววว	จ่มๆๆๆ	เอี้ยย
เหอๆ	คิกิ	จู้บจู้บ
แหะๆ	วะสะฮ่า	เอี้ยคคคค
จี้ยย	อ๊กๆ	หุยยย
อ้าว	โฮ้วว	เอ่อ
โสะ โสะ โสะๆ	ฮือ	หึหึ
โฮ	อิอิ	โฮ้ย
อ้ากกกส์	โฮ๊ะ	เอี้ย
เอ้อ	เฮ้	ฮ่า
วู้ว	แง้ม	ก้าก
เอ๊กก	ฟัด	อ้อ
อ้อ	คิก	ก๊ก
ห่า	เฮ้ย	อึม
ห่าห่าห่า	โฮ้โห	เขี้ยย
แบร์	เอ็ม	อ่อ
อ้อหือ	เหะ	อ่า
โห้ย	เห้อ	จิม
อะฮิ้ว	โสะโสะ	วู้ยยย
วู้ฮู้	เอ้	พื้ววว
โห้ ฮี้ โห้ ฮี้ โห้ ฮี้ โห้ ฮิ้ววว	อ้อ	ว้าก

ย้ากกก	โื้อะ...โื้อว	ฮื้อว
เอะๆๆ	หง่าว	อะแฮ่มม
โื้อะๆๆ	กรี้ดคค	กร้ากกก
แง้กกก	ปรึ้ย	ฮ่วยย
จรีวบบ	วีวาว	จิวบบ
อึ้ยย	เซอะ	โห้
หุหุ	โวย	แฮะแฮ่ม
วู้ว ลัลล้า	โื้อ้ว	โย่ว
เอ๊ก	วิตควิว	เง้อ
เพี้ยง	อึม	กรี้ด
อึ้ย	ซึๆ	แง่ว
เง้อ	ฮ้าว	ฮ๊ะ
โอย	เย้ย	เหอๆ
แก็กๆๆ	จิมง่า	หว่า
โอิ้ว	โห้ว	เฮ้...เฮ้
คิกคิ	แกร์ก	จ้าก
แหงะ	จรีวฟฟ	ฮัลลลโหลล
ซู้ดคค	กรัก	อะฮ้า
โอิ์ เล โอิ์ เล้ โอิ์ เล	โอิ์เล โอิ์เล้ โอิ์เล	โอิ์เฮ้
ลึ้นล้า	โอิ์กฮ้าก	โคกคาก
อึ๊ๆ	ฮื้อบ	โวิ๊ๆๆ
โห้ยย	กึคๆๆ	

6. ปฏิปจฉา

กั้พันอาทิตย์ทอแสง

กั้ล้านดวงดาวทอประกาย

กั้คราราวโลกสลายกลายจุน

ไคอาร์ี่เป็นไรไปละ เข้ามาข้อมูลหายเกลี้ยง

เก็บเงินกันบ้างป่าวละ

เดือนนี้กั้กำหนดฮ้างหมดไปแล้วตั้งเท่าไหร

คงคิดได้แล้วใช่ไหมล่ะ
 แล้วนี่ก็จะกลับบ้านถึงเมื่อไหร่กันวะ
 คาว...ชั้นมันไม่ตีพอให้รักใช่ไหม
 คาว...เธอเคยได้ยินเรื่องรักแท้บ้างมั๊ย
 ชั้นเองไม่เคยเจอเห็นหน้าตามันเป็นอย่างไร
 ยิ่งคงรักเธอ เธอได้ยินฉันไหม
 ถ่ายเองสวยมั๊ยคะ
 ความรักคืออะไร...ฉันไม่รู้
 ฉันต้องเจ็บปวดอีกเท่าไร
 ไม่สำคัญว่า...คุณขับรถยี่ห้ออะไร
 ไม่สำคัญว่า...คุณทำงานล่วงเวลามากขนาดไหน
 ไม่สำคัญว่า...คุณมีเสื้อผ้าทันสมัยที่สุดในตู้
 ไม่สำคัญว่า...คุณมีฐานะอะไรในสังคม
 ไม่สำคัญว่า...คุณมีทรัพย์สินมากเท่าไร
 ไม่สำคัญว่า...เงินเดือนสูงสุดของคุณเท่าไร
 ไม่สำคัญว่า...คุณได้เลื่อนขั้นกี่ขั้นแล้ว
 ไม่สำคัญว่า...คุณมีตำแหน่งการงานอะไร
 ไม่สำคัญว่า...คุณมีเพื่อนกี่คน
 ไม่สำคัญว่า...คุณเรียกร้องและปกป้องสิทธิของตัวเองอย่างไร
 ไม่สำคัญว่า...สิ่งที่คุณทำสอดคล้องกับคำพูดของคุณกี่ครั้ง
 ตรูจะทำอะไรต่อไปดีพระ
 ไหงมาตายได้เร็วขนาดนั้น
 ไตเราก่อนหน้านี้หายไปไหนหว่า
 แล้วมานะจะกลับมาอะนี่
 แบบนี้ก็หาว่าเราโง่ภาษานี้หว่า
 ทำไมต้องสวมแหวนแต่งงานที่นิ้วนางด้วย
 ป่านนี้จะทำไรอยู่น้า
 แอบสวมรอยพี่นายพลไรอัน ได้ไหมคะ
 แต่ไอ้ไม่ไกลเนี่ย มันยังงิหวว่า
 หากเรามองต่างมุม สิ่งที่เราเห็นย่อมแตกต่างกัน เธอว่าจริงไหม
 เราต่างมองเห็นปัญหาจากมุมเดียวกันหรือไม่

เรายังมีชีวิตอยู่หรือเปล่า
 ดอกทำเตี้ย อะไร(วะ)
 คู่ยังมีชีวิตอยู่ใช่ไหม
 จะจบไหม(วะ)เนี่ย
 ปีน้าความคิดนั้นจะเปลี่ยนไปเพียงใดหนอ
 แต่ยังไงเราก้เชื่อใจกันซะ??
 เคยนั่งคิดย้อนกลับไป แร้วยิ้มคนเดียวม๊ะ
 เรารูกันซะ?
 เคยคิดถึงใครมากมาย มั้ย ถ้ามจริง ๆ
 โอเคมั้ยแม่
 ไม่มีคำอวยพรได้มั้ย
 จะว่ายังไงดีวะ
 ของเล่นมีเยอะแยะ ไม่เล่นซักแป็บได้มั้ย
 เปรี๊ยวมั้ยยยย?
 ตัวเองใจร้อนเกินไปบ้างปะ
 มึงต้องมีความสุขมากกานะ รุ้มั้ย?
 เข้าใจคำว่า “วิ่งตามใครซักคน มั้ย?”
 เหมาะสมกันปะ??
 ทรงผมนี้่น่าทำไปโรงเรียนเนอะ จิงปะ?
 กูก้ออาการดีตลอดไป งงปะ?
 เปงจัยโรแมนติคคิมะ?
 ทำไมภูเขามันสวยกว่าที่กูดูคนเดียว?
 ถ้าไม่คิดถึงคุณแล้วกูกาคิดถึงคัย?
 หงกระเป่าเสื้อผ้า แม่ไปไหน????
 ไม่รู้วันไหนจะกลับ เอาไงแน่?
 รีบกลับมาได้มะ?
 หงกูเปงแก่นั้นหรือ
 ทำไมต้องทำแบบนี้
 คิดว่ากูมีสิบมือ กับอีกยี่สิบหัวสมองรีเง?
 ส่วนมากจากตง เข้าใจมะ? ถึงแม่เพลงจางานานแล้ว
 เผื่อจาได้สบายจัยขึ้น รีเป่า??

วันอาทิตย์ทำโยเกิร์ตโอวันติน มันทำยังไงหว่า??
 ใส่ใจสุขภาพดีกว่ามั๊ย??
 กูจะดีใจหรืออะไรดีเนี่ย?
 เมื่อไหร่เราจะเริ่มจดจำคุณค่าของรักนี้กันเสียทีนะ?
 ไม่รู้สิ...ว่าพรุ่งนี้จะติดกับอะไรอีกไหม?
 เอ๊ะนี่กูกำลังเล่นละครอยู่รีปเล่าวเนี่ย?
 ถ้าหนูไม่มีเงินหนูจะช่วยอะไรได้ไหม?
 ถ้าจะแบ่งเวลาชีวิตเล็กๆน้อยๆไปต่อให้คนอื่นจะได้ไหม?
 ฟุ้งซ่านปะเนี่ย?
 เคยอยู่ในที่ๆเงียบมากๆไหม?
 จะไหวไปตามแรงลมรีเปเล่านะ?
 มีใครมีวิธีแก้มั่ง?
 จมูกคัน ต้องหาอะไรแหยงจมูกตอนนอนปะ?
 อะไร...ที่ทำให้มันรู้สึกดีใจจนหาคำบรรยายไม่ถูกเมื่อจะได้อีก อะไรหนอ...อะไร?
 จะว่าไป...มันมีอะไรสำคัญให้จูงใจชั่วคราวหรือเปเล่านะ?
 ตอนไหนแหละเราถึงจะแยกแยะได้?
 ช่างมัน...ได้ไง?
 ทำไมรูปนี้หน้ากูอ้วน?
 จะหยิบแก้วร่าร่าๆนั้นมาใช้หรือเปล่า?
 คิดได้ยังไงกัน เคาโรงเรียน?
 พวกมันทำกันได้อย่างไร
 สงกรานต์หรือบ้านไหนแต่งงานวะเนี่ย??
 แล้วบ้านกูอยู่ตรงข้ามบ้านเฮียง งปะ??
 คำเว่อ ทุเรศ หน้าลอก เมื่อไหร่จะเหมือนเดิม??
 ขอบแก แล้วไง?? ชั้นทำอะไรได้หรืออะ??
 คอมก็ปวดตา...ทำอะไรอะ??
 เคยอยู่กินด้วยกันเลยรีป่าวละ?
 มันหมายความว่ายังไง? ให้เกียรติกันหน่อยได้มั๊ย?
 คนอ่านเค้าจาคิดยังไง?
 ไม่ต้องเรียนอีกแล้ว 7,600 กุ่มไม้?
 มันใกล้จะถึงแล้ว ไซ้ไม้?

คัยวี่ะบอกจะไปคูหนั่งด้วยกัน?
 มาตามจะค่าไม้เนี้ยย?
 เค้าใส่เสื้อเหลืองกัน กูใส่สีไม้นั้น?
 พวกแกคิดเหมือนเค้ามัย
 จิงปัดหละ??
 ยังจำคำที่เทอเคยบอกเราได้มัย
 คำพวกนั้นมันยังมีความหมายกับเทออยู่มัย
 เราจะผ่านไหมหน้อ
 คุณชายวิ ตายยังวะ
 กูจะผ่านไหม
 ควรทำอาไรต่อไปดี
 จาทนไหวมัย
 เมื่อไหร่จาเจอ
 มานก้อไม่เสียหายไซ่มะ
 ผู้ชายชอบผู้หญิงที่น่าตาอย่างเดียวหรือ
 คนที่เป้นเพื่อนจาเปลี่ยนไปเป้นอย่างอื่นได้มัย
 จะใช้เวลาที่เรามิให้คุ้มค่าไต่อย่างไร
 อิกนานไหมหน้อ
 อากาศบ้านเราร้อนขึ้นทุกวันเลยเนอะว่าไหม
 จะได้กินมาไหมคะเนี้ย
 คุณจะตัดใจทิ้งให้มันเป้นเพียงเศษขยะแห่งความทรงจำได้หรือ
 เป้นแบบนี้ตลอดเลยทำไม หือ ทำไม
 ทำไมต้องคิดถึง
 ทำไมต้องเป็นห่วงเป้นไย
 ไม่ต้องอยากฝันถึง ทำไม
 มีใครคิดถึงเราบ้างไหมคะเนี้ย
 คุณอดคอมยิ้มไม่ได้มิใช่หรือ
 แลบลิ้นให้หมายความว่าไง หือ?
 คุณตกเป้นเครื่องมือเสียเอง แล้วคุณจะรู้สึกอย่างไร
 ดีใจน้ำ หลอกเราป่าวมะรู้
 เกี่ยวมัยอ่า

เร็ด แมซึน ...รักแบบไหน
 จาไหวมัย??
 แคพี่ชาย รึป่าว??
 พี่เล่นไม่ส่งงานเลยนี่นา จะออกมาดีได้ยังไง?
 รักแบบไหนกันแน่
 เจนรักพี่แบบไหน
 เวลาช่วยตอบชั้นทีเถอะ
 ฉันคิดอะไรรออยู่
 สดใสดีมัย
 ไปคู่ด้วยกันปะ?
 จะคิดถึงไดอารี่เล่มนี้กันมั่งป่าว
 จำกันได้มัย
 ฉันมีสิทธิใหม่
 ฉันมีสิทธิคิดในแง่ร้ายบ้างไหม
 น่าอายมัย
 เป็นวันชวยของเค้าหรือไง
 ทำไมต้องทะเลาะกันด้วยเรื่องเล็กๆพวกนี้ด้วยละ
 เค้าจะต้องทำยังไง
 กลุ่มเราต่อไปจะเป็นยังไง
 มันจะไม่มีทางเหมือนเดิมแล้วใช่มัย
 ไม่รู้ว่าวันพรุ่งนี้จะเป็นอย่างไร
 จะหายมัย
 เรื่องมันเป็นอย่างงั้นหรือ
 ลมอะไรพัดเธอมา
 อานน้ำกันรึยังเคือะ
 อานน้ำรึยังคะ
 คิดหรือยังว่าจะทำอะไรเพื่อแม่
 สองสามนาที่ได้อะไรไหม
 อพยวไปมัยเนี่ย
 ตื่น 8 โมงเช้ามัยอะ
 ทูเรคตัวเองบ้างไหมหงะ

มึงก็คิดว่าพวกกูจะโง่หนักหนาหรือ
 เราจะพบกันไข่ม้อย?
 ลู๊ๆเชื่อว่าม้อย?
 น้ำเปล่าดีกว่ามั้งเรา
 จะเปียกอีกวันม้อยเนี่ย
 จริงรีเปล่าคะ?
 แปลกม้อย?
 แคฝืนร้าย จะฝืนได้สักกี่คืน
 แม่ค้าขายพลอย...สวยม้อย?
 แล้วความรักของคุณล่ะคือ...?
 ถ้าม้อยรัก...ก็อม้อยห่างหรือก...รู้ไข่ม้อย
 แล้วนี่เราจะมีมือถือไว้เพื่ออะไร
 เสงช่วยจริงๆทำปัยเพื่ออะไร
 ต้องใช้เวลายาวนานแค่ไหน...กว่าที่คนสองคนจะรักกันได้
 ต้องใช้เวลายาวนานแค่ไหน...ที่จะเปลี่ยน ฉัน เธอ เป็นคำว่า “เรา”
 ต้องใช้เวลายาวนานแค่ไหน...ที่จะพิสูจน์ได้ว่านี่คือ “รักแท้”
 ต้องใช้เวลายาวนานแค่ไหน...เราถึงจะรู้ว่าคนๆนี้เกิดมาเพื่อเรา
 เขาจะไม่มีวันทำให้เราเสียใจหรือว่าร้องไห้...จริงไหม
 รักเรา...จะชั่วฟ้าดินสลายหรือเปล่า??
 พกมิด ทะมายว้า
 ปอกมะม่วง เหรอพระ
 แล้วมันจะอยู่คนเดียวโดดเดี่ยวแล้วเป็นยังงัย
 โคนเขารังแก แล้วรู้สี่กยังงัย
 รู้แล้วบ้าน...มันรวยขึ้นหรือป่าว
 จะต้องเริ่มนับ 1 ใหม่หรือป่าวไม่รู้
 ตายแล้วไปไหน
 ตายแล้วจะเหงาป่าววะ
 ตายแล้วเมื่อหิวจะได้กินของอร่อยเหมือนตอนไม่ตายอะป่าว
 แต่เมื่อยังไม่ตายจะไม่ให้เจอได้ไง...จริงไม้อะ
 แล้วคุณห่ะ...เจอแล้วหรือยัง
 เคยเป็นกันบ้างหรือป่าว

ใครบ้างล่ะ...จะยอม
 สบายดีกันหรือป่าวนี่
 ทำไม ฉันถึงไม่มีใครเป็นเจ้าของสักคน?
 เธอคิดว่ามันจะยอดเยี่ยมสำหรับเธอแค่ไหน?
 จะเอาอะไรมาพิสูจน์ว่าเป็นคนดี
 แล้วทำไมเลือกไปก่อนงั้นหรือ
 เธอเลือกที่จะเดินทางออกหรือยื่นร้องให้อยู่เฉยๆกันแน่?
 เราก็คงไม่อยากชินกับการอยู่ในนั้นตลอดไปหรอกใช่ไหม?
 คนจะรักกันต้องเป็นไงเธอ
 เห็นความรักฉัน...บ้างไหม

7. นามนัย

ทำให้เรารู้จักโลกกว้างในโลกไซเบอร์เพิ่มมากขึ้น
 ก็ไม่รู้่วชีวิตในรั้วมหาลัย
 ไม่อยากเรียนด้วย อยากนั่งเฉยๆเลี้ยงควายไปวันๆ
 ครบ 1 ขวบ ชุมชนปีศาจแดงดำ
 รู้สึกจะเป็นแฟนอินเตอร์ที่รักหงส์แดงมากกว่า
 บางปัญหาเราไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยมือของเรา
 เราต้องอาศัยมือ อาศัยความสามารถของผู้อื่น
 แต่ 2 วิชานี้เม่งหินสุด
 กลายเป็นแกะดำ
 เมื่อวานไปเดินข้าวเหนียว
 วันนี้หงส์แข่ง
 เมื่อวานดู บาซ่า-ปิ่น ผลบาซ่าชนะ 2-1
 ข้าวยังไม่ตักถึงห้องซัดยอดข้าวชะแระ
 ยกให้ข้างบนเป็นคนตัดสิน

8. สัญลักษณ์

รับขวัญประตูแดง
 สีขาว

9. การอ้างอิง

“...อิกคิวเป็นลูกเมียน้อยของท่านโชกุนแต่ได้เข้ามาบวชในเซ็นตั้งแต่อายุ 5 ขวบ ในสมัย Ashikaga ค.ศ.1400 กว่าๆ เบื้องที่ศาสนาในญี่ปุ่นเสื่อมโทรมมาก พระก็จอมปลอมหวังแต่ยศถาบรรดาศักดิ์ ซึ่งอิกคิวซังก็แข็งเคียดจะฆ่าตัวตาย แต่ก็มีจดหมายมาจากตุ๊กตาไต้ฝุ่นว่า “สักวันหนึ่งเจ้าจะนิพพาน ได้โปรดดูแลรักษาตัวให้ดี” ทำให้อิกคิวซังฮึดสู้อีกครั้ง (มีอยู่จริงเหมือนในการ์ตูน)...”

(Blessing from sun/www.diaryhub.com)

10. การเล่นเสียง

10.1 การเล่นเสียงสระ

รูปสระ	ตัวอย่างคำ
สระอา /a/	เจ้าแผ่นดิน แห่งสยาม พระนามไกล ภูมิพล เจ้าฟ้า มหากษัตริย์ พึงบุญญา บารมี จักรวิวงศ์ ความเจริญ เข้าหา พาโสภหาย ให้อาชีพ การศึกษา สืบถาวร ประชากร พัฒนา ข้าวปลาดี กราบพระบาท เวียนถวาย แวนบายศรี ตลอดเวลาที่ผ่านมา ฉันมันไว้ค่าสำหรับเธอเพียงไหน ก็แค่คำบ่นของคน “ฆ่าเวลา” ที่ยังปวดปรั่า กับรักที่ค้างคาในใจนี้ เป็นเพียงเพื่อนห่างห่าง รับฟังใจบางบาง ขามเธออ่อนไหว 6 ก่อนรุ่งจะถักทอให้เห็นก็ต้องใช้กาลเวลา ก่อนหัวใจจะเติมเต็มอีกสักครา คงไม่ต่างกัน เมษา มหาร้อน อิจฉาตร้อน เย็นทั่วหล้า มหาสงกรานต์
สระอะ /a:/	จะรอฤกษ์งามยามดี นอนหลับทับสิทธิ์

	<p>เอกกษัตริย์ นักเกษตร ประเทศไทย สะใจแล้วไซ้ไหม? ที่เห็นฉันร้องไห้ แบบนี้ คงถูกใจแล้วไซ้ไหมคนดี ที่เห็นว่าวันนี้ฉันไม่มีใคร ถึงแม้วันนี้ความรู้สึกที่มีคือ ไม่รักกัน แต่สิ่งดีๆ ที่ให้ฉัน คือความทรงจำ แสนสั้นติดหัวใจ คนที่เธอรอเค้า แล้วเอาฉันเป็น “เครื่องแก้เหงาใจ” นานมาแล้วกับหลายเรื่องราวที่เป็นไป ฉันเห็นความอ่อนล้าของใจที่เธอมี หากหนทางข้างหน้ามองไปไม่เห็นใคร หลับตาไว้ ฉันแอบมองอยู่ในใจ ตลอดมา ก็ร้อยเรื่องราวที่ถาโถมมาในแต่ละวัน ขอฉันได้แบ่งปันเพียงเสี้ยวหนึ่งก็ยัง ดี รคน้ำคำหัว นิสัยใจคอ</p>
สระเอือ /wa/	เสด็จเยือน ถึงเรือนเหย้า ชาวประชา
สระออ /ɔː/	บ้ำบอออกแตก ฟัน้องมองเพื่อน เพื่อนมองน้องพี่
สระแอ /æː/	ถิ่นใครร้อน ทุ่งไคแล้ง น้ำแห้งขาด เสแสร้างแกล้งทำ
สระโอะ /o/	พระราชกิจ เลิศล้ำ โลกยลยิน จอมเจ้าฟ้า ไม่ถ้อองค์ เขียมดงดอน
สระอิ /i/	ฝืนแผ่นดิน ถิ่นไทย จารไม่หมด ปลื้มปราโมทย์ เสมือนจิบ น้ำทิพย์ส่ง พระทัยหายด ประเสริฐยิ่ง หลอมสิงขร
สระอุ /u/	หากร้อยพจน์ ลงสมุด ไม่สุดสิ้น แสงจันทร์ฉาย งามละมุน อบอุ่นหล้า
สระเอ /eː/	เอกกษัตริย์ นักเกษตร ประเทศไทย
สระอี /iː/	พึงบุญญา บารมี จักรวิงศ์ งามเหลือองค์ ภูมิ ปลื้มปรีดา คงถูกใจแล้วไซ้ไหมคนดี ที่เห็นว่าวันนี้ฉันไม่มีใคร ขอบคุณที่เคยแกล้งทำเป็นรู้สึกดี ให้ฉัน ได้มี วันเวลาที่ดีเหมือน ฝัน “คนฆ่าเวลา”อย่างฉันคนนี้ มีค่ามากกว่าที่เธอเข้าใจ จากวันเป็นเดือนล่วงเลยเป็นปี มิตรภาพดีดีถักทอความผูกพัน

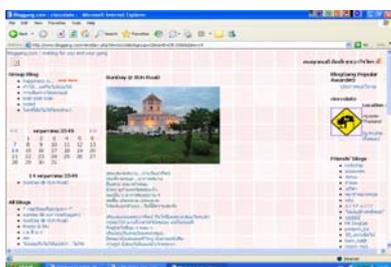
	หยุดพักสักนิดแล้วค่อยเดินทางไปหารักแท้ที่มี จะส่งกำลังใจไปทุกนาที และร่วมยินดีไปกับเธอ
สระอือ /w:/	ขอพระชนม์ พรรษาเย็น พันหมื่นปี
สระอุ /u:/	จะไม่ร้องไห้อ่อนวอนให้เธออยู่ เพราะรู้ทั้งรู้ว่าหัวใจเธออยู่ที่ไหน
สระเออ / ๑ : /	เพื่อนห่างห่างคนนี้นี่ยินดีเสมอ หากจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เธอนั้นยิ้มได้ แม้ความรู้สึกที่สัมผัสจากฉันอาจจะไม่เลิศเลอ แต่ก็ขอทำหน้าที่เป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของเธอตลอดไป

10.2 การเล่นเสียงพยัญชนะ

รูปพยัญชนะ	ตัวอย่างคำ
ส /s/	รอยยิ้มกว้างใสสุด ก็มาจากหัวใจที่สดใส หากร้อยพจน์ ลงสมุด ไม่สุดสิ้น
ล /l/	พระราชกิจ เลิศล้ำ โลกยลยิน
ย /y/	พระราชกิจ เลิศล้ำ โลกยลยิน

ภาคผนวก ข
"ไดอารี่ออนไลน์" 50 "ไดอารี่"

www.bloggang.com

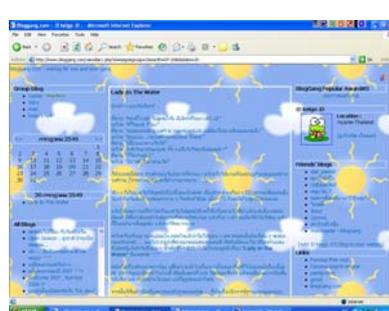
cioccolato

deliver

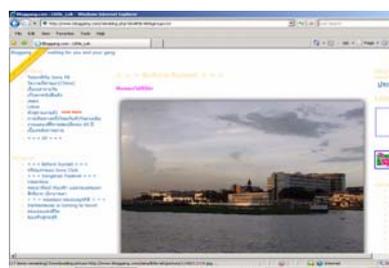
fuekfon

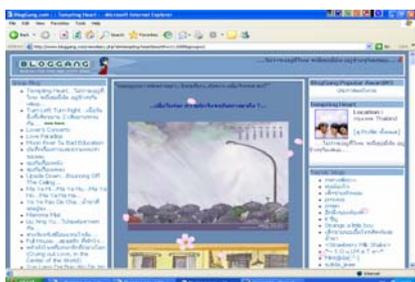
keigo

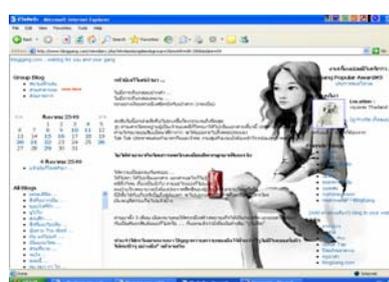
Keizo

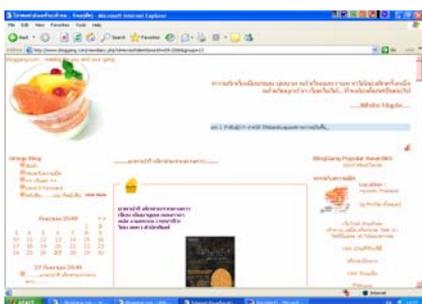
little-lek

Temping heart

ดาวดวงเดียว

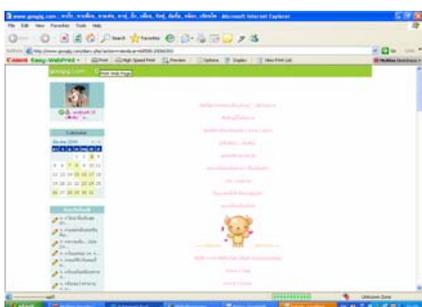

ทะเลกับความมืด

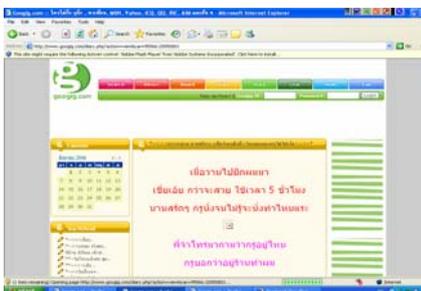

สาววายแปดพันเก้า

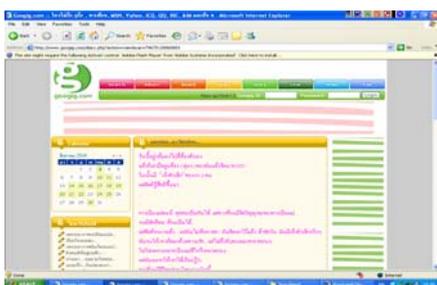
www.googig.com

Nature of love

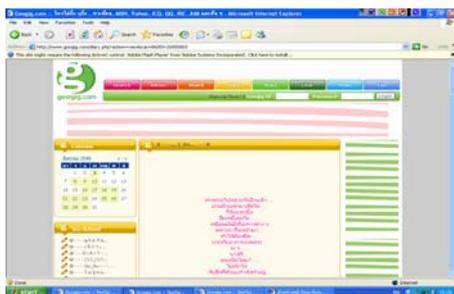
FBI

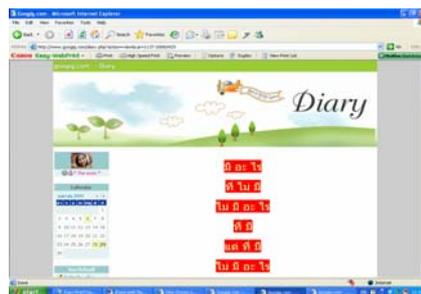
Nazadiary

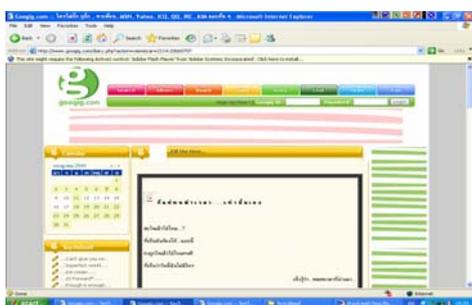
Nininana

Pooki

The moon

Zignature

กูซื่อปุยฝ้าย

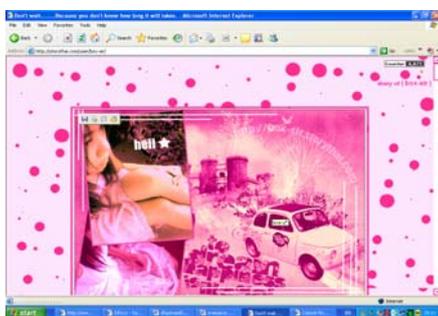

มิรินต้า

ยัยตัวร้าย

www.storythai.com

boxsir

fozil

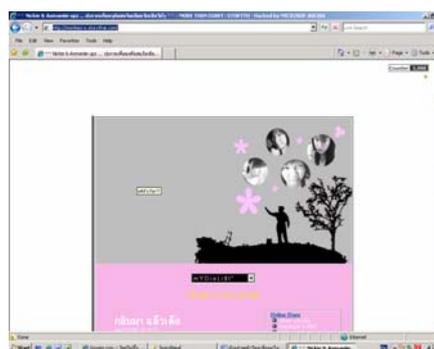
I3foxy

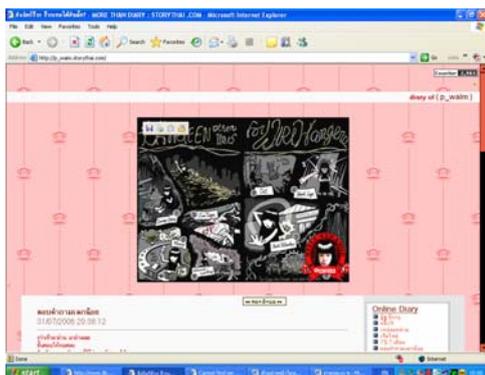
Krit-ch

Milk-mydiary

Monkiez-o

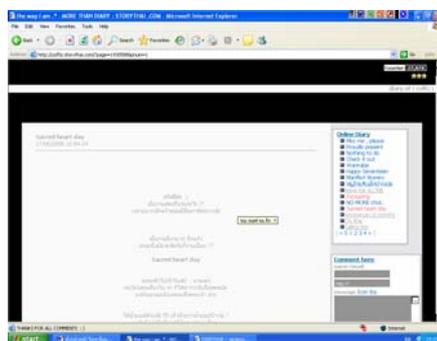
p_waim

Paradisez

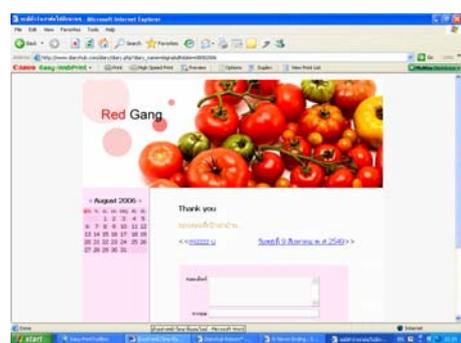

Sap0iinz

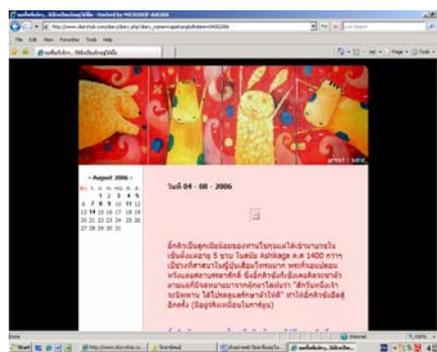

Zoffiz

www.diaryhub.com

Bigna

Blessing from sun

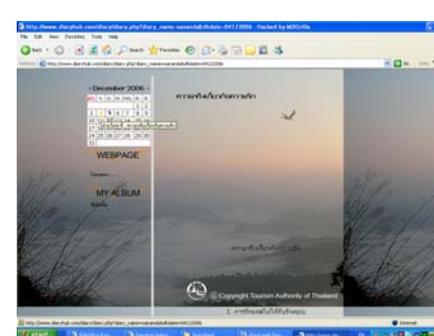
Cinssp

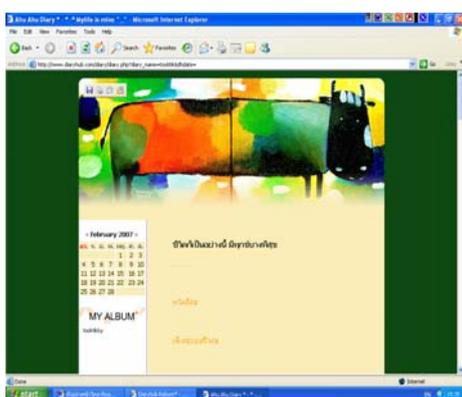
Kloy

Melody mon

Sananda

Tootkik

ลิ่งจ้อ

วรรณ hot hot

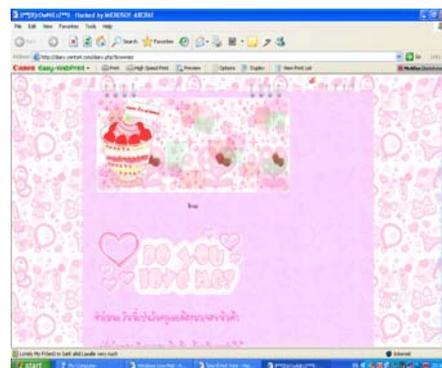

วันเวลาของคนกระจอก

www.yenta4.com

bluebearlovely

browniez

Da 34

ป้าตี

Love_Strawberries

Meijiz

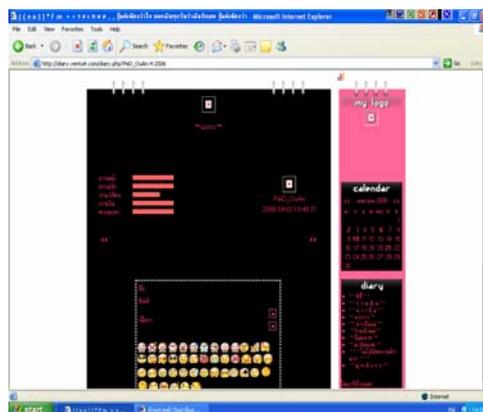
Zinezatatoto

Yasuna

Iamthered

PeD_OuAn

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ –นามสกุล	นางสาวสริน ดิษฐบรรจง
วัน เดือน ปี ที่เกิด	26 ตุลาคม พ.ศ. 2524
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาไทย) เกียรตินิยม อันดับ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครูสอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนราชินีบน

